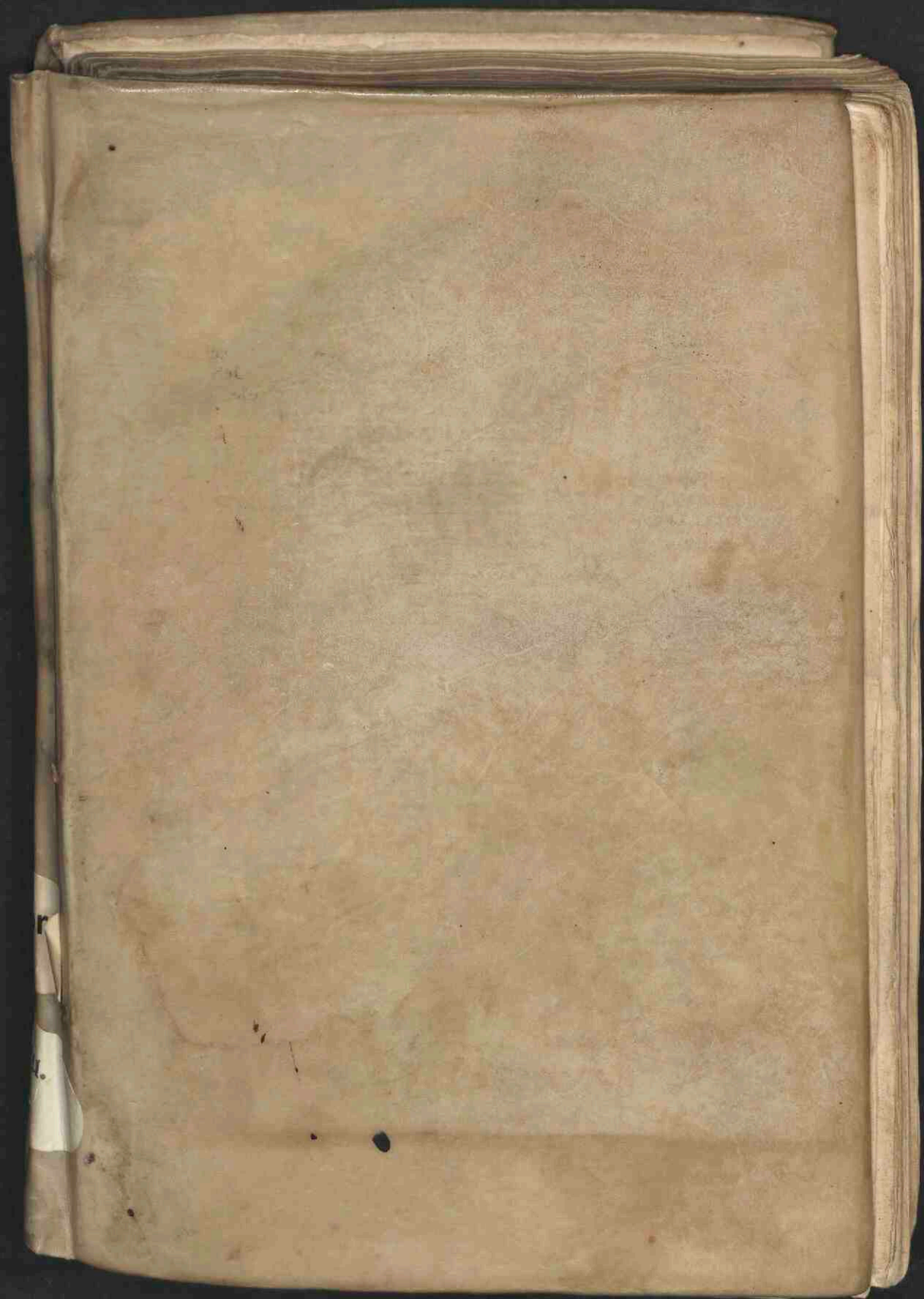

Navis stultifera

<https://hdl.handle.net/1874/362972>

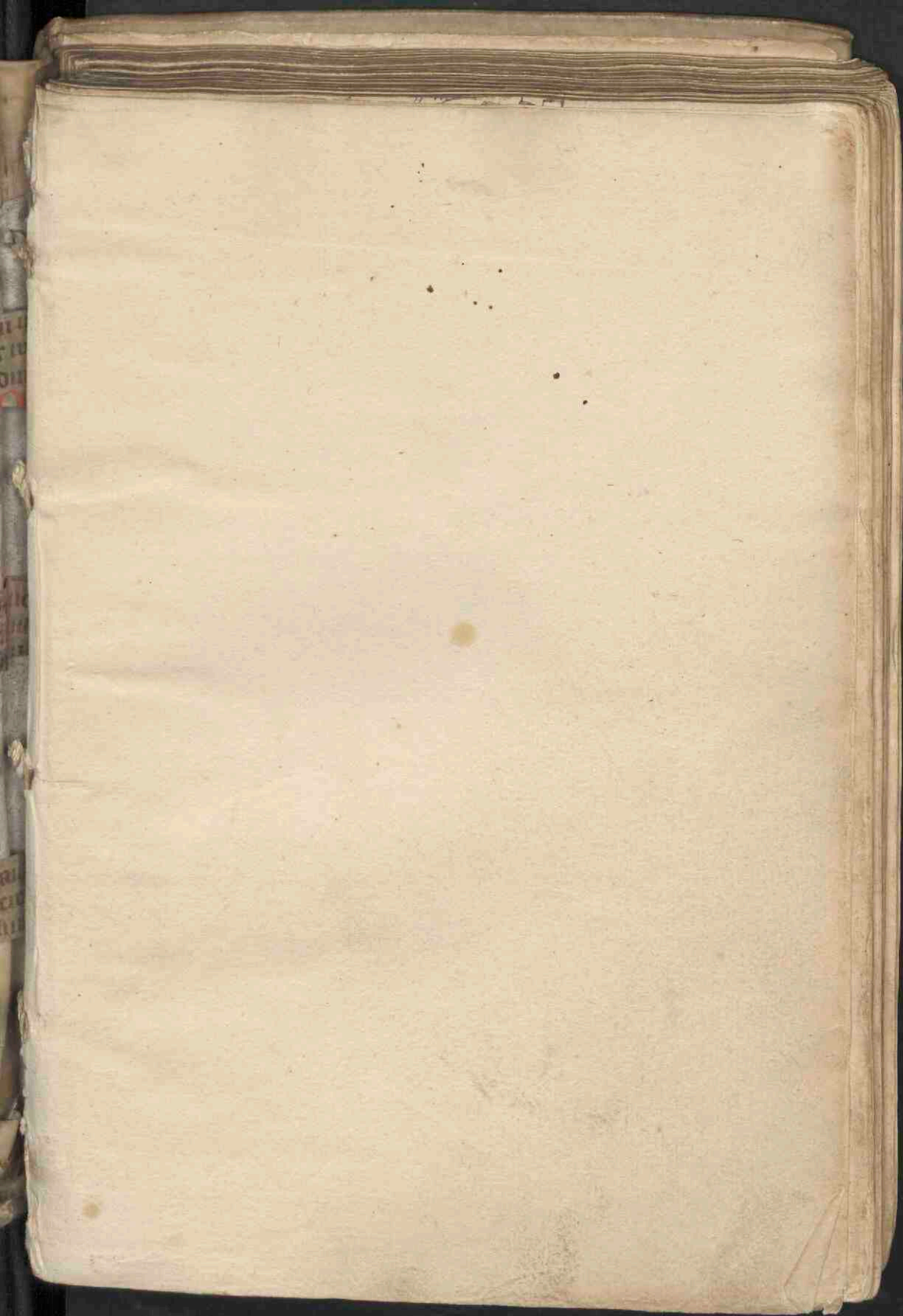

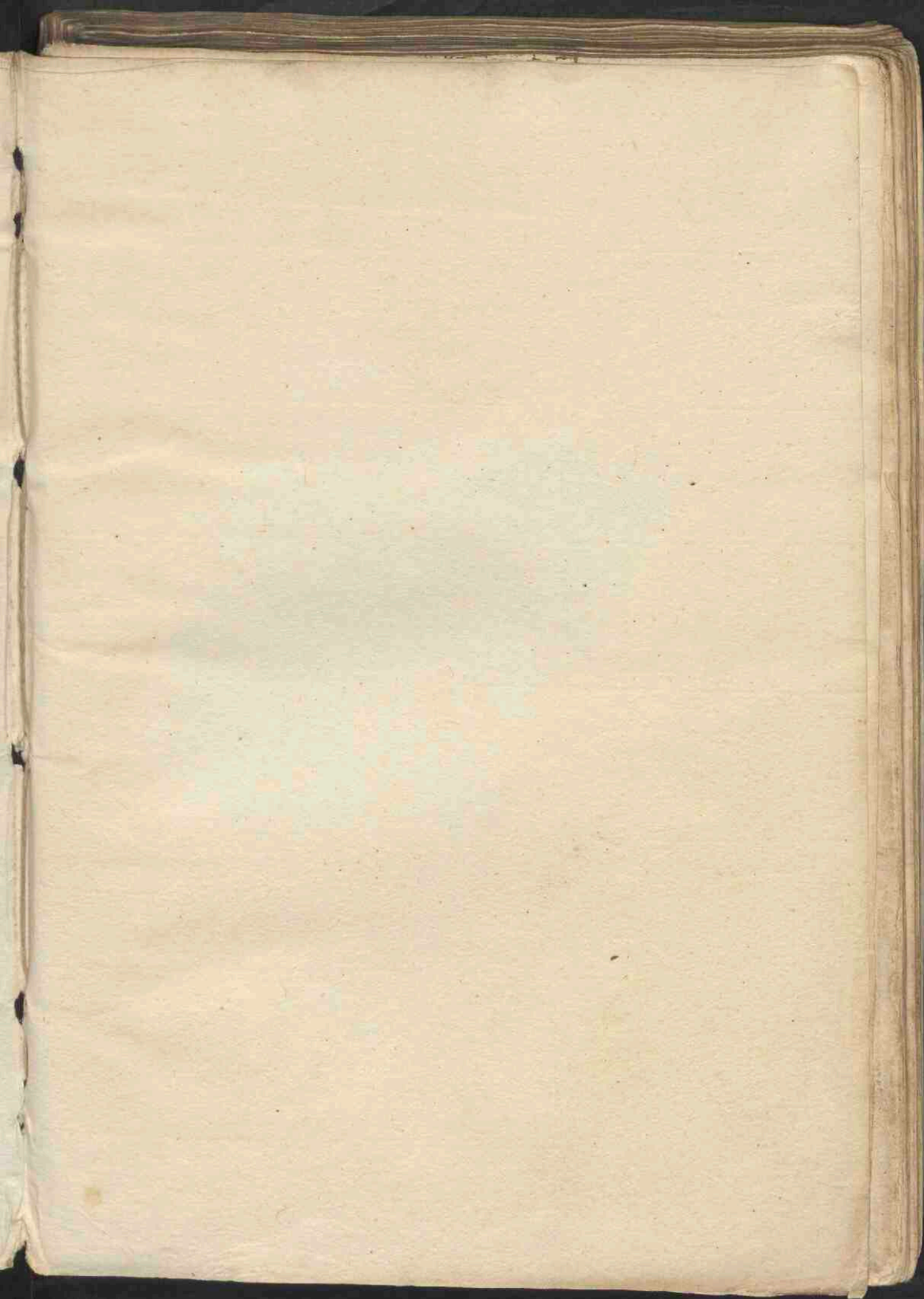
Litterae Latinae

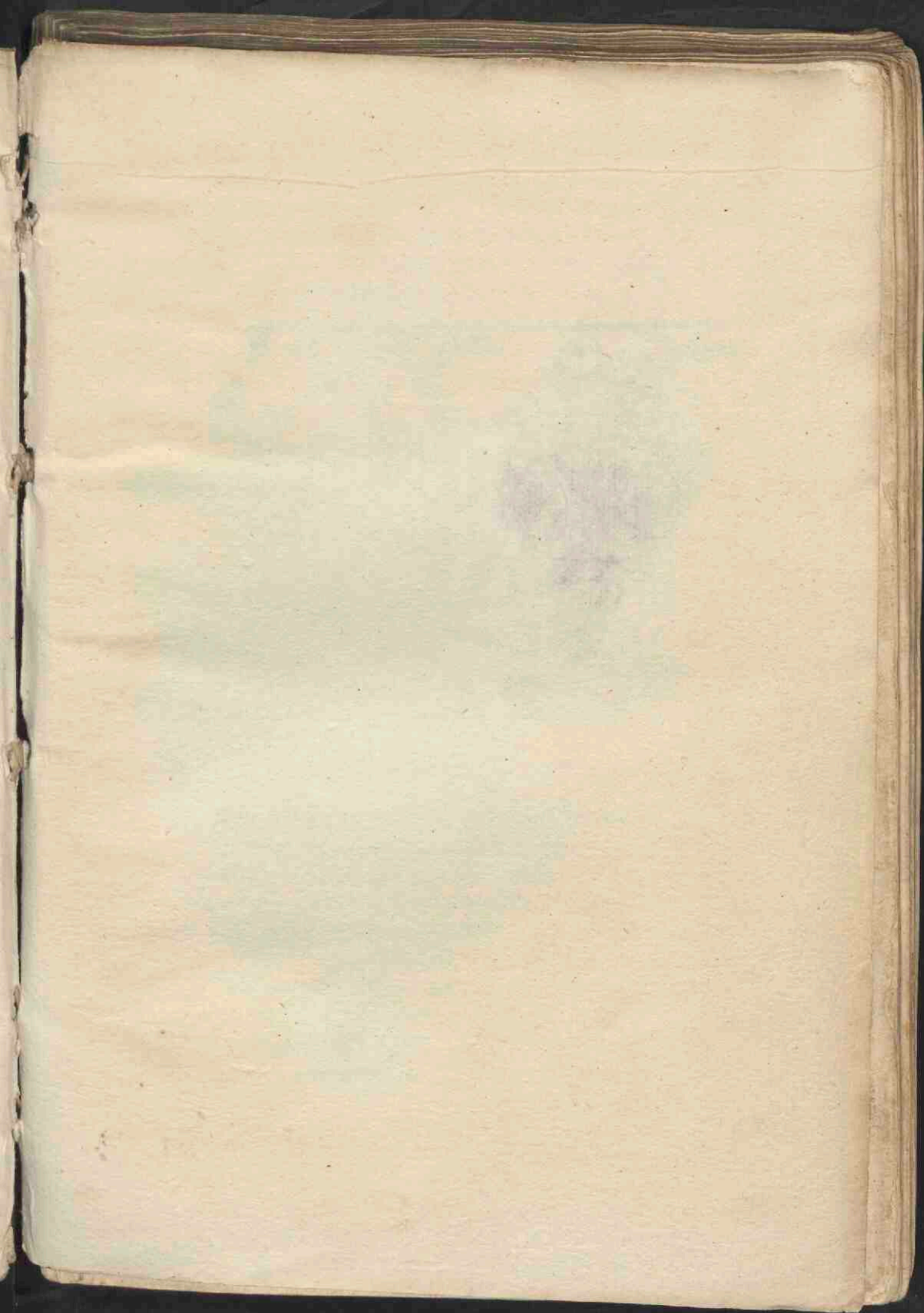
Quarto n°. 91.

Rariora

**X. qu.
91**

п. 31. 00.

Jodoci Badij in stultiferas naues pcentus.

Sultoz numerus quoniā infinitus habet:
Ignotiūq; potest nemo cauere malum
Constitui varias stultoz prodero formas
Et leuibus presens moribus antidothum
Nulla supercilio prescribam iussa seuro
Sed lepido euellā dira venena loco
Proinde puer nostras aude spectare carinas
Stultiferas: sed que stulta cauere docent
Nec senior nostris a nauibus ora mouebit
Inueniet recipi quo queat ipse loco
Littora iam vario procurua celeusmate strident:
Et stulti pperant vndiq; multimodi
Sed ne forte morer longo presamine quenq;
Appello ripis littoribusq; ratem

Sultoz rē. Qm̄ in quā stultoz vt ait eccl̄s infinit⁹ est numer⁹: r
vt Augustin⁹: malū euitari neq; nisi fuerit p̄cognitū: cōstitui ex
inuento v. Sebastiani Briant varias stultoz pdere formas: non
en̄ ois: q; vt illd̄ maronis sic mihi sumā) nō mib̄ (si lingue cecū sint: ora q;
centū: ferrea vor: ois scelerū cōprehendere formas. Oīa stultoz percurrere
nomina possem: q; tñ nō noīo ad has facile redigās: nullū em̄ pctōz (q; h
solos carpim⁹) p̄mittō gen⁹: castis tñ verbis lubrica r lasciuia taxo: co
gnoscens hūane libidinis ipotētā: q; dū vitia illa carnalia apte taxari au
dit potius inflāmat q; extinguit. Neq; p̄o quēq; p̄serim noiātīm/ledo: r
in magistratib⁹ notandis etiā partioz q; q; an̄ me scripserūt cōpertar. Pos
set quidē op̄torū satyra inscribi: nō tā a satyris dijs quoz petulātiā hic no
lūmus imitari: q; a satyra lege q; vno rogatu varia sanciebat. Nam vario
vtar carminū genere: p̄seqns suo ordine oīa q; apud horatiū aut Boetium
cōspiciunt. Neq; p̄o q; q; obscurū qd nō elucidarim p̄missū qd ne in frōz
ee neglexisse arguar: q; ordo hic patet: r et industria p̄ tritis vtoz vocabul
lis: sat fuerit paucas elucidasse vocabulas. Prodere. i. manifestare cū oc
cultari velint aut leg. pmere. Leuib⁹. i. p̄stātib⁹ qles hnt̄ stultū: q; tenorez
vite p̄petuū p̄seruare nequeūt. Antidothū. i. remediū qd sonat p̄radaciū:
q; p̄traria p̄ijs curari volūt. Supercilio seuro: more phz: vno laudat eso
pus apolloz artifer: r horati⁹. q; Oīe vaser vitio ridenti flaccus ami
co Tigit. Dira venena. s. animoz: q; sunt pctā. Proinde. i. r id. Celeusima
reclamore nautico. Appello. s. ad moueo. Sed om̄ia patent.

Index oim captoz in fine ponet.

a ū

Operis cui stultifere navi nomen est.

Qui libros tyrijs vestit honoribus
Et blattas abiit puluerule: tulas
Nec discens animū litterulis colit;
Mercatur nimia stulticiam stipe

Larmē est asclepiadeū q̄le in prima ode horatij cōstans spōdeo dactylo cū syllaba: z rursus duob⁹ dactyl⁹: vltia tñ cōis ē. Ordo ē: Qui vestit. i. ex colit libros; honorib⁹. i. ornamētis: tyrijs. i. apd tyron inuentis z p̄stātib⁹ hoc est purpureis: z abiit blattas. i. vermiculos illos nocuos: puluerulem tulas. i. aliquāculū puluerulētās. nec discēs colit animū litterulis. i. saltez paruas sciētiās sup. mercat. i. emit stulticiā. i. nomē stulti: nimia stipe. i. mercede: qz opera z diligētia quibus sapiētia comparer.

Quid te insane iuuat stipare platona menandro
Et ius cesariū subdere canonico:

Quid vel aristotelem / vel grandia theologie

Verba polis opibus / sordibus ipse tuis

Sat sapio inquis: et est mihi bibliotheca parata

Qualis niliacis regibus an te fuit.

Si romana minus: presto est vernacula lingua

Qua tono: vix tantū stentora posse putes.

Stolide atq; expers veri: si forte medelam

Stultitie expectas pharma nostra cape

Ne te multarū disturbet copia rerum:

Excole te paucis vtilibusq; libris.

Quid te insane etc. Quāmodū persi? p̄mā satyrā in vanos poetas
cōposuit: ita satyra n̄ra in istū sumit a stultis librorū coaceru-
torū q̄ plurimos excolūt et se negligūt: qz libros nec legūt: nec
si legere intelligerēt: qz nō didicerūt has bonas: et qd̄ deestabilē discere
re nolūt: placet em̄ sibi q̄nacule terrore p̄dit i ter baldos et reptulū vulgū
famā sapiētis assequūtur. Verū q̄ sapier̄ emer̄ paucos libros et eos vtilēs:
vtiligētesq; p̄discet. Ordo et explanatio ē: **Q** insane qd̄ iuuat. i. delectat te
stipare. i. cōdensare et cōprimere platona. i. libros platonis: menandro. i. li-
bris menadr̄i p̄ncipis noue comedie. Est aut̄ imitatio horarij in. ij. ser. Et
qd̄ iuuat te subdere. i. supponere tanq̄ min⁹ autētici cū neutrū intelligas:
ius cesariū. i. ciuile: canonico. s. iuri. Quid. i. ad qd̄: polis. i. exornas vlt̄ ar-
stotelem. i. artes liberales: vlt̄ grādia. i. magni momēti p̄ba theologie. i. diu-
ni sermonis: polis in quā tuis opib⁹. i. facultatib⁹: ex̄ns ip̄e. i. cū sis ip̄e sor-
didus. s. aio: r̄nder stult⁹ amator sui et librorū suorū. Ego sat. i. satis sapio et
bibliotheca. i. librarīa est mihi parata sup. talis q̄tis fuit aī. i. p̄: regib⁹
niliacis. i. egyptiac⁹ nilū a colētib⁹. s. ptolomeo philadelpho cui⁹ meminit
ioseph⁹ li. iij. et filio ei⁹: gloriat̄ ergo in re friuola. Et addit si lingua roma-
na: id ē latina est mihi min⁹. i. nō satis p̄sto. i. parata: tū sup. p̄nacula. i. vul-
garis et quā maternā vocant est mihi p̄sto. Quā. s. p̄nacula lingua tono. i.
clamito q̄si tonitru erere volēs ita sup. vt putes. q̄libet putet: stentora. i. vi-
rū illū cuius (vt inq̄t homer⁹) hiat⁹ Tanti⁹ erat: vocisq; son⁹: sup. aera q̄n-
tus q̄nquaginta sil quū elamat̄ ora viroz: posse vix cātū. s. tonare aut sonas-
re. Castigat auroz: **Q** stolide. i. sensu pecuino p̄dite q̄ tibi ob voce plas-
ces: atq; expers. i. nullā p̄re h̄is veri. i. veritat⁹: si expectas forte: qz multi
insani nolūt curari: et p̄cipue tales q̄ sibi placet vt h̄ic: q̄ dixit sat sapio: me-
delā. i. curatōez: cape: id est vt dicūt recipe n̄ra pharma. i. medicamēta:
sunt tū p̄prie v̄guēta: hoc ē salutare doctriā q̄ sequit̄. Ne copia multarū
rerū disturbet te. Excole te paucis et vtilib⁹ libris.

De iniquis iudicibus

In suam quisquis redijt crumenam
Liniū causas: simili statera
Phas nephas pensans: agere in lebetem
Dicitur aprum.

Earmē ē quale s'm bozarij saphicū cū adonfo: snia tracta est ex vulgari
adagio teutonicoꝝ: q̄ in leberē agere dicit pingue porci: cū q̄ p phas ⁊ nephas
ofa iudicia in suū con:orquet cōmodū. Ordo est. q̄ quis. i. quicumq̄
redigit. i. cōvertit in suā crumenā. i. loculos pecuniarios: hoc est in p̄riaz
utilitatē: causas enim p̄sans simili statera. i. definites eodē iudicio phas ⁊
sup. nephas is sup. dz. s. puerbio vulgari agere. i. impellere aprum. i. porci
cum etiā siluestre: in leberē. i. in abenū seu caldarū aut cacabū suū, h̄c le
bes liberis vas creum est.

Titulus.ij. Fo.iiij.

Dessima stultifere ferz sentina carine
 Patres cōscripti: qui rē cumulatis iniquo
 Iudicio: que vos poterit curare medela: |
 Vos etem scitis (vel vos nescire negatis)
 Quid pphas atq; nephas: propria dum sponte ruatis
 Preuisum in baratrum: presentī munere tracti
 Curue in terras anime z celestiu inanes
 Si nihil hinc dabitur / migrantibus in regionem
 Extremā / preter virtutū premia ferre;
 Quid struitis celeri linquendum tempore pondus
 Auri atq; argenti: terre est qđ terra creauit
 Discite iusticiā moniti: que ducit ad astra

Dessima etc. Quia vt Juuenalis pbe docet: Omne animi vitiū tā
 to pfectū in se crimē q̄nto maior q̄ peccat habet: merito assignat
 pessimū gen^o stultitie iniquis iudicib⁹: quoꝝ corruptio oē ius tā
 diuinū q̄ humanū inuertit. Vñ vt sanctoꝝ decretes cauet. **D**ñi sollicitu
 dine ac viuacitate veritatis indagāda est cā. Iudicātes em oportet cū cra
 rimari p oculis hñtes solū deū a quo sicut iudicabū iudicabunt. Neq; in
 dicandū est exēplis aut opintone alioꝝ s; legib⁹. C. de sen. z inter. l. nemo.
 Peccāt q̄ h legū impiti alioꝝ sequunt in iudicando sniam. Ordo z expla
 natio text⁹ nostri est. **D** patres cōscripti. i. iudices sūmi vt patres cōseri
 pri i ordine senatorio olim rome: appositorie ferz sentina pessima. i. q̄ estis:
 ferz sentina pessima. i. pniciosissima sordes carine stultifere: vos dico non
 omnes: s; qui cumulatis. i. augetis. rē. i. diuitias z opes: iniquo iudicio. s.
 dādo q̄ medela. i. q̄ cura z medicina. poterit curare vos: q; d. nulla: qz tales
 ex certa malitia peccāt: ceterū vos scitis vel negatis vos nescire. i. iactatis
 vos scire: qđ pphas atq; nephas: cū scz tñ ruatis. i. precipitant cadatis appria
 spē. i. volūrate: in baratru. i. voragine z fossam infernalē: pūsum. i. pco
 gnitā a vobis exītes tracti. i. illecti: munere p̄sentī. i. fr̄uicione rerū terre
 narū q̄bis vtendū est. Et q̄ exclamando dico illud psianū: **D** aie curue. i.
 incuruate in terras. i. ad terrena: z inanes. i. expertes celestiu. s. rerū: si nihil
 id ē nō aliqd si nō dabit. s. a deo z natura: migrantib⁹ hinc. i. decedentib⁹ p
 mortē ex hac vita in extremā regionē: qz vñ nō ē redit⁹ in hāc vitā: si nō da
 bitur iniquā ferre. s. secum. i. asportare aliqd p̄ter p̄mia virtutū (opa em il
 loꝝ sequunt illos) **Q**uid struitis. i. conseruatis pondus auri z argenti
 linquendū. s. a vobis celeri tempore: qz forte hodie. **I**d qđ terra creauit
 id est p̄durit: est terre qz manet in terra: z ideo discite moniti. s. a me: imo
 ab euāgelio iusticiā que ducit ad astra.

**Qui sudore parit bona
 Nec partis nitido gaudet in oculo
 Dulcis ille malis sibi
 Conseruat cumulū stulticie male**

Carmē est dicolon distrophon q̄le tertiu gen^o apud horatiū prim^o effi
 & sus est choriābie^o gliconic^o trimer^o cōstās spōdeo choriābo z p̄ichio, se
 cund^o ē aselepiade^o de quo in primo titulo uisum. Tarant hoc loco auarū
 quoz alij peccāt acq̄rēdo q̄ pprie auari sunt: alij in possidendo: qz more ca
 nū in terrā desodiūt: z dicunt sordidi z imūdi: vt contra q̄ deceter uiuūt
 lauri z splēdidū: alij i nō expēdēdo: q̄ tenaces dicunt. H aut̄ tāgunt̄ auari cū
 b: q̄ sudore parit bona. Sordidi cū addit̄ nec pris nitido zē. tenaces cū su
 peraddit̄ p̄seruat zē. male: qz p̄niciose multis mal. i. laborib^o. vt assuetūqz
 malo ligurem.

Titulus Tertius. fo. v.

Oanda est bellebori multo pars maxima auaris
 Nescio an anticyram ratio illis destinet omnes
 (Nam peccans male auert: neq; quicq; stultius illis)
 Bis inimice senex custodis ne tibi desit
 Quid iuuat immensum te argenti pondus et auri
 Furtim defossa timidâ deponere terra
 Quo tibi vis auri: Longestis vndiq; faccis
 Indormis inbiens. et tanq; parcere sacris
 Rogeris: aut pictis tanq; gaudere tabellis.
 Nescis quo valeat nummus: quæ prebeat vsum:
 Panis ematur: belus: vini sextarius: adde
 Quis humana sibi doleat natura negatis.

Oanda est bellebori etc. Verba sunt horatij secundo sermonu quod inuice
 auaros maxime insanos et opus habere plurimo bellebori ad purgan
 da insaniam. Nam olim cum fortio esset complexio humana sumebat belle
 boris precipue eadidum ab his qui furore ex noxijs humoribus puenientes purgare
 vellent: estq; duplex candidum et nigrum: turissimum aut sumebat in anticyra in
 sula. vñ dicit Nescio an anticyra etc. Quia pctm ex qda auaricia. i. mala cu
 piditate nascit sed hic phylargyria. i. amore argenti et auri tarabum. Quid
 est. Pars multo. i. longe maxima: bellebori. i. veratri: hoc est herbe purga
 tis insaniam est danda auaris qz sunt maxime insani: eo q in nobis vitia de
 crescut oia sola pter auaricia: et nescio (inquit horati) an ratio destinet. i. adde
 eat illis oem anticyra. i. totum belleboris quod in anticyra nascit: afferro rationem.
 Nam peccans. i. quisquis peccat: auert. i. cupit male. i. puerse et ab uedo dicta est
 auaricia: neq; quicq; est stultius illis vide staccu secundo sermonu. Senex: qz se
 nij precipue vitium est. Un in arte de sene dicit: Querit et inuicis miser abstis
 net et timet viti: inimice dñs vel qz misereri quod ppiu e deoz no vult: vl qz
 dñs iraris videt nat? cum labore et fructu laboris non picipiat: qz vt seneca di
 cit: Tã deest auaro quod hz qz quod non habet: tu custodis. i. anxie res tuas: ne de
 sit tibi: et ea est dementia seniu: quod quo min? restet vie eo plus querit viciis.
 Un dicit id e pri. ser. Quid iuuat. i. delectat te timidum p furtibus: deponere
 furtim. i. furtive aut clanculum: aut ideo qz pauperu sunt supflua. sup. in ter
 ra defossa. i. aperta fodiendo: immensum pondus auri et argenti. q. d. nihil.
 Quo. i. ad quod seu ad quem vsum est sup. tibi. Vis. i. magna copia auri. Tu
 inbiens. i. auiditate hiatu ostentans: indormis. i. incubas. i. pecuniarum gres
 stis vndiq; et ex omni loco et oia re: qz vt dicit Juue. Un habeas nemo qrit
 sz oportet habere: et tu rogeris. i. ab auaricia tua: ptere. i. pecunias tanq; sa
 cris quoz vsum interdicit pphanis: aut gaudere tanq; tabellis pictis: solū
 aspectu referes. Nescis quod. i. ad quod valeat nummus. i. pecunia ad numerandu

De viroz effeminatione.

accomodata: & que vsus. i. qua vtilitate pbeat: q. v. si nescis: ad hoc valet
 vt panis emat & bolus & sextarius. i. modica mensura vini: adde sup. & ea q
 bus negatis: natura humana doleat: vt sunt: amictus & ligna

Quid tibi vis mollis passerule: feminina quid vult
 Figura vultus: Cur tyara fronti
 Quid madido spirant opobalsama densiora collo
 Vare ne factū te pudet cinede

Larmē est ole quintū genus apud Aacū: de quo satis ample perortus.
 Hec tyara vel hic tyaras Phrygiū cooperimētū capti. O pobalsama suc-
 cus balsami. Cinedus parhic: vide Juuenale.

Et vestitū varietate *Li. liij. Fo. vi.*

Quid tibi vis inquā stultissime: cur muliebrem
Inducis speciem: nū pudet esse marem
Cur defers pathici speculum gestamen othonis
Actoris arunci num spoliū esse putas
Brachia cum duo sint manice cur quattuor extāt
Cornua cur frōtū: cur bouis ora pedū
Cur vulpina tuo dependet cauda lacerto
Cur pulma est capitū: nū pudet esse boiem
Cur germane tuum nudant multitia corpus,
Cur tua tot tunicis roboza galle premis,
Cur mihi tam varijs vt vincas pthea formis
Et corium ⁊ pannum dilacerare iubes
Cur de fungorum nunc te vis stirpe putari
Hunc caput argutum prodis vt acris equū
Desine multiplici te monstrū fingere forma
Fluctiuagumq; animū pdere veste tua

Quid tibi vis inquā stultissime: q; sile pncipiū fuit in supior car
mine addo inquā: q; p̄o ordo facit est exponā dūterat vocabula
nū. i. nūqd pudet. s. te eē marē. i. masculū. othonis pathici. i. libi
dinē moze muliebrī patier: ē aut ex iuuenale sumptū q̄ dic̄ sarpra sc̄da. Pl
le tener speculū pathici gestamē othonis actoris arūci spoliū q̄ se ille videz
bar armatū eū iā tolli vetilla iuberet. Is aut otho erat impator roman⁹ q̄
galbe successit hō mollissim⁹ corpe vulto ⁊ facie q̄tūdie rasitare: ⁊ madido
pane linire suet⁹: vñ ⁊ speculū secū tulit: vt Turn⁹ ap̄d maronē d̄z gestasse
hastā actoris arūci spoliū: q̄ba maronis sūt li. xij. Et in q̄ medijs igēt ad
nira colūne. Edib⁹ astabar validā vi corripit hastā actoris arunci spoliū
q̄stacq; tremētē vociferās. Quero q̄ nū putes speculū illud eē spoliū actoris
arūci fortissimi illi⁹ virt: qd ē othonis pathici? Manice q̄tuoꝝ: q; due de
pēdent due brachia vestitū vt q̄drupes imitent. Cornua q; coopimēta
capitū cornua hāt: ora bouis pedū: q; calceamēta gerūt illoꝝ instar: vulpi
na cauda: q; pelle vulpina inuerfas simbras ⁊ in dorsum d̄missas gerūt.
nū pudet eē boies: q; imitarz pecudē. Vñ potius dico boies q̄ virū lz h̄sus
mollioꝝ sit. Germani alemāni: multitia mollia idumēta vt q̄pellucida rotū
corp⁹ ostēt: roboza. i. robusta mēbra. De ptheo vide q̄rtū georgi. Fūg⁹
bz caput mai⁹ reliq; corpe vñ hātē pileū latissimū plautus de gñe fungoꝝ
4voca.

Pes alter tumulo iam mihi figitur
Et corpus gelido sanguine contremit
Sensus deficiunt me
Sed mens stulta manet mihi

Carmē est quale quintū genus apud Horatū tricolor tetraſtrophon: duo primi plus sunt aſclepiadel. Tertio pherecratiſ ſiſtas ſpondeo dactylo et ſpōdeo. Quarto gliconiſ cōſtas ſpōdeo et duobꝫ dactylis. Senſus deſicit. i. derelinquit et deſtituit me ſed mēs ſtulta: aſſueta videlicet voluſtatibꝫ et vitijs manet mihi: qꝫ cū poteſtas peccādi deſiciat: permanet tū quēſa volūtas: de qua in ſequenti carmine dicent plura.

e Mego delirus: capularis: terga recuruus
 Obrepes quadrupes gemino incubens scipioni
 Luipes in tumultu iam pridem figitur alter
 Lumina cui geminas ostentant egra lucernas
 Cui nares stillant: oculi flent: tactus oberrat
 Aures surdescunt: sapiens sed lingua palato
 Regnat adhuc hudo: cui lurida pro cute pellis
 Corrugat faciem: cui plurima tussis anhelu
 Carnificat pectus: cui surgere muto recusat
 Cui tm̄ in linguam virtus est fusa dicacem
 Quod facere haud valeo: facinus fecisse pudendu
 Exulto: facile est consueta relinquere nulli
 Proinde puer tenera virtutibus imbue vitam.

Qua ego. Ut ex titulo patet: scribit in antiquos fatuos: in his dicitur esse
 lud Ezech. vij. Peribit lex a sacerdote et constituta a senioribus. Et illud
 Est. lxx. Puer centum annorum morietur: et puer centum annorum maledi-
 ctus erit. Is autem centum annorum puer est: quod pueriles stultitias in senio quoniam longi-
 tate periculosiores sunt exerceat. quales erant presbyteri illi deure. xij. Ad hanc alteram il-
 lic dicitur Inueterate dicitur malorum: nunc venerunt peccata tua quae operabarur peris. Verum
 ut carmina nostra sub ordine paucis explanemus: ordo est: Ego delirus. id est in penul-
 timam partem: exulto fecisse facinus pudendum. id est turpe: haud. id est non valeo facere
 super. apostolus autem modo. ego inquit etiam delirus. id est insanus presertim ex senio: ut quod si ex-
 tra lyram diuagans in proposito persistere nequeo: capularis. id est victus capulo. id est ferreo
 seu capite quod capiunt quod ad sepulturam deducunt (vnde plautus talis vocauit senem ca-
 pularum. Capulum autem etiam est manubrium quod culter aut mucro capitis manu: sic
 non caput hic) recuruus terga. id est his terga incuruata: obrepes quadrupes. id est
 ut quadrupes vaporem incubens scipioni. id est baculo gemino vaporem ab utroque la-
 tere. Cui alter pes figitur iam pridem. id est iam a plusculo tempore in tumultu: et cui lumina
 egra. id est oculi sento caligantes: ostentant lucernas geminas quae tam simplices sunt: et
 cui nares stillant. id est stillam dimittunt: et oculi flent. et tactus oberrat propter debilitatem
 visus: et cui aures surdescunt. id est aut sunt surde: sed lingua sapiens. id est frequenter
 adhuc saporibus regnat adhuc in palato hudo quod frequenter potu irrigato: vnde co-
 mitis. visa est a se senectus: cui pellis lurida. id est obscena etiam pro cute. id est bene cura-
 ta et succi plena corrugat. id est trahit in rugas faciem. cui tussis plurima. id est frequen-
 tissima. carnificat. id est more carnificum dilacerat: peccat anhelu. id est frequenter anhe-
 latus. Cui muto. id est membrum virile. ut in ser. horatius: recusat suggere. id est arrigere
 se: cui per se fusa tam in linguam dicacem exulto et. quod nulli est facile relinquere consueta.
 Tam addo: pinde. id est ideo puer imbue. id est in teinge vitam teneram virtutibus: quod
 ut dicitur flaccus: Quo semel est imbuta recens seruabit odorem Testa diu

De stulta in liberos indulgentia.

Rides insipiens si tua pignora
 Post ludum veritum se gladijs petunt
 Et nescis iugulum q̄ subito tuum
 Isdem mor gladijs petunt

Carmē est q̄le sextū g en^o carminū horatiū dīcolōn tetrastrophon. dīcolōn q̄ duo p̄ncip̄ mēbra: tetrastrophon: q̄ post quartū fit p̄uersio ad p̄tē mī. Tres em̄ p̄mi & sus sunt asclepiades de q̄b^o dīctū ē cītulo p̄mo. Quarsus est glicon^o p̄stās spōdeo 2 duob^o dactylis cū syllaba: & 2 aliter metris p̄p̄t. Scribit̄ in stultos parētes liberos illicitos ludos 2 petora certamēna dissimulātes: in quos tā plura dīcā. Ordo est: **S** insipies tu rides si pignora tua. **I** filij tui: petunt. **I** inuadunt se se3 mutuo: post ludū veritū: 2 nescis: **I** nō animaduertis q̄ petēt subito: mor. **I** paulo post tuū iugulū. **I** guttur isdem gladijs quibus inter se certant.

c **Ece** vides ludū nō pulchrū ludere natos,

Ador quoq; districtis mucronibus insidiātes

Alterū in alteri⁹ iugulum:rides;subitooq;

Dissiliunt fatuo p̄cordia larga cachinno

Scilicet egregios bellatoresq; superbos

Ador euasuros;gaudes, verū toga nōdum

Festinis dabitur; iugulum quando ense paternum

Inuadent stricto;prohibe mala tanta /monemus

Dum datur; r̄ facili curuetur virgula flexu.

Percute mature rigidis tua pignora virgis

Non facies istis letalia vulnera telis

Ast aiā illoꝝ pp̄uamq; exemeris orco

Ece vides r̄. Scribit vt ex titulo patet in stultos parētes n̄m̄s
 e filijs suis indulgētes: vtpote qui dissimulāt dum alea tabulis aut
 chartis ludunt: r̄ mox se mutuis gladijs perunt: quibus paulopost
 fortasse p̄em dissimulatoꝝ illū sunt petituri. Stult⁹ autē est talis amor: r̄
 stultia indulgentia: qz vt d̄z puer. xij. Qui parit virga odit filiū suū: quā
 autē diligit illū instāter erudit. vñ est plebeius versiculus: Qui parit vir
 ge filium nō diligit ille. Hinc etiā dicit puer. xxiij. Noli subtrahere a pue
 ro disciplinā: si enim percusseris eum virga non morietur. Tu virga p̄cu
 ritēs eū r̄ animam ei⁹ de inferno liberabis r̄. Multa quoq; similia passim
 legimus r̄ multa exempla de hīs qui neglexerūt liberos castigare: quorū
 postmodum meminero. Ordo autē hic est: **Ece** tu vides. dicas si cecus
 est quō videat: cecus quidē est animo: sed videt oculis exterioribus: cec⁹ ē
 p̄ dissimulationē eius qd̄ aperte videt. **Dictū** autē est sicut a comico: tu qd̄
 scis nescis: natos. i. liberos tuos ludere ludum nō pulchrū. i. illicite: r̄ tra
 rides quoq; mox. i. paulopost insidiantes alterū in iugulū alterius mucro
 nib⁹. i. gladijs districtis. i. euaginantis: r̄ p̄cordia. i. pellicule vicine cor
 di in quibus est sedes affectionū: dissiliūt. i. in diuersa saltūt tibi cachinno
 fatuo. i. risu imoderato r̄ stulto. **Scz** tu gaudes natos euasuros mox egre
 gios r̄ superbos bellatores: verū. i. sed toga. s. vitil⁹ q. xiiij. anno dabat. **Nō**
dum dabitur eis festinis. i. festinantibus: quando inuadent ense stricto iu
 gulum paternū. i. tuū q̄ pater es. **Nos** monemus p̄hibe tanta mala dū dab
 . i. p̄cedit: r̄ dum virgula. i. p̄cerilis eras: curuet (si velis) flexu facili. **Percu**
te mature. i. tēpestiue: pigra tua. i. liberos tuos: virgis rigidis. i. asp̄is:
 tu nō facies istis. i. istiusmodi telis: videlicet virgis vulnera letalia. i. mor
 tifera. **Ast**. i. sed tu exemeris orco. i. inferno aiā illoꝝ scz pignoz aut libe
 roz tuoz r̄ pp̄uam. i. tuam ip̄ius animam.

Linguae caudicū dum vendunt cre loquacem
 Atq; cū lites onerosas
 Partibus ambabus perspecta fraude premūtur
 Ut sub binis grana molaribus

Carmē ē q̄le septimū gen^o ap^o horatū dicolon distrophon. Prīm^o em̄
 vsus ē heramet heroic^o seu saryric^o. Scds ē dactylic^o alemani^o tetromet
 acaralectic^o. Nam q̄ttuor heroici carminis pedes hz: q̄z tres p̄mi indiffe
 rēter sunt dactyli v^o spondei v^o mixti. Tert^o em̄ fere ē dactylic^o r̄ q̄r^o sp̄s
 de^o. Scribit in eos q̄ imprudent^o ritas r̄ discordias ferūt aut ad litem seu
 cōtētionē puocāt vt inde lucrent. Nā sepe cognita fraude ab vtr^oq; opa
 nunt. vt q̄ se inter molares imiserit Est aut̄ reuonitū ad agtū: nō teute int̄
 molares aut̄ inter corticē r̄ arborē interfert manū: in eos q̄ litib^o alienis se
 intromittūt. Licet est p̄uocare. Daro Bella cūent. Cetera patent.

Drouoco sepe malū: litēq; inflāmo sopitam
 Nā possum vnanimēs armare in p̄elia fratres
 Atq; odijs versare domos: possum horrida bella
 Excitare leui dum reges tracto susurro
 His vltro assentor: q̄uis nil stultius extet
 Illis aduersor: vel cum verissima dicunt
 Consiliū prauū do consultoribus: z cum
 Corruerint largo saliant precordia risu
 Sed velut immensum qui torfit in aera saxum
 Nec caput insulsum veniente retraxit ab ictu
 Mole sua opprimitur: ppria sic angor ab arte
 Nec possum a simili stultos auertere casu.

Prouoco sepe malum. Verba sunt stulti mali ciosī stituz amatozīs
 qui eruat cum male fecerit: nō puidens casum suum: qz fere inst
 diariū structozes incidunt in foueas quas fecerūt: vñ z in mīnis
 publiū apud Agellium legimus. Cōsiliū malū cōsultorū pessimum est. In
 hoc grege sunt omnes delatozēs falsarij z mali susurrōnes omnes assentat
 rozēs peruersi: a quibus principibus summopere cauendum: qz vr dicitur
 puer. xxix. Princeps qui libenter audit verba mendaciū omnes ministros
 habēt infidos. Ordo est. Ego peruersus z executus a malicia mea: puoco
 sepe malum: quia vir insipiens sedit malum: z inflāmo litem sopitam. i.
 p̄acatam: vnde additur: Et in labijs eius ignis exardescit. Homo peruers
 sus suscitāt lites zc. Nam possum (id ināro enei. vij. sic Tu potes zc.) ar
 mare in p̄elia fratres vnanimēs. s. prius atq; versare: id ē familias odijs.
 Ego possum excitare (Producit enim ei sicut Enē. iij. Excitum ruit ad
 portus. est ergo a cio) bella horrida. i. horrenda: dum tracto reges leui sus
 surro: id est occulta inspiratiōe. Ego assentor: id ē aduloz: his: id est quibus
 dam vltro: id est nō rogatus ab eis: q̄uis nil extet stultius sup. ipsi: z ego
 aduersor illi: id est alijs: vel: id est etiaz: cum. i. quando dicunt verissima.
 Ego do consultoribus i. consiliū perentibus: prauū consiliū: z precor
 dia sez mea: saliant sup. mibi: largo risu: cū. i. postq; p̄sultozēs corruerint.
 Sed velut. i. quemadmodum is qui torfit in aera supra caput suum saxū
 immensum nec retraxit caput suum insulsum ab ictu veniente opprimitur
 mole sua. i. a se facta z emissa sic ego angor: id est opprimor: ab arte propria:
 nec tamen possum auertere: id est prohibere stultos a casu simili: quia mul
 tos habet sequaces: z iuste fit vt in foueam quam fecerint cadant.

Consilij probati

Spretor: est stulti similis qui properans arando

Inuia sapa sulcar:

Et bonas terras inaratas stolidus relinquit.

Larmē ē quale octauū genus apud flaccū dicolon distrophon. Primus
versus est choziambicus monometer aristophani: cōstās choziābo ⁊ am-
phibracho siue bacchio. Aut si mauius dactylo: iābo ⁊ spōdeo seu trocheo.
Secūds est choziambic⁹ trimet saphic⁹: cōstās epitrīto scdo duob⁹ choziā-
bis ⁊ amphibracho siue bacchio hoc modo: spretor est stulti similis: qui p-
perans arando. Pōt ⁊ aliter metiri. vt cōstet trocheo: spōdeo: dactylo: spō-
deo anapesto ⁊ bacchio. Similis stulti: qz de moribus loquimur per gīm.
Inuia sapa p que nulla patet yia.

Fluis cur sulcas: et in hospita littoza stulte
 Huc ades, hic fructū spōdet opima seges,
 Quo periture ruis: placita est via forte sub ipsa
 Frontes; sed interitū calce datura grauem
 Huc stolide in quā adsis: rides ne salubria verba:
 Ab demens quantus iam mihi risus eris.
 Nunc rides rectos qui monstrant indice calles:
 Sed mor eterno flebis in exilio
 Si via virtutis dextrū petit ardua callem:
 Difficilem q̄ aditū monstrat ab initio
 At requiē prebet fessis in vertice summo
 Cum via sub baratri ducat amena lacum

Fluis cur sulcas. Verba sunt ad stultū q̄ volēs et sciēs tēdit ad in-
 teritū cōtēnēs salutaria sacre scripture munita: Ordo ē: 1. stulte
 cur sulcas. i. fundis et aras littoza inuta. i. in q̄ nulla ē via et in ho-
 spita. i. q̄ nemini patēt hospitio; ades. i. aduenias huc. i. i hac pte videlicet
 dexterā: seges. i. terra (vt i geo. Illa seges demū vorē rīder auari Agrico-
 lebis q̄ solē his frigora sensis) opima. i. pinguis spōdet. i. pollicet h. i. i hac
 pte fructū. i. futurū. 2. periture q̄ ruis. i. preceps abis: via sup. quā tenes est
 forte placita sub ipsa frōre. i. in pmo aspectu. 3. datura. i. q̄ dabit calce. i. in
 fine: graue interitū. i. ruinā (q̄ dicit puer. xiiij. Est via q̄ videt hōi iusta nos
 uisissima aut ei⁹ deducit ad mortē) Cū autē p fantasia stult⁹ reuocari neq̄ret
 q̄ vt ibidē dicit: Sapiēs timet et declinat a malo: stult⁹ trāsilit et p̄dit (ideo
 addit) in quā. i. disco tibi o stolide. i. insensate et ad pecunū senium accedēs:
 adsis huc. i. in hac pte. Ille p̄o ridere fingit: Furta ill⁹ puer. i. Desperit⁹
 oē p̄siliū meū et reparatōes meas neglexit: Ego q̄ i iteritū vīo ridebor et.
 Tū addit: rides ne. i. derides ne p̄ba salubria. i. salutaria. Ab demēs q̄ntus
 risus eris tā. i. statim mihi: cū irrueris repentina calamitas. Tu rides nunc
 eos q̄ mōstrāt tibi indice. i. digito indicare: calles rectos: s̄ flebis mor. i. pau-
 lo post: in exilio. i. a patria celesti: eterno: q̄ ab inferno nlla ē redēptio: sed er-
 eternūq̄ sedebit. Infelix theses et. Si via et. Id tractū ex opusculo maro-
 nis dicit p̄thagore vbi sic dicit. Nā via p̄tū dextrū petit ardua callem: diffi-
 cilēq̄ aditū p̄mū spectatib⁹ offert: s̄ requiē p̄bet fessis in vertice summo. Sol-
 le offert iter via lara: s̄ vltia meta Precipitat captos voluitq̄ p̄ ardua sa-
 ra. Quisq̄ ei duos casus p̄tū amore Cicerit: ille sibi laudēq̄ decusq̄
 parabit. Atq̄ d̄ndū luxūq̄ sequet inertē dū fugit oppositos incauta mēte
 labores Turpis iopsq̄ s̄l̄ misabile trāsgit enū et. Dico q̄: Si. i. cācti via
 p̄tū: ardua. i. difficilē petit dextrū callem: et mōstrat ab initio difficilē aditu-
 ar. i. atrū ipa p̄bet fessis. i. bis q̄ ad finē vsq̄ legitie certauerit requiē i sumo
 vertice. Cū via a me. i. dicitur et volupratū: ou. i. la. bara. i. voragis infernal.

De corruptis moribus diuitem z nobilium

Flouis z amplis vestibus indico
 Dentis stuporem: stultitie trabens
 Insigne gestamen: sonora
 Tympana: cum auriculis aselli

Flouis. Carmē est āle nouū gen^o apud Flaccū tricolon tetrastrophon:
 primi duo versus sunt dactylicī alchaici trimetri catalectici. Constat enī
 duob⁹ iābis vs⁹ spondeo z iābo cū syllaba z deinde duob⁹ dactylis. Tertius
 est iambi⁹ archilochi⁹ dimeter hypercatalecticus: cōstans iambo vel spō
 deo. iambo: spondeo z iambo cum syllaba. Quartus est dactylicus alexan
 dricus tetrameter cōstans duobus dactylis z toridē spōdeis: s; tertio loco
 frequēter iambū recipit. Ordo est: ego indico. i. prodo stuporē. i. icōstātiā
 mētis vestib⁹ nouis. i. insolito mō format⁹ z amplis. i. sumptuosīs trabēs
 s; post me: gestamen insigne stultitiē. s. tympana sonora z auriculis aselli.

Heu quod difficile est prauos euellere mores
 Adentibus ortorum claris natalibus: atque
 Perspicuis opibus: siquidem sibi seua libido
 Luncta licere putat. pars ampla veste quaternis
 Que sat erat miseris delassant mollia membra
 Pars digitos gemmis onerant: pars colla cathenis
 (Me: torques dicam) nectunt gestamine furum
 Pars facibus solem conant ab orbe fugare
 Pars noctem in somnum meretricis ad ostia ducunt
 Pars inbiant ludis vetitis: pars potibus amplis
 Nemo studet sophie: nec moribus ullus honestis
 Sicque insigne trahit stultorum ignara iuuentus
 Vita igitur leuium consortia praua potentum

Huic quod difficile. Argumentum huius tituli differt a titulo quarto quod
 b ille taxati sunt molles effeminati et leues: hic pomposi et prauis mo-
 ribus corrupti: illic manifeste stulti: hic ad stultitiam perantes. Quod
 do est: heu quod. i. quod difficile est euellere. i. extirpare mentibus ortorum. i. nato-
 rum et productorum: claris natalibus. i. nobili stemmate et generosa pro sapientia: atque perspi-
 cuius opibus. i. habentibus excellentes opes: siquidem. i. quod: seua libido. i. diuiti-
 rum putat cuncta licere sibi. Pars. i. ipsi primum delassant. i. versus ad defatiga-
 tionem onerant mollia membra. i. sua: veste ampla que erat satis quaternis miseris. i.
 pauperibus. pars onerant digitos gemmis: id est lapillis preciosis: pars ne-
 ctunt colla cathenis (nec dicam torques: que sunt insignia equitum) apposito rite
 gestamine furum: id est que cathene solent esse gestamine furum quando ad suspen-
 dum trahuntur. Pars conant fugare solem ab orbe. i. vincere lumen solis:
 facibus seque ante noctem accensis: pars ducunt noctem in somnum ante ostia me-
 reticis. Pars inbiant. i. auide incubunt ludis vetitis: seque tessare aut alea.
 Pars inbiant super amplis potibus. i. ebrietati: nemo studet sophie. i. sapien-
 tia: id est probatis et decentibus moribus. Sicque et ita iuuentus ignara. i.
 imperita rerum: trahit seque ad se: id est paulatim induit insigne stultorum: id est
 paulatim euadunt in stultos. Igitur vita consortia praua: potentum: id est
 diuitum: leuium: id est inconstantium quia graues licet diuites vitare non
 deberet. Raro tamen fida contrahitur societas ubi maxima fortunarum est
 disparitas. Unde etiam puellis consuluit Naso: Siqua voles apte nubes
 re nube pari.

De insolentibus potentibus.

Quisquis insolentior
 Furore raptus impio: nephandam
 Incurit manum bonis
 Bravem videntibus petit ruinam.

Quisquis &c. Carme e q̄le decimū gen⁹ apud Horatū oicolon dīstro
 p̄hon: p̄m⁹ eim̄ f̄sus ē dimeter iābie⁹ archilochi⁹ acathalecti⁹ Estās am
 phīmacro z duob⁹ iābis siue altero spōdeo. aut tribus trocheis z syllaba.
 Seq̄ns trimef iābie⁹ hipponacti⁹ catalecti⁹: hīs q̄ncz sambos cū syllaba
 Ordo est: quisquis. i. q̄cūq̄ insolentior. i. q̄ deceat esse rapt⁹. i. parci⁹ furore
 impio: incurit bonis. i. in occitib⁹ manū nephāda: is sup. petit sibi a videntē
 bus granē ruinae. i. exitū vite. Quia vt dicit Juuenal. Ad generū ceteris
 sine cede z sanguine pauci Descēdūt reges z sicca moze tyranni.

Et amicoꝝ violatoꝝibus *Ll.r. Fo.xij.*

S Dea ceca tibi subiecit regna virosqꝝ
 Quos regis hos hoies nō pecus esse puta
 Nec miti seuam populo distringe securim
 Era nec a miseris grandia posce casis
 Nam quicunqꝝ bono colaphum malus incutit vlli
 Omnibus ille bonis inuidiosus erit
 At metus insidijs subiectus: pessimus egre
 Est vite custos: nec sinit esse diu
 Proinde puer fidos vite pbitate sodales
 Quicqꝝ colant dominū sponte fideqꝝ para
 Effice preclare precio virtutis amicos
 Qualis tam raros grecia concelebrat.

S Dea ceca. Nec satire ps l eos inuehit q̄ insolēter potētia exercēt t
 s subditos cū tū scriptū sit Sap. vi. Potētes potēter tormēta patiē
 tur. Nihil aut̄ isoler: est suo aut hūili loco naro cū regnare cepit.
 vñ puer. xxx. Per tria mouet fra: q̄rtū qd̄ n̄ p̄ sustiere: Per suū cū regna
 uerit: p̄ stultū cū saturat: fuerit: 2 p̄ odiosam ml̄iere cū in m̄imonto fuerit
 assūpra. 2 p̄ ancillā cū fuerit heres dñe sue. Ordo ē Si dea ceca. i. fortuna
 q̄ ab ethnicꝝ putabaf̄ dea: ceca aut̄ qz nō respicit q̄s exalter: qz fortuna ime
 ritos auget honoribꝝ iustos illa viros pauperie p̄mit 2c. subiecit tibi regna
 2 viros puta. i. existima hos q̄s regꝝ eē hoies n̄ pecꝝ. i. hūane tracta: nec di
 stringe. i. noli euaginare securim seuā: pplo miti. i. benigno 2 nō rebellī: nec
 posce. i. nō exige: grādia erat. i. grāde pecuniā: a casis miseris. i. miseroꝝ.
 Nā dēūqꝝ malꝝ. i. malignꝝ: sicutē vlli bono colaphū. i. baculū: ille erit iui
 diosus. i. molestꝝ 2 odiosus: oibꝝ bonis: qz q̄ vni hoī fac̄ iniuriā ml̄t̄ minaf̄
 Sane iuidꝝ capis actiue inuidiosus passiue: iuidꝝ ē q̄ iuidet: inuidiosus cui a
 ml̄tꝝ iuidet. At. i. s̄ merꝝ subiectꝝ insidijs (qz quē ml̄t̄ timēt o derūt: 2 quē
 oderūt expētūt perisse: vt ē apd̄ Ciceronē videre) ē pessimꝝ custos. i. p̄ sua
 tor vite e gre. i. ml̄tꝝ miseris subiecte: s̄ potissimū illꝝ q̄ a ml̄tꝝ timet: qz ne
 esse ē vt 2 ml̄tos timeat: vt dionysio tyranno bñ p̄stiti: nec sinit. i. nō pati
 tur eū sup. eē diu: qz sp̄is tristꝝ dñecat ossa: 2 ois potētāꝝ breuis ēvita. Et
 vt dixi. Ad geneꝝ ceterꝝ. i. ad plutonē d̄scēdūt pauē reges sine cede: 2 pau
 ci tyrāni morte sicca. i. sine effusioe sāguis. Ut iulꝝ cesar: vt nero vt domi
 tianꝝ 2 fere alij oēs. Proinde. i. 2 tō: o puer (qz sener stultꝝ icorrigibilꝝ) para
 id ē cōpara. pbitate. i. p̄ pbitatē vite. alit̄ ei aeqꝝri nequeūt: sodales fidos:
 2 q̄ collit̄ dñm. i. te si fuerꝝ eoz dñs: spōte. i. volūtariē 2 fide. i. fidelit̄. Effi
 ce p̄cio p̄clare p̄tutꝝ amicos sup. tales q̄lis grecia cōcelebrat tā raros: vt ff
 rhesꝝ 2 perit̄hoꝝ: achilles 2 patroclus. Pylades 2 orestes: demades 2 p̄p
 thias. Apud troianos Hissus 2 euryalꝝ. Apud romanos Lelius 2 scipio.

Sunt qui pneuma sacrū cornigero singula principi
 Dictauisse putant verba: nec hinc demere litteram
 Audent vel minimam: stultitiam quorum ego maximam
 Sic taro vt vetule que superos narrat z inferos

Carmē ē q̄le vndecimū genus apud Flaccū Honocolon. i. vni⁹ mēbrū
 q̄stiones plūs sunt chori i bicī pētametri alcaici: cōstātes spōdeo: tri⁹ cho
 riambis q̄ cōstant ex p̄ma z vltima longa z duab⁹ medijs breuib⁹ z perht
 chio: qui ex duab⁹ breuib⁹: s; vltima cōis est. Possunt etiā aliter metiri: vt
 constant spondeo dactylo z syllaba item choriambō z duob⁹ dactylis. Oz
 do pater. Cornigero principi. i. mosti duci israelitarū dictauit e. i. p̄nūctias
 se per inspirationē: vt vetule repere taro stultitiam: q̄ narrat superos z infe
 ros: qz virosq; fabulosos censent increduli.

Qui gemis linguā claustris vincire loquacē
 Noueritis vires vicerit herculeas
 Nam quecumq; fere libie deserta pererrant
 Subiectas nostro nouimus imperio
 Sed fera lingua velut caprificus clausa teneri
 Ore nequit fatui dentibus atq; labris
 Virtutē primā esse puta cōpescere linguam
 (Magnus in exiguo codice docto: ait)
 Nā nulli tacuisse nocet esse locutum
 Et quandoq; nocet omnia vera loqui
 Uis sapiens dicit: digito compesce labellum
 Uiuere vis inson s: os bene claude tuum

Qui gemis &c. Tarant fatui q̄ linguā suā frenare nequeūt q̄ p̄lma
 turba. **Q**is ei (inqt iacob) natura bestiarū & volucrū & spētū & ces
 teroz domant & domita sūt a natura hūana; linguā autē nullū hōim
 domare p̄t. vñ q̄ eā domuerit herculeos vicerit labores q̄ oia mōstra docu
 isse d̄r: vt hydrā spētē aq̄tilē: cui amputato vno capite gemia obnaſcebāt:
 s; eādē cūtra exussit: tauz ferocentē: aprū indomitū: leonē rabidū: eq̄s car
 ne hūana ve scētes: draconē puigilem: antea & cacū i maniffimos tyrānos: &
 fercera alia mōstra. Cetera sub ordine dicā q̄ talē ē. **Q**ui nouerit vincire lin
 guā loq̄cē gemis claustris. i. claustris dētū & labioz (& ita sit ois hōy veloz ad
 nudieudū & tardū ad loq̄ndū: cū binas aures & eas parulas habeam & vni
 eā linguā & eā gemis seris arctā) **I**s vicerit vires herculeas. **N**ā q̄cūq; fe
 re perrāt deserta libye: vbi plurime sunt: nouim sup. eas esse subiectas nro
 .i. hūano ip̄to: vt d̄r iaco. ij. sed lingua fera. i. indomita inqt teneri ore fatui
 clausa dentib; atq; labris: velut sup. neqt clausa teneri caprific; .i. sic; sil
 uestr; cui; radit etiā si i muro clausa fuerit extet. vñ p̄si. Rupto iecore exie
 rit capfic;. **M**agn; docto: q; multa bona docet q̄squis est: q̄ a macinello
 caro p̄dicat s; qdā apposita sūt ab alijs: ait i exiguo codice: puta. i. existima
 o. fili. cōpescere linguā esse p̄mā p̄rutē. **N**ā nulli nocet tacuisse qd̄ intelligit
 o. his q̄ tacere p̄nt: q; canes illi muti q̄ vidētes lupū nō latrāt. i. curā aiarū
 hñtes & eas nō docētes nec curātes: s; se nō ip̄pune ferent tacuisse: nocet autē
 mltis esse locutū: & vt ouidi; dicit: nocet q̄cūq; loq̄. i. dicere oia vera. vt ocs
 cultoz criminū reuelato rib;: suoz facinoz iactatozibus &c. **U**is igit dicit
 sapiēs: cōpescere labellū. i. claude os digito. i. tace: q; vt d̄r puer. xvij. **S**uly
 tus si tacuerit sapiens reputabit. & si tu vis viuere innocens claude bñ. i. b
 center vbi & qñ & de qb; oportet os tuū: q; vt d̄r Jaco. ij. **S**i q̄s i verbo nō
 offenderit hic p̄fect; est vir. **E**t puer. xxj. **Q**ui custodit os suū & linguā suā
 am: custodit ab angustia animam suam.

Qui prius inuenit dominum se in dicat auri

Celans ne vero restituatur hero

Iure potest dici tentor seu fur alieni

Et laqueis genij stringitur vsq; mali

Carmē ē q̄le p̄mū ap̄d boetiū de p̄so. p̄hie: d̄icolō d̄istrophon. P̄r̄ior em̄
 d̄nus est hexameter heroiens: post̄erior pentameter elegiacus: q̄b̄ alternis
 fere vitimur. Cōstituit aut̄ post̄ horatiana carminuz ḡna: boetiana p̄sedyt s̄i
 q̄n̄ hec legāt iuuenes etiā carminū varietates vt a perotto describunt h̄ d̄i
 scere possint. Celās ne restituat vero hero. i. d̄no se possessor: immo aut̄ fun
 dunt aut̄ transformāt ne agnoscant. tentor seu fur alieni: q̄z vt d̄r. r̄iiij. q. v.
 Si qd̄ inuenisti z nō reddidisti rapuisti. Unusquisq; em̄ scire d̄z qd̄ suum
 nō est ad aliū p̄tinere. l. cū q̄rebat. L. vii. genij. i. sp̄s mali ad exercitati
 onē d̄ū nasceret dari: q̄z sic d̄iū herony. d̄ic̄ nascerib̄ binos dari sp̄s altes
 r̄ū ad bonū cohortatur ū z a malo dehortatur: alterū ecōtrario a bono ad
 malū instigaturū: ita Seruū d̄icit in q̄ntū enei: cuiuslibet duos genios dari.

De inuenta nō reddentib⁹. Lxx. fo. xxiij.

Astreā rediisse putes ⁊ regna bifrontis
 Falciferiq; senis: ppria si forte videres
 Contentos homines: videas in aratra secures:
 In falcē gladios fabrilī vertier arte
 Nunc male suada rames ⁊ dira sitis potiūdi
 Omnia subuertit diuina humaꝝ iura
 Jam nulla iniusta est possessio: si modo verus
 Non occlamat herus: si quos offenderis vsq;
 Thesauros. trepidas furtimq; sub hozrea portas
 Risurus modico: fleturus tempore magno
 Redde igitur domino qđ forte inueneris: hunc si
 Nescis: doctores cui tradas consule iustos

Astreā rediisse ꝛc. Sensus ē si tāta regnaret iter mortales iusticia:
 q̄nta certe deberet: vt etiā inuēꝝ ⁊ repr; abstinerēt aut ad veros do
 minos ref: rret putarem? iusticia rediisse in mūdūz: ⁊ aurea secta q̄
 sub saturno ⁊ iano fuisse dicūt. Vñ maro ī buco. P̄ā redit ⁊ p̄go. (i. astrea)
 rediūt saturnia reg; de qb; enet. viij. P̄im⁹ ab ethereo venit saturn⁹ olym
 po. Arma iouis fugiēs ⁊ regnis erul adēptis. Is gen⁹ indocile ac v̄sp̄sum
 mōtib⁹ alt; Cōposuit: legeq; dedite: latiūq; vocari Valuit: his qm̄ latui
 ser cur⁹ in oris. Aureaq; vt phibeat illo sub rege fuere. Secula: sic placida
 p̄p̄os ī pace regebat Deterior donec paulatim ac decolor etas Et belli rap
 bies: ⁊ amor successit hūdi. Ordo ē: Tu pores. i. q̄libet putare possit. astrea
 am. i. iusticia rediisse. f. cel⁹ o in terras: ⁊ regna senis bifrot; . i. Jani q̄ tūc re;
 gnabat in italia cū saturn⁹ in eā pfugeret: ⁊ regna senis falciferi. i. saturni:
 h̄ est aurea: si videres hoīes cōtētos ppria forte. i. possessione a deo in fortez
 data: tu sil videres secures: qb; colla furū nūc secant: vertier. i. verti ⁊ p̄la
 ri ī aratra. i. ferramēta aratroꝝ vt in dēcalia ⁊ vomeres ⁊ gladios verti ar
 te fabrilī in falcē P̄ūc. i. ecōtrario h̄ tpe fames male suada. i. ad malū: sua
 deo ⁊ sit; dira. i. execrabil; ⁊ deoꝝ ira nata: potiūdi. f. rez: subuertit oīa iura
 diu ina ⁊ hūana. Nulla possessio est iā iniusta si mō ver⁹ her⁹ nō occlamat. i.
 nō p̄dicite: qz nescite qđ habeat: si offender; . i. casu inuener; vsq;. i. quis loco
 etiā sacro qđ. i. aliqđ thesauros. tu trepidas p̄ auaricia: ⁊ portas eos furtim
 . i. furtiue: sub hozrea. i. in thesauros tuos: portas dico: risur⁹ modico tpe:
 qz auar⁹ aurū q̄t; in tuet q̄ celū. viij. j. ser. ait auar⁹ apud hozatiū: p̄p̄s me
 sibilat at mihi plaudo. P̄pe domi sil ac nūmos cōtemplo: in arca. fleturus
 magno tpe qz eterno. P̄gif ne fleas redde dño id qđ inuener; forte. i. a casu
 qz inuenire est aliqñ parere. vñ flacc⁹: Querit: ⁊ inuētis miser abstinet. Et
 si nescis hūc. f. dñm: P̄sule doctores iustos. i. bone p̄cientie vt scias cui tra
 das. Angelus sup̄ insti. de re. di. in fine: vult pauperibus erogandū: sed tu
 eius est vti consilio prudentum.

De benedocentibus et male uiuentibus

Qui bona rite docet sed male uiuit:
Est stulti similis: cui bona nota est
Semita quā monstrat: sed miser heret
Sordibus obscenis: inuicia sectans

Carmē est monocolon q̄le scdm̄ gen^o ap̄d boetiiū. Est em̄ vsus alemant^o
tetramet̄ hypercatalectic^o. Cōstās p̄tīmēmeri dactylicā. i. duob^o pedib^o he
pametri heroici cū syl^oaba: et deinde dactylo cū sp̄ōdeo seu trocheo. Scribit̄
i eos q̄ alios docēt et ipsi male faciūt: q̄ alioꝝ vitia vidēt et sua dissimulāt: i
q̄s dicit̄ solet medicē cura teipm̄: vt s̄o i decret^o patrū habet̄: si tu ita fact^o:
bñ docēdo et male uiuēdo deū instruis quō te p̄denare dbeat. De his cēt̄ il
lud euāgelicū: Ecce trabē d̄ oculo tuo: p̄utq̄ festucā d̄ oculo fr̄is tui. vii et flac
c^o i. j. ser. Cū tua nō videas oculis mala lipp^o iunēt^o: Cur i amioꝝ vitis
iā cernis acutū q̄ aut aq̄le aut sp̄ō ep̄idaur^o? Nihil i carmie obscurū est.

Ultra sauro matas fugere hinc libet ⁊ glaciale
Oceanū: quotiens aliquid de moribus audent
Qui curios simulant ⁊ bachanalīa viuunt
Fronti nulla fides: quis em̄ nō vicus abundat
Tristibus obscenis: castigas turpia cum sis
Inter socraticos notissima fossa cinedos
Loripedē rectus derideat: ethiopem albus
Turpe est doctori si culpa redarguit ipsum
Accusans alios vacuus culpa sit eadem
Et crebro inspiciat que prodit mantica tergo
Ut trabe de proprio subtracta lumine: vellat
Ex oculo fratris festucā: ⁊ se quoq; curet.

Ultra sauro matas ꝑba septē ꝑmoꝝ carminū sunt Iuuenalīat. ij. in
 eos q̄ cū turpit̄ viuūt alios acrit̄ increpāt: ꝑncipiū aut̄ i hypo critas
 est vt ꝑ ꝑ si sic ordinē ꝑstruis. libet sup. mihi inq̄t Iuuenalī: fugere
 hic. i. ab h̄ loco vbi sū (erat aut̄ rome) vltra sauro matas. i. ꝑꝑos q̄ supioꝝ
 asie ꝑtē occupat̄ q̄ ad boreā ꝑꝑicit̄ iuxta meoridē paludē: ⁊ vltra oceanum
 glaciale. i. vltra zonā frigidā sub septētrione aut antarctico polo: q̄tēs illi q̄
 simulāt curios. i. se ostētāt castissimos ⁊ marie sobrios viros: q̄lis erat mar
 cus curi⁹ dēcat⁹ q̄ legat⁹ samnitū aurū ingēs offerētib⁹ cū ip̄e i foco rapas
 torreret: mirātib⁹ inq̄t: malo his vesci ⁊ aurū hūtib⁹ impare q̄ aurū possi⁹
 dere) ⁊ viuūt. i. viuēdo occulte imitāt̄ bacchanalia. i. vitia eoꝝ q̄ vū bacchi
 orgia agerēt noctu ꝑmissue masculi cū mlierib⁹ ꝑueniētes: in uera stupra ꝑ
 ter crapulā ⁊ ebrietatē admittēbāt. Audēt sup. dicere aliqd̄ de morib⁹. Sꝫ
 nūc mlti sūt hypo crite. vñ addit: Nulla fides. i. fidelitas ē frōri. i. exteriōri
 apparētē: q̄s em̄ vñ nō abūdat. q. v. null⁹ nō. i. oīs vñ abūdat: tristibus
 .i. feuer⁹ i ꝑbis: ⁊ obscenis. i. turpib⁹ in fact⁹. tu castigas turpia. i. facta: cū
 sis fossa notissima. i. sentina turpidis: iter cinedos. i. pathicos viros: socra
 ticos. i. q̄ se socrat⁹ q̄ castissime ⁊ scitissime vixit ⁊ docuit imitatoꝝ mētū
 q̄ tū nō decet. vñ sicut alex⁹ deridere liceat: decēt⁹ sit: vt rect⁹. i. recte ice
 dēs. i. bñ opans: nā ꝑ pedes sepe opa figurant⁹ derideat loripedē. i. in tota
 crura hūit̄ ⁊ prae opat̄. Et alb⁹. i. tot⁹ mūd⁹: ethiopē. i. manifeste nigꝛū
 .i. vitiosū. Tacet⁹ Iuuenalī. Turpe ē (inq̄t Cato) si culpa redarguit. do
 ctore. i. si id manifeste fecē q̄ alijs vitio dat: q̄ ⁊ Ambr. i. offic⁹: ⁊ fere oēs
 attestāt. vñ addo er Cicerone i salustiu. Accusans alios sit vacu⁹ eadē cul
 pa. i. cui⁹ altū arguit. Et inspiciat crebro ea. i. ꝑꝑria vitia q̄ mantica ꝑdit. i.
 ostit tergo. vñ in apolog⁹ esopt⁹ dꝫ q̄libet hīc mātica cui⁹ duplex ē saccul⁹:
 ⁊ i āteriorē reponere vitia alioꝝ q̄ crebro videri i posteriorē ē ꝑꝑria. vñ Catul
 lus: Sꝫ nō videm⁹ mātica q̄ iter go ē. Et ꝑmo offi. Lice. Rescio quō sit:
 vt mag⁹ i alijs cernam⁹ q̄ i nobis metip̄is si qd̄ delinquit. Cetera patens.

De sapientie preceptis audiendis.

Si quem discussa liquerunt nocte tenebre
Luminibusq; prior redijt vigor
Audiat erberie sapientia verba minerue
Que didicitor capar: faciat bonus

Carmē est q̄le tertiū gen^o ap^o boetiū (vñ duo pores x̄sus s̄pti s̄) dīco^o
lon distrophon: por x̄sus heramet heroic^o, posterior alcman^o dactyl^o & re
tramet acatalecti^o: q̄tuor integris dactyl^o p̄stās. Admonitio sit ad philo
sophiā cui^o stulti s̄nt p̄ceptores. Vñ sapia puer. j. Sapiam atq; doctrinā
stulti despiciūt. Et rursus. Usq; p̄uili diligit infantia: & stulti ea q̄ sibi
s̄nt notia cupiūt: & ipudētes odibūt sapiam &c. Ordo est: Si tenebre. i. t̄g
rātie liq̄rūt que. i. aliq̄e & h nocte. i. vehemētī caligine mēt̄ discussa. i. pul
sa p̄ lucida interualla: & prior. i. p̄stin^o vigor mēt̄: rediūt luminib^o. i. oculis
mentis aliter nō eēt capar. Audiat v̄ba sapiētia minerue. i. sapiētē erberie
id est celestis. & q̄ ipse capar q̄ beniuolus didicit. faciat bonus.

Oscite et o miseri causas cognoscite rerum
 Quid sum? aut quid nā victuri gignimur? ordo
 Quis datus aut mete: q̄ mollis flexus? et vnde
 Quis modus argento? quid fas optare? quid asper
 Utile nummus habet? patrie charisq̄ ppinquis
 Quantū elargiri deceat? quem te deus esse
 Iussit et humana qua parte locatus es in re
 Disce neq̄ inuideas q̄ multa fidelia putet
 In locuplete penu: sapientia vincit et aurū
 Et gemmas: per quā reges regno possuntur
 Nil deest optandū sicui sapientia presens.
 Nil habet optandum sicui sapientia deficit.

Oscite et. Verba sunt p̄stiana q̄b̄ cohortat ad sapentiā: et pauca cō
 plectit q̄ maxime scire ex pediat: vt sub ordine tāgā q̄ tal est. **O** mi
 seri. i. miserandi mortales discite et cognoscite cās rerū: sine q̄bus
 nil scim̄: q̄ auctore aristotele scire est cās rei cognoscere: et tūc arbitramur
 vni q̄d̄ cognoscere q̄ cās ei? cognoscim̄? discite qd̄ sum? q̄ fm̄ horari
 um in arte poetica: puluis vmbra sum? et fm̄ fidē cōnis sum? et in cinerē re
 dibim̄? vñ nō est nobis occasio supbiendi: aut qd̄ nā. i. ad qd̄ gignimur vi
 cturi. i. ad quē finē: q̄ vt aristoteles censet finis cuiusq̄ rei est optima eius
 opatio. Gignimur q̄ vt deū obseruem? sicut inferiora nobis vt nobis famu
 lent. Quis ordo dat? scz a natura (q̄ dari ad deū et naturā p̄tinet: vñ miles
 ille terentian? Est mihi hoc datū vt grata sint q̄ facio oia) naturalissimā
 aut est auctore philosopho: vt inferiora obediāt superiorib̄. Maneat q̄ q̄scz
 in vocatione sua: q̄ ois p̄as a deo est: aut discite q̄. i. q̄tū: mollis. i. facilis
 sit flexus. i. declinatio: mete. i. a meta constituta nobis. i. a vero bono ad qd̄
 oēs currere debem? et vñ. i. a q̄ sit flex? i. delinatio q̄ ab icōmutabili bono
 ad cōmutabile: vñ q̄ nihil tristius q̄ discedere a deo: in capite maledictio
 nis eterne dicit de? discedite a me. Quis mod? i. q̄ mensura sit argento:
 qd̄ sit fas optare de quo alibi dicem? qd̄ nūm? asper in acq̄rendo et posside
 do: habet vtile: q̄ possum? facere nobis in celo amicos de māmōna iniqua
 tis et difficile est indigentē bñ opari q̄tū deceat elargiri. i. impartiri patrie
 et amicis charis: quē. i. cui? stat? de? iussit te esse et in q̄ parte. i. cōditōe lo
 carus es: q̄ p̄stiuendū est in p̄mis qui et quales eē velim? et in quo genere
 vite: in re. i. p̄nti: disce in quā q̄squis es neq̄ inuidias. s. p̄ supbiā que mater
 inuidie: q̄ multa fidelia. i. vas fictile fidelit̄ conseruas in ea cōseruandū pu
 ter. i. feret tibi in penu. i. in penario locuplete. i. abundante. Cetera sumpta
 sunt ex verbis salomonis: per me reges regnāt. Et venerūt mihi parit̄ oia
 bona cum illa.

De fortune cōfidentibus,

Duc omnes pariter venite capti
 Fortune laqueis videte casum
 Confidentis heri domus superbe
 Qui sperans requiem gemit ruinam

L'armen est q̄le. q̄rtū gen' ap̄s boetiū monocolō. ꝑsus ē ei dactylic' pha
 lenti ꝑc̄tame't henderasyllab'. ꝑstās spōdeo dactylo z trib' trocheis. Ad
 monent h' carmine n̄m̄tū fortune aspiratiōib' cōfidentēs casus alioꝝ videāt
 Nā vt flacc' i epl'is ait: Tūc tua res agit paries cū prim' ardet. z vulgao
 to d' ꝑsiculo: felix quē factū aliena ꝑicula cautū. Fere aut' vsu venit vt lon
 ga ꝑspicite cecarū tā dē gūissimā faciāt iacturā. vñ recte dicit boe. nihil eē in
 felici' ꝑ fuisse felicē. Prim' ꝑsus h' est boetiū. Q̄do est: Vos oēs capti
 laqueis fortune: venite huc: videre casū heri. i. dñi: h' est possessōris domus
 superbe: cōfidentis. s. in ea: q̄ sperās requiē gemit. s. plorat ruinam.

Heu fortuna quis est de⁹ in nos seuior actu
 Que regis instabili gaudia nostra manu
 Sospes eram ⁊ felix: ⁊ scrinia diuitis auri
 Plena reseruabant tecta supba mihi
 Nil vnq̄ aduersi perpeffus: regna tonantis
 Vir mutauissem conditione mea.
 Beniꝯ contempfi celestia numina pre me
 Sic dicens anime: nūc epulare: mee
 Est mihi perspicuis fundata pecunia villis
 Horrea turgescūt: luxuriatq; pecus
 Ecce manus dñi: nunc flammis discutit: edes
 Horreaq; at dira meq; meosq; lue.
 Quocirca rebus dum fors blanditur iniquis
 Moueris interitus accelerare tuos

Eu fortuna. Verba sunt eius q̄ prius in diuitijs suis cōfissus erat: vt ille euāgelic⁹ luce. xij. q̄ dixit aīe sue. Anima habes multa bona posita in annos plurimos: desce: comede: bibes: epulare. dixit autē ille deus. Stulte hac nocte animā tuā reperit a te. Que autē parasti cur⁹ erūt Sic est q̄ sibi thesaurizat ⁊ nō in deū. Hec ibi. Neq; est cōtra decoꝝ: q̄ qui stultus fuit ⁊ cecus in p̄speritate alijs bñ cōsulat in aduersitate: qz mala q̄ nos hic premūt ad deū nos ire cōpellūt. Et reddūt oculos aduersa q̄s ab⁹ stulerūt p̄spera. Nullus autē de continua p̄speritate gaudere debet qz vt dicit augustinus. Successus humane prosperitatis verū iudiciū eterne damnationis est. Principiū carminis nostri sumpsimus ex fine sermonū horatij vbi sic dicit: Heu fortuna quis crudelior in nos te deus vt semper gaudes illudere rebus humanis. Regna tonantis. i. touis aut dei p̄tis. Ordo illius est (Nam ceteroꝝ ordo pater) Vir mutauissem id est p̄ cōmurationē accipe voluissem regna tonantis p̄ditione mea. i. p̄ statu vite mee tam beatus mihi videbar Celestia nomina: id est beatos spirit⁹: pre me: id est in cōparatiōe mei. Est mihi re. Id horatij in epistolis sic dicit: Hos solos atq; sapere ⁊ bene viuere quoz cōspicitur n̄tidis fundata pecunia villis. Horrea turgescūt. i. inflātur eo q̄ tam plena sunt vt capere nequeāt. vñ dixit luce. xij. Destruā horrea mea ⁊ maiora faciā. Et maro: Illius im̄mese rupuerunt horrea messes ⁊c. Luxuriat. i. letissimū est ⁊ optima habitudine. Ecce. q. d. repente p̄ter opinionē. Iniquis sicut dicitū de mammona iniquitatis: qz nō sunt ho mine digne Accelerare qz cū dixerint pax ⁊ securitas: tūc repentinus supuenit interitus. j. thes. v.

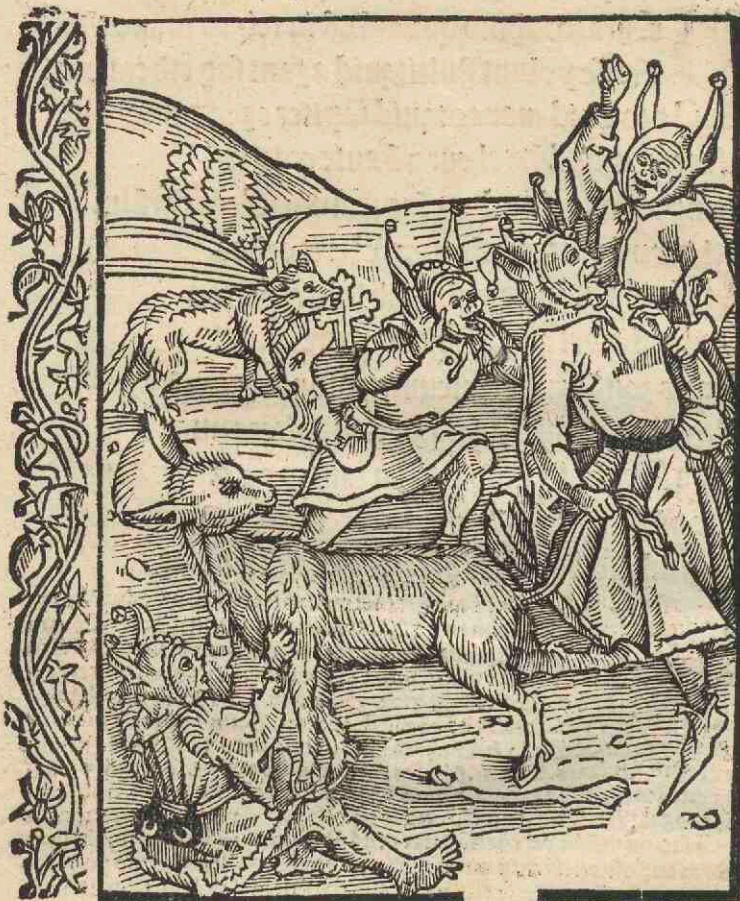
**Qui stelliferum viribus axem
Terrasq; omnes ferre laboro
Diuos superbos atq; profundos
Haud me noscens: noscere curo**

Earmē est q̄le h̄ntū apud boetū mono colon: anapestū p̄ndaricū de metrū acatalecticū: capiens p̄mo loco anapestū vel spondeū: sc̄do anapestū vel spondeū: tertio dactylū: q̄rto spondeū. Est i vanas curas h̄m̄ q̄ oīa inq̄rūt cū seipos ignorēt vñ sicut athlas celū portare d̄r q̄ celoz cursus anq̄te inq̄sūt: ita tales curiosi oīa scire volentes celū z terras z humeris ferre vulgo fingunt. Ordo est: Ego q̄ laboro ferre virib⁹. s. meis axem stelliferū id est celū: z terras oēs: curo. i. curioso attēto noscere diuos superos: atq; profundos. i. inferos: haud noscēs me. s. ipm. Cōtra quē est illud q̄d de celo de scēdisse d̄r: nosse seipm. Vide sequentiā.

O Curas hoim: o quantū est in rebus inane
 Nosse volunt stulti: quid agant sup ethera diui
 Quid dis quid manes: quid iupiter egerit ante
 q̄ faceret mundū: vel cur nō ante crearet
 Tempore quo claudent supremum sidera cursum
 Vel cur nō plures celorum fecerit orbes
 An plures mundos alio sub sole repertos
 Credendū: vel quo dicantur patre creati
 Trans zonā exustā quicunq; colunt regionē
 Idq; genus multas satagunt inquirere nugās
 Extra se positas ⁊ supra: cum tamen extet
 Hic nihil vtilius q̄ semet noscere quenq;
 Atq; ad mensuram saperet: ⁊ que scire tenetur

Curas ꝛc. Inuehit i eos q̄ nimia curiositate nihil ad salutē aut vī
 tā eternā faciētia rimant: ⁊ se atq; salutaria oīa negligūt. Contra
 h̄s d̄r: Altiora te ne q̄sieris: ⁊ fortiora te ne scrutar̄ fuer̄. Sz q̄ p̄
 cepit tibi de illa cogita ⁊ in pl̄ib; op̄ib; ei; ne fueris curiosus. Nō est em̄
 tibi necessariū ea q̄ abscondita sunt videre oculis tuis ꝛc. Quo circa bñ nos
 monet ap̄ls sape ad sobrietatē: ⁊ nō pl̄ q̄ oportet. Prim⁹ x̄sus est sumpt⁹
 ex p̄sio satyra p̄ma. Ordo ē: O curas hoim: sup. vanas ⁊ inutiles: o q̄tū in
 ane ē i reb; .i. hūanis. Stulti. .i. hoies curiosi volūt nosse. .i. scire: qd̄ diui. .i.
 spūs celestes agāt sup ethera. Quid dis. .i. pluto agat. .i. apud inferos: ⁊ qd̄
 manes agāt illic. Qui d̄ iupit. .i. iuuās p̄r de⁹ ver⁹ q̄ vere d̄r iupiter: egerit
 ante q̄ faceret mūdū vel cur nō creat mūdū añ. .i. p̄r: q̄ q̄tū potuisset mos
 ueri fm̄ augu stinū si centū mille añoz p̄r fecisset ab illis q̄ paulo post cre
 ationē nati fuissent. Nosse etiā volūt quo tpe sidera claudent. .i. finiet supre
 mū. .i. vltimū cursum. .i. qn̄ finiet mūdus. Eōra q̄s dictū ē: nō est vestrum
 nosse tpeꝝ momenta q̄ p̄r posuit in maiestate sua. Vel cur de⁹ nō fecerit plu
 res orbes celoz. Et an credendū sup. sit plures mundos eē reptos sub alio
 sole: qd̄ cū alexāder mōgn⁹ a democrito vidicisset: ingemuit q̄ nō dū vnus
 factus esset dñs. Vel quo patre dicant creati: q̄cūq; colūt regionē trans zo
 nā exustā. .i. torridā. Nā negāt qd̄ hinc ad illos posse erāsmeari ⁊ tñ natu
 ra illā temperiē nō frustra p̄duxerit. Sz longe errāt de zona media p̄bi: qd̄
 ne in his stultis sim indagare nolo. Et satagūt inquirere multas nugās.
 res frivolas nihil ad salutē agētes: id gen⁹ pro etus gener; positas extra se:
 cū d̄erū sit: nec te quesueris extra: ⁊ supra: cū scriptura dicat: altiora te ꝛc.
 Cū tñ nihil sit vtili⁹ hic. .i. donec hic viuim⁹ ac. .i. quā quēq; noscere se: ⁊ sa
 pere ad mensuram: ⁊ ea q̄ tenet scire.

De mutuo spe dilationis acceptantibus

Quisquis debita contrahit:
Acceptans sibi mutuo
Achi terminus ab lupo
Absumatur: iners perit

Carmē est q̄le ferrū ap̄d boetiū: monocolō. vsus ei ē gliconi⁹ chorābiē
trimef acatalectic⁹. Itās spōdes chorābo ⁊ phichio seu iābo: aut spōdeo ⁊
duob⁹ dactyl. Res autē vident̄ interdū obscure: ⁊ nō rūdere picur⁹ seu figuris
q̄ adagia teutonica nō sp̄ latinis corrūdet. sibi gr̄a: teutonicū puerbiuz
ē lup⁹ nō ē fminū: eo q̄ fmin⁹ duo feat ⁊ finē tps: ⁊ limitē agri. Et i eos q̄
spe dilatois plur⁹ emūt q̄ vedāt aut q̄ res valeāt: aut q̄ fenerant̄ seu ad vsu
rā mutuo accipiūt aut q̄ liberalit̄ mutuo data inutilit̄ absumūt: q̄s fere seq̄
tur paup̄tas ⁊ miseravita: dico fere: q̄ locupletes factos nouit: q̄ ill⁹ pecunijs
altas res emerūt q̄s añ diē lōge plur⁹ vedebāt. Carmē n̄m apertū est.

Quisquis pluris emit q̄ vendat: et ampla reponit
 Fenorat: et longum censet abesse diem
 Errat: et ignavo dum dormit debita crescunt:
 At dilata dies nil nisi damna refert
 Nam quicumq; frequens rem querit mutuo habere
 Aut probum aut damnnum queritat ipse sibi.
 Pauperies comes est alieni iugiter eris
 Nec libertatem qui capit era: tenet
 Nec reor hunc sanum qui stulto plurima credit:
 Qui non soluendo spondet opima lucra
 Sed que de domini manibus suscepimus omnes
 Tempora: cum iusto sunt referenda lucro.

Quisquis et Teutonice (vt dicit) ad agijs tarant qui spe dilatiois
 aut mutuo accipiunt aut ad vsurā que vix referre poterunt: qz qui nō
 est hodie cras minus aptus erit. vñ moyses stultit exo. xv. iudeo dicit
 cens: Ipse a nullo accipies mutuū. Causam videt afferre sapiēs. puer. xxij.
 dicens: Dives pauperibus imperat: et qui accipit mutuū seruus est fenerator:
 iniqui autē mutuo accipiunt que nunq̄ reddere cōstituit. vñ ps. xxvj. Du
 tuabit peccator: et non soluet: iustus autē miseret et tribuet et c. Stulti vero et
 improvidi accipiunt q̄ nunq̄ reddere possunt decepti spe solutionis differē
 de: ob quā aut pluris emunt aut plus fenoris pmittunt: vt sub ordine pare
 bit. Is autē talis est: Quisquis emit pluris. i. maiore precio q̄ vendat: et re
 ponit: id est persoluit fenora ampla. i. magna sup. eo ceter. i. iudicat diem. s.
 sanctificationis abesse longum. i. per longum tempus. Est autē aduerbium
 temporis: longe loci. vt ibi: Et longum formose vale: vale inquit solla. Er
 rat. i. decipitur. et i. quia (vt sepe apud doctos auctore valla) debita crescunt
 ignavo. i. nihil operanti: dum dormit: at dies dilata: nil refert nisi damna:
 qz si nō esset dilatio studeret diligentius accumulare vnde satisfaciat. Nā
 quicumq; querit frequēs. i. frequēter habere rē mutuo: ipse q̄ritat: id est etiaz
 frequēter q̄rit sibi aut pbzū. i. dedec⁹ si minus aut dñtarat tātū dē reddidit:
 aut damnū si plus aut meli⁹ q̄ acceperit. Pauperies. i. dñū est comes iug
 giter. i. ppetuo eris alieni: qd̄ inter aurea chilonis verba est. Nec is q̄ capit
 era. s. ab vsurarijs tenet libertatē: qz sit seru⁹ ei⁹. Nec reor. i. arbitror hūc sa
 nū qui credit plurima. i. plurimas res stulto: q̄. s. stultus etiā nō soluendo:
 id est q̄ nō queat satisfaccere: spōdet. i. pmittit: lucra opima. i. pingua feno
 ra: qd̄ horatius secundo sermonū docet. Sum⁹ autē fere stulti qz que de ma
 nu dñi suscepimus bona inutiliter ob dilationē mortis q̄ tñ incerta est era
 pendim⁹. vñ sequit admonitio moralis. Sed que et c.

De stultis mortaliū votis ⁊ ꝑcibus

Da magne ditium / si pios audis / pater

Et fiat aurum ꝥꝥꝥ attingam mihi.

Uidas id amens a deo nō dextero

Est affecutus: at periit mor fame

Carmē est hīe octauū apud boetiū monocolon. Est aut ꝥsu tābīꝥ hīꝥ ponactꝥ trimetꝥ acatalecticꝥ: recipiēs oibꝥ locꝥ tābū: quē tm̄ locis paribus admittit: ⁊ tā ī boetio in fine trocheū seu spōdeū offendit: quē in primo terꝥo ⁊ hnto sine licētia posuerꝥ: verū vt legē potꝥ ꝥꝥꝥ exēplū sequarꝥ: posul i qn̄ to loco spōdeū in sexto ꝥo tābū. Argumētū est in stulta ho: in vota. Quale erat mīde regis frīgū qꝥ exorās deū vt ꝥꝥꝥ ꝥringeret aurū fieretꝥ: ꝥꝥꝥ cibꝥ ⁊ potꝥꝥ ois in aurū ꝥsus ē: inedia ⁊ siti extinctꝥ est. Preces mīde sūt: o magne pater ditium / si audis pios: da vt ꝥꝥꝥ attingam mihi: fiat aurum. Uidas amēs. i. sine rōne ꝥcās est id affecutꝥ: a deo nō dextero. i. nō fauētꝥ: ꝥꝥꝥ exaus diuit ad votū nō ad salutē. at. i. sed periit mor. i. paulo post fame.

Quis poterit stultis temeraria pellere vota
 Qui nocitura togis nocitura p̄cant in armis
 Nil ergo optabunt homines: si consiliū vis
 Permittes ipsis expendere numinibus quid
 Conueniat nobis rebusq; sit vtile nostris.
 Nam p̄ iucundis aptissima queq; dabūt dij
 Charioz est illis homo q̄ sibi: nos animozum
 Impulsu z ceca/magnaq; cupidine ducti
 Cōiugiū petimus: partūq; vxoris: at illis
 Notū qui pueri qualisq; futura sit vxor
 Ut tamen z poscas aliquid voueasq; sacellis
 Quidū est vt sit mens sana in corpore sano
 Fortē posce animū mortis terroze carentem.

Uis poterit. Carmē B totū p̄ter p̄mū p̄ficulū z p̄tē sedī ē Iuuenal̄
 saty. x. in q̄ vbi late docuit stultissima hoim̄ vota: cū q̄ fere petant z
 in pace z in bello nocere cōperiant. Ut magna vis auri z argenti:
 magnū corporis robur: magna facundia: grandis etas: egregia forma: for-
 mosi liberi: magna imperia: z filia: qz multi ob hec perferūt aut mala passi
 sunt. Ob diuitias vt premisim⁹ midas: z innumerī a tyr̄inis occisi: ob vis
 res milo q̄ se ad arborē semiscissam a v̄to cū p̄scindere moliret̄ iterclusus ē
 z fertis exposit⁹. ob faciē diā cicero ab antonio occisus. Ob etatē nestor z pa-
 mus oīa mala exp̄t. Ob formā lucretia stuprata. Ob formā liberoz q̄ filii
 os furcis z filias p̄stibulis ob formā addictos viderunt. Ordo est. Quis
 poterit pellere vota temeraria stultis. i. a stultis q̄ p̄cantur nocitura togis
 id est in pace: z nocitura in armis. i. in bello. Sed dices qz vtroq; tpe noci-
 tura petunt. Ergo hoies nil optabūt. s. a deo. Rūdet id qd̄ apud valertium
 maximū li. vii. ca. ij. de sapiētē dicit̄ z factis de socrat. legit̄. Socrates hu-
 mane sapiētie q̄tū quoddā terrestre oraculū: nihil vltra petendū a dijs im-
 mortalibus arbitrabat q̄ vt bona tribuerent: qz hī demū scitēt qd̄ vnicuiq;
 qz esset vtile. Nos aut̄ plerūq; id voris expetere qd̄ nō impetrasse meli⁹ so-
 ret zc. dicit ergo Iuuenalis: si vis cōsiliū. s. a me tu p̄mittes ipsis numinib⁹
 id est dijs. expendere. s. iudicare: qd̄ conueniat nobis z sit vtile rebus n̄ris.
 Nā dij dabūt nobis aptissima queq;. s. maxime vtilia p̄ iucundis. i. loco de
 lectabilis: hō est charioz illis. s. dijs q̄ sibi: nos ducti impulsu aīoz z ceca z
 magna cupidine: petim⁹ cōiugiū. i. cōiugē: z p̄tū vxoris. i. liberos. at notū
 est illis. s. dijs q̄. i. quales pueri sint futuri z q̄lis vxor sit futura. Ut tñ pos-
 scas aliqd̄ z voueas aliqd̄ sacellis. i. tēplis. Quidū est zc. i. vt sit sanitas
 aīme z corporis.

De inutilibus studijs vitandis

Flubibus atris Mens fatuorum
 Condita nullum Lernere lumen
 Rite valebit. Hinc studiorum
 Non licitorum est Perdita curis

Carmen est hie septimū apud boetii & sus est dactylicū adonū dīmeter
 catalecticū cōstās dactylo z trocheo seu spondeo. Sunt autē hic octo vsū
 culi ppter breuitatē. Scribitur in eos q̄ qd scribit ignorat z ita illicitū stu
 dijs occupant aut inutilibus: vt q̄ ad sūmū vsq; etas dialecticis griphis tr
 reciti neq; morib; neq; opib; pijs q̄c̄q; imp̄tiūt. de q̄bus in sequenti carmine
 plura dicā. Ordo ē: Mens fatuoz cōdita. i. abscondita z obcurata: atris ni
 bibus. s. ignoratē nullū. i. nōvllū: nō valebit lernere rite. i. vt decet: vllū lu
 men. z hinc. i. ex hac re est perdita curis studioz illicitoz.

Omnibus in terris que sunt a gadibus vsq̃
 Aurozā pauci rite sequenda petunt.
 Pars arti vetite studet; 7 pars astrologie
 Pars cantilenis lusibus atq̃ iocis
 Plurima pars venerit; rarissima queq̃ minerue
 Que doceat mores aut pia facta sequi.
 Innumeros scholicis videas incumbere nugis
 Et semper logicis concrepitare sonis
 Ergo sic contra; verū est vel mentio; ergo
 Dum sortes currit disputat vsq̃ plato.
 Disce miser sophiā que scandat sydera tecum
 Qua tibi quaq̃ tuis imperitare queas

Omnibus in terris &c. Principiū ē decime satyre ap̃d Iuuenalē vbi sic dicit: **O**mnibus in terris q̃ sunt a gadibus vsq̃ Aurozā & gangē: pauci dignoscere p̃nt. Vera bona atq̃ illis multū diuersa: remota erroris nebula qd̃ em̃ rōne timent̃. Aut cupim̃: qd̃ tā dextro pede cōcipis vt te. Conat̃ nō peniteat &c. Scribit̃ aut̃ in eos q̃ reb̃ inutilib̃ studēt p̃termissis necarijs studijs: vñ de his q̃ artib̃ aut̃ rez̃ indagatiōib̃ nimis studēt dicit̃ ap̃d Aulū gelliū plato sic: Phia/ o socrates/ res ē elegās/ si modice q̃s/ piā p̃ etatē attrigerit: at si supra modū tps̃ i ea p̃truerit: hoim̃ ē corruptela. Nā si q̃s ṽl ameno sit acriq̃ ingento: vltraq̃ etatē philosophet: necesse ē eū rez̃ oim̃ eē imperitū q̃rū vsū calleat oportet: q̃squis honest̃ p̃busq̃ ē futurus: hec ap̃d gelliū: ap̃d quē ex Aristotelē sñia musicalib̃ dedit̃ tō dissolutiores sūt q̃ bonis morib̃ necessaria studia illis iptiūt. Tales aut̃ stiles sūt illis de q̃b̃ ad heb. y. Et eim̃ cū deberet̃ magistri eē p̃p̃ tps̃: rursum indiget̃ vt vos doceamini q̃ sint elementa exordij sermonū dei &c. Ordo aut̃ ē pauci in oib̃ terris q̃ sūt a gadib̃. i. ab extrema pte occidentis: vbi gades sūt vsq̃ aurozā. i. orietē extremū: petūt. i. ex p̃t̃: rite sequenda. i. ex p̃tēda. ps scz̃ hoim̃: studet. i. diligentē operā dat: arti vetite. s. a canone. i. magice. ps studet astrologie. i. f̃moni de astroz̃ iudicijs. ps studet cantilenis: lusib̃ & iocis: plurima ps studet veneri. i. luxuriā: & rarissima queq̃ ps studet minerue. i. sapiē: q̃ doceat seq̃ mores & facta pia. i. religiosā. Tu videas innumeros incumbere nugis scholicis. i. trivialisib̃ & admsniculatis sciētjs & i eis etatem terrere. Et concrepitare disputādo: sp̃. i. ad extremā vsq̃ vitā: sonis logicis vt sunt illa inep̃ta Ergo sic: q̃ posui nō vt sensū et eis capias: s; vt in eptitudinē dialecticorū p̃petuoz̃ agnoscas. Nihil vtilis ē q̃ p̃ dialecticā ad meliora tendere. Que scandat. i. nobiscū maneat & in celis &c.

De temere facta dei corripientibus

Is phebo faculis vult dare lumina
 Qui virtute iuuare
 Credit posse sua: q̄ facit omnia
 Per se cuncta gubernans

Carmē est q̄le nouū gen⁹ ap̄ boetiū dicolon distrophon. Prim⁹ ꝑsus ē
 afelepiade⁹ choziābic⁹ tetrame⁹ catalectic⁹. Istās spōdeo: duob⁹ choziā
 bis ⁊ pyrrichio: vel spondeo dactylo cū syllaba ⁊ duob⁹ dactylis. Sed⁹ est
 dactylic⁹ pherecrati⁹ trimeter acatalectic⁹. Istās spōdeo dactylo ⁊ spōdeo.
 Scribitur in temerarios ⁊ vsq; adeo arrogātes vt sperēt se posse vel deū iu
 uare: aut ei⁹ facta corrigere. Qui tā demētes sūt: vt sint isani q̄ moliant col
 lecti ⁊ ieciss modicis facib⁹ augere lumē sol: vt in se q̄ntib⁹ lati⁹ dicā. Q̄
 do est. Is vult dare phebo. i. soli lumina. i. splendorē: faculis. s. a se incensis
 q̄ credit posse iuuare ꝑrute sua eū q̄ facit oia gubernās cūcta ꝑ se hoc ē deū.

Quæ scrutaris iners celestia numina vermis
 Nū facibus pperas modicis intendere pbebi
 Lumina: num speras superum te posse iuuare
 Rectorem neruis aut viribus omnipotentem:
 Quo sine nil factum: nec quicq̃ possumus omnes
 Quo sine nec minimū celi consisteret ordo
 De sine celestis mortali examine vires
 Pendere: ne nimio sub melle resultat amaro:
 Desine scrutari rabioso murmure celos
 Nam maiestatem quisquis scrutatur/ ab eius
 Splendore opprimitur: sine te qui cuncta creauit
 Te sine quo placitū est moderamine/ cūcta gubernet

Scrutaris. Rephendunt hac pagina temerarij obmurmuratores
 qui dei opera scrutant ea corripit̃: perinde ac meli⁹ fecissent:
 siles illi de quo habet. vi. q. j. Si oia. Supuacuis laborat ipēd̃is
 q̃ solē certat facibus adiuuare. Qm̃ diuine gratie plenitudo adiectioe hu-
 mana nō indiget: nec vlla requirit cōmēdationis augmēta &c. Et cum ni-
 mium scire laborent stulti efficiunt. Sicut qui mel multuz comedit nō ē ei
 bonū: Sic qui scrutator ē maiestatis opprimit̃ a gloria. Prouer. xxv. Cō-
 tra quos etiā dicitur qd̃ alibi estant illud Eccl̃i. iij. Altiora te ne quesieris
 & fortiora te ne scrutatus fueris: sed q̃ precipit tibi deus illa cogita semper:
 & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus &c. Quid est. Q̃ vermis in-
 ers. i. exers artis & industrie respectu dei: cur scrutaris. i. diligenter inq̃r̃:
 uumina celestia. i. potentia diuinā: num. i. nūquid pperas intendere: id est
 augere lumina pbebi. i. solis: facibus. i. lignis incensis (rifones vocant) mo-
 dicis: id est parū valētibus: num. i. nūquid speras te posse iuuare neruis aut
 viribus tuis rectorē omnipotentē superū. i. superoz: hoc est celestium: sine q̃
 nil factum est nec oēs. i. & si omnes simul essemus non possumus quicq̃ sine
 eo: sine quo ordo celi qui nunc est nec minimū. i. ne minimū quid ē tempus:
 consisteret. i. pmaneret. Desine igitur pendere. i. censere & estimare exami-
 ne. i. iudicio mortali vires celestes: id est dei celozum: ne amaro. i. amaritu-
 do vel amaritas vel amarities: resultat tibi sub nimio melle. i. ne ex nimia
 indagatione fias stultus desine scrutari sup. cum murmure rabioso. i. in sa-
 no: celo. i. celicolas: aut opera dei: qz celi enarrant gloriam dei & opera eius
 annūciat firmamētū. Nā quisquis scrutatur. i. curiose inq̃rit maiestatem:
 opprimitur a splendore. i. a gloria eius. Is q̃ creauit te sine te. i. sine auxilio
 tuo: gubernet. i. pmitte vt gubernet cuncta: eo moderamine quo placitum
 est sup. ei: sine te.

Judicans fratrem trutina maligna
Sese iustificans modo
Iudicis speret reprobandus iram
Solutus qui videt omnia

Carminẽ e quale decimũ gen⁹ apud boetũ dicolon distrophon. Prior vs
sus est dactylic⁹ sapphic⁹ pentameter acatalecticus: cõstans trocheo: spon
deo: dactylo: 2 duob⁹ trocheis. Posterior gliconi⁹ trimet cõstans spõdeo 2
duobus dactylis fm tertũ gen⁹ mettendi. Est in eos q alios dãmant sese iu
stificantes. In quos dictũ est: Nolite iudicare 2 nõ iudicabimini. Ordo e
Judicãs fratrẽ. i. primũ suũ: trutina maligna. i. iudicio iniquo et maluo
lentia: iustificans sese. i. ipm: mō. i. solũmodo: speret q tmeat reproband⁹
sez cũ sit reprobandus: iram iudicis. s. xpi qui solus videt oia. s. secreta cor
diũ: qz scrutans renes 2 corda deus.

Quãtemere in nosmet legẽ sancimus iniquã
 Bũ iuuat iniusta pendere lance pios
 Si iustus moritur vel iusti proximus heres
 Expendisse scelus iure putamus eos
 Si quo sit melior patitur tormenta probatus
 Reprobus inuisum duxerit esse deo.
 Scandentẽq; polos in tristia tartara mitti
 Iudicet: in fauces cũ premat ipse pedem
 Sic sua quisq; vidẽs oculis mala lippus inunctis
 P̄spicit alterius ceu iouis ales onus
 Qui uolet ergo deo ceu debet credere nunq̃
 Ne iuste pereat: censor amarus erit.

¶ temere &c. Argumẽtũ ē sup̄erũ ex. vii. ca. matthei. Ubi saluator n̄r dicit
 Nolite iudicare & nõ iudicabimini: nolite p̄denare & nõ p̄denabimini. Sz
 vt prius dixi tm̄ abest vt nõ iudicem? vt etiam q̄ deceter fieri p̄nt puerse cõ
 denem? & i oculo fris festucã euellẽdã clamem? cũ trabẽ i ocul n̄ris nõ vis
 deam? Un̄ dicit idẽ saluator: luce. vii. Quid aut̄ vidēs festucã i oculo fris
 tui: & trabẽ in ocul tuis nõ vides. Un̄ glo. i. c. ea q̄. de sta. re. Tollere festu
 cam q̄ vis de fris oculo. Que tua turbat lumina tolle trabẽ. Et. iij. q. vii
 Iudicet ille de alteri? erroze: q̄ nõ hz in seipõ qd̄ p̄denet. Et saluator Job.
 viij. de muliere in adulterio dephensa: Qui sine pctõ est v̄m primõ in illã
 mittat. Et hinc Cicero in salustiu. Carere dz oi vitio q̄ in alterũ dicere pa
 rat? Un̄ & flacc. li. ij. ser. vii. a quo p̄ncipiũ sumpsim? Tu cũ sis qd̄ ego:
 & fortassis neq;oz: vltro Infectere velut melior: p̄bisq; decoris. Obuoluas
 vitũ qd̄ si melior stultior ipso &c. Dulci aut̄ sunt stulti: q̄ cũ ipi iudicãdi
 sint vltro alios etiã intq̄ iudicãt. Ut s̄o cicero ate li. iij. Tusculanay. Pro
 priũ ē stultitie alioz vitia cernere: oblitisci suoz. Et tñ vt idẽ inq̄t p̄mo of
 fi. sit neseio quõ vt magis i alijs cernam? P̄ in nobismetipsis si qd̄ delinq̄t.
 Q̄do vt in elegiaco fere sit carnie pz. q̄. i. q̄tũ p̄dere iniusta læce. i. iudi
 care iniuste. pios. i. bonos viros. Exp̄d̄isse. i. luisse scel? sic enei. ij. scel? ex.
 p̄d̄isse merẽtẽ laocomata ferũt. Si q̄. i. si tõ vt sit melior: qz castigat deus
 oẽm filiũ quẽ recipit: & virt? i infirmitate pficit. vñ sicut successus assidue
 p̄peritat? est iudiciũ v̄nariõs ita p̄secutio & tribulatio signũ saluatiõs.
 duxerit. i. censuerit: iudicauerit. cũ p̄mar. i. vigeat ipẽ qd̄ iudicat pedẽ. i. suũ
 Q̄cul inũct? i. collitio obstruct? qz lipp? ē. i. fluẽtes oculos h̄ns Leu. i. tã
 p̄ eẽt ales iouis. i. adla q̄ d̄specto obruto & nõ cõsuetes radios solis inspiciat:
 & pullos id nõ valẽtes vt subdititios ab̄fict. Sz aut̄ poetice ales iouis qz i
 bello giganteo illi fulmina subministravit. Amar? iniquus.

De pluralitate ecclesiasticorum onerum visitanda.

Quisquis volet perenni
Perferre quae valebit

Fungi munere manus
Vitet sumere pondus

Carmen est quod undecimum generum apud Boetium dicolon distrophon. Precedens
versus est iambicus anacreonticus dimeter catalectica: istas tribus pedibus. scilicet spondeo
et duobus iambis cum syllaba. Sequens est pherecraticus: istas spondeo choriambo et syl-
laba: aut spondeo dactylo et spondeo vel trocheo. Argumentum est in eos qui plu-
ra quam explere possunt ecclesiastica obsequia seu sacerdotia: quae vulgo dicuntur
beneficia seu prebende. de quibus in sequenti carmine plura. Principium carminis sui-
perius est ex Boetio. Cuius ordo est: Quisquis. scilicet quicumque volet fungi perenni. id est
eterno munere. scilicet sacerdotali: ita ut in celo et non sacerdotali gaudeat honore.
vnde si ut Hieronymus sentit: bone doctrine in celo permanent: dicit enim discipulus scien-
tias in terris: quod nobiscum permanent in celis: et si character ordinis indelebit
est: non dubium est bonos illic speciali honore illustrandos. Cetera patent.

Quid male sane p̄mis sub iniquo fasce misellum
 Quadrupedē: defessa labant sub pōdere crura
 Et tamen imponis maiora graua mina dorso
 Forte tui similem male natum credis asellum
 Qui cum vix minimi depleres iusta sacelli
 Munera ter geminis pretendis tempora vittis
 Plecterē: et ad summū suspiras culmen honorum
 An miser ignoras: oneris plus q̄ sit honoris
 Esse sub egregio vel summo pōtificatu:
 Quem quicumq̄ petit sanctum desiderat idem
 (Ut vult paulus) opus: sed si pater ipse talentū
 Quod dedit exquiret cum fenore: consule vires

Quid male sane premis. Satura scribit in eos q̄ plura onera ecclesie
 q̄ tū etiā incōparabilū vt curas ac episcopatū qdā censent: in humeris
 suis imponūt: cū vix minimū pferre valeat: in q̄s dicunt mltā.
 de p̄ben. qz in sacū. 2. c. de multa. Et de cler. nō refi. qz nōnulli. In ter q̄ hec
 adnotata inueni Ambitio quorundā in tantum p̄cessit vt nō duas vl̄ tres
 sed plures ecclesias habere studeant: cū vix vni possint debitā p̄uisionē im
 pendere. Cum tñ multitudo p̄bendarū canonibus sit inimica: et valde in
 iustum et iniquum est vt multi esuriant forte meliores: et vnus ebrius forte
 nullus in verbo et pessimus in exemplo abundet. Ordo et expositio n̄ri textus
 est: **Q**uid male sane. i. insane aut insensate: quid. i. ad quid: premis sub iniquo
 fasce. i. pondere: quadrupedē. i. asinū misellū. Crura sup. et defessa. i. defa
 tigata: labant. i. vacillāt et deficiūt sub pondere iniquo. i. nimis graui: et tñ
 tu imponis dorso. i. eius graua mina maiora. i. q̄ p̄ri habebat. Tu forte cre
 dis asellū male. i. ad malū suū natū: similem tui. i. tuis moribus. Qui cum de
 pleres. i. p̄ficeres: vt statius in p̄ncipio achilleidos. Tu mō si p̄mos digno
 depleuimus haustru. Da fontes mibi p̄bebe nouos: ac fronde secunda Ne
 cte comas. vix. i. cū summa difficultate munera iusta. i. officia debita: sacel
 li minimi: vulgus capellā vocat. p̄ sacello. tñ sup. pretendis nectere rpa. i. cae
 pitis tui: ter geminis vittis. i. papali corona: et p̄pter eas suspiras ad summū
 culmen honorū. i. oim̄ terris. An tu miser ignoras plus oneris q̄ sit hono
 ris esse sub pontificatu egregio. vel. i. etiā summo: qz vbi summus hono
 ris est et summū onus. Quē. i. pontificatū: quicumq̄ petit. i. desiderat op̄ san
 ctum: vt paulus. i. ap̄ls vult dicens. j. Tim. iij. Si q̄s episcopatū deside
 rat bonū op̄ desiderat. Sz si ipse pater. i. omniū deus exquiret cū fenore. i.
 cum excremento lucri: talentum qd dedit. i. seruis suis vt prelatus: consu
 le vires. i. quantum queas p̄ferre.

De differentibus bene facere cū statim pñt.

Locus didici recinente
 Cras cras: bona nunc peragenda
 Differre: necis properantis
 Securus: at yrgeor amens.

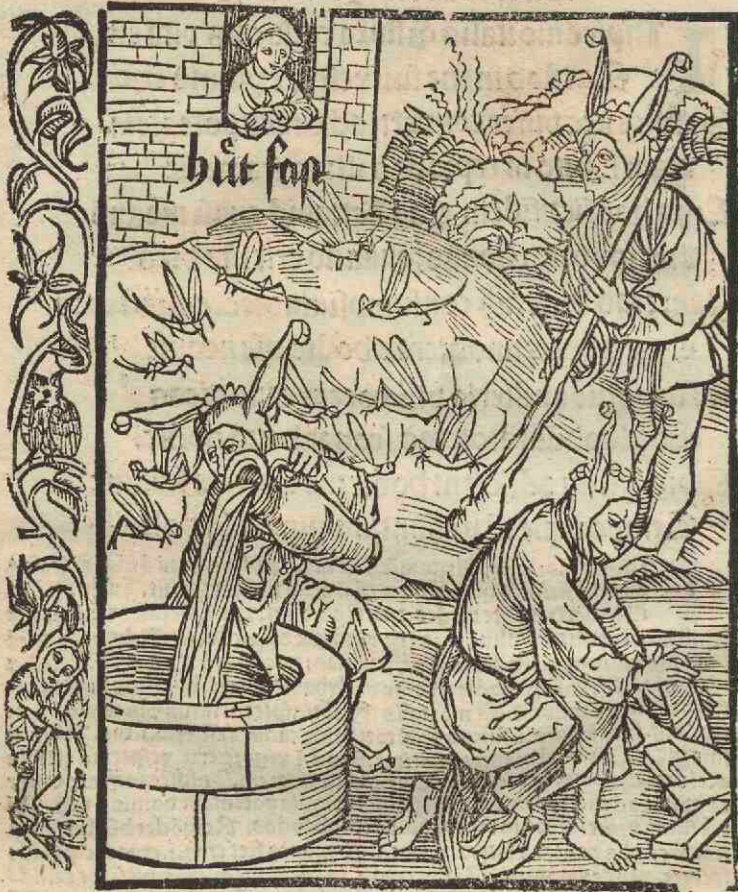
Carmē ē quale est duodecimū gen⁹ apud boettū monocolor: anapestū partheniacū dimetrū catalecticū. Primi em̄ duo pedes recipiūt anapestū vel spondēū: terti⁹ sp̄ erigit anapestū cū syllaba. Argumētū sup̄tū est ex illo Eccli. v. Nō tñdes cōverti ad dñm: ⁊ ne differas de die i die. Subito em̄ venit ira illi⁹: ⁊ in tpe vindicere disperdet te. Ex illo ps̄. xciiij. Hodie est et cras moriet⁹ ⁊c. Ordo est: Ego inq̄t stult⁹ didici coruo recinente. i. fr̄ qñt canēte: cras: cras differre bona sc̄z opa pagenda nūc existens secur⁹ necis. i. mortis p̄parantis. i. cito aduentantis. At ego amens i. siue mente improvidus yrgeor. s. a morte: que me memorē sui vel inutum facit.

Titulus. xxxi. Fol. xxxiij:

Inspice mortalis quæ fluxa caducaque vita est
 Qui flos mane fuit vespere puluis erit
 Inspice nec differ conuerti ad cunctipotentem
 Nam subito in reprobos illius ira venit
 Cras hoc fiet: fidem cras fiet: quid quasi magnū
 Nempe diem donas: quando erit ista dies
 Nam cras besternū consumpsimus: ecce aliud cras
 Egerit hos annos: cras hodie esse nequit
 Si tu hodie audieris dñi vocem caue dicas
 Corde obdurato: cras sequar haud hodie.
 Quis scit an adijctant hodiernæ crastina summe
 Tempore: que id possunt: numina sola poli

Inspece mortalis. Argumētū est in perendinatoses q̄ oīa in crastina
 nū referūt: ne. q̄ quicq̄ boni cū statim possint factū. In q̄s etiā s̄z
 illū Eccl̄. v. Ne tardes uerū ad dñm: et ne differas de die in diē
 Subito em̄ venit ira illius: et in tpe vindicte disperdet te. Admoneo autē
 p̄mo mortalitatē que dilationē periculosam doceat. vñ Luc. xij. hodie est et
 cras moriar. s̄enū qd̄ hodie est cras in elybanū mittet. De his plura d̄i cas
 sub ordine qui talis est. Mortalis sez hō: inspicere. i. intus et in te vide et ac
 tende q̄. i. q̄tū fluxa. i. fluxa et transitoria atq̄ caduca est vstra. s̄. tua. Nā is q̄
 fuit mane. i. cum sol maneret et oriret: flos. i. i vigore: erit vespere id est sole
 occidente: puluis. i. cadauer resoluendū in cinerem. Inspice inq̄ nec differ
 conuerti ad cūctipotentem: id est simul omnia potentem dominū deū. Nā
 ira illius venit subito in reprobos. i. reprobandos. Respōdet hō stultus et
 sunt fere yba persiana satyra. v. hoc. s̄. qd̄ mones fiet cras. i. cras incipit in
 spicere. Rūdet monitor: idē fiet cras. i. tu dices idem cras: vñ sicut callidus
 q̄ dicit cras dabo nō hodie sic nego quotidie: nunq̄ dat ira q̄ sp̄ cras et nūq̄
 hodie bene agere vult nūq̄ bene agit. Obmurmurat stultus dicens: quid
 sup. cōtradicitas: nēpe. i. nōne ipse. i. tu donas sez mibi diē. i. dilationē vnius
 diei: quasi magnū: irā magnā. Rūdet monitor: qm̄ erit ista. i. tua dies? q̄. d.
 nūq̄. Nā nos p̄sumpsim⁹ iā cras besternuz. i. de q̄ heri dicere licebat cras:
 ecce aliud cras egerit. i. extra fert et absumit hos: id est nostros annos. Est
 autē ab egero nō ab ago: cras neq̄ esse hodie: et ergo sel̄ incipiendū est hodie
 nō sp̄ in crastinū differendū. Si tu audieris hodie vocē dñi (vñ in ps̄. cclij.)
 caue dicas (vbi caue est tertie: sicut in epi. horatij. Uade vale caue ne titu
 bes) corde obdurato. i. p̄ obduratione cordis: ego sequar. s̄. vocē cras nō ho
 die. Quis scit: horatij sic h̄z fm̄ carmen: tpa dñi superi. vñ illud: Nemo tā
 diuos habuit fauente s̄ crastinū vt possit sibi polliceri.

De stulta impudicari custodia

Stultus obseruans iter impudice
 Coniugis: seruat pulices sub alto
 Sole: vel mundat laterem: vel implet
 Breco paruo puteum capacem

Larmē ē quale decimū tertiu apd boetiu vtpote monocolon. s̄sus ē d̄as
 rri li c̄ saphie p̄tames acatalectic̄. s̄stās trocheo: sp̄deo: dactylo ⁊ iterū
 io cheo ⁊ sp̄deo aut duob̄ trocheis. Scribit̄ i stultos vroz suaz obfua
 tores nō qz obfuarī nō debēt: s̄ qz frustra obfuant: aut qz nimis obfua
 cōmēto: es s̄iur: n̄ tunc ei i v̄tū yr in seq̄nti lati d̄icā. Quid aut̄ i ea re
 faciēdū s̄t: p̄scribit̄ Auū. v. Si sp̄s zelotyppe cōcitrauerit virū ⁊ vrozē q̄
 nihil polluta ē v̄ falsa suspitōe appetit̄ relinquet deo facti b̄ iudiciū. Vul
 go d̄r: Ille lauat laterē q̄ custodit mulierē. Et eccl̄. vii. Facili⁹ ē ardētī sub
 sole obseruare pulices q̄ inuitā custodire mulierē. Dicit̄ etiā viceslo. i. mo
 q̄to vase iplere capacē puteū: q̄ sua custodia lasciuā retinere vult mulierē

Quid frustra obseruas vxorē insane/pudicā
 Ipsa sui custos erit ⁊ tutela pudoris
 Quid stolide obseruas vxoris iter male casteꝛ
 Mittitur in vetitū natura fere mulierum
 Et custoditū qꝛ suauius esse putatur
 Si nulli placuit; iam custodita placebit
 Audio quid veteres olim moneatis amici
 Pone serā; cohibe; sed quis custodiet ipsos
 Custodes; cauta est; ⁊ ab illis incipit vxor.
 Illa iubet sumpto iuuenē properare cucullo
 Si nihil est; seruis incurritur; abstuleris spem
 Seruorū; veniet cōductus aquarius vsqꝛ.

Quid frustra ⁊c. Est ex titulo patet in eos inuehit qui frivola ⁊ in
 terdū perniciosam curā adhibēt ob zelotypiā in custodiendis vro
 ribꝛ cū caste sese custodiant; ne tū minꝛ caste fiāt nō illis nīmīū la
 rante sunt habent; qꝛ si qd̄ ouidiꝛ dicit; casta est quā nemo petiuit; cauedū
 est ne ob dissolutā vitā petant. Hocet aut̄ interdū nimia custodia; rū ppter
 mulieres q̄ nimīū custodite; in vetitū nituntur; ⁊ qd̄ nō fecissent libere ad
 mittunt custodite; rū ppter vīros; quibus interdū mulieres placent non qꝛ
 fornose; sed qꝛ custodite. Unde dꝛ puer. it. Aque furtiue dulciores sunt; ⁊
 panis absconditꝛ suauior. De libidine aut̄ mulierū obseruatarum late lo
 quitur Iuuenalis satyra sexta vnde sumpsimꝛ illa carmina. Audio qd̄ ve
 teres ⁊c. vsqꝛ in finē. Ordo est; S̄ insane; qd̄. i. ad qd̄; obserues. i. custodis
 attendens qd̄ agat ⁊ quo vadat; vxorē. s. tuā; pudicā. i. si habes pudicā; ob
 seruas in quā frustra qꝛ ipsa. s. pudica vxor tua est custos ⁊ tutela sui pudor
 ris. Et o stolide quid obseruas iter vxoris male. i. nō caste. Natura multe
 rum; mittit fere. i. q̄ si sp̄ aut̄ q̄ si oīs; vetitū; ⁊ qꝛ custoditū. i. res custodita ⁊
 abscondita; putat esse suauius; si ipsa nulli placuit. s. priusqꝛ custodi; ref; ipsa
 placebit iam custodita. i. eo qꝛ custodiat. Martiali; Creuit turba futuroꝝ
 ingeniosus homo es. S̄ veteres amici audio qd̄ moneatis olim; dicentes
 Pone serā. s. domū; cohibe; id ē p̄tine domi; s; qd̄ custodiet. i. arcebit ⁊ ob
 seruabit ipsos custodes. Vxor; est cauta ⁊ incipit ab illis. s. custodibus adul
 terium; vt ipsi taceant. Illa. s. vxor libidiosa; iubet iuuenē. s. aliquē propa
 re. i. celeriter accidere. cucullo. i. cooperimēto capitis sumpto; si nihil. s. iu
 uenū est; incurrit. s. ab ea. i. ipsa imperū facit; seruis. i. in seruos; ⁊ sup. si ab
 stuleris spem seruo rum; aquarius; id est lixa aquam ferens in vsū culine;
 conductus; scz ad quā ferendam sed vt stupret dominam veniet vsqꝛ; id est
 ab illo loco.

Quicunq; stertit nare puigili miser
Dechi ve tractat pocula
Se nō videre qđ videt simalans: mero
Illectus est stultissimus

Larmen est q̄le decimūq̄rtū gen⁹ apđ boetiū dicolon distrophon. Pri⁹
or⁹ q̄sus est iābie archilochi⁹ trimet acatalecte⁹: imparib⁹ sedib⁹ spondeū
recipiēs: interdū etiā anapestū: et in fine per hiehiū vel spondeū parib⁹ autē
iābū tm̄ quē oib⁹ locis habere pōr. Posterior est iambicus archilochi⁹ di⁹
mei er acatalecte⁹. Recipiēs pariformiter locis parib⁹ spondeū reliq; tm̄
iābū quē q; iābie⁹ est vbiq; admittit. Scribit in vxorū suarū lenones. Nā
patron⁹ est turpidinis q̄ crimē celat vxoris. Et q̄ parit vxores suā delinq̄re
matrimoniuq; suū cōtemnit: quiq; cōraminationē nō indignat pena adul
terij confisq;. Omnia nota sunt.

Titulus, xxxij Fol, xxxv.

DRo scelus inuisum superis ⁊ morte piandum
 Lenonem vxoris secula nostra ferunt.
 Plurimus est hodie: doctus spectare lacunar
 Mechus in vxoris dum iacit ora sinum
 Doctus ⁊ ad calicem vigilantī stertere naso
 Coniugis in gremium dum iacit illi manum
 Frustra hodie clament: vbi nūc lex iulia: dormis
 Qui viuunt stupris cōiugis vsq; sue
 An dubitas cupiant hī gnatas prostituisse
 Quarū dissimulant matris adulteria,
 Expulit vrbe stuprū lucretia passa tyrannos
 In thalamū mechos nunc vir ob era vocat

Ro scelus. Exclamatio est in turpissimos vxor suarum lenones: qui que fere pati recusant veneris fororia admittunt. Pro indignā ris est vor: neq; c aut aspirationem erigit. **D**ro est. pro scel⁹ inuisum. i. odio psecutum superis: ⁊ piandū. i. purgandū ⁊ abluendū morte: se; cula nostra: ferūt. i. admittunt ⁊ patiunt lenonē vxoris. i. qui vxorē suā ob pecuniā aut gule illecebras pstituit. **D**oct⁹ spectare lacunar. i. laquearia hoc est trabiū pneriones dū. i. qñ mechus. i. adulter iacit ora. i. oculos in sinu; id est ad māmillas vxoris: est hodie plurimus. **E**t doctus se; ab vxore aut auaritia sua expertus: stertere. i. simulare se dormientem. ad calicē. i. pocula naso vigilantī. i. nō dormienti. i. cū tñ vigilet: dū mechus iaciet manū: in gremiū. i. ad muliebria cōiugis: hī sup. qui viuunt vsq;. i. continue stupris pugiis sue: clament frustra hodie: vbi sup. es: o lex iulia: in adulteros lata: dormis: **E**st aut imitatio iuuenalis **A**n dubitas sup. an hī. i. tales (vt enei ix. hūc ego te euryale aspicio) cupiant prostituisse. i. ad vnicuiusq; libidinē in pstitulis exhibuisse: gnatas. i. filias quarū matris dissimulat. i. nolunt fateri cū tā scīar: adulteria. **S**imulam⁹ em id esse qd nō est: ⁊ dissimulam⁹ id nō esse qd est. i. dum exteriorib⁹ indicijs fingim⁹ id esse qd nō est tūc simulam⁹: ⁊ qd innuim⁹ id nō esse qd est tunc dissimulam⁹. **L**ucretia castissima mulierum a valerio pdicata. s; susanne censoze augustino merito cedēs: passa stuprū a sexto aut arunte filio tarquinij supbi septimi ⁊ vltimi regis Romanorum: de qua liuius late in fine primi libri decados prime. expulit vrbe. s. roma tyrannos. i. supbos reges: ⁊ vir: id est maritus vocat nūc in thalamū. s. suū: mechos: id est adulteros: ob era: id est pecunia.

Quisq; sui similem quia colit
Delitię mihi sunt strepere aues
Immo dice solite: mare frequens
Atq; solum perij: scio nihil

Quęlū nō animū mutāt q̄ trans mare currunt:
Raro redibit: holoꝝ qui nidū deserit anser

*Carminē pcedēs ē q̄le decimū q̄ntū apd boetiū: monocolor: dacriticū it hy
phallicū: terrametrū: acathalecticū: p̄stās tribꝝ dacillis 2 p̄bichio. Scri
bitꝝ i eos q̄ sibi obstultitā placēt: 2 q̄ cū m̄tra viderit nihil dedicēt 2 i ra
vi reutonicū est adagiū: q̄les euolauerūt anserez redierūt. Solite strepe. s.
anseres. Celū nō animū sic bozatiꝝ i epl̄is. holoꝝ. i. bene canere sciēs 2c.*

Quisquis medentis impotens opem fugit
 Et regit insulso pectore vulnus hiāns
 Dodo nec ortis obuiat doloribus
 Fure sibi sero pharmaca poscit iners:

Principijs obsta sero medicina paratur.

Cū mala per longas conualuere moras

Carminē est q̄le. xvj. ap̄d boetiū dīcolon dīstrophon. Prior ⁊ sus ē tambī
 cus trimeter acatalectic⁹: posterior pentameter elegiac⁹. Scribit in imo
 patientes infirmos: q̄ nec vulnera detegūt: cū dicat Boeti⁹: Si opē medī
 cantis expectas: vulnus detegas oportet: nec medicū qz nō oēs curat patiē
 tes cū dicat iuuenalis: nō est in medico semp̄ reuect̄ vt eger. Nec p̄ncipijs
 obstant: cum dicat ovidius: P̄ncipijs obsta ⁊c.

Benimis cito irascentibus

Quicumq; ipatiens furentis ire
 In sua damna ruit facitq;
 Que non factavelit: sues sequatur
 Scandat z arcadicum iumentum.

Larmē ē q̄ledecimūseptimū gen^o apō boetiū dīcolon distrophon fm^o
 f̄sus est dactylic^o: phaleu^o pentameter hendecasyllab^o: de q̄ pri^o dicitur^o
 Sequens ē dactylic^o: archilochi^o tetramer catalecti^o: p̄stās duob^o dactylis
 z totidē trocheis. Inuehit in eos q̄ nimis cito irascent^o: i^o h̄s bz. Vince trā
 asosq; tuos q̄ cetera vincis. Irē v^o hō lentū vehemēs eq̄tare lumētū. i. asī
 nū: vt ei^o tarditate retenti^o nil cui^o eū postea pentreat molitur. Ordo est:
 Quicūq; impatiēs ire furentis. i. q̄cūq; nescit differre irā (q̄ i a furor bz)
 uis est vt tā dīca) ruit in sua dāna z facit ea q̄ velit nō facta: sequat^o sues qui
 tarditūt v̄b^o Tardi venere subulei: z scandat iumentū arcadiciū. i. asīnuz.

Quo ruis: ab demens cur dorsum obtudis a selli
 Expecta vxo: rē: scādere certat idem
 Quo ruis inquā amens: quo me rapit ira furoz q̄s
 Siste gradum ac audi: Sum nimis impatiens:
 Attñ hec audi: mala sint que audire recuses
 Audior dic paucis: dum pecus āgō pigrum
 Ira furoz brevis est: animū reget: qui nisi paret
 Imperat: hunc frenis hunc ratione preme
 Impedit ira animū ne possit cernere verum:
 Que populum ac vrbes sepe dat exitio
 Femina rixetur: canis improba concitet iram
 Candida par homines trux decet ira feras:

Quo ruis? Carmē est elegiacū in impatiēte ire q̄ subito impetu raptur: cōtra p̄scrip̄tū sapientū: qui ira parcitū volūt tātis per etiam a iusta castigatōne aut vltione coercentū dum furor ille sedat? sit: vñ architas ille tarentin? q̄ laudabil q̄ peccanti seruo peccerit eo q̄ iras esset dices: Nisi irascerer haud impune ferres. vnde quidā illud prīmū enef Post mihi nō simili: pena cōmissa luetis interpretant vt sit datū casus cōstruendum cū mihi vt sit mihi nō simili. i. nō irato vt modo. Et si cū pena cōstruat adhuc qz dicit post z nō vult statim puniendos: idēz docet neptus nus aut q̄ id finxit poeta: quo circa aptā apostopisim dat illi dicenti: Quos ego: sed motos prestat cōponere fluctus: vt sepe etiā comici faciūt: qz signū est temperate ire vbi verba nō exprimūt furozē. Augusto aut cesari consulu tum tradit Suetoni? vt irascēs prius q̄ aliud quietē faciat aut dicat oēs litteras alphabeticas pferat: vt vel tantillo interuallo ira sedet. Est em̄ furor brevis ex subita accensione sanguinis circa cor. Ordo est: Ab demens quo ruis. i. p̄ceps abis: cur obtudis. i. flagello: dorsum a selli. Expecta vxo rem: qz certat scandere idem. i. dorsum: trahit em̄ caudā: totū aut tractū ex puerbio teutonico. Inquā quo ruis amens. i. sine rōne. Rūder: eo sup. quo irat furor rapit me. Siste. i. retine z fac stare gradū. i. asini ac audi. Rūdet sum nimis impatiens. Donitor. Attñ audi hec que dicam: ea sine oportet mala que recuses. i. nolis audire. Rūder. Audior dic paucis: dum angō. i. premo pecus pigrū: qz nolens progredi. Donitor affert exhoratio z ceter? poetis. Ira furoz brevis est zc. Ordo patet Populum ac vrbes. Hora. i. carmi. Ire thystē exitio graui straueret: z altis vr̄ibus vltime sterere cause cur perirēt funditus: imprimere q̄ muris hostile aratrum exercitus inso? lens Femina rixetur. Dome. li. xx. Iurgia tam cessent: mos est mulieribus iste. Candida par. Quid ianum est.

De fortune mutabilitate.

Omne hominum genus in terris
 Simili surgit ab ortu.
 Sed dea ceca procurans hos
 Scandere deicit illos

Larmè est dicolon distrophon q̄le est decimū octauū boetiū; imo duo po-
 res & sus sunt boetiani; quorū p̄cedēs est dactylic⁹ alemani⁹ trimet h̄yca⁹
 talectic⁹; nā post tres pedes sup̄est syllaba. Sequēs est pherecrati⁹ dactylic⁹
 cus trimet acatalectic⁹. P̄stās duob⁹ dactul⁹ & spondeo. Hic tñ apud boetiū
 um p̄ dactylo anapestū recipit. Scriptū ē in eos q̄ ob successus sup̄biūt; cū
 tā incerta sit fortune vt aiūt rota; vñ est illud claudiani. Tollunt in altum
 vt lapsu grauiore ruant. Et ideo seneca in hercule furente. Nemo confidat
 nimium secundis; nemo desperet meliora lapsis. Discet hec illis (.i. p̄spera
 aduersis) p̄hibetq; clorbo stare fortunam rotat omne fatum.

nota

S Lande caballe rotā: dominabere tpe paruo
Nec poterūt vires nec opes defendere sedem
Archadicū pecus / si forsan scandis eodem
Et fortuna fauet: modicū quoq; stabis in arce
Scandat iners monstrū cui nec fortuna benigna:
Nec pbitas fauet aut virtus: mox decidet amens
Sepe etem̄ primo a spirat fortuna labori
Sed nihil inuitis fas quēq; fidere diuis
Quocirca sapiens rerū accumulabit aceruos
In quas nil iuris fors obtinet improba: r illi
Ostendet mediū si p̄traxerit vnguem
Nullum numen habes si sit prudentia: sed te
Nos facimus fortuna deam: celoq; locamus

Lande caballe rotā. Pānosa hec satyra variis p̄nticulis p̄suta hoc
 est ex diuersis deprompta inuebit in stulto e fortune nimium p̄fidē
 tes: nec subit ei mutabilitatē verētes. Principiū alludit ad p̄
 cturā sup̄iorē: in q̄ in v̄tice sedet equi formā h̄z. Est autē equi p̄sertim cap
 ballus aial aiosum r bellicosum virib⁹ cōfidēs: vñ notatos puto p̄ eū q̄ op̄
 bus aut virib⁹ aut audacta freni ad regna puentūr. Qui p̄o ascēdit asinū
 habet caput significās m̄shi eū q̄ tardo q̄dē ad scias r virtutes ingenio: ad
 honorē nō minus aspirat: ambitu aut hypocrisi. Et q̄ descendit: anteriora
 humana r posteriora equina h̄ns significat eos q̄ virib⁹ inconsulto inuitis
 factis r m̄nerua ad culmina honoz ascēdūt aut tridunt: vñ subito detrudū
 tur. Sed ordinē p̄sequamur. Caballe. i. eque belliger: scāde rotā. i. fortu
 ne: r est minaciter dictū: vt illud in fastis Rode caper vitē rē. dominabes
 re. i. regnabis: paruo tpe. Nec opes. i. tue. i. facultates nec vires poterūt de
 fendere. i. p̄tegere tibi sedē. i. solū regū. Et o pecus archadicus. i. o asine
 (qz in archadia multi r magni sun: asini) si scandis forsan eodē. i. ad eandē
 sedē r fortuna fauet: tu quoq; .i. etiā tu stabis modicū in arce: i. summa
 re. Scādat. i. i altū mōstrū iners. i. nullā h̄ns artē: cui nec fortuna benigna
 fauet: nec pbitas aut virtus fauet ip̄m decidet mox. i. paulopost amens. i.
 sine mente. Stenim fortuna (vt d̄z sc̄do eneidos) aspirat sepe primo labori.
 Sz nihil. i. nō alqd nō est fas. i. licitū quēq; fidere a lqd d̄ns inul r. Quo
 circa. i. quapropter sapiens accumulabit aceruos rerū in q̄ fors. i. fortuna:
 improba. i. improbanda nil iuris obtinet: r ostēdet illi scz fortune: si cōtra
 dixerit vngūē mediū. i. deridēbit eā d̄cēs illud Iuuenalis: O fortuna tu
 nullū habes numē. i. nullā diuinitatē: si sit prudentia. i. nobis. Sed nos rē.

Pedicas apertas necres
 Laqueosq; visos apzo
 Quibusq; rete indum
 Stolidas sequatur pedas.

REtia qui volucris tendit manifesta videnti
 Est similis stulti qui fallere tentat aperte

Carminē est quale decimūnonū boetij monocolon iambicū anacreonticū
 dimetrū catalecticū cōstans anapesto iambo spondeo vel iambo 2 syllaba.
 Inferius est hexametruz. vtrūq; autē in eos est qui aperte insidiātes decipere
 frustra tentant. in q̄s dicit puer. j. Frustra facit rete ante oculos p̄natorū
 Et illud ex apologis Esopi. Que nimis apparent retayitat auis. Pedice
 t hinc vincula pedū vt manuce manū. Cetera patent.

Qui alienis piculis admoneri nolūt. Tit. 7 Fo. xxxix

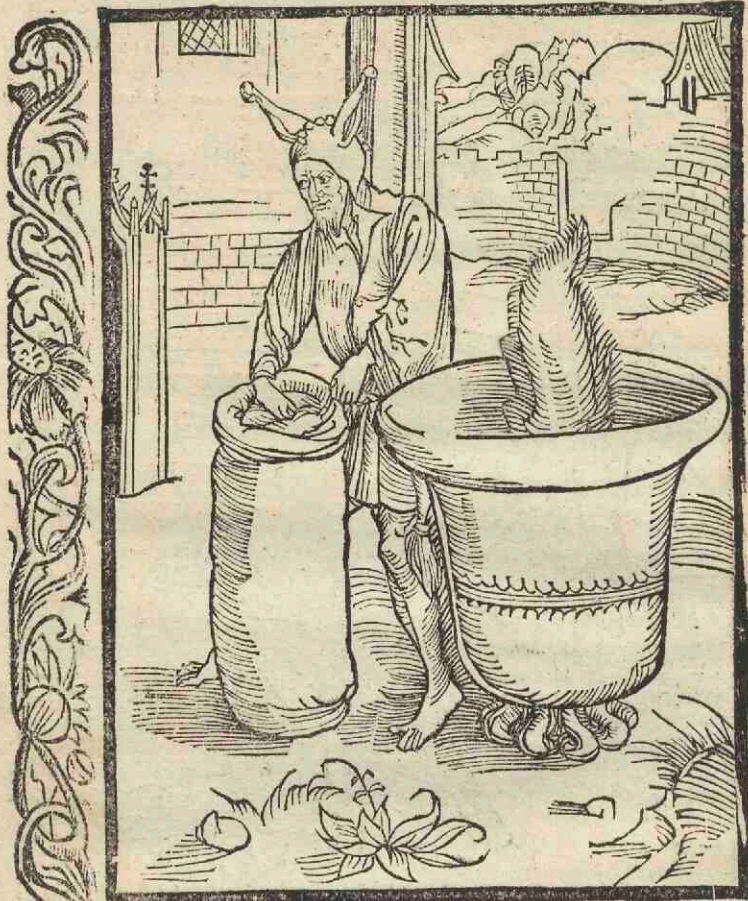
Heu heu que miseris tr amite de uio
 Abducit ignorantia
 Qui cernunt alios precipitem dare
 Casum: nec euitant malum.

*facit quoniam dicitur
 Actus dicitur possessorum
 tū*

f **Eelix quem faciunt aliena pericula cautum.**
In dorsum lapsi corruit insipiens.

Carmē ē sup⁹ ē qle vīgēsimū gen⁹ ap⁹ boeciū dicolon distrophon. Pri
 mus vsus ē asclepiade⁹ d⁹ q i pmo carminū horatiū dixim⁹. Scōs ē iābie⁹
 archilochi⁹ dicit acatalecti⁹: p⁹stās loq⁹ iparib⁹ iābo vel spōdes: parib⁹
 tū iābo. Seqns carmē ē elegiacū. Utrūq⁹ ē i eos q alieno casu ad moniti n̄
 vitat picula i q̄s dr. Eccl. i. Attēde i ill ne forte cadas.

De nimis curantibus detractiones hoim.

Instruo campanam vulpino pene sonoram
 Et latum multa saccum distendo farina
 Attentans populi pfringere murmur: et oia
 Instabilis vulgi de me mala multa loquentis

Larmé e quale vigesimū primū gen^o apud boetium. est ei herametū herot
 eū seu poti^o sacyricū. Nā pedes qdē hz herametri herotici: s; q̄litatē poti^o sa
 cyrici. Scribit in eos q̄ nimis solliciti de leui snā ppli vit bñ facere audēt:
 eū in stultū sit magni curare q̄ euitari aut meli^o fieri nō pnt. vt in sequentibus
 latius dicā. Ordo ē. Ut dicat stult^o ille q̄ in picturis est. Ego instruo. i. in
 struo ad sonandū campanā. i. publicā famā: pene vulpino. i. cauda vulpis:
 vt modicū de me sonet. Et distendo. i. impleo vsq; ad distentionē: saccum
 latū. i. capacem farina multa: attentans pfringere murmur ppli et oia vulg
 gi instabilis: loquentis de me multa mala.

Titulus 7 Fol. xl.

Quoniam recte viuas: ne cures verba malorum
Arbitrii nostri non est quid quisque loquatur
Nec decet a vulgo mercedem exposcere recte
Facti: si expectas a iudice premia summo
Sed quod prescriptum est: sic lux tua luceat: ut sint
Qui facti auctorem laudent patrem omnipotentem
Beque bono curam sapiens vult nomine haberi
Atque augustinus de eius haud imitabile cuiusque
Vita vult sancta nobis opus esse saluti
Nomine sed clarorum comiti: socio: atque sodali
Cum via integra nomen seruabis honestum
Non tamen ob famam: vitabis recte operari.

quod est sapiens

Cum recte viuas etc. Principium carminis notum est: ut prope de prom-
 ptu et ea opusculo quod catoni ascribit. Snam aut pauca sic habe-
 Quia non debemus esse solliciti quod alii de nobis dicant: dum recte
 egerimus et deo complacuerimus. Et quod non debemus bene operari spe retributionis
 terrene ut faciunt hypocrite que receperunt mercedem suam: non debemus esse solliciti
 quod de nobis loquantur homines: ac accumulare farras. i. varia rursus ad eorum ora ob-
 struenda aut caudam vulpinam ad rumoris incerti sonum impediendum ut faciunt
 que capane pro malleo vulpinam caudam imponunt. Verum quod saluator noster dixit mat.
 5. Sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona: et glorificent pa-
 trem vestrum qui in celis est. Item quod dicitur Eccl. xiiij. Curam habet de bono nomine. Et
 quod dicitur augustinus vitam bonam aut producere ad salutem nostram: famam bonam ad sa-
 lutem primi: ideo neque sic negligemus famam bonam ut simus aliis scandalo: neque
 sic sectabimur ut aliorum detractatione deterreamur a bono. Nemo enim potest o-
 mnia placere. Sed ordine persequamur que talis est: Cum tu viuas recte. i. secundum legem
 que dicitur ne cures. i. noli curare verba malorum. s. detractorum: quod non est nostri arbitrii
 id est penes nos aut in arbitrio seu potestate nostra quod quisque loquatur. Unde seneca: Si
 dicat: male de te loquuntur homines. Rude inquit: bene loqui nesciunt: faciunt quod videri
 cerunt non quod merui. Nec decet exposcere. i. requirere mercedem: facti recte: id est
 boni operis a vulgo. i. a vili populo: si tu expectas premia a summo iudice: que seque-
 der secreta cordium. Sed quod prescriptum est. i. mandatum ab eo que auctori: tatem legem
 condidit: hinc ut prope a prope: lux vestra luceat sic ut sint que laudent auctorem facti seque-
 boni: videlicet patrem omnipotentem. s. celestem. Et quod sapiens vult Eccl. xij. habere
 curam de nomine bono. Atque augustinus ex his decem. s. doctorum haud. i. non imi-
 tabile cuiusque. i. a quouis viuentium aut opus esse nobis salutem. i. ad salutem vestram
 ta sancta: sed vult comiti. i. inferiori: et socio. i. equali in ope et sodali. i. socio
 mense: esse opus nomine claro: tu seruabis nomen honestum cum vita integra: tamen
 tu non vitabis operari recte: ob famam. s. seruandam.

*quod famam obstruimus
 quod dicitur vult carminis
 tam in scriptura
 nam dicitur secundum
 vult ut ca
 non speranda
 cum in p. d. i.
 pro*

Nota

De abstrahentibus a bono.

Consilium ab iustis probus expetit
Consulta prudentum insequens
Improbis infestis iaculis probum
Se cecatur a bono abstrahens

Larmen est q̄le vigesimūscūdū gen⁹ ap̄d boetius dicolon distrophon.
Prior p̄sus ē dactylicalemani tetrameter acatalectic⁹. p̄stās dactylo vel
spōdeo ⁊ duob⁹ dactylis. Sequis ē iābic⁹ archilochi⁹ dimet acatalectic⁹.
Cōstās locis imparib⁹ iābo vel spōdeo. parib⁹ tñ iābo. Inuehit in eos q̄a
bono quēuis detrahūt: q̄les sunt impij: de q̄b⁹ d̄z Prover. xxx. Abominant̄
impij eos q̄ in recta sunt viā. Verūtñ non timebit iustus: qz vt d̄z sapteñ. x.
Sapia custodit illū ab inimicis: ⁊ a seductorib⁹ tutaui illū. Et ideo dicit̄
tur eiusdē quarto. Videbunt finē sapientis ⁊ nō intelligēt qd cogitaueris
de illo de⁹. Et ideo: Noli te emulari in malignantibus ⁊c.

Titulus 7 fo. xli.

Fili sis sapiens: dictis parens sapientū
 Quis te saxis turba prophana petat
 Stat iustis merces eterna corona: deusq;
 Se dabit/his legem qui tenuere suam
 Impia turba suam sibi partē deputat istis
 In mundi gazis lucifugisq; bonis
 Opprimit er go inopē iustū: viduas: veteranos
 Nil reputās frontem caniciemq; senum
 Prosequiturq; dolo iustū: mala tanta vetantem
 Dissimilēq; sui mens mala ferre nequit
 Sic necat insontem gens ceca: sed omnia cernens
 Mercedem facti reddit vtriq; deus
 Moli igitur pia facta malis auertere curis
 Sed tu quando datur fac operere bonum.

Fili sis sapiens. Argumētū sumprū est ex libro puerbioꝝ. vbi sapi
 ens cohortat sepe filiū ad sapiētiā. Et ex libro sapiētie ca. ij. vt sub
 ordine ostēdat q̄ talis est: **F**ili sis sapiens: 7 parens. i. audiens
 aut obediens dictis. i. p̄ceptis sapientū: Quis turba p̄phana petat. i. obru
 at te saxis. Corona eterna stat. i. parata est: iustis merces. i. premiū laborū
 7 deus dabit se his qui tenuere legē suā. Turba impia deputat. i. cōstituit
 sibi p̄tē in gazis. i. thesauris mūdi 7 in bonis. s. oblectamētis lucifugis. i. lu
 cē fugiētibus: aut qz turpia sunt vt q̄ in lustris 7 ganeis fieri solent: aut qz
 agnosci nolūt. **U**n̄ cap. ij. dicūt impij. venite fruamur bonis q̄ sunt. **U**biq;
 relinqm̄? signa letitiē qm̄ hec est ps n̄ra: 7 hec est fors n̄ra. **O**pprimamus
 paup̄erē iustū: 7 nō parcām? vidue nec veterano: nec reuerēamur canos ml̄
 ti t̄pis 7c. Ergo qz in illis deputat p̄tē suā. opprimit inopē. i. paup̄erē iustū
 7 viduas 7 veteranos nil reputās. i. nihil estimās frōtē. i. severitatē 7 can
 citem senū: aut distinguit frontē. s. pudicā viduarū 7 canicē senū. i. vetera
 noꝝ. Prosequiturq; dolo iustū dicēs. **E**t cūueniam? ergo iustū qm̄ inutilis
 est nobis: 7 p̄rarius operibus nostris: 7 improperat nobis peccata legis.
Unde addo: vetantē tanta mala: 7 mala mens nequit ferre. i. pati dissimilē
 sul. i. suis morib? **S**ic. i. 7 ita gens ceca: qz excecavit eos malicia eoz necat
 insontes. i. innocentes: sed deus cernens oia: reddit vtriq; p̄: scz tam iusto q̄
 iniusto mercedem: id est retributionē facti. **U**nde additur: hec cogitauerūt
 7 errauerunt: excecavit em̄ illos malicia eoz. **E**t nescierunt sacramēta dei:
 necq; mercedem sperauerunt mltitē.

De viâ felicitatis contēnentibus.

Patenti viâ traho quadrigas
 Peragrans flozida prata
 Fertur at malum parare longum
 Modicum leta voluptas

Carmē est q̄le. xxiij. gen^o apud boetiū dīcolon dīstrophon. Prīmus ꝑ
 sus est trochei^o alemant^o dīmeter catalectic^o. ꝑstans loc^o imparibus tro
 cheo ꝛ q̄ncꝑ dactylo: parib^o aut^o dūtaxat trocheo. Sēcūsus est ꝑbēreeraci^o: cō
 stis anapesto dactylo ꝛ spōdeo. Scribit^o i eos q̄ neglecta viâ ꝛ tūt^o eo ꝛ ar
 dua ē: lata q̄ ad ꝑdīrōez ducit: ꝛ ꝑ quā s̄m saluatore n̄m: mlti ābulāt sectā
 tur: ꝑnti vīez voluptate illecti. vt in seq̄nti carmine lat^o dicem^o. Ordo est
 Ego indē stult^o ꝛ isipīez ac improuid^o: traho q̄drigas. i. curr^o q̄ternis eq̄s
 aut rotis agendos: viâ patenti. i. lata ꝛ facili: pegras. i. ꝑtrāsier s̄ prata flo
 rida. Et. i. sed voluptas leta modicū. i. ad modicū t̄pīs: fert^o s̄ꝛ a doctoꝝ
 bus scīs. q. d. se id nō credere: parare longū malū. i. in. sine.

Titulus 7 Fo. xliij.

Littera pythagore discrimine secta bicorni
 Humane vite speciem preferre videtur.
 Nam via virtutis dextru petit ardua callem
 Difficilemque aditum primu spectantibus offert
 Sed requiem prebet fessis in vertice summo
 Molle ostendit iter / via lata: sed vltima meta
 Precipitat captos: voluitque per ardua saxa
 Quisquis enim duros casus virtutis amore
 Uicerit ille sibi laudemque decusque parabit
 At qui desidia luxumque sequetur inertem
 Dum fugit oppositos incauta mente labores
 Turpis: inopsque simul: miserabile transigit euum

Littera pythagore etc. Carmē hoc totū ē p̄gilianū de lra pythagore. i. p̄ quā pythagoras fami⁹phus: 7 p̄m⁹phus appellat⁹: q̄q̄ phi⁹losophiē italice autor habet depictā docuit humanā vitā. Est autē y cui⁹ inferior ps signat⁹ act⁹ cōes vsq̄ ad annos discretiōis: deinde p̄gula por q̄ aspiciētī dextera est ardue ascendit: s; in vertice requiē 7 sedē quietis p̄bet significās virtutē q̄ p̄mū qdē difficilis videt⁹: s; ad letū ducit exitum: posterior autē virgula faciliē aditū p̄bet: s; ad p̄cipitiū ducit significans vī am vitioꝝ 7 illecebre vite: vt in expositione eiusdē carminis apud virgiliū 7 in siluis moralib⁹ late demonstram⁹. Et hic satis cū ordine apiam. Ordo autē est: Littera pythagore. s. y. nō quā pythagoras iuenit: sed p̄ quā vitā hoīs deseripit: secta. i. diuisa: discrimie. i. discerniculo aut differētia bicorni. i. i duo cornua diuisibili videt p̄ferre. i. signis ostēdere: speciem. i. apparentiam 7 imaginē vite humane que aut bonū aut malum ingreditur post annos discretiōis iter. Nam via virtutis erās ardua. i. difficilē ascēsu: petit callem. i. viā multīs cōnitib⁹ trāā: dextrū. i. in dextera pte q̄ por est s; rū: 7 offert. i. p̄sentat spectantib⁹ primū. i. his q̄ nō dūz q̄cōs boni egerūt sed dūtat aspectāt ad virtutē aditū. i. accessum difficilē: q; oīs inceptio boni difficultatē habere videt: incipiendū tñ est: q; vt flaccus dicit: dimidiū facti q̄ hñ cepit hz: sed p̄bet fessis requiē. i. sedē quietis in summo. i. altissimo vertice. i. summitate: vnde diuertēdū est. Via lata q̄ s̄m euāgelii ducit in p̄ditionē aut via leua. i. sinistra ostēdit. i. in p̄ncipio iter molle. i. ingressio nē faciliē: sed meta vltima p̄cipitat. i. deorsū iacit capite antecē dēte: captos: sed voluptate: 7 voluit. i. volutat eos p̄ saxa ardua. Quisquis enim vicerit duros casus. i. aduersa hui⁹ mundi amore p̄tutis parabit sibi laudē 7 dec⁹: vt alibi dicit ex sententia caronis. At. i. sed sup. is q̄ sequet desidia. i. pigritiaz 7 luxū. i. luxuriā: inerrē. i. faciētē inertes: dū fugit mēte impouida labores oppositos trāsigit euū. i. etatē: miserabile. i. abiectū: mēte incauta. i. existēs simul turpis 7 inops. s. veri boni: 7 etiā hui⁹ mundi.

De stultis rerum estimatoribus.

Qui pluris dubiū facit venenum

Presentis vite: q̄ bona certa poli:

Is stultus trutinā regens iniquam

Judicio iniusto taxat vtrūq̄ bonum

Carmē ē quale quartū 2 vigesimū gen^o ap^o boetiū dicolon dī strophon.
 Prim^o em̄ f̄sus ē dactylic^o phaleuri^o pentameter hendecasyllab^o constā.
 spondeo dactylo 2 trib^o trocheis. Scds est pentameter elegiac^o. Inuebit^o
 in eos q̄ bona caduca p̄ntis seculi pluris faciūt eo q̄ in manib^o sunt: q̄ futu
 ri seculi vera 2 eterna bona: eo q̄ futura expectantur. Et ideo iniqua statera
 vtrūq̄ pensitāt 2 iniquo iudicio estimāt. vt in seq̄nti latius dicā. Ordo ē:
 Is q̄ facit. i. estimat plur^o venenū. i. bonū voluptat^o aut prauē cupiditat^o:
 qd̄ vt dulce venenū p̄ venas strepit in aiām quā mor̄ interficit dubiū. i. ino
 certū q̄ diu possideat: q̄ bona certa poli. i. celi: certis stult^o taxat vtrūq̄ bo
 nū iniusto iudicio regens. i. gubernans trutinā. i. staterā iniquā.

Titulus z Fo. xliij,

Queuat in trutina stultus celestia censor
 Et terrena facit sidere lance sua
 Scilicet in manibus pluris sit passer aduncis
 Quaeque strinomio grus venit acta lacu
 O curue in terras anime z celestium inanes
 Quas capit illecebris tam brevis hora suis
 Transibit mundus: transibunt gaudia mundi
 Transibit pariter quicquid in orbe vires
 Stat semper celum: stant semper gaudia celi
 His quibus eterni spes manet alma boni
 Spernite delicias tam fluxas: linquite terre
 Que terrena: domum querite perpetuam

Queuat zc. Inuehit in stultos rex estimatores / qles sunt oēs anar: e oēs lurrurios: oēs supbi: deniq; oēs pctōres q auerfi ab icōmutabi li bono ad cōmutabile: qdā dō: qz ope ipō: plurz faciūt terrena q celestia: imo q deū ipm. Alludo in pncipio ad illud pstanū sary. j. nec si qd turbida roma. Eleuet accedat: et amens improbum in illa Castiges truti na zc. De his d: ps. lxx. Sedaces filij hoim in stateris vt decipiat ipsi de vanitate inidipm. Et illd euāgelicū. mar. viij. z mat. xvj. Quid pdest hoī si mōm vsuer sū lucr ei: aīe pō sue detrimētū patiat? Aut quā dabit hō cō mutacionē p aīa sua? Ordo ē. Stult? censor. i. estimator z iudex: queuat. i. rāq; minoris pōderz z valoris sursum leuat z ascēdere facit in trutina. i. sta tera sua: celestia. s. bona: z facit lance sua. i. i statera sua: terrena sidere. i. sub sidere z ima petere: rāq; terrena plurz sint celestib? Scz. i. scire licet cur id videat prudens facere: qz passer. i. mīnima auicula ē pluris. s. estimand? in manib? aduncis. i. si teneat ab auaro in manib? cōplicat? ne auolet: q; grus q venit z ita futura ē: acta. i. abacta frigore. lacu strinomio q in thracia est. Qd vulgato psculo d: Plus valet i manib? passer q sub dubio grus. O aīe curue. i. incuruate: in terras. i. ad res terrenas: z inanes. i. expertes, cele stū. i. bonoz: q; rā brevis hora. s. hui? vite capit. i. irretit: suis illecebris. i. oblectamētis in fraudē illiciētib?. Mund? trāsibit z gloria mūdi zc. i. cō cupiscētia ei? trāsibit. Celū stat. i. pmanet: z rā dicitū est ipi pibūt tu aut pā manes. Irē: celū z terra trāsibūt. i. imutabunt aut qntū de se est perirēt. Et gaudia celi stat. i. pmanēt z parata sunt qb? de ea p̄pauit sp. i. in eternū: qz z regni ei? nō erit finis: stant vico his qb? manet. s. vīp ad finē vite: al ma. i. sancta: hoc ē scris opib? adluta: spes boni eterni: Et ideo o aīe: sper nite delicias rā fluxas. i. trāsitorias. Linquite terre. i. terrenis reb? q terre na sunt z querite domū perpetuā: que in celis est.

De manifesta pericula nō vitantibus.

Non vitans discrimen apertum
Leu qui se dimisit in etnam
Sine in terre iecit hiatum.
Is stultorum est naue vehendus

Carmē ē quale penul. gen⁹ h ē qntū z vigesimū apō boettū monoclon.
Nā p̄sus ē dactylic⁹ archilochi⁹ serratē catalecti⁹: p̄mi duo pedes p̄nt
ēē dactyli v̄l spōderi: h sūt: tert⁹ tm̄ dactyl⁹ q̄rt⁹ spōde⁹. Inuehit in te
merarios z p̄teruos spontaneū piculū obeūtib⁹: de q̄b⁹ dz Ecclē. iij. Qui
amat piculū p̄bit in illo. Qual⁹ erat empedocles de q̄ i seq̄nti carmie dīcā:
z fm̄ q̄sdā Dare⁹ Turti⁹ q̄ q̄n̄ hiat⁹ terre erat rome z oppleri nequibat: z
cū ex oraculo cognitū erat ea dūtatar re opplendū q̄ esset apud romanos p̄
stātissima: itelligēs eq̄rē poset. se armatū cū eq̄ in eū deiecit: atq̄ ita cōgest⁹
in eū donarijs hiat⁹ obstruci⁹ est: cui⁹ ausum forte patrie amo⁹ defendit.

Titulus 7 Fol. xliij.

Qui vitare negat manifesta pericula demens,
Si veluti merulis intentus decidit auceps
In puteum foueamq; licet succurrere longum
Clamet io ciues; nō sit qui tollere curet
Si curet quis opem ferre 7 dimittere fune m
Qui scis an prudens huc se deiecerit; atq;
Seruari nolit dicam; seculiq; poete
Narrabo interitū; deus immortalis haberi
Bum cupit empedocles; ardentem feruidus etna
Insiluit; sit ius; liceatq; perire volenti
Inuitum qui seruat idem facit occidenti,
Nec semel hoc fecit; nec si retractus erit iam
Fiet homo; 7 ponet famose mortis amorem.

Qui vitare negat etc. Scribit in eos q̄ p̄uifa 7 cognita pericula ob
 inane gl̄iam nō deuitā: quoz̄ morib; insanabilis: nō sec; ac maloz̄
 poetarū q̄ sepe admoniti sibi placēt 7 in idē virtū sc̄ietes 7 vidētes
 cadūt. In q̄s scripsit hozari; ad finē opis de arte poetica fere h;ic partē im
 mo totā p̄ter p̄mū p̄sum quē ille sic habet: dic dū sublimis versus rucatur
 7 errat. Nos autē ad vsū n̄m placuissimis imutaz; p̄uertim;. Est autē or
 doz̄ explanatio talis: Si is q̄ et̄ns demens negat, i. renuit; vitare manifesta
 pericula decidit in puteū 7 foueā veluti auceps, i. auē captans sup. decidit
 et̄ns intent; merulis sup. captendis; licet ipse clamet longū, i. p̄ longū t̄p̄s;
 io ciues, i. cōciues mei succurrere sup. mihi; nō sit, i. appareat; q̄ curet tollere
 id est extirgē 7 extrahere ip̄m. Et si q̄s curet ferre opē, i. auxiliū; 7 demitte
 re, i. deorsum mittere in puteū vñ lapides aut terra pinguis extracta est; su
 nem, i. chordā. Ego astās v̄icā q̄, i. quō aut p̄ qd̄ scis; an ipse prudens, i. p̄u
 dens periculū, i. volēs 7 sc̄iēs deiecerit se atq; nolit seruari, i. saluus fieri; et
 narrabo interitū poete seculi, i. empedoclis q̄ poeta 7 p̄hus fuit; q̄ cū 7 sc̄iffz
 se a d̄is assumēdū in p̄fortiū deoz; vt id suis p̄suaderet 7 ita imortalem fa
 mā obtineret; acceptis calceis ferreis p̄fect; est in et̄hnā mōtē sicilie perpe
 tuis fornacib; ardentē; 7 se in cratera seu fornacē ardentissimū p̄iecit; relicz;
 tñ calceis illis p̄ q̄s res cognita ē. vñ narrādo dicit poeta p̄ modū apologi.
 Empedocles dū cupit haberi, i. estimari 7 reputari de; immortalis; ipe feru
 uidus, i. ad intentū suū; insiluit in et̄hnā ardentē. Sit ius, i. p̄ iure datū; et
 liceat volenti (hozari; h;ic poetis) perire, i. interire. Is q̄ seruat (vulgus dicit
 saluat) inuitū, i. nolentē seruari; facit sile occidēti, i. ei q̄ aliquē occidit; aut
 q̄ eque veriq; molest; ē aut qz̄ seruat; nō est ampli; hō censend; sicut nec
 occisus. Nec sup. is q̄ se iecit in puteū fecit hoc semel; imo frequenter; nec si
 erit retract; fiet iā, i. deinceps hō; 7 ponet, i. 7 non deponet honorē mortis
 famose, i. insignis 7 fm̄ errorem eius gl̄oriosē.

morb; p̄p̄dosa

De rei diuine obturbationibus.

Lum faciam superis libamina: sint procul susurri
 Nec crepitent auuū noli mihi: nec canū latratus
 Nec faciant crepide murmur graue: nec negociator:
 Subdola nec meretrix cōmertia facitet sacello

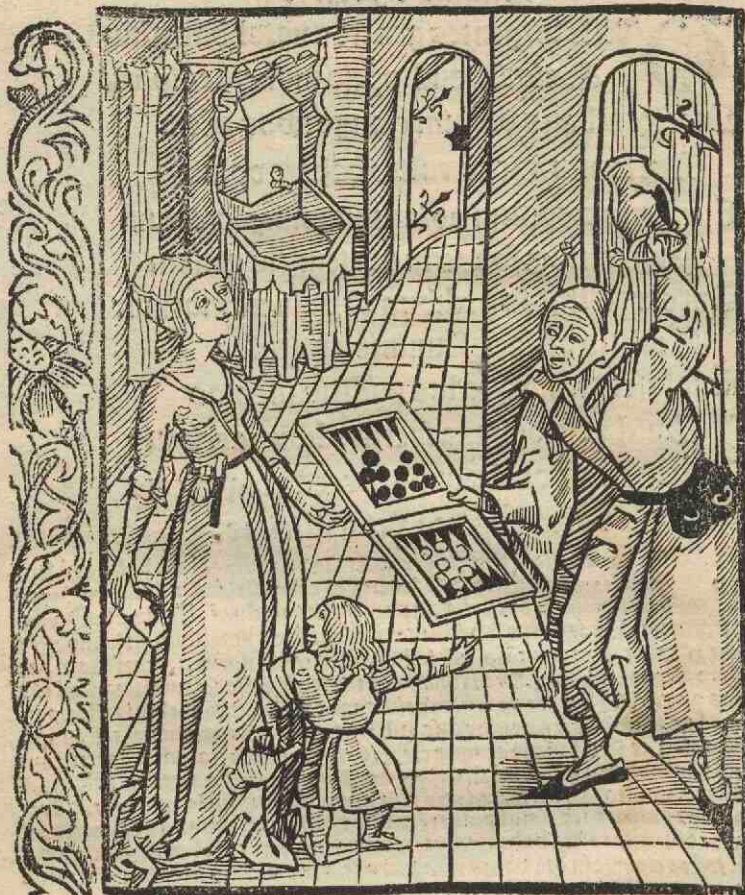
Carmen est q̄le sextū z vigesimū qd̄ ē vltimū gen⁹ apd̄ boetuz. Est em̄ monocolon cui⁹ p̄sus est dactili⁹ archilochi⁹ p̄tis tetrametro trobucoli⁹ co. i. q̄ttuoz pedib⁹ heroidi carmis h̄rū q̄r⁹ sp̄ ē dactilus: z deide trib⁹ trochels. Argumētū ē in eos q̄rē diuinā inturbāt. i. q̄s de imuni. ec. c. de/ cet li. vj. z. l. denūclam⁹. L. de his q̄ ad eccle. cōsu. Multa dicunt inter q̄ sunt hec. In sacrosanctis eccl̄is cum pace z quiete vota cōperit celebrari. Decet domū dñi seritudo. Cessent in illis p̄silia: cōtiones: parlamēta. Cessent vana z multo fortius feda z p̄phana colloquētia. Et postremo q̄cūq̄ diuini p̄nt turbare officiū: aut oculos diuine maiestatis offendere zc.

Titulus ⁊ fo. xlv.

O Scite turgentes genere ⁊ natalibus altis
 Maiorū haud pprio munere cōspicui
 Cur sic turbatis domini clangoribus edem
 Qui sonitu vacuā vultis habere domū
 Cur fertis crepitum nolarum; auiūq; sreatum
 Pugnantūq; sonos in pia templa canum
 Aut cur rostratos pedibus cū puluere murmur
 Tollitis ad sacri flaminis auriculas
 Cur lasciuarum questus auditis ineptos
 Quid ve prophana sacris edibus accipitis
 Sanctitudo domū domini decet; hec q; dicata
 Votis ⁊ precibus res vetat illicitas.

Scite turgētes. Inuehit: vt dixi: in rei diuine obturbatores q; fere
 nobiliores atq; generosi sunt: tales em opib; feci ⁊ sanguine super
 oia sibi licere putant: ⁊ a nemine reprehendunt. Ordo est: O vos
 turgentes: id est inflati ⁊ superbi: genere sup. alio ⁊ natalibus altis. i. nobili
 tate p;spice ⁊ stematis cōspicui. i. clari ⁊ illustres munere. i. beneficio ⁊ pre
 claro factore: maior. s. vestror: haud id est nō pprio scz munere dicte: cur
 vos qui vultis habere domū scz priuatam vacuā sonitu turbatis edē domi
 ni: id est templū aut pbanū: clangorib;. s. tinnabuloꝝ aut nolarū auum
 rapaciū: cur fertis in pia templa crepitum nolarū: ⁊ sreatum. i. garritū aut
 um ⁊ sonos canū pugnantū. s. inter se? Aut cur tollitis. i. excitatis ad auri
 culas flaminis sacri. i. sacerdotis rem diuinam operantis: murmur. i. stre
 pitū cū puluere. i. ⁊ simul puluerē: ⁊ hoc pedib; rostratis: id ē calceatis cal
 ceos oblonga rostra habentes: vt in alemannia ferūt: ⁊ olim in gallia: ⁊ gal
 li rostra ciconie in ora bouis mutauerunt. Cur auditis in templis ineptos
 questus: id est querelas: lasciuar. s. multerū: ve p vel: quid. i. ad quid acci
 pitis. i. auditis edibus sacris. i. in templis deo dicatis pphana. i. res illicitas
 pcul a phano habendas: vt sunt negotia turpia q; nūq; licita sunt: ⁊ se
 cularia que in templis non sunt tractāda vt iam diximus. Sanctitudo de
 cer domū dñi: vt ps. xcū. Domū tuā decet sanctitudo dñer: ⁊ hec scz domū
 domini dicata. i. destinata ⁊ cōsecrata: votis ⁊ precibus. In Dauid. xxi.
 Domus mea domus orationis vocabitur: vetat. i. phibet res illicitas que
 etiam alibi licerent vt sunt negotia mundana. vnde dñs Job. ii. Eiecit de
 templo oues ⁊ boues ⁊ numularioꝝ effudit es: ⁊ mēsas subuertit. Et his q;
 columbas vendebat dixit: Auferte ista hinc: ⁊ nolite facere domum patris
 mei: domum negotiationis.

De malis exemplis puero nō dandis.

Post casum tabule/ si mora lite parentes

Urcelos puero conspiciente ruunt:

Illius elata factabitur amphora dextra:

Qua iugulum patris mor petet ere carens

Carminē est pentametru elegiacu scriptuz in eos q pditis exēplis liberos suos corrupit: vt q corā eis ludūt alea aut tabulis: ⁊ deinde mora lite pua ⁊ ficilia vasa alter i alteri caput piciūt: nā liberi p urceolis q parua sunt vasa amphoras piciūt: ⁊ si p ludū pecuniā amiserūt: iugulū patris infidūs petent. Urcelos aut ee pua vasa ⁊ amphoras magna ostēdit flaccus in arte dicens: Amphora cepit institui corrente rota: cur urceus erit. Plura de his in sequenti dicā. 2do est. Si parentes. i. pater ⁊ mater ruūt. i. piciūt: urceolos. i. modica vasa orta lite post casum seu factuz tabulū ⁊ hoc puero cōspiciente: amphora. i. vas magnū factabit dextera illius. s. pueri: qua ipe mor. i. paulo post carens ere. i. pecuniā petet iugulū. i. guttur patris.

Tit. 2 fo. xlvi.

S dānosa senē iuuat alea: ludit 7 heres
Bullat⁹: paruoq; eadē mouet arma fritillo
Abstineas igiſ damnis huiusce: et em̄ vel
Una potens ratio est. ne crimina nostra sequantur
Ex nobis geniti: qm̄ dociles imitandis
Turpibus ac prauis oēs sumus: hac ratione
Nil dictu fedū visuq; hec limina tangat
Intra que puer est: pcul hinc pcul inde puelle
Lenonū: 7 cantus pernoctantis parasiti
Maxima debetur puero reuerentia: si quid
Turpe paras: nec tu pueri cōtempseris annos
Sed peccaturo obsistat tibi paruulus infans

S dānosa 2c. Carmen est iuuenalis saty. xiiij. cui⁹ pncipiū ē: Plus
 rima sunt susceinet fama digna sinistra: Et nitidis maculā ac rugā
 figētia reb⁹: Que mōstrant ipsi pueris traditq; parētes. In q̄ san
 ctissimi me docer qua diligentia debeant institui liberi a parentib⁹. In ter cui
 tus verba sunt q̄ pmissi. Et illa sane aurea de custodienda pudicitia 7 inno
 centia liberorū. Hospite vcturo cessabit nemo tuorū. Verte paulmētū: niti⁹
 das ostēde colūnas: Arida cū tota descēdat aranea tela. Sic lauet argētū
 vasa aspera tergeat alter. Vox dñi fremit instantis virgāq; tenentis. Ergo
 miser trepidas ne stercoza feda cantno. Atria displiceant oculis venientis
 amici. Nec p̄fusa luto sit portio: 7 tñ vno Semodio scobis hec emēdet ser
 uulus vnus. Illō nō agitas: vt secām fili⁹ omni Aspiciat sine labe domuz
 vitio: q; carentes. Gratū est q; patrie ciuē pploq; dedisti: Si facis vt patrie
 sit idoneus: vt ilis agris. Ut ilis 7 belloz 7 reb⁹ pacis agendis. Plurimū
 em̄ intererit q̄b⁹ artib⁹ 7 q̄b⁹ hūc tu moztib⁹ instituas 2c. hec illic: et plura
 id gen⁹ alia. De matre aut turpi dicit saty. vj. Scz expectas vt tradat: mater
 honestos Aut alios mozes q; quos habet: vñ est ille sc̄culus: Insequit se
 uiter filia marris iter. Sane de castigatione liberorū est etiam illud puer.
 xxij. Virga atq; correctio tribuit sapientiā. Puer autē q; dimittit volūtatē
 sue confundit matrē. Erudit filiū tuū 7 refrigerabit te: 7 dabit delicias aē
 tue 2c. S; vt pmissa explanē. heres bullat⁹. i. adhuc bullā ferens in pecto
 re insignū ingenuitatē: quā ferebāt vsq; ad annū. xiiij. quo virilē togā acci
 ptebant. Arma. i. instrumēta ludēdi: vt aleā. fritillo. i. pyrgo aut tubula lu
 soria: vel. i. etiā dociles imitandis sup. in imitandis Lenones sunt pueroz
 7 puellarū pductores et questu illoz viuentes si mō viuere censeant. Para
 siti. i. assentantis cibi gratia. Paruulus infans. i. adhuc infans: qz que tūc
 vifa nō intelligit: postea recolens intelligit 7 sequetur.

De fallacijs muliebribus vitandis

Ut bos suppositos vltro petit hostia cultros
 Lasciuusq; trucis lanū salit agnus in vlnas:
 Utq; sub abfconfas pedicas volat ales obescam
 Sic ruit insipiens meretricis ad oscula pubes
 Carmē ē herametū saryricū: herotes in pedib; sile: finit; em generibus
 hozariatis z boetianis pstitui vulgariorib; vti herametris z perametris.
 Inuebit in incautā atq; improvidā pubē ac iuuētutē q; se a meretricib; ca
 pi z ad altarū iteritū abduci sciētes z gaudētes patiunt; vt in seqn; ib; ex ca.
 vij. puer. late; deducā. Ordo est: Ut. i. quāmodū bos hostia. i. destina
 tus ad arā vt hostia fiat. petit vltro. i. nō coact; cultros suppositos. i. clan
 culū a sacrificulo an ipm positos: vt ipse se interimat: sic em gratiore puta
 bāt oblationē: vt agn; lasciu; z petule; salit i vlnas lanū. i. carnificē tru
 cis. Et vt ales. i. voluc; alata: volat ob escā. i. amore pde: sub pedicas ab
 scōsas: sic pubes. i. mltitudo pubescentiū insipiens ruit ad oscula meretricē.

Titulus 7 Fo. xlviij.

Fili fac vites alienigene ac peregrine
 Blanditias veneris si tibi chara salus
 Espectula vidi iuuenem vicos obeuntem
 Per quos insontum currere turba solet
 Lasciuasq; simul dubia iam nocte vagantis
 Thaida aspexi ferre sub ora gradum
 Complexumq; tenens miserū: fracto inquit ocello
 Que pro te vout: dijs mea vita dedi
 Extruxi thalamū: fragrat mihi suaue cubile
 Dum vir abest nostris perfruere huberibus
 Ille lupam capius sequit: laniū velut agnus
 Ignorans anime structa pericla sue

Fili 2c. Totū hoc carmē sumpsit ex illo puerbo 7. vij. Prudentiaz
 f. voca amica tuā: vt custodiat te a muliere extranea: 7 ab aliena q̄
 ba sua dulcia facit. De fenestra em̄ dom⁹ mee p̄ cācellos p̄spexi iu
 uenē: 7 video puulos. Eōsidero recordē iuuenē q̄ trāsit p̄ plateas iuxta an
 gulū: 7 p̄ vitā dom⁹ illi⁹ gradit in obscuro adueſperafceſte die in noctē 7
 nebus 7 caligine. Et ecce occurrit illi mulier in ornatu meretricio: p̄parata
 ad decipiendas aīas. Garrula 7 vaga: detis impatiēs nec valēs in domo cō
 sistere pedibus suis. Hunc in plateis: nūc iuxta angulos insidiāns Appre
 hensumq; deosculat iuuenē 7 p̄caci vultu blandit dicens: Vicitimas p̄ salu
 te tua deuout: hodie reddidi vota mea. Idcirco egressa sum in occurſū tuū
 desiderās te videre 7 repp̄. In terui finib⁹ lectulū meū: strauī rapetib⁹ pi
 ctis ex egypto: aspi cubile meū myrrha 7 aloe 7 cynamomo. Veni inebrie
 mur vberib⁹ 7 fruamur cupitis amplexib⁹ donec illucescat dies. Nō ē em̄
 vir i domo sua: abiit via lōgissima. sacculū pecunie secū tulit: die plene lu
 ne reuertur⁹ ē in domū suā. Irreuerit eū multz sermonib⁹: 7 blāditijs labio
 rū p̄traxit illū. statim eā sequit q̄n̄ bos ducit ad victimā: 7 q̄n̄ agn⁹ lasciu
 ens 7 ignorās: 7 nescit q̄ ad vincula stult⁹ trahat donec trāſgat sagitta te
 cur ei⁹ velut si quis festinet ad laqueū: 7 nescit q̄ de piculo aīe illi⁹ agit 7c.
 hec illic. Tū nostra patet paucis salte expositis. Vener. i. meretricis cupi
 questū ven⁹ instituit i cyp̄o. Espectula. i. fenestra alta ad speculādū apra.
 Obeuntē. i. p̄rāseuntē. Turba insontū. i. innocētū. H est puerorū. Et con
 spexi s̄l: thaida. i. meretricē lasciuā: ferre graduz. i. gressum: sub ora. i. ante
 faciē iuuenis vagantis nocte iam incerta. i. in ipso crepusculo noctē: fracto
 id est perulati 7 lasciuo: q̄ sez vota mea vita: sic grece blādiant̄ auroze. Ju
 uenale. Suaue. i. suaue fragrat. i. spirat. Lupā. i. meretricē vñ lupanar̄ vi
 cū. Structa sup. esse pericla: pro pericula. Cetera manifestaria puto.

De secreta sua reuelantibus.

Ut sanfon vafre credens arcana puelle
Vertice detonso roboza nulla tulit
Sic fua qui cuiq̄s credunt secreta tacenda
Deinde agitant curis tempora plena malis

Scribit in eos q̄ secreta fua tacere nequeūt: ſz ea vel in abditiffimo loco pferūt: z venenū animi fui expuūt: purāres nullū adesse: In q̄s dz Eccli. x. In secreto cubiculi tui nō maledicereis diuiti. qz z aues celi portabunt vocem tuā: z q̄ hñt pennas annūciabūt ſniam. Et eiufdē. xix. Amico z inimico noli narrare ſenſum tuū: z ſi eſt tibi delictū noli ōndare. Q̄do eſt: Ut ſanfon credens arcana: ſc̄ eſt ſecreta fua puelle vafre. i. callide videlicet vaſile: tulit. i. abſtulit nulla roboza: vertice detonso. i. amiſſis capillis. Sic q̄ credit cuiq̄s fua secreta tacenda. i. que deberent taceri: agitant deinde tpa plena curis malis: qz timet ea reuelari.

Titulus ⁊ Fo. xlviij.

Secretū mentis tu nunq̄ pande marite
 Quodq̄ velis tacitū caue cuiq̄ dixeris ipse
 Nam tua si nequeas recitanda tacere; quid optes
 Quis sine iactura manifestant posse silere;
 Non potuit tonsor mīde secreta tacere
 Sed tulit ad cannas; canneq̄ tulere sub auras
 Si sanson sedem virtutis cōticuisset
 Non excecatus sublato crine molares
 Tersasset; nec achab spoliasset vite nabothum
 Cum vita; si non vxorem consuluisset
 Nec terra oicliden viuum armatumq̄ vorasset
 Si sua celasset tristissima fata eriphylem.

Secretū ⁊c. Ut ex titulo pat̄ scribit̄ i eos q̄ secreta sua tacere neque-
 unt: in h̄s d̄r Eccl̄. x. In secreto cubiculi tui nō maledixeris d̄sui
 ritq̄ ⁊ aues celi portabūt vocē: ⁊ q̄ h̄nt pennas annūciabūt s̄ntiam.
 Et eiusd̄. xix. Amico ⁊ inimico noli narrare sensū tuū: ⁊ si est tibi delictū ⁊
 noli denudare. Multi aut̄ perierūt qui secreta sua vxoribus patefecerūt: vt
 sanson: vt amphiarē? q̄ cū eriphyle vxori dixisset se periturū si i bellū theba
 nū p̄ficisceret atq̄ ita latere vellet: illa ob monitū ip̄m p̄didit q̄ statim vt i
 terrā hostilē venit viu? ⁊ armat? a terra absorptus est. Præterea nisi achab
 vxori sue iezabel indicasset cōsiliū suū de vinea naboth habēda: nō illū vxor
 ris cōsilio occidit curasset. Qd̄ q̄ secreta aliorū noscūt tacere nequeūt dō
 cent fabule p̄ tonsorē mīde: q̄ cū deprehēdisset illi esse auriculas asininas et
 tacere ampli? neq̄ fieri fert̄ in locū palustrē abisse atq̄ iter cannas palustres
 in clamitasse auriculas asini midas haber: quā vocē canne vento agitate re
 tulerūt: atq̄ ita res nota erat. Qd̄ in eccl̄astico de auib? d̄r approbat Lol
 pardus tali apologo. Erat iquit iude? pertrāsitur? nemus obsessum latro
 ne: quo circa cū solus pertrāsire nō auderet castellū ingressus a domino quē
 iustū nouit: comitē accepit. Is aut̄ cū in medio nemoris essent sc̄lēs grādē
 esse iudeo pecuniā: vim inferre cepit: quo rumore excitate p̄dices auolarūt:
 ⁊ iudeus si (inquit) contra fidem datam me occideris he volucres facinus
 indicabunt: ille subridens: experiar inquit: ⁊ hoie occiso cū preda rediit iu
 sto peracto tpe: d̄nōq̄ significauit illū saluū trāsisse. Paulopost capte per
 dices d̄no afferunt ab illo infido comite: qui cū se a risu cōtinere nequiret:
 seiscitante d̄no causam risus etiā tormētis facinus aperuit ⁊ penam dedit.
 Secretū catonis est. Qd̄q̄ velis tacitū: ex seneca est sumptum. Sine ia
 ctura. i. sine damno. Sedem vir tutis. i. locum virtū. Oicliden amphiaris
 um oiclei filiū. Cetera nota sunt.

De ob diuitias vetulam ducentibus

Quisquis ob era domū vetulā sibi ducit ineptam:
 Hinc requiem sperans: et parti gaudia victus:
 Errat vt arnuam qui in podice querit aselli.
 Nam litem et curas vt stercoza colligit ille.

*Larmē ē heramerū satyricū scriptū in eos q̄ vxores vetulas ducunt ob
 ingentem thesaurū: sperātes requiē s̄a parto victuri: sed longe aliter eu entē.
 Nā vt iuuenalis dicit: Intolerabilē nihil est q̄ femina diues. vñ sicut sta-
 tim dicā mulier diues: in autē vtrāq̄ q̄quidē dotata est cubat. i. vt iuber
 nūc anteriora nūc posteriora ad maritū quertit. Sūt ḡ q̄ tales ducit siles
 illis q̄ vt est in puerbis reutonio: aruinā sub cauda seu in podice aut (vt di-
 cū) culo asini esse putāt et supponētes trullā p aruina stercoza colligūt. Et
 tūc p̄scoli ordo est. Nā sup. talis colligit litē et curas ob vxoris supbia: si
 cur ille q̄ q̄rit aruinā in podice aselli colligit stercoza.*

Titulus 7 Fo. xlix.

Quisquis rugosam vetulam sibi ducit ab era:
 Bucitur a nummis condicione graui
 Nam libertatis mor totū perditis assem
 Atq; voluptatis vix tenet vnciolam
 Intolerabilius nihil est q̄ femina diues
 Inq; aurem ob dotem dormit vtrāq; suam
 Nulla fere causa est in qua non femina litem
 Mouerit; vt tecto pellat z vrbe virum
 Malo venusinā q̄ te cornelia mater
 Gracchorum; fastum non queo ferre tuum.
 Ergo parem ducam que me colat z vereatur
 Aut celebs castum semper habebo thorum.

Uisquis zc. Scribit in eos q ducitur vxorē: diuitias priusq; mo/
 res inquirit iura illud iuuenalis. Proin? ad censum de morib?
 q vltima fiet questio zc. Uez vt d: puer. rit. Domus z diuicie dan/
 tur a parentib?: a dño autē pprie vxor prudens: sed vt ordinē z expositionez
 nroz p̄sculoz et varijs sumptoz pcurā. Ordo est. Quisquis. i. quicūq;
 ducit sibi vetulam rugosam. ob. i. ppter era. i. pecuniā z diuitias ts sup. du/
 ducit a nummis. i. sit in potestate nummoz: graui condicione. i. statu vite.
 Nam is perdit mor totū assem. i. plenā summā libertatē: hoc est nihil tenet
 libertatis z vix tenet vnciolā. i. minimā partē voluptatē. Quia vt dicit iu/
 uenalis sat. vi. Nihil est intolerabili? q̄ femina diues: qz dotata ē imperat
 ergo viro: z vt apud aulū gellū ex menandro habet In aurē vtrāq; q̄ quī/
 dem dotata est: cubet: re p̄fecta magnifica z negotio lūclyo. Et paulo post
 De miser: q̄ crebulā duci z talenta decē nanā mulierculaz cui? superbia
 adeo intolerabilis est zc. Dicit autē dotata in aurem vtrāq; cubare: qz si ad
 dexterā p̄em facit i aurē dexterā cubat aduersa viro. i. habēs facie ad ipm
 versaz. In sinistra vero auersa. i. habēs dorsum ad virū: qd supbe z minus
 reuerentis virū est. Nulla causa est fere in qua femina nō mouerit litem: vt
 pellat. i. pellere possit viruz tecto. i. domo z vrbe. i. oppido: qz tecta iugiter
 p̄ stillantia liti giosa est mulier. Tecta em̄ per stillantia fugere solent hospī/
 tes. Malo inquit iuuenalis venusinā: id est mulierē semirusticā z ex modī
 eo oppido: q̄ te cornelia mater gracchor. i. duoz seditiozoz: qz n̄ queo fere
 re fastū. i. supbiā tuā: qd iuuenalis dicit. Si cū magnis virtutibus affers
 Grande supclliū z numeras in dote triumphos. Ergo qz libertatē amitte
 nolo: nec riosam partē vetulaz: ego ducā parē. i. pari condicione z etate que
 colat z vereatur me. Aut ego celebs. i. in celebratu: hoc est extra cōiugiū vi/
 uens: habebo thorum semper castum. i. impollutum.

Uisquis rugosam vetulam sibi ducit ab era:
 Bucitur a nummis condicione graui

De malo inuidie ex Vergilio.

Libor tabificū malis venenum
Intactis vorat ossibus medullas
Et totum bibit artubus cruorem
Quisq; furit inuidetq; sorti
(Et debet) sibi pena semper ipse est
Testatur gemitu graues dolores
Suspirat gemit/incutitq; dentes
Sudat frigidus intuens quod odit.

Titulus 2 fo. l.

Effundit mala lingua virus atrum
 Pallor terribilis genas colorat,
 Infelix nacies renudat ossa,
 Non lux non cibus est suavis illi
 Non potus iuuat aut sapor lyei,
 Nec si pocula iuppiter propinet
 Atq; hec porrigat et ministret hebe,
 Aut tradat ganymedes ipse nectar,
 Non somnum capit aut quiescit vnq;
 Torquet viscera carnifer cruentus
 Uelanos tacitus mouet furores
 Intentans animo faces erynnis

Inuor 2c. Carme est totu & gilianu: est autē monocolon: nā p̄sus est
 l vbiq; dactylicū phaleuri p̄tamef hēdecasyllab. Cōstās sp̄de o
 dactylo 2 tribz trocheis. Scribit̄ Inuidiā seu liuorē liuor tū p̄
 pte ē macula plūbei coloris ex cōp̄ssione facta. Tibull⁹ Tū succos herbas
 q; dedi q̄s liuor abiret quē facit imp̄sso mutua dente ven⁹. Sz q; iuid⁹ cas
 le fere p̄bit colorē idē circo liuor p̄ inuidiā: 2 liuid⁹ p̄ inuido passim accipit
 De inuido aut̄ d̄ Eccl̄. xiiij. Qui sibi inuidet nihil est illo nequius: 2 hec
 redditio est malicie illi⁹. Et si bñfecerit ignorāter 2 nō volēs facit 2 in nō
 uisissimo manifestat maliciā suā. Neq; est ocul⁹ liuidi 2 auertēs facit suā: et
 despiciēs aiām suā 2c. Si q̄ras quō sibi inuideat: dico oēm inuidum 2 cor
 poris 2 aie sue salutē inuidere: q; liuor corp⁹ exēdit. vñ in epi. hora. Inuid⁹
 alteri⁹ reb⁹ macrescit opim̄is. Inuidiā siculi nō inuenere tyrāni. Hui⁹ tor
 mentū. vñ alan⁹ cōparat inuidiā ethne q̄ seipam cōsumit dicens. Nec q̄c̄q;
 nisi se valet ardēs ethna cremare 2c. Et iō h̄ d̄z tabificū venenū mal⁹: q; nō
 nocet inuidi q̄ bon⁹ fere ē. vñ maritat: Oib⁹ inuideas liuide nō tibi: sz in
 uido. Ordo ē. Liuor erās venenū tabificū. i. i morē tabi lente p̄sumēs ma
 lis. i. inuidiā vorat medullas. i. inuidoz: ossib⁹ intactis. Et bibit artubus
 totū cruorē. i. bonū q̄. i. q; quis furit 2 inuidet forti. i. alteri⁹ ē sp̄ sibi pe
 na vt d̄z. Nā testat̄ gemitu graues dolores mētis. i. suspirat: gemit 2 icu
 rit dentes. sudat frigid⁹ ex angore: intuens qd̄ odit Lingua mala. i. effun
 dit virus. i. venenū atrū. i. nociuū. Pallor terribilis colorat genas sup. et⁹:
 2 macies infelix: q; ex opim̄is rebus alteri⁹ nata: renudat. i. retegūt ossa. lux
 nō est suavis (Est aut̄ trissyllaba vor) illi: 2 cib⁹ nō est suavis illi. Potus nō
 iuuat. i. nō dlectat eū: nec sapor lyei. i. vini. nec. i. nō etiā si iuppit̄ p̄: nec po
 cula atq; hebe filia iunonis 2 p̄ncerna deoz porrigat 2 ministret: aut si ipe
 id̄ est pulcherrim⁹ puer ganymedes: tradat nectar. i. potum deoz: q; liuor
 erās carnifer cruent⁹ torquet 2c.

Benolentibus corrigi

Qui defendere delictum q̄ veterē maullt
 Quāuis sit monitus: venia caret vt cytharedus
 Ridetur chorda qui semper oberrat eadem:
 Et meliora suis intentus plectra repellit.

Scritur i eos q̄ se icorrigibiles exhibēt vt s̄t oēs stulti sibi placētes. In
 q̄s d̄r puer. rēiū. In aurib⁹ ispicētū ne loqr̄ qz despiciēt doctrinā eloquij
 tui. Et eccl̄. xxi. Cū dormiente loquit̄ q̄ enarrat stulto sapiam. z iō puer.
 it. Noli arguere d̄risozē ne oderit te. argue sapiētē z diliger te. Qd̄ p̄beis
 v̄: x̄ sculis: Argue p̄sultū: te diliger argue stultū: Quertret vultū nec se di
 mittere inultū. Tres p̄mi p̄sus sūt horatij in arte poetica: s̄ nō q̄ ordine h̄ic
 ponunt̄. Quart⁹ ē n̄ ad picturā aspectās: Ordo ē: q̄ maullt. i. mag⁹ vult:
 defendere: delictū. s. suū: q̄ vertere: id est corrigere z emēdare: Quis sit mo
 ni⁹: s̄z a sapiēte: is sup. caret venia: vt cytharedus. z cetera nota sunt.

Titulus ⁊ fo. li.

Sultorum (numerus quorum infinitus habetur)

Pessimus est: sapiens qui sibi visus: iners.
Non etenim cuiquam credit bona rite monenti:

Sed sibi consuetam perstrepat usque notam

Nec cytharam tangit nec barbiton: atque sonora

Plectra: sed inflato concitat vtre sonum

Dulcius hoc nihil est: nihil est concinnius illi

A quo si reuocasti iurgia seu mouet

Tales heretici sunt ⁊ qui praua suorum

Authorum verbis sensa tuenda putant

Est etenim tepidus nulla reuocabis arte

At feruens bonus est: frigidus esse potest

Sultorum ⁊c. Inuebit in eos qui corrigi nolunt nec admoniti se errasse
fateri volunt: quorum error pncipio sissim⁹ est ⁊ illis ⁊ alijs: nam in eo
genere sunt oēs heretici: pncipaliter errores suos defendentes: oēs
preterea improbandorum irruocabiles assertores vt qui in verba alicui⁹ philo
sophi seu doctoris sic iurauerunt vt auctoritate potius q̄ rōne inducti: nulla
vi ad reuocandū ab illo negligenter dictū adduci possint. Contra q̄s dicit se
neca: Nō te moueat dicentis auctoritas: s; qd̄ dicat attende. Tales p̄terea
sunt sibi placētes vt qui neq; plane sūt frigidī. s; charitate remoti: q; nō enor
miter peccāt: nec tñ feruētes charitate s; tepidī. de cuiusmodi salute despes
rare videt diu⁹ Joh. ap. 1. s. ij. Scio opa tua: q; nec frigid⁹ nec calid⁹
Utinā frigidus esses aut calidus: s; q; tepidus es: ⁊ nec frigid⁹ nec calid⁹
incipiā te euomere ex ore meo: q; dicis q; diues sum ⁊ locupletar⁹: ⁊ null⁹
egeo ⁊ nescis q; tu es miser ⁊ miserabilis ⁊ cecus ⁊ nudus. Ordo autē est:
Pessimus stultorum quorum numerus habetur infinitus est iners ⁊ visus est
sibi sapiēs. Etenim nō credit cuiquam monenti bona rite. i. decēter: s; p̄strepat
vsq; .i. sp: notā. i. mēsurā cantus ⁊ suetam sibi. Nec tangit cytharā aut bar
biton aut plectra sonora: sed concitat sonū vtre. s. sacco ex corio: inflato id ē
que inflat. vulgo cornuā vocant musam: nihil est illi. i. quantū illi videt:
dulcius: hoc. s. vtre inflato: ⁊ nihil est concinnius. i. maiore symphoniā faci
ens. A quo si reuocēs eū: ipse mouet seu iurgia. Tales sunt heretici: q; pu
tant tuenda verbis. s. rixosis sensa praua. i. pueras opiniones suorum autorū
Etenim tepidus est reuocabilis nulla arte. At feruens. s. charitate est bon⁹ et
frigid⁹ potest esse bonus: q; agnoscit malum suum. Et ideo plures manife
stos peccatores ad penitentiam conuersos videmus q̄ hypocritas aut sancti
tatis simulatores: ⁊ vt dixi tepidos.

De stultis p̄scientie dei censuris.

Omnia si certo voluunt cardine fata
 Nec nouit falli qui videt illa deus
 Si me damnandum p̄sciunt: damner oportet
 Sin scit: saluandū me sine saluus ero
 Sic reputans cesso: veluti voler auca sub ora
 Asa: sed vt cancer spes mihi vana meat
 Scribit in stultos q̄ p̄pterea q̄ deū oia p̄nosse sciūt nihil agere volūt v̄t
 centes: si p̄destinati sum⁹ ad gl̄iam salui erim⁹. sin p̄citi ad d̄nationē fru
 stra reluctemur: optet d̄anemur: in q̄s nihil efficac⁹ dici p̄t q̄ illud pauli
 Rom. ix. **O** hō tu q̄s es q̄ r̄ndas deo? Nūq̄d dic̄ figm̄tū ei q̄ se finxit. qd
 me fecisti sic? &c. Et illud aug. Si nō es p̄destinat⁹ ora vt p̄destineris. Nec
 verū est qd̄ stult⁹ dicit. si p̄destinatus sum saluabor etiā sine me. qz vt dicit
 idē Aug. Qui fecit te sine nō saluabit te sine te: s; qz scriptū est: mitte arcaꝝ
 na dei. de his sobrie mihi disputandum censeo. vt cancer. i. retrosum

Titulus 7 Fo. lii.

HEi mihi qđ dānant mortales numina celi
 Esse aiūt etem̄ per nos mala: cū tñ ipsi.
 Vecordi preter fatū sint mente dolores
 Libera sunt cuius arbitria: nec deus illa
 Cogitat optatū qui vult attingere portum
 Ultimur 7 ventis (si dat deus ipse) secundis
 Aut contra aduersos: obluctans arte/lacertis
 Incumbit validis: 7 remis flammīna vincit
 Nī tibi de fueris non deerit gratia diuum
 Qui condit fatum mediū quoq; condit ad ipsum.
 Non est cessandum: nec frustra vota precesq;
 Fuderis: vt medicā non frustra oraueris artem

Si mihi. Tria p̄ma carmina sunt Auli gellij li. vi. ca. ij. q. 4. a preba
 b. gozeis hāc sniam affert. Nosces hoies spontaneas haurire calamī
 tates q̄si detrimēta singula serpis fiāt: 7 suo ipetu delinquāt: 7 in
 inēmoda ruūt sua volūtate atq; pposito. p̄terea negāt optere ferri audiri
 q; hoies aut neq; aut ignauos 7 nocētes 7 audaces: q̄ cū i culpa 7 maleficio
 reuicti sūt pfugi ut ad fati necessitatē tanq; in aliqđ pbani asyli: 7 q̄ pessime
 fecerūt: ea nō sue reuerentiā s; fato esse attribuēda dicūt. Prīm⁹ aut hō sas
 p̄cētissim⁹ 7 aniq̄ssim⁹ poetarū dixit id hisce vsibus: Hei mihi 7c. Ita q;
 D. Cicero in lib. quē de fato scripsit cū qōnez istā diceret obscurissimā eē
 7 implicatissimā. Chrysippū q; phm nō expedisse se in ea re refert his verbis
 Chrysipp⁹ estuās laborāsq; quonā pacto explicet 7 fato oīa fieri 7 esse aliqđ
 liberū in nobis intricat h̄ mō. Hec ille de q̄ re mltā habent apud boetij li.
 vi. de p̄s. Ebt cū puidētia diuina stare libertatē animi docet familiari exē
 plo: vidēt; aurigā agitare currū. nā tātis per dū ille videt h̄ nō pōt nō agita
 re 7 tñ illi vsus nullā huiusym affert. S; disputēt hec theologij. Ordo ē:
 hec mihi qđ. i. ad qđ dānat. i. inculant mortales numina celi. Etenim ipsi
 mortales aiūt mala sup. sua: eē p nos. i. numina celestia: i q; psona hec dicit
 tur cū tñ dolores. s. aiōz: h̄ ē vitia vñ nascunt dolores. sint ipsi. s. mortali
 bus: mēte vecordi. i. p̄ mēte vecordē: p̄ter fatū. i. necētatē fatalē. Arbi
 tria sūt cuius. s. hoi libera. nec de cogit illa. at q̄ vult attingere portū opta
 ri vñt aut vētis sedis si de⁹ det sup. eos: aut obluctans 7 aduersos. s. vetos
 arte. i. industria: cūbit validis lacertis: 7 vincit flāmīa. i. vetos 7 rios rē h̄
 ē otiosus nō ē: neq; tu cessare debes. Nā ḡfa diuū nō deerit tibi nisi tu d̄fue
 ris tibi. Nec putes q; sine ope tuo saluaberis: q; q̄ de⁹ condit fatū condit q;
 mediū ad ipm. i. q̄ finē puidet etiā media ad ipm puidet. nō est ḡ cessandū
 nec fuderis frustra vota 7 p̄ces: vt nō oraueris frustra artes medicā: quā tñ
 q̄fato oīa attribuūt inutillē censerent.

De chorearū z saltationū malis.

Chironomon ledam molli saltante bacillo
 Tuscia vesice non imperat: appula gannit
 Sicuti in amplexu: subitū z miserabile. longum
 Attēdit thymeles: thymele tunc rustica discit
 Carmē ē Yuuenal' sary. vj. q̄ ostēdit lasciuos mores choreas ducti t̄rus
 z certe vt in seq̄nti dicā nihil dissoluti⁹ aut ad libidīnē peluī⁹ fieri a pleris
 q̄ solet q̄ saltatio illa ab idolatris vtz Ero. xxvj. inuēta. verū vt vocabula
 lectorē nō fugiāt leda ppriū nomē est saltatiōis lasciuē: q̄ sic bar gēsta manu
 um sic saltatio q̄ nūc alemānica d̄z q̄ ab alemānis inuēta: s; a gall' nimis ob
 uata ē. Chironomos autē adiectiuū ē cōis ḡnis ap̄d grecos: f cans ad motū
 aut normā man⁹ facile. Nā ch̄r ch̄ros d̄z man⁹ nomo moueo z nomos lex
 z nozma. vñ chironomia. i. manū lex i motu fuādo. thymele pprie d̄z pulpi
 z̄ scenar: thymelicos histrio. Vñ tali cōperit choreas discere. Tuscia m̄r
 tuscia. appula ex appulia. Subitū: misabile: lōgū ḡnia sūt passuū i saltatiōe.

Tit. 2 Fo. liij.

Quis mala que pepit demens saltatio cuncta
 Supputet: aut elegis explicet exiguis
 Nullo maiores faciunt discrimine mores
 Facturā ingenui turpibus atq; choris
 Nam qđ cōtactus: qđ lubrica suauia dicam
 Quid digitos neq;: quid sine fronte iocos
 Composito extinctis paphia suadente lucernis
 Quā tenuit comitē turpis amator init
 Conflatum ex auro vitulum iudeus adorans
 Et circūsaltens hec mala progeniuit
 Hunc male sana cohors sequit: cum tpe festo
 Sanctius in glebas presset aratra graues

Q^{uis} mala zc. Inuehit in ispiētes choreaz z saltationū amatores
 q^z amatrices: q̄ sepe capitalia illa septē. pctā cōmītrūt aut te aut vo
 lūtatem: nō de supbia nihil est ambigendū cū videam⁹ maiori ambī
 tione choreas q̄ funera duci: multosq; imanissime nature bona ostētare ac
 tactare. Auaritia qđ in tibicinib⁹ est: z in ancill aut etiā filiabusfamilias q̄
 furant⁹ hero aut p̄i qđ⁹ postriedie pducāt q̄ munera domestica curēt cū ip̄e
 defatigate sint: aut qđ⁹ bistriones z tibicines pducāt. Luxuria oib⁹ nume
 ris explet. Inuidia feruet: dū impietiores aut minores peritiorib⁹ z porētio
 rib⁹ inuident. Gula sepe preit: z nōnūq; subsequit: p̄ser tim in potu. Ira ex
 puenta aut surrepta p̄da iuuenib⁹ innascit. Accidia seu pigricia postriedie
 regnat. Vn̄ nō ab re d̄z ps. xj. In circuitu impiū ambulāt. Ordo ē: q̄s sup
 putet. i. enumeret aut explicet: elegs. i. elegiac⁹ p̄tib⁹. exiguis. i. modic⁹ cui
 tra mala q̄ saltatio demēs. i. demētū aut demētes faciēs: peperit: q. d. nul
 lus. Nā mores ingenui. i. decētes ingenuos: in nullo discrimine. i. p̄iculo sa
 ciūt maiore iacturā. i. p̄ditōnē aut dānū: atq; .i. q̄ i choris. i. choreis turpi
 b⁹. Nā qđ. i. ad qđ dicā tract⁹ sup. lubricos: z qđ dicā suauia. i. basia: lubri
 ca. i. pingua z lasciuia. Quid dicā digitos neq;. i. lasciuos ad aliū nihil va
 lentes. qđ sup. dicā iocos. i. sermones iocofos: sine fronte. i. sine verēcūdia:
 Amator turpis. i. ad turpitudinē: init. i. opprimit eā comitē. i. cōsolaricē
 quā tenuit pri⁹: z hoc lucernis. i. luminib⁹ nocturnis extinctis cōposito. i.
 ex industria: z hoc paphia. i. venere q̄ in papho p̄cipue colebat: suadente. i.
 cohortante. Jude⁹. i. ppl̄s israel: adorans vitulū p̄flatū ex auro vt habetur
 Ero. r. xij. z circūsaltās. i. choreā ductitās: progeniuit hec mala. Et cohors
 malefana. i. stulta sequit. i. imitatur hunc. s. iudeū cū p̄sset. i. frequēter p̄ez
 mar tempore festo: aratra in glebas: id est in globos terre pingues. Auctor
 est diuus Augustinus.

De periculis nocturnis stultorum

Stulta nec fatum metuit iuuentus
 Nec minas celi: modo cantet amens:
 De tuo longas pereunte noctes
 Lydia dormis.

Larmē ē saphicū. scribit i eos q̄z (vt d̄r Esa xxxix) sunt in tenebris opa: z dicit q̄s videt nos z q̄s nouit nos? Itē Sap. viiij. Infante plenas vigili as hñtes: neq; vitā neq; nuptias mūdas iā custodiūt. viij Seb. br̄it. Stul tus p̄ plateas nocturno tpe currit: Larmē z exclusus flebile cantat amans. Ordo hīc ē. Iuuent̄ i. multitudo iuuenū stulta nec metuit fatū. i. mores imminere vt in se q̄ntib; dicit: nec minas celi. i. aeris v̄tore friḡ z imbres aut vel celestis: cōtra cui; ordinē faciūt de tenebris lucē z de luce tenebras mō. i. dūmō cāret amens. i. furens. Lydia: vt est apud horatium: dormis tu longas noctes: me tuo. i. qui sum tuus pereunte.

Titulus 7 Fol. liliij.

Respice stulte (nigre diuersa picula noctis
 Qd spaciu tectis sublimib? vnde cerebrum
 Testa ferit: quotiens rimosa 7 curta fenestris
 Vasa cadant in te: possis ignauus haberi
 Et subiti casus improuidus: ad cenam si
 Intestatus eas: adeo tot fata: quot illa
 Nocte patent vigiles: te pretereunte fenestre
 Ergo optes votuq; feras miserabile tecum
 Ut sint contente patulas effundere pelues
 Nec tamen hoc tantu metuas nam qui spoliet te
 Non deerit clausis domibus: postq; omnis vbiq;
 Fixa catenate siluit compago taberne
 Interdum 7 ferro subitus grassator agit rem
 Dum tu in tempesta cantas sub nocte puellas

Respice zc. Carme est paucis mut aris. luuenalis saty. iij. q. pericla nocturna comemorat: qd io adduxim? vt nocturnos stultos auer? tam? a stultis excursib?. Ordo est: Stulte respice diuersa pericula (comemorat em longe plura ibidē satyric?) noctis nigre. i. caliginose sub q cū nemo internoscit nemo cur? ē: respice inquit qd. i. qle spaciu sup. sit: tectis sublimibus: vñ. i. de qbus testa. f. p̄cipitata ferit. i. p̄cutit cerebrū. f. p̄terire volentis: 7 respice quotiens vasa rimosa. i. hñcia rimas multas 7 fissuras 7 curta. f. ablata pte. cadāt in te fenestris. i. de fenestris aut p fenestras. possis haberi. i. reputari ignau? 7 improuid? casus subiti: si eas intestatus. i. priusq; feceris testamentū tuū: ad cenā quanto igit magis vbi totam noctē dī seursurus abis. Adeo. i. instantū sup. sunt tot fata. i. genera mortis: quot fenestre vigiles. i. apre vt sunt vigilantū oculi: aut in qb? sunt vigiles: p̄cedē te p̄tereūte. Ergo optes. f. merito: 7 feras tecū votū. i. desiderū: miserabile vt. f. ancille aut fenestre: sint cōtente effundere in te pelues patulas. i. sp̄ patentes: 7 sup. nō p̄icere ipsas pelues aut testas. Nec tamen metuas scz medito tñ hoc. nam is qui spoliet te nō deerit. i. p̄esto erit domib? clausis. i. postq; domus erūt clausē: 7 postq; oīs cōpago. i. consolidatio 7 clausura: taberne. i. apotece: aut repositozij rex venaliū aut etiā vt nūc accipiūt caupo: ne: dō aut a tabulis: estq; ad res vendēdas ex tabulis cōpacta statio catena: te. i. claudt catena oēs tabulas cōtingente solite: siluit fixa. i. firmiter clausa vbiq;. Grassator subitus. i. violentus sicari? subito adoziens: agit interdum rem. f. intentam: id est necem ferro: dum tu cantas puellas aut puellis nocte in tempesta. i. sub qua nihil tempestiue fit.

De his qui propria negligunt aliena curant.

Stultus ad alterius preceps incendia fertur
Neglectisq; suis sedet flammis alienas
Vir prudens fratri consulit atq; ppinqui
Ut sibi pspiciat: sibi primus est quia quisq;

Stultus 2c. vt ex titulo patet. Saryra hec scribit in eos q; propria negligunt et aliena curant: q; certe pluri sunt: cum tamen charitas a seipsa incipiat. nam quod sermo est ordinatum in me charitate: sic quodam negligunt: vt verus ordo sit vt supra omnia diligamus deum: quod sumus et constitutum deinde nos et cum primus. vbi et Terentius in andria: primus sum egomet mihi. Ordo est: Stultus fert preceps. i. precipitanter ad incendia alterius: et sedat. i. extinguit flammis alienas neglectis propriis. Vir prudens consulit. i. pspicit sic fratri atq; ppinquis: vt pspiciat. i. prius consulat sibi: quod quis est primus sibi. Et vt dicitur: charitas a se incipit. vnde est illud: Miserere anime tue placens deo.

Titulus 7 Fol. lv.

Quæ velle alterius restringis fontibus ignem
 Ecce tuas edes deuorat ignis edax
 Cuius tui sitiant rapidis sub solibus agri
 Cur stolide alterius præata rigare paras
 Si sapias atq; tuis rebus male consulis ipse
 Te nolim rebus consuluisse meis,
 Si tua res agitur paries dum primus ardet
 Cuius res agitur dum tua tecta crepant
 Ipse tuis rebus bene consule: deinde alienis:
 Utilis est nulli qui sibi adesse nequit
 Dulce quidem est curis alienis auertere casum
 Sed stultum est proprium non fugitare malum.

Quæ velle alterius. Inuehimur in eos qui aliena curant et sua negli-
 gunt. In quos multa habentur In. l. culpa est. ff. de re. iu. Et i. c.
 non est sine culpa. de reg. iu. li. vi. Inter quæ sunt Agri tuis sitientibus
 alieni irrigandi non sunt. vñ illud puer. ir. Si sapiens fueris tibi metus
 ipse eris. si aut illud: solus portabis malum. Differt aut hic titulus ab illo
 vbi dictum est medice cura te ipsum: qz hic reprehenduntur qui sua comoda
 negligunt et aliena procurant. ille qui sua vitia non vident et aliena per-
 spiciunt. Quid est: cur o stolide restringis fontibus ignem velle. i. quo com-
 buritur villa: hoc est domus rustica alterius? Ecce. q. d. si nescis ignis edax
 deuorat tuas edes. s. urbanas: qz tibi magis cordi esse debent. Et cum agri
 tui sitiant. i. siccitate patiant: sub solibus rapidis: cur paras rigare præata al-
 terius. si tu sapias. i. sapiens es: atq; ipse id est tute consulis: id est prospicis
 male rebus tuis: ego nolim te consuluisse rebus meis: quia Qui sapiens sibi
 ipsi prodesse nequit: nequit et sapiat. Si (vt inquit Horatius in epistolis)
 res tua agitur: dum paries proximus ardet. dic sup. cuius res agitur dum
 tecta tua crepant: id est crepitum dant regule dissoluitur igni? Ipse id est tu
 consule bene rebus tuis: et deinde alienis. Is qui nequit adesse: id est auxilio
 esse sibi est nulli utilis. Est qdè dulce. i. vtile et iucundum: sicut apud maro-
 nem in bucol. Dulce satis humor etc. auertere casum alienum: id est primi
 tui: sed est stultum. i. pñinet ad stultum: non fugitare. i. non frequenter effugere:
 re: aut fugare (nā ab utroq; potest deduci. Et vtriusq; significatio loco con-
 gruit. fugimus em mala que vincere nequimus: sed fugamus dum potenti-
 ores sumus) malum: id est incommodum proprium vt est malum pene. nam de
 malo culpe prius diximus.

De ingratorum turpitudine.

Quē sepe ingratiū cognoui multa precantem
Rusticus hunc colapho: vir grauis ore fugat
Ingrato nulla est: parto censore: putanda
Turpioz: atq; probo res minus apta viro.

Inuehit hoc carmē in ingratos: t̄ā dñs q̄ hoib; inuisos. Siqdē ingrati-
tudo ex cōtationē fontē bonitat; vñ apud persos autore herodoto nullū vi-
riū existimabat capitalē. Ea autē pena vulgo mulcant; ingrati: q̄ dū secun-
dum supplet orat̄ vel sepe bñficiū exorēt nūq;. Sz qz in sequētib; plura dī-
cā. Ordo z explanatio hic est. Rusticus. i. vir dur; z agrest; q̄ fm virgiliū
nō miserat̄ egentē fugat colapho. i. fuste aut baculo hunc quē precantē mul-
ta. i. multū cognouit sup. fuisse sepe ingratiū. Et vir grauis fugat. i. pellit a
se hunc: id est talem: ore. i. verbis ab ore prolatis.

Titulus 7 fo. lvi.

Fertiliū similes grati viuamus agrorum
Etq̄ cōtulerint in nos referamus amicis
Longe plura bonis: nā gratitudine mentis
Dignius ingenuo nihil est neq̄ pluri habendum
Hec siquidem fidos parit 7 conseruat amicos
Hec facit officijs multos certare priores
Hec fontes aperit bonitatis: 7 omnia pandit
Scrinia: nec dignos permittit rebus egere
Omnia que videas ingratitudine verti,
Nec tantum gratis in te collata repones
Verū etiam miseris mercedem ac iusta laboris
Premia persolues vbi transijt hora diei,
Nec maneat tecum sub crastina tempora merces
Nam nescis an sit tibi crastina lux oritura.

Fertiliū 7c. Sicut attestat cicero in li. officioꝝ thesiodus fuffit i be-
 neficijs red dendis imitari agros feraces: q̄ longe plus q̄ accepit
 referit. Ingratitudo em̄ est ille v̄tus exurēs 7 desiccās fonte ois
 bonitatis. S; vt rem notam pauca absoluā. Ordo est: **V**iuamus: vt inq̄
 thesiodus grati existentes similes agrorū fertiliū. **R**eferam⁹ longe plura
 amicis bonis. i. beneficijs: q̄ sup. ipsi referant in nos. i. q̄ liberaliter aut in
 tultu pietatis nos dederit. **N**ā nihil est dignius ingenuo. i. libero hoie: neq̄
 q̄ habendum. i. est imādum pluri: gratitudine mentis: si videlicet desit fa-
 cultas referendi. **S**i quidē. i. qm̄ hec. f. gratitudo mentis parit: id est acqui-
 rit: 7 cōseruat amicos fidos. hec. f. eadem facit multos certare officio prio-
 res. f. qui referant: q; qui se in vno ostendit gratum: multos inuitat ad bene-
 faciendum hec etiaz aperit fontes bonitatis: 7 pandit. i. referat oia scrinia
 nec p̄mittit dignos egere reb⁹: que omnia tu videas. i. quilibet videat ver-
 ri. i. imitari aut peruerri: in gratitudine. i. p̄ ingratitudinē: nec repones. i. p̄
 solues tibi collata in te gratis. i. sine spe retributionis: verū etiā p̄solues mi-
 seris. f. mercenarijs mercedē ac iusta premia laboris vbi. i. postq̄ hora diei
 pertrāsit. i. finito labore diurno. **U**nde scriptū est: **Q**uicumq̄ tibi aliquid
 operat⁹ fuerit statim ei mercedem restitue. **E**t merces mercenarij tui apud
 te omino nō remaneat. vñ addo. **N**ec merces maneat tecum sub. i. vsq̄ ad
 tempora crastina **C**ausam affero: nam nescis an lux crastina sit oritura tibi
Unde horatius vt prius citauī. **Q**uis scit an adiciant hodie ne crastina
 in me tempora oij superi.

De pprie sapientie cōfidentibus.

Dulce modo stulto est qđ coxerit ipse polenta.

Nec videt in speculo qđ se sit pulchrius ipō.

Qui sibi displiceat vix est repibilis vsq̄.

Cum tamen in pprio videat facto bene nemo

Scribit in eos q̄ sibi placet et pprie prudentie inmitunt s̄tra illud puer.
iij. Ne inmitaris prudentie tue. Qđ opportune p̄cipit: qz facile cū valem
recta cōsilia egrotis damus: in pprijs aut factis oēs cecurim⁹ et rarissim⁹
est qđ errore sui agnoscat. Nā stulti nō possunt aḡscere: et prudentes nō p̄t
agnitū dissimulare. Ordo hic est: Polenta. i. illud gen⁹ decoctionis qđ fie
bat olim ex farre. Dicit̄ aut̄ hec vel hoc polenta. vñ Quidi⁹. Dulce dedit
recta qđ coxerat ante polenta ē mō. i. solūmodo dulce stulto qđ ipse coxerit.
Nec videt in speculo quēq̄ pulchri⁹ se. vñ Vix est repibilis vsq̄: qđ displicet
sibi. cū tū nemo videat bñ in pprio facto.

Titulus 7 Fo. lviij.

Sulte putas nihil esse bonū nisi coxeris ipse
Ab quantis curis mens tibi turget iners
Cur tibi stulte places sine riuali specularans te
Ut formosa putat pignora bubo sua
Scilicet ad nutū quod ceperis omne geretur
Nec proprijs sensis incubuisse gemes
Fonte sui vitreo perijt narcissus amore:
Ut nimis alta petens icarus arte sua
Et salomoniades iuuenum consulta secutus
Lum pprijs populum perdidit innumerum
Ergo tue inniti caueas prudentie oportet:
Si rerum letos queris habere modos

Sulte 2c. Scribit vt dixi in eos q̄ cōtra p̄scriptū sapientis 7 etiā c. ne inuitaris de 7. Prudentie sue intunt: sui vics 7 suoz amatores: quos sepe tr̄ rex manet exitus: vt fabule per Narcissum iuuenē aliene forme 7 rempore 7 sue amatozē depingunt. Nam se videns in fonte: 7 sui amore ignorans captus cū potundi facultas nulla esset amore lanquens in margine perijt 7 in florez sui noīs puerus fingitur. Ordo est. Sulte putas nihil esse bonū. i. nullū cibum esse suauē 7 vtilez: nisi ipse: id est tu coxeris sup. ipm: hoc est putas nullum opus laudabile nisi qd̄ tute feceris. Ab quātis curis turget. i. inflat tibi mēs iners. i. sine arte imprudens qz multi dicētes se sapientes esse stulti facti sunt: Roma. j. o stulte places tibi sine riuali. i. sine coamatozē: hoc est tibi soli specularans. i. cōtemplans te in speculo: vt bubo putat sua pignora. i. pullos suos ad huc implumes qd̄ nihil est difformi? esse formosa. Scilicet. i. scire licet cur tibi placeas 7 est ironia: omne qd̄ ceperis. i. inceperis geret tibi ad nutū: nec gemes. i. non dolēbis: incubuisse. i. innixus fuisse sensus. i. sententijs 7 consilijs pprijs. Narcissus puer formosus qz sibi cōplacuit: perijt amore sui. s. ipius in fonte vitreo. i. vitrei coloris more vitri pellucido: vt sup. perijt icarus filius dedali petēs arte sua. i. cōsilio suo cōtra edictū patris: nimis alta: qz vt fabule habet cū volaret ceratis alis resoluta cera per calozē solis aut nimis motū in mare ceci dit: atqz ita Icarus carias noie fecit aquas Et salomoniades. i. filius salomonis roboam: secutus consulta iuuenū 7 nō senioz: vt habet. ij. Paral. 7. cū pprijs. s. consilijs pdidit innumerū pplm q̄ ab eo defecit ad hieroboam Sane merri gratia dicit salomoniades: sic a virgilio amphitroniades: 7 laomedontiades 2c. Ergo ne des penam temeritat? oportet caueas inniti prudentie pprie: si queris habere letos modos id est exitus rerum. Nam modus etiam finem significat.

k

Ecce iterū ad partes mihi sunt fera monstra vocanda

Que seua exercent cedib⁹ imperia.

Nec superos metuūt: nec prima fata verentur

Dum teneant dubie scamna suprema rote

Earmē hoc elegiacū scribit in potentes hui⁹ mūdi: z potissimū in tyrā

nos q̄ rārope affectāt imperia tā breui z tā incerta possessione tenēda: qz vt
d^r Job. xv. Cūctis dieb⁹ suis impi⁹ supbit: z numer⁹ annoz incert⁹ est r⁹
rāndit⁹ ei⁹. Sonit⁹ terroris sp̄ i aurib⁹ illi⁹: cū: z cū par sit ille sp̄ insidias
suspiciat. Et paulopost nō ditabit nec p̄seuerabit substātia ei⁹: nec mitter⁹ i
terrā radicē suā. Anteq̄ dies ei⁹ impleant peribit: z man⁹ ei⁹ arescēt. Ec
cap. sequēte: in p̄ona sua dicit iob. Ego ille quondā opulētus repēte cōtri
tus sū &c. De qb⁹ in seq̄ntib⁹ plura. Ordo autē hic ē. Ecce. q. d. p̄ter spem.
z est imitatio iuuenalis: mōstra fera. i. feroces z mōstrofi hoies: qz facte hu
mana z aio ferino: sunt mihi iterū vocāda ad pres. i. satyre. Cetera patēt

Titulus z Fol. lviij.

Multos precipitat subiecta potentia magne
Inuidie: mergit longa atq; insignis honoru
Pagina: descendunt statue: restemq; sequuntur
Ipsas deinde rotas bigarum / impacta securis
Edit: z immeritis franguntur crura caballis.
Jam stridunt ignes: iam follibus atq; caminis
Arder adoratu populo z caput arte superbum
Quid crassos quid pompeios euertit: et illum
Ad sua qui domitos deduxit flagra quirites:
Summus nempe locus nulla no arte petitus:
Magnaq; numinibus vota exaudita malignis
Ad generu cereris sine cede z sanguine pauci
Descendunt reges: z sicca morte tyranni.

Ultos precipitat zc. Carmē hoc fere est Juuenal saty. r. imo totuz
 m pter omū vbi pmi hūsus loco cur? hz ille q; fca: z duo vltima septi
 mi hūsus q; nra sūr. Scribit autē i eos q; hui? mōi dñatū tātope q; rūt
 eū tñ flura sit z piculosa ei? possessio vt cū ordine patebit q; talis ē: Potētia
 subiecta magne inuidie: q; sūma petit liuo: precipitat. i. deoz pñct multos:
 z lōga z insignis pagina. i. cōpago z p̄tinuatio honoz: mergit. i. obruit z de
 struit ml̄tos: statue. s. triūphales erecte in honozē ipsoz: descēdūt. s. detra
 ctē p̄ aduersarios aut inuidos: z sequunt restē. i. funē qua deo trahunt. De
 inde post: statua triūphalis sedēs in curru inaurato detecta est: securis im
 pacta. i. firmiter incussa cedit. i. itersecat: ipsas rotas bigarū. s. triūphaliū:
 crura frāgunt caballis. i. equis sup̄bis bigas trahētib? vt ē i sculptur? z ce
 laturis: immerit? .i. q; nihil tale meruerūt cū erēt aut lapidei sint. Ignēs strī
 dūt tā. s. vbi oia demolita sunt: z caput. s. ipsū? triūphatoris vt setant adora
 eū. s. pp̄lo romano. i. veneratū: z sup̄bū arte. i. artificiosos effectū: arder: tā fol
 lib? atq; caminis. i. adhibitis fornacib?. Quid euertit crassos. s. ditissimos
 z p̄tētissimos apud romanos: aut domū crassi q; a parthīs occisus ē: sicut
 enei. ij. Jam prim? arder Alcologon. i. dom? ei?. Quid euertit pompeios
 sez Lucū pōpetū magnū a cesare deuictū z filios ei? z filios ei? p̄tīm a cesare
 p̄tīm ab augusto. z qd euertit illū. s. notissimū iulū cesarē: q; dduxit. i. cōpu
 lit: q; rites. i. romanos: domitos. i. subactos a se: ad sua flagra. i. loza z flagel
 la more seruoꝝ sustinēda. Rūdet: Hēpe. i. nōne certe: sūm?. i. altissim? loe?
 petit? nulla nō. i. oi arte. i. astu: z mag? vota exaudita numinib? malignis. i.
 ip̄is nō fauētib? q; exaudierūt ad votū nō ad salutē. Pauci reges. s. legiti
 mi z pauci tyrāni. i. occupatores libertatis aliene descēdūt ad generū cerer
 i. ad plutona maritū p̄serpine filie cereris sine cede z sanguie z morte sic?
 ca: id est incruenta.

k ij

De improbe medicantibus.

Potibus atq; cibus ⁊ cantibus atq; sopori
 Interdū ⁊ veneri iuvat indulgere procaci
 Cū nihil esse putent hoies alimenta ministrant
 Parta suis manibus: partūq; laboribus affem
 Ignavo impendunt: hisq; actibus ibuo natos

Scribit ī improbos medicos in quos sic bzant: Tot medicorū cerno fraudes ⁊ doloseq; Et merito hos fatuis grādibꝫ accumulē. Est ei eorū fatuitas pniciosa: vt in seqntibꝫ dicā: qz pleriq; fures sūt. Ordo autē est: Iuuat inq̄ medicꝫ sup. me indulgere potibꝫ atq; cibus ⁊ cantibꝫ atq; sopori. i. p̄fundo somno: ⁊ interdū veneri ꝑcaci. i. aut vrozī lasciuie: aut luxurie. Et hoies cū putent nībil esse ministrāt alimēta parta: id est acq̄sita suis manibꝫ. ⁊ impēdunt mibi ignaui. i. inuili ad labore: affem: id est nummū partū laboribꝫ: ⁊ imbui. i. instituo natos his artibus.

Titulus 7 Fo. lix.

Fraudib⁹ atq; dolis mēdica ppago malignis
 Dedita: stultiferis poterit cōsidere trāstris
 Scilicet inualidos mentitur vir piger artus
 Et vinosa pigrū cōiunx comitatur asellum
 Cui cophini pueris delassant terga cibisq;
 Nec natos alio cupiunt incedere calle
 Sicq; stipē miseris dignā furantur egenis
 Atq; dies peragunt crassos: nec numina curant
 Nec curare deum credūt mortalia quēq;
 Sed sero noscent reddenda talenta peracti
 Temporis: atq; cibi: cum robore dissimulato
 Cui des ergo vide: nec reddas deteriozem

f Raudib⁹ atq; dolis 2c. Scribit in mēdicos (vt dicit) improbos i
 q; plura habent. *L. de mēdt. vali. li. iij. 2. v. q. v. nō ois. 2. lxxvij.*
 di. c. pasce. Inter q; habet: *Utul⁹* esuriētī panis tollit si de cibo se
 curus iusticiā negligat: q; esuriētī panis frangat vt iniusticie seduct⁹ acq;
 scar. S; q; illa nota sunt: vt 2 nra inotescāt. Ordo cū explanatiōe est: Pro
 pago. i. pgenies: mendica. i. mendicās: dedita. i. penitus addicta fraudib⁹
 atq; dolis malignis. i. aīo malo factis: q; sunt doli nō maligni 2 nō pntio;
 si: vt qui p̄sunt ei cui fiunt: vt medicorū poterit cōsidere. i. accipe sedē: tran
 stris. i. marginib⁹ nauū p̄ quas trāsit: stultiferis. i. ferētibus stultos. Sci
 licet: id est scire licet cur id dicā: vir piger nolens opari: mentis: id est mēda
 ctur asserit sibi: artus inualidos. i. membra impotentia. Et cōiunx. i. illi⁹
 vinosa. i. multū indulgens vino: comitat⁹ asellū pigrū ppter on⁹ 2 ex natura
 Cui. i. asello cophini. i. corbes delassant. i. defatigant terga pueris 2 cibis.
 Nec. i. mendici cupiunt natos: sc; ex se incedere alio calle. i. viuere alio mo
 do. Et sic. i. hoc modo furant: stipē. i. elemosynā dignā. i. debitā miseris 2
 egenis. Atq; peragūt dies crassos. i. voluptuosos: nec curāt numina. i. deū
 qui nūtu oia peragit. Nec credunt quēq; deū: id est deorū curare mortalia:
 eo q; impune tantos dolos instruit. Sed ipsi noscent. i. cognoscent sero. i.
 nimis tarde: vtpote postq; ablatū erit tempus penitentie salutaris: talenta
 id est grauiā pondera seu exactam ratiōē temporis: atq; cibi peracti: q; q;
 de alieno viuunt ratiōē reddere cogentur. Cum robore dissimulato: id est
 2 simul roboris dissimulati: quia cum robur membrorum habeāt dissimul
 lant: id est simulant se non habere. Igitur q; multi sunt dolosi: Unde id est
 attende cui des: non propter amissionem dati: sed ne reddas: id est efficias:
 sc; accipientem deteriozem.

k ij

De potentia stultitie.

Precipites vigilate sophi tentoria fixit
Daxima stultitie conciliata manus
En tenet imperio reges populosq; superbo.
Actū est de vobis si semel ingruerit
Stultitie proceres hydrino sanguine gliscunt
At verus sophie nullus amator adest

Cohortant sophi. i. sapientes ad resistendū stultitie cutus pceres hydrino sanguine crescūt. i. multiplicant more capitū hydris: qz vna amputato succo crescebat bina. Dan⁹. i. multitudo bellatorū manib⁹ pmptris p̄dita Actus est de vobis. i. peristis: si semel ingruerit. i. violerū impetū fecerit: qz null⁹ verus amator sophie. i. sapientie adest. i. ip̄si auxilio est.

Durima terrifico tonat insipientia bombo
 Quo trepidant celi: preceps cadit aere summo
 Ales: et in nulla prestant animantia terra:
 Jupiter ille patrem qui vi meritisq; subegit:
 Quisq; giganteos fregit virtutibus ausus
 Attonitus tanto (q̄q̄ tonat ipse) tumultu:
 Conciliū diuum vocat impenetrabilia celi:
 Et procul o superi/que nunc (ait) ethera virtus
 Proteget: haud vno bellū renouatur ab hoste
 Infinita manus bellum exitiale minerue
 Quam cerebro effudi parat: huic succurrite diui
 Stulticieq; minas paribus contundite telis.

P Durima zc. Quēadmodū res ē fictitia: vrpote de dñio stultie: ita placuit carmē fingere nouū: z vt in fictitijs solem⁹ sat; turgidū z inflatū qz fictitia maiore vultu z plentore voce q̄ vera p̄sequimur. Sz ne multis imozet. Ordo est: Insipientia q̄ nūc dñas q̄ tonat ipse: i. i mozem tonitruū sonat: bombo. i. sonitu terrifico: quo celi trepidāt. i. subitro metu cōcutiunt (q̄ hyperbolicos dictū est) z ales vt aquilla nequiens cōsi; stere cadit preceps sup. ab ethere summo: Quia ex hystorica fide compertū habemus nonnūq̄ tantū fuisse zelamantiū impetū vt eoz sonitu fissus aer aues sustinere nequiverit. Iuppiter ille. f. notissim⁹ ex fabulis: q̄ subegit patre. f. saturnū quē expulit regno vi. f. violētia z meritis: qz melior est iuppit nobis q̄ saturnus: z qui fregit. i. contudit. virtutibus. f. suis: aut celestibus ausus giganteos. i. ipsoz gigantū in bello giganteo existens attonitus id ē stupefactus quasi tonitruo p̄cussus (q̄ qz in ipm nō videt cadere posse: ad do q̄ ipse tonat. i. sit tonitruū author) tāto tumultu quātūz facit stultitia vocat cōciliū. i. cōgregationē diuū p̄ diuoz: impenetrabilia. i. secretissima z intima loca celi. Et ait p̄cul. i. cū adhuc esset p̄cul: q̄ signū est perturbati animi ex inopinato casu: ait o superi. i. dñ celestes: q̄ virtus p̄teget. i. defendet nūc celū. i. celestes. Bellū renouat. i. instaurat z denuo fit: p̄ em a gigantibus factū fuerat: ab hoste nō vni⁹ generis vt olim a solis gigantibus. Infinita manus. f. stultoꝝ: qz stultoꝝ infinitus est numerus parat id est p̄ parat z intendit: minerue. i. de sapientie: bellū exitiale. i. mortale. Stultitia em vellet funditus delere sapientiam. Quā. f. minerua ego effudi. i. edidi: cerebro. f. meo. Dicit em minerua ex cerebro iouis nata: q̄ summa pars etheris ingenio cōferre putat. O diui succurrite huic. f. filie mee minerue z contundite telis paribus. i. eque potentibus: minas stultitie.

De indoctoꝝ medicoꝝ temeritate.

Frontem de rebus clames merito perijſſe
Si minus expertus medicus dare pharmaca mandat
Egrotis: tamen hec multos veſania tangit
Qui vitæ callentes medicæ primordia cure
Quando impune dat: ſine fronte nectant patientes

Carmin hoc inuebit in medicos indoctos & ineptos: q̄ vt in eoz̄ ē ada
gto: putares p̄ bene veſtiri: pulchre mētiri: auidaciter iſterficere: medicū p̄ſi
cere: quoz̄ ne p̄ ſciam neq̄ experientia hñt: adhibent egrotis medicamina q̄
res nō tā egrotis vitio vāda eſt q̄ medicis: poti⁹ em̄ medic⁹ a ſe q̄ ab egro
to debeat cognoſci. Quid ē: Tu clames merito: fronte. i. verecundia perijſſe
ſe de reb⁹ ſi medic⁹: min⁹. i. nō ſatis expertus. i. perit⁹ mādat dare pharma
ca id eſt medicamina: nñ hec veſania tangit multos: q̄ vitæ callētes. i. callide
ſcientes primordia cure medicæ: qñ id eſt qñquidē dat ſup. eis impune. i. ſi
ne punitione: ipſi necant ſine fronte. i. verecundia: patientes.

Titulus 7 fo. lxx.

Quamuis supremi descendat cardine celi
 Quamuis supremo sit medicina patret
 Et quis multo sit dignus honore peritus
 Antistes phebix dummodo fraude vacet
 Attamen innumeros nutrit medicina nephandos
 Et reprobos stultos qui nihil artis habent.
 Nilque tenent frontis: tantundem et cordis: at oris
 Et lingue: quantum sat tibi stentor erat
 Ergo interficiunt populariter hunc simul illum:
 Idque impune putant se quoque ferre deo
 Stulte quot occidis culpa/vel nescius artis
 Tot cogere deo pendere supplicia

Quamuis supremi. Carpit medicus indoctus que artis expertus audacter
 interficit: eo quod impune id facere videtur de qua re videndum est. de le. acq.
 impertita. 2. ff. de re. tur. impert. 2. xxv. dist. c. fi. iter que sic habet.
 Licet medico euerit mortalitatem imputari non debeat: eius tamen impetitia annu-
 ratur culpe si seruus male seuerit aut perperam et medicamentum dederit. Solus
 igitur medicus impune hominem occidisse fas est. Teutones autem que lacine sciunt fere
 in ore habent illud vulgatum: A medico indocto: a cibo bis cocto: et prava mente
 re libera nos domine. Sane si in foro ciuili medici admissi seu ut dicitur licentia
 et impune occidunt: tamen in foro scie si temerario ausu que se non didicisse sciunt profi-
 tentur et ita egrotos que sine medico conualuissent occidunt: non absoluent. Prin-
 cipium carnis nostri sumptus est ex illo. Eccl. xxxvij. Honora medicum propter neces-
 sitatem. Et tamen illum creauit altissimus. A deo est omnis medicina: et a rege accipiet
 donationem. Disciplina medici exaltabit caput illum: et in conspectu magnato-
 rum collaudabit. Altissimus creauit de terra medicinam: et uir prudens non ab-
 horrebit illam etc. Ordo est: Quamuis medicina descendat cardine. i. a uoluntate
 que sit in cardine: supremi celi: que a deo est omnis medicina: et in conspectu magnato-
 rum collaudabit. Altissimus creauit eam. Et quis antistes. i. sacerdos aut preses: phebix
 .i. inuenti a phebo: hoc est medicine. Nam appollo dicit meta. i. inuentum medi-
 cinam meum est: hoc est doctor medicine peritus. i. expertus in arte sua sit dignus
 multo honore: que accipiet a rege donationem: et in conspectu magnatorum collau-
 dabit: dummodo vacet. i. sit mundus fraude Antem medicina nutrit innumeros stul-
 tos nephandos. i. detestabiles: et reprobos. i. reprobandos utpote que nihil ha-
 bent artis: sed solum nomen: et tenent nihil frontis verecundie: et tantum. i. etiam nihil
 cordis. i. pietatis: at super tenent oris et lingue. i. loquacitatem et arrogantie sup-
 erbum: quantum erat satis tibi ostentor de quo prius dixi. Ergo que lex patitur: ipsi occi-
 dunt populariter. i. vulgo hunc et illum: et putant se ferre id impune quoque. i. etiam
 deo: sicut ferunt legibus: sed errant. unde addo Stulte etc.

Scande repens asinum mulier furiosa pigellum
Aut testudineo pergere disce gradu
Tu siquidem multo grauiori parca bili
Exasperas subiti bella minasq; viri
Quis tecum incolumi poterit residere cerebro
Dircanam laceres bile tu mente feram

Scribit in ira muliebri, nã de virili prius habitũ est. De hac autẽ dicitur
uerb. xij. Melius est habitare in terra deserta q̃ cũ muliere iriosa ⁊ iracun
da. Et eccli. xij. Comozari leoni ⁊ draconi plus placebit q̃ habitare cum
muliere neq;. Breuis ois malitia sup malitia mulieris. Et ideo moneo scã
dat asinũ aut sequat limacẽz mo: dereĩ ire. Incolumi cerebro, aut nõ furio
so aut nõ dissipato; bircanam feram, i. tigrim.

Qui stultum irritat puer a ve lacessit ad iram
 Et tolerare nequit verbera: verba: iocos
 Sed ruit ad capulum preceps: is stultior illis.

Lallette turpi mor comes ire parat

Scribit in eos q̄ ludū aut iocū intelligere nolūt: 7 tñ nō cessant pueros et fatuos irritare 7 puo care ad irā: 7 cū ab illis aut p̄bis aut p̄berib⁹ obiurgātur mittūt manū ad capulū. i. manubrū gladij: 7 ita eādē euadūt stultiores ill. Vir itaq; p̄bus 7 puid⁹ nō iocabit cū nō intelligētib⁹ iocū nec puo cabit pueros: stultos: ebrios: aut multerculas ad irā. Lalletta no⁹ est fatuus oib⁹ Parrhisianis pueris ludibrio multos annos habi⁹. Est aut̄ imūd⁹ inde turpē voco: qd̄ ad animū relatū nolo: est em̄ expers rōnis.

De geometrarum curiositate

Te maris ⁊ terre numeroꝝ carentis arene
 Vensozem cohibent archytra
 Pulueris exigui prope litus parua martinū
 Munera: nec quicq̃s tibi prodest
 Aereas tentasse domos animoꝝ rotundum
 Decurrisse polum mozturo

Larmē est horatij p̃mo carminū ad archytrā philosophū carētīnū q̃ sum-
 mus astrolog⁹ ⁊ geometra: in mari perijt: sepult⁹ i litore iuxta martinū opu-
 lie oppidi: vñ et nil p̃fuit astrologia aut geometria. Q̃rdo ē: o archytra par-
 ua munera. i. officia funebria seu sepulcra ex pietate tibi collata: puluer⁹ exi-
 gu. i. modice t̃re cohibēt. i. p̃cludūt te mēsozē mar⁹ ⁊ t̃re: ⁊ arene carētīnū
 ro. i. nōro: cohibēt oīē p̃pe lit⁹ martinū i apulia. Nec p̃dest q̃cūq̃ tibi moztu-
 ro: decurrisse aio. i. scrutatū fuisse: domos aereas. i. celestes ⁊ poli rotūdū.

Titulus. lxiij. Fo. lxiij.

O Espiciam qui scit quanto sublimior athlas
 Quibus in libya sit montibus: hic tamen idē
 Ignorat: quantū ferrata distet ab arca
 Sacculus: e celo descendit gnothi se auton.
 Figendum ⁊ memori tractandum pectore, siue
 Coniugiū queras: seu sacra in parte sacer dos
 Esse velis qui sis: ad quid valeas: simul ⁊ que
 Sit mensura tue virtutis ad illa gerenda
 Stultum est conari quod non possis adipisci
 Et qđ qđ minimū tibi proffit si sit adeptum
 Non queret iudex an terre noueris orbem:
 Sed cum lege sua num te cognoueris ipse

Epiciā ⁊c. Scribit (vt tetigi) i eos q̄ vana cura cōmetēde tre de
 fracti sese negligūt i mo etiā q̄ extra mūdū sunt tētāt. In q̄s dicit
 plin⁹ li. ij. circa pncipiū. Furoꝝ est pfecto furoꝝ egredi mūdū ⁊ tā
 q̄ interna eſt cūcta iā sine nota: ita seruari extera. Quasi q̄ mensurā illi
 rei possit agere: q̄ sui nesciat: aut hoies possint videre q̄ mūdū ipe nō capiat:
 hec ille. Valui aut̄ hic simplicib⁹ vt i vbis q̄ varias mūdī ptes artificio
 lūgi nō possim: ne quarū rerū curiositatē damnē ipe curiosus habeat. Prin
 cipiū aut̄ sūpsim⁹ ex iuuenal' saty. xj. Cul⁹ ordo ē: Ego inq̄ iuuenal': despi
 cta. i. cōrēnā eū sup. q̄ scit: q̄nto (sūt q̄ legāt q̄ntū) athlas mōs ille (de q̄ ma
 ro encl. iij. Oceani finē iuxta: solēq̄ cadentē. Ulīm⁹ ethiopū loc⁹ ē: vbi
 celifer athlas apem humero torquet stellis ardentib⁹ aptū) sit sublimior oi
 bus mōtib⁹ in libya. s. exūtib⁹: ⁊ tñ hic id ē ignorat / q̄ntū saccul⁹. i. pu⁹ sac
 cus pecuniarū: h ē locul⁹: distet ab arce ferrata. i. ferro munita. i. q̄ sic expē
 dit in re tenui ac si esset ditissim⁹: ⁊ ita nescit mēsurā opū suarū. Gnothi. i.
 nosse se auton. i. teipm descendit celo. i. ex oraculo dei celestis. s. phebī acce
 ptū est: aut ei egle habitū. Nā sūt q̄ velint chiloni lacedemonio cōsulēri ap
 pollinē q̄dnā eēt oprimū scitu: pythiā rūdissē. nosse se quēq̄: qđ ⁊ plato p̄fir
 mar. Plin⁹ aut̄ vult illō dictū chilonis vim oraculi habuisse ⁊ aureis lris
 delphis inscripū (vt em̄ dion scribit in delphico tēplo appollinis / virozū
 sapiētissimoz sūie annotari solebāt: vt tā prudētū viroz pcept⁹ q̄ ora: ut
 p̄sules iuuarent. Verba pliniana sunt li. vij. talia. Rursus mortales ora
 culoz societate dederē chiloni lacedemonio tria p̄cepta ei⁹ delphis cōsecrā
 do aureis lris q̄ sunt: nosse se quēq̄. Et nihil nimii cupere. Comittēq̄ eris
 alieni atq̄ litis eē sponsonē: hec ille. alij dicūt miserā nō sponsonē. Figendū
 est q̄. i. q̄lis sis: ⁊ ad qđ valeas. i. vt ilis sis ad illa. s. aut matrimoniu
 aut sacerdotiū gerēda ⁊c. Qđ nō possis adipisci: qz nemo hacten⁹ orbē ter
 rarū nouit cū nris dieb⁹ ignote inuēte sunt terre q̄ plurime. Cetera patēr.

De stultis astrologis

Siqua uoles sortis prenoscere damna future
 Et vitare malum: sol tibi signa dabit
Sed tibi stulte tui cur non dedit ille furoris
 Signa? aut si dederit cur tanta mala subis?
Nondum grammaticæ calles primordia: et audes
 Cui celi radio supposuisse tuo.

Si q̄ r̄c. Scribit̄ i temerarios astroꝝ obſuatoꝝ: 7 potiffimū ī i doctos:
 nā mlti ſt̄ q̄ ne p̄ma qd̄e elem̄ta grāmatices docti audēt oim̄ nācētū ſara
 p̄dere horoſcopos 7 geneſeis d̄ſer̄ bere: 7 aut leꝝ aut triſti d̄leꝝ exitū addi
 cere: ī q̄s lati ſt̄ ſacri cano. q̄s in ſeq̄nti tāgā: vidēt aut̄ tales alioꝝ iſortunia
 ſua n̄ vidēt: cū n̄bil ſit̄ iſtolerabil̄ q̄ tal̄ fuit̄. Sol tibi ſi q̄ dabit. 3d̄ p̄
 q̄ll̄ geoz. j. Radio. Sit̄ idē ī buco. Deſc̄p̄ſit radio totū q̄ gēt̄ ī d̄ orbe 7 pa
 q̄ meſſoz q̄ curū arator h̄iet. Tuo radio, i. tuo calculo aut̄ deſcriptioni.

Titulus. lxx. Fol. lxxij.

Aspice (plus etenim fati valet ora benigni:
 Quam si te veneris comendat epistola marti.)
 Si bellare bono vis omine: distat enim que
 Sidera te excipiant modo primos incipientem
 Edere vagitus: et adhuc a marte rubentem
 Aspice nascenti que constellatio fluxit.
 Nec nisi celorum facies tibi iusserit, vllam
 Indueris vestem sed nec curtaueris vnguem
 Sic tibi stulte iugum nulli tolerabile seruo
 Inducis furijs et demone captus iniquo.
 Libera non poterunt arbitria cogere celi
 Namque homo si fuerit sapiens dominabit astris.
 Astra quidem alliciunt parentia corpora: verum
 Non cogunt animos: nec eis assurgere fas est

Aspice etc. p̄ba sūt ex poetis p̄ astroloḡ de p̄opta: s; malo: ē aucto-
 ritas sc̄oꝝ patrū: astroꝝ obſuatiōes q̄ntū ad fara aut rex inuenta
 billa euēta vet̄aria. Nā vt habet. xxvj. q. v. nō liceat christia. ⁊ per
 totū. Et. xxvj. q. vii. nō obſuēt: ⁊. c. ſeq̄nti. Futura p̄ſcire ſol̄ det ē: q̄ i ſua
 p̄replatiōe etiā angelos illa p̄ſcire fac̄: Nō liceat igit̄ xp̄ianis tenere tradit̄
 ones gētiliū: ⁊ obſuare ⁊ colere elemētū: aut lune: aut ſtellarū curſus: aut in
 anē ſignoy fallaciā: p̄ domo faciēda vel p̄pter ſegetes vl̄ arbores plātādas:
 vel cōiugia ſociāda. Nec illic: q̄b̄ docent̄ astrologi nō h̄re certā noſtitiā re
 rū futurarū ōfertim p̄tingētū. Nam p̄noſcere poſſe oppoſitiōes ⁊ coniu-
 ctiōes: ⁊ ex illis pluuiarū aut ventoy ingruētū ex lōga experientia nō ſret in-
 terficiās eccl̄ia. Verū ex celi facie p̄noſtitar̄ fara: ⁊ hūc ad ſuſpēdū: illum
 ad ſcep̄rū deſtinare ſaltē ineuſtabilit̄ oīno dānar. Verba p̄moy carminuz
 fere ſe ex iuuenale ſaty. xvj. ⁊ ſaty. vii. q̄b̄ p̄ndēt p̄ba māliū li. iij. Q̄do aut̄ ē
 vt dicat astroloḡ ad eū cui cōſulit. Aspice. q. d. id nō temere moneo. erem̄
 hora benigni fati. ſ. boni horoſcopi: pl̄ valet ſi vis bellare bono omine: q̄ ſi
 ep̄la veneris amice marte comēdet te marti: diſtat em̄ q̄ ſidera excipiāt te i-
 cipiētē mō edere p̄mos vagit̄: ⁊ rubētē adhuc a marte. ſ. ſtati natū. Quia
 horā natiuitat̄ plurimū valere putāt̄. Aspice inq̄t q̄ ſtellarū fluxit tibi
 naſcētū: nec indueris vllā veſtē. ſ. nouā niſi facies celoꝝ iuſſerit tibi: nec cur
 taueris vnguē. ſ. vllū. Cōtra q̄b̄ dico: Q̄ ſtulte tu induc̄ ſic. ſ. p̄ talē ſtultē
 etiā: tibi iugū. ſ. ſeruitut̄: nulli ſeruo tolerabile: ex n̄ cap̄: fur̄s. ſ. p̄rijs: ⁊
 demone. ſ. callido ſpū: iniq̄. ſ. in te. Celi nō poterit cogere etc. Astra q̄dē allī
 ciunt corpa parētia. ſ. obediētia: verū nō cogūt aios: nec fas ē aſſurgere. ſ.
 p̄bere eis reuerentiā deo dignaz.

De obstinatis stultis.

Darsia conat phebun superare canendo
 Persoluit meritas pro tanto crimine penas
 Excoziatus em subitas est versus in vndas
 Se tñ a pbebo victum negat vsq; fateri
 Conceruq; lyre mentis murmure rauco

Darsia 2c. Scribit in obstinatos stultos q; excoziari pnt ab errore pcon
 cepto reuocari nō pnt: in q; d; Prover. xvij. Pl; pficit correctio apud pru
 dentē q; centū plage apud stultū. Et eiusdē. xxvij. Si conuderis stultū in
 pila q̄st pisanas ferente desup pilo nō aufere; ab eo stulticia ei;. Argumē
 tū sumit ex fabula marsie q; cū minerue tibiā sonorā cōperisset: z pmos mo
 dulos didicisset temerario ausu corā thmolo phebū puocauit. z vict; ex
 coziat; z in fluuiū sui nois cōuersus noluit se victū fateri: s; murmure qdā
 aquarū obstrepere adhuc videtur.

Fetibus abreptis seuē cōsultius vīse
 Quā confidenti possis occurrere stulto,
 Nil intentatū linquit temerarius ausu
 Sacrilegio princeps: qui paruo creuit ab ortu
 Jura negat sibi nata: nihil non arrogat armis
 Nemo potest plagis errore demere stulto
 Lucifer errati penas dabit vsq; nephandi
 Non tamen errorem supplex velit ipse fateri,
 Antiochus cedis pcussus viscera plagis
 Vira quidem agnouit: ceu primus semine natus
 Crimina: sed frustra celo mox supplicat expers
 Magnū est spe venie culpam deplangere vite

Fetibus 2c. Scribit̄ i obstinatos fatuos q̄les sūt q̄ sibi sapiētes vidē
 tur: 2 q̄ successib; aliti n̄sibi sibi nō licere putāt. **M**ulti em̄ sūt q̄
 nulla p̄tate p̄a qdē p̄diti ad regna erigunt: q̄b; nihil intolerabili
 vt alibi docuim; . **E**t iō d̄r puer. xvij. **E**xpedit magis vīse occurrere rapit̄
 fetib; : q̄ fatuo cōfidētī sibi in stultitia. **U**n̄ ortū ē p̄ncipiuz carminis: cui
 ordo 2 explanatio ē talis. **T**u possis occurrere cōsultū. i. mag; prudent̄ et
 cōsulte vīse seuē abrept; . i. vī ablat; fetib; ei; : q̄ stulto cōfidētī sibi. i. i stul
 titia sua. **P**rincep; . i. vir p̄ncipatū tenēs: temerari; ausu sacrilego: nil lin
 q̄ intētātū. i. oīa tentat; vt horati; in arte dicit; **N**il intētātū n̄rī liq̄re poe
 te) q̄ sez p̄nceps: creuit ab ortu puo. i. p̄uis init; . **T**alis em̄ negat iura na
 ta sibi: 2 nihil nō arrogat. i. oīa arrogat sibi armis. i. vi. **N**emo pōt demere
 stulto errozē plagis. i. vulnerib; aut pcussionib; seu tormētis. **Q**uia plus
 p̄ficiat̄ corectio apud prudentē: q̄ centū plage apō stultū. **P**robat̄ exēplis.
Lucifer ille splēdidissim; angeloz: dabit vsq; . i. sine intermissione: penas
 errati. i. errone; facti: nephādī. i. q̄ p̄phas est tū. i. nihilomin; : ipse nō ve
 lit fateri errozē et̄ns supplex. i. cū vera sūmissione animi supbi in q̄ dānat; ē
Perstant em̄ dānati i mala volūtate in q̄ dānati sunt. **E**t iō supbi illi spūs
 id sūmope curauerūt vt p̄ vīs haberent in terris. **A**ntioch; ille tyrannus
 eum nemo poterat p̄pter intolerantā ferous portare. **H**inc igit; cepit̄ et gra
 ui supbia deduct; ad agnitōnē sui v̄ nire diuina admonit; plaga p̄ momē
 ta singula dolorib; suis augmēta capietib; . **E**t cū nec ipse tā ferozē suū fer
 re posset ita ait **I**ustū est subditū esse deo: 2 mortalia nō paria deo sentire.
Orabat autē hīc scelest; dñm: a q̄ nō eēt miam p̄secutur; 2c. pcussus. i. hñs
 pcussa viscera fedis plagis: agnouit qdē vt p̄m; nat; semine. i. cayn: crimia
 vira: 2 expers. i. nō hñs spem venie supplicat mox frustra celo. i. deo celesti.
Magnū est. i. magne grē deplangere culpā spe. i. cū spe venie.

De ledentibus pacificos.

Qui ferit insonē quātūvis pacis amicum
 Vindictā expectet: siquidē ne ledere pergat
 Expedit ⁊ stulto petulanti obistere voto
 Et lateri iunctus vibzare mucro vetat ensē

Hoc carmē scribit in eos q̄ ceteros mortales continentes ⁊ fastidientes
 vniq̄: q̄s ledūt: arbitrātes se cū potētiores sint ip̄sone laturos: sed vt seq̄nti
 dīcā loqe errāt: qz seuissimū q̄s ⁊ potētissimū tyrāntē a feridissimis ꝑmicultis
 absūpti sūt. Ordo autē ne plit⁹ aut obscur⁹ stā ē. Is q̄ ferit. i. ꝑcutit: insonē
 tē. i. inocētē a q̄ nulla lacessit⁹ ē iniuria: q̄tūvis. i. q̄tūcūq̄ amicum pacis: ex-
 pectet vindictā. i. vltionē ab eo: siquidē. i. qm̄: expedit. i. vrile ē: stulto obistere
 re voto. s. ei⁹: petulānt: ne ꝑgat. i. ꝑfueret: ledere. s. quēlibet. Iuxta illud ꝑ-
 uer. xxyj. Rūde stulto iuxta stulticiā suā ne sibi sapiēs eē videat. q̄ vno mō
 itelligi p̄t iuxta formā offense. nā si te ꝑcusserit ne sibi placeat rep̄cure eū.
 Et mucro. i. gladi⁹: iunct⁹ lateri. s. pacifici: vetat vibzare enses: petulantes.

Titulus. lxxvij. Fo. lxxvj.

Stolte quid imbelles tanq̄ leo despicias agnos
Nam qua vi pollet lesa resistit ouis
Ab us modicus magno magna est formido elephāto: r
A cane non magno sepe tenetur aper
Esto nil valeant in te mortalia bella
At tamen r speres bella mouere deum.
Dictator tabulam qui fixit syla nephandam
Non proscribendis vermibus esca fuit
Herodes simili sensit sua funera fato
Visceraq̄ antiochus putruit atra ferus
Nil impune feret: presens vindicta tonanti est
Que dilata parum fenora magna petet.

Stolte qd imbelles. Scribit i eos q cū opib⁹ r nobilitate pl⁹ valeāt
 oēs mortales cōtēnūt r passim ledūt: in q̄s d̄r encl. j. Si gen⁹ bñā
 nū r mortalia tēnētis arma. At sperate deos fancti atq̄
 nephādi. Et certe de⁹ fere punit talione ita grassantes. Nā sup̄bissimos q̄s
 q̄s tyrānos absumi patit a minimis r fetidissimis p̄micul⁹ q̄les sūt q̄s pedi
 culos vocāt r q̄ cū dolore viscerū e ventre hūano scaturiūt: vt de antiocho
 tā dixim⁹. Et de syla immissimo romanoꝝ tyrāno: ita inq̄t Serenus. Sed
 q̄s non pauet pherecydis fata tragedi. Qui nimio sudore fluens aialia te
 era Eduxit: turpi miserū q̄ morte tulerūt. Syla q̄ infelix tali languore pe
 rusus Corruit: r sedo se vidit ab agmine vinei r c. De pherecyde seu phere
 cyde dicit Plini⁹ q̄ angues ex ei⁹ corpe enascebant a q̄b⁹ absump⁹ ē. De
 morte herodis innocentū interfectoris familiares sunt hystorie. Ordo ē:
 O stulte: qd. i. ad qd despicias agnos imbelles. i. innocentes hoies: tāq̄ leo
 sup. oēs. nā ouis lesa resistit: q̄ vi pollet. i. etiā minim⁹ si ledat: v̄dictā q̄rit.
 Et mus modic⁹ est mag⁹ formido elephāto magno. Et vt outd. dicit aper
 id est sus siluester tenet sepe a cane nō magno. Esto bella mortalia. i. ab hoꝝ
 mine mota: nil valeāt in te. i. cōtra te. Attū. i. nihilomin⁹: speres. i. sperare
 debes. i. timere: r. i. etiā: deū: mouere bella. Syla dictator. s. roman⁹ q̄ fixit
 tabulā: scz p̄scrip̄tiōis nephādā: qz in bonos ciues: fuit esca p̄micul⁹. i. pedicū
 cul seu pedicul⁹ e corpe suo scaturitib⁹: nō p̄scribēdis. i. q̄s p̄scribere nō va
 lebat Herodes. s. sanctorū innocentū trucidator: sensit sua funera. i. mortem
 suā: simili fato: qz a vermib⁹ aut a dolore viscerū interiit: r antioch⁹ ferus
 id est crudelis r efferus. de q̄ habet. ij. machab. ix. putruit. i. habuit putri
 da viscera: atra. i. d̄tra aut atra sanie p̄fusa. Tu nihil feret. i. aufero impune
 .i. impunitū: vindicta est p̄sens. i. se parata q̄ncūq̄ vult tonanti. s. deo. Que:
 scz vindicta dilata parū: qz breuis est vita n̄ra: peret magna fenora. s. pena
 rū: qz ei⁹ tarditatē supplicij grauitate compensat.

De pigris ac desidiolis

Desidiolose vides angusto calle mo desta
 Fomicas humeris pondera ferre suis:
 Sollicitasq; vides sollerter mellifi cantes
 (Frigore pereant) dum fauet estus apes
 At ramentum ignauus per messem stertis vt vsus
 Sucturus digitos fauce famente gelu

Scribit in desidiolos seu pigros de qb; in sequenti plura vscā. hoc v̄pto
 q; hic q; de apib; fit mentio. de qb; Geor. iij. z enei. j. Qualis apes estate
 noua p; floria rura. Exercet sub sole labor zc. Et de vrsō q; p; hyemē cū p̄das
 nō tuenit z herbe ac frondes aruerūt aut dormit iners aut digitos labit ac
 fugit fame cōfectus. Ordo vltimi vsus est. Stertis sucturus. i. q; suges vt vr
 sus digitos. i. tuos fauce. i. tua famēte gelu. i. tpe frigidis.

Titulus .lxvij. Fo. lxxij.

Daruula: q̄ exēplo est magni formica laboris:
 Ore trahit quodcunq̄ pōt atq̄ addit aceruo
 Quem struit haud ignara ac non incauta futuri,
 Que simul inuersum contristat aquarius annū
 Non vsq̄ proreperit: z illis vitur ante
 Quersitis patiens, Segnem crudelis egestas
 Opprimat: hunc homines odio superiq̄ sequūtur
 Torpenti similem fuco: cui spicula surgunt
 Horrida: distentūq̄ fauis consumit edendo
 Semen apum: piger ipse sedet vitāq̄ laborem
 Tu modo curam operi quantū potes adijce frater
 Sic pecus augetur: sic z granaria crescent,

Daruula zc. Carmē h̄ scribit in pigros sūptūq̄ est prim ex horatio
 p̄mo s̄monū li. z ser. p̄mo: p̄rim ex bestido i ope q̄ opa z dies in
 sep̄tir. Sile aut horatiano argumēto habet. puer. vij. Eade ad for
 mica o piger: z p̄sidera vias ei: z disce sapiam q̄ cū nō habeat ducē: nec p̄
 ceptore: nec p̄ncipē parat in estate cibū sibi z p̄gregat in messe q̄b comedit.
 Et sile bestido ibidē p̄sequēter. Vt p̄quo piger dormies? Qū p̄surgens e
 somno tuo? Paululū dormies: paululū dormitabis: paululū p̄feres manū
 tuas vt dormias: z veniet tibi q̄si viator egestas: z paup̄ies q̄si vir armat.
 Si vo impi ger fuer: veniet vt fons messis tua z egestas lōge fugiet a te zc.
 Et etisdē. xxx. Formice p̄pls infirmū q̄ p̄parat i messe cibū suū zc. vñ sūt
 plebei p̄suli: Colligit i messe q̄ sint formica necesse. Itē. Dū calor ē z pul
 chra dies formica laborat: Ne pereat dū nix venerit alta: fame. Ordo autē
 est: Formica puula q̄ est scz nobis exēplo. i. ad exēplū magni laboris: horati
 us dicit nā exēplo: trahit ore q̄ dēūq̄. i. q̄cqd pōt: z addit aceruo suo: quē. i.
 aceruū: ip̄a struit haud ignara. i. p̄saga: ac nō incauta futura. i. t̄pis. q̄ scz for
 mica: s̄ll. i. in eodē tpe q̄ aq̄ri quē in brunia sol igredit: p̄tristat. i. frigore z
 aquis: annū inuersum. i. s̄mutatū a calore in frigidū: nō p̄reperit vsq̄ z vitit illis
 añ q̄s̄t. i. partis in estate: ex̄ns patiens. i. sobria z suis p̄tētia: qz vt dicit C̄l
 cero i parodoxis marimū vectigal est p̄smonia. Addit ex bestido Egestas
 crudelis opp̄mit segnē. i. pigruz: qz ois piger sp̄ in egestate est: z hoies z vij
 sequunt. i. p̄sequunt hūc ocio ex̄nē silez fuco. i. vespe nō mellificāt: s̄ mel
 la apū suffurāt: cui. i. fuco: spicula surgūt horrida z cōsumit edendo. i. de
 vorādō: semen apū. i. mellificātū. i. mel distentū fauis. Ip̄e ex̄stens piger
 sedet z vitat laborem. i. ignauus nihil opatur: tuo frater per sessic em̄ voca
 bat frater bestidū: adijce operi curam quantū potes qz pecus tuum auget
 sic z granaria crescent sic.

De litigiosis et contentiosis.

Dei mihi q̄ furit is qui litem exercet iniquā
Claudere confidens lumina iusticie
Et visive dolo: precibus nūmis vel amicis
Judicis examen quo volet attrahere:
Quisquis em̄ causam defendat quā scit iniquā.
Rem sepe: ast animā perdit vbiq̄ suam

Scribit in appetentes litium et libent̄ corā iudicib⁹ cōcedentes q̄ si scien-
tes in iustā cām fouēt sperantes iudicē corrūpere aut cām suā sic palliare ac
instruere vt vincāt: sepe q̄des rē amittūt et sp̄niam excecāt ea temeritate vt
q̄qd̄ adiudicatū fuerit etiā decepto aut corrupto iudice iustitiam posside-
re ac retinere putent. Cū male fidei possessor: nullo p̄scribat tpe. Examen, s.
iudiciū vt in statera examine res decernunt. Vbiq̄. i. in omni foro.

Quisquis in alterius confidens simplicitate:
 Siue suis opibus contendere certat inique
 Is demens animā cara mercede redemptam
 Producit vili: nihil est in lite salutis:
 Si par esse queat fiatq; iniuria nulli
 Tollite turgentes rabioso murmure saccos
 Nec date iudicibus cū nūmis atq; precatu
 Infelicem animā: non est contendere veri
 Christicole cuius durz et mitissimus auctor
 Pallia qui tulerit: tunicam permittere suasit
 Detraxisse prius q̄ litem foueris vllam
 Quā tamen ipse putas iustam: defendere causam
 Pbas et iura sinunt: sed si non rite putasti
 Iudiciū ipse viri noli damnare verendi.

Quisquis etc. Scribit vt dicit in litigiosos q̄ in aduersarij simplicitate aut inopia: et in sua veruitate et opibus confidentes: lite mouent iniquā: cū tamen equis partib⁹ sine lite viuere possent. Cūq; dicit Prover. iij. Nō cōtendas aduersus hoīem frustra cum ipse tibi nihil mali fecerit. Unde ordo est: Quisquis. i. quicumq; confidens in simplicitate alterius siue in opibus: id est facultatibus suis: certat contendere inique id ē habens iniustam causam fouendam: is existēs demens pducit. i. venūdat: animā suā redemptā cara mercede: qz precioso sanguine xp̄i vili scz mercede: qz rei fluxe possessione: nihil salutis est in lite: si par. i. cōcordia queat esse et nulli fiat iniuria: is em̄ debet esse finis belli assumēdi vt in pace tandē sine iniuria viuamus. Litigiosi tollite saccos. i. p̄cessuū turgentes. i. inflatos murmure rabioso. i. verbis et scriptis p̄tētiōis: nec date iudicibus q̄iam infelicē cū nūmis atq; precatu. i. precibus. Cōtēdere scz in foro iudiciali non est veri christicole. i. nō pertinet ad verū christicolā cui⁹ durz et auctor mitissim⁹. i. xp̄s (qui p̄ singulari doctrina dixit: Discite a me: qz mitis sum et humilis corde) suasit: qz cōsilij est: permittere eū qui tulerit: id ē abstulerit pallia. i. exteriorem vestem: detraxisse priusq; foueris vllaz litem tunicā. i. interiorē vestē: vt patet Barth. v. et Luce. v. Tñ id ē nihilomin⁹ pbas. i. ius diuīnum: et iura humana sinunt. i. permittūt te defendere causam quā putes iustam sed si nō putasti rite. i. si ipse errasti noli damnare iudiciū viri verendi. i. iudicis. Furta illud Eccli. viij. Nō iudices contra iudicem: qm̄ sū qd iustum est iudicat.

De turpiloquis fatuis

Plus gaudet ceno sus q̄ de fonte sereno
 Et turpis terro mens q̄ sermone modesto
 Caste puer turpes sermones linque virosq̄
 Corruipit mores etenim mala lingua pudicos
 Quin adeo plus sermo nocet q̄ vita pudenda
 Illum etenim plures hanc pauci noscere sueti

Scribit i turpiloquos: in q̄s seq̄ ns erte p̄tula: in q̄s etiā in menā d̄ri co
 medta dicit paul⁹ ap̄ls. j. Cor. xv. Corruipit mores bonos colloquia ma
 la. Versiculi n̄ri fatis vulgares sūt. Duoz̄ postremoz̄ ordo ē: Quin adeo
 p̄mo nocet pl⁹ q̄ vita pudēda. Etem plures. i. mlti sueti. i. sueti sūt nosce
 re illū. i. fmonē: z̄ pauci hāc. i. vitā: qz celari vult sua furta venus.

Titulus, lxx. Fol. lxx.

Sunt quibus eloquij datur aurea vena poete
 Sed cadit in sordes inficiturq; luto
 Nam cyprie curas et olentia gaudia ponunt :
 Claraq; tam fedo mergitur vnda lacu
 Elita decet sacros et pagina casta poetas
 Castus enim vatium spiritus atq; sacer
 Hoc decus hoc animis carmen celestibus aptum
 Rebus in immundis degenerare nephas
 Nec phas eloquiū quo nos p̄stamus amissis
 Et pecori fedis dedecorare modis
 Sus immunda luto se oblectet: et auca palude:
 Virq; probus casto gaudeat eloquio
 Nec lepidum esse putet scurrilia verba loquentem
 Nec comem obscenis qui dat operata noctis

¶ **S**unt q̄b̄ 2c. Scribit vt p̄missi i turpiloquos q̄ in Julijns et Fabu
 lariōib̄ obscenissima sp̄ in mediū afferūt: nec vllū dictū aut factuz
 lepidū aut facetū putāt nisi habeat alqd̄ scurrilitatis obscene. Vñ
 baptista mātuā? cui? octo priores sunt p̄sus: longe abhorrens a smia La
 culi dicitis. Nā castū eēdecet poetā ip̄m̄p̄siculos nisi necesse ē: rarit poe
 tas impudice scribētes diserto illo carmine q̄ nūc in manib̄ est. Cui? (vt
 dicit) p̄ncipiū q̄ assumpsim? hoc ordine declarari p̄ōt. Sūt poete q̄b̄ daf
 sez a natura: vena eloquij. i. facilitas eloquēdi: aurea. i. vitissima et cultissim
 ma: sed ipsa cadit in sordes. i. in sordidas materias: et inficit. i. polluit luto:
 id est obsceno argumēto. Nā ip̄i ponūt. i. describūt p̄mo loco curas cyprie:
 id est veneris: hoc est amores et gaudia olētia. i. fetidas voluptates. Et vn
 da clara mergit. i. obruit tam fedo lacu: q̄b̄ indecēs postea docet his p̄bis.
 Elita casta et pagina. i. scriptura aut cantilena casta decet poetas sacros: q̄
 p̄imi theologū fuerūt: et sacerdotes p̄bebi: ac interpretes deoz: nephas ē h
 decus. i. eloquij: et hoc carmē aptū aīs celestib̄. i. vel spiritib̄ angelicis: vt
 animis hūianis q̄ celestes sunt degenerare: vt degenerēt in reb̄ imūdis. Ad
 do nec est phas decorare. i. dehonēstare eloquiū q̄ nos p̄stam? amissis. ille
 p̄dis hoib̄ nullā p̄tē eū missis hūitib̄: et pecori. i. bruti modis fedis h̄ est
 p̄sibus obscenis. Sus imūda oblectet. i. p̄mitte vt se oblectet luto qz vt di
 cit Horati? in eplis est amica luto sus: et auca oblectet se plaudē. i. aqua pa
 lustrī et limosa: et vir pb̄. i. honest? et p̄bandus: gaudeat eloquio. i. elegans
 et lepidus sermone: casto. i. mūdo et sine turpiloquio. Nec putet loquentem
 scurrilia p̄ba esse lepidū: nec eū comē. i. suauē et cōcinnū viruz: q̄ dat. i. indi
 cat opta. i. optenda et celanda obscenis noctis. i. signis. m

Proh superū hoīm q̄ f dem que nam demētia verat
 Cleros: stulticia (ne dicam crimine) summū
 Querit quisq̄ locū: mulos curare periti
 Aut coram ductare domū: donati munere p̄ngui
 Hor̄ redeūt animas iusti curare misellas.

Scribit in stultos clericos q̄ vir p̄ma elemētia edocti: ad curias p̄sulū
 p̄fugunt: illicq̄ mulos curātes: et qd̄ dētū est scorta dūctitātes: assenta
 tione aut delatione: aut ambitu seu simonia: ecclesiasticū munus: qd̄ b̄nficiū
 um vocāt adepti redeūt a curis asinoꝝ ad curas atarū. Ordo ē: p̄ q̄ inter
 lectio: p̄clamatio p̄ exprobrationē est: obtestor sup. fidē superū. i. celestū et
 hoīm: qnā demētia verat clericos. i. eos qui sint de sorte veit̄ quisq̄ querit si
 bi sūmū locū stulticia. i. p̄ stultoꝝ exercitia: ne dicā crimine. i. gravi scelere
 eos petere sūmū locū. s. sacerdotale ipsi periti curare mulos aut ductare do
 mū. s. patroni sui: scorū. i. meretriculā: redeūt mor̄ donati p̄ngui munere
 iusti. s. a patrono suo: curare alias misellas: q̄ in tali sunt tutela.

Quis me nobilior: Quis me p̄sultior vsq̄?
 Quis tot res gessit: Quis tot ciuilia nouit?
 Siemara quis tot habet Quis tot scripta atq̄ clientes?
 Nec te laudaris nec te culpaueris ipse
 Hoc faciunt stulti: quos gloriauerat inanis.

Scribit in eos q̄ se ob generis nobilitatē aut maiorū facinora extollunt:
 quicq̄ ob legalē scienciā se inaniter iactāt. Nā q̄ gen⁹ suū laudar aliena lau-
 dar vrpote parentū nobilitatē. At q̄ vere legū periti sunt laudādi q̄dē sunt
 s̄ ab alijs laudari malūt: iuxta q̄d dicit: Propria laus fordet: nobilis est alie-
 na. Tria priorū s̄ sculoꝝ pora hemistichia sūt nobil' posteriora sunt iurisco-
 sulci. Dicit ḡ nobil' q̄s me nobilior? et alter q̄s me cōsultior vsq̄ zc. duo po-
 stremi p̄sus sunt ex novo illo opusculo q̄d cathoni ascribit. Quoz p̄ncipiū
 vulgo sic legit: nec te collaudes: sed laudaris p̄ laudaueris meli⁹ q̄ drat cū
 illo culpaueris zc.

De stultis ludo intentis.

Pone merum ⁊ talos pereant qui crastina curant

Alea discernat: quis modo diues erit

Egregie pransi: melius cenauimus: ohe

Quid preter ludū restat: amica nihil

Sic preciosa nimis traductis tempora que mor

berceris pprio sanguine lapsa lubens

Scribit i eos q̄ tpa sua inuulit in ludis ⁊ voluptatib⁹ trāsīgūt q̄ postea

cū serū erit etiā sanguine pprio mercari aut redimere velint. Siles aut sunt illis de qb⁹ Ero. xxi. Sedit ppls comedere ⁊ bibere ⁊ surrexerunt ludere.

Ordo est vt dicat mulier fatua. Pone. i. appone merū ⁊ talos: id est aleas ⁊ tallos. pereat q̄ curant crastina: est aut dictū poete. Alea discernat q̄s erit mō diues. nos pransi egregie cenauim⁹ meli⁹: qd̄ restat p̄ter ludū respondeat stultus amator. amica nihil sup. restat. Etera patent.

Titulus. lxxij. Fol. lxxj.

Sperne lucrum verat mentes vesana libido
Fraude carete graues ignari credite doctis
Lusuri nūmos: animos quoq; ponere debent
Frasci meminī victos: placet optime frater
Ludant secure quibus est es semper in arca:
Siquis habet nūmos veniens: eribit inanis
Lusori cupido semper grauis exitus instat.
Sancta probis pax est: irasci desine victus
Nullus vbiq; potest felici ludere dextra
Initio furij ego sum tribus a ddita quarta
Plecte truces animos vt vere ludere possis
Ponas mature bellum precor: iraq; cesset

Sperne &c. Carmē hoc totū nullo mutato ascribit h̄gilio i opuscu
 lis minorib; vbi tractās de ludo: p̄scribit quod amō leges ludenti
 bus. admonēs p̄mo vt vitēt auariciā: ne ludāt p̄t lucrū: s; lusum
 ac animi recreationē seu laxationē. Secōdo libidinē ludendi: s; si q̄s ḡnāliter
 accipit veli libidinē veneriā & gule voluptatē q̄ sepe ludū p̄cedit: & ira duo
 capitalia p̄scribat vitia luxuria & crapulā. Tertio supbiā & supbos ac elatō
 eos animos. Quarto accidiā dicēs: ponas mature: q̄s a p̄gris nō fit. & nō
 uisimo irā: addēs iraq; cesset. nō autē dicit ne irascar; q; p̄rim⁹ impet⁹ ire
 nō est in n̄ra p̄tate. vñ h̄acc⁹ li. ser. j. Deniq; q̄ten⁹ excidi penitus viciū ire.
 Cetera itē neq̄unt stult; herētia &c. nec ira ē a toto ḡne pctm; q; sc̄ptū ē: ira
 sc̄imīni & nolite peccare. Verat ḡ poeta seprē capitalia vitia: auaritiā: luxu
 riā: gulā: supbiā: cui comes est inuidia: q̄ i ludo sepe regnat: & accidiā ac irā
 Ordo autē ē: **S** frat sperne lucrū. i. amorē n̄mū lucrū: libido. s. h̄ndi: q̄uts
 (vt dicit) de alta itelligi possēt. vesana. i. malesana. verat mētes. s. ludentiū.
S graues. i. q̄ nō ad libidinē ludit; carete. i. vacate fraude: & ignari credi
 te doct; .i. q̄ docti monēt. q̄le ē q; lusuri. i. q̄ volūt i ludū deponere: nūmos:
 debēt q; .i. etiā ponere aīo. i. aiositate & irascibilitatē. **S** optie frat: ego me
 minī victos irasci. i. q; irascunt; scio: placet autē ne p̄t dānū irascant; vt
 illi ludāt secure. i. sine anxietate: q̄b; es. i. pecunia: ē sp; i arca. i. serinj; . **S**
 q; h; nūmos ventēs ad ludū: eribit inanis. Grauis. i. molest⁹ exitus: instat
 .i. iminet lusori cupido. i. seruēt: q; nō attēdit ad formā ludēti. **P**at sc̄tā
 ē p̄bis. i. inf; p̄bos. tu vici⁹. i. s; vincaris desine irasci: null⁹ p̄t ludere vbi
 q; dextra felici. **E**go inq; lud⁹ aut cupido ei⁹: sū addita furij trib; initio
 .i. q; p̄m⁹ nō nisi tres erāt: q̄tra. s. furia. **P**lecte. i. rep̄me aīos truces. i. fero
 ces: vt possis ludere vere. i. ad recreationē: p̄cor vt sup. ponas. i. deponas:
 mature. i. sepestine p̄s; p̄ aliqd; te peniteat postea facias; bellū ira cesset.

De voluntarijs stultorum pressuris

Qui suo ductu proprioq; Marte
Res gerit cunctas renuens doceri
Atq; iutari: nimis ingrauentem
Sentit asellum.

Qui se sponte sua p' apta pericula mittunt
Auriti pecoris sub pede sepe facent.

L'arme hoc prim' saphicu' prim' elegiacu': scribit in eos q' proprio consilio p' p'risq; virib' oia gerere conantes: tandem sese ab asino. i. pecoridi consilio suo oppressos offendunt: qles sunt q' plurimi: de q'bus sequens erit pagina. Q' do aut' hic est. Is qui gerit cunctas res proprio ductu. i. auspicio: et Marte. i. opa et industria. renuens doceri. s. a peritiorib' atq; iutari. i. frequenter ad iuuari a potentiorib' sentit asellum. i. stultum conceptu' suu' nimis ingrauentem: id est opprimentem. Cetera patent.

Hei mihi quanta sibi cumulat mala stultus et excors
 Quot pecora arcadie sub sua terga vocat
 Hic gaudet lepido quod filia computat ore
 Quot sibi delegit mater inepta procos,
 Ille videns natum iurantem sancta deosque
 Hic ait erumnas supprime herculeas
 At mor ante diem patrios coniurat in annos
 Et soror abiecta matre lupanar inuit,
 Ast alius lites redimit muto ere molestas;
 Cui mor cum causa rem perisse dolet
 Est quoque qui tumidum replens abdomine ventrem;
 Mor refugit stomachi pondera ferre sui,
 Quisque suos patitur manes; patitur sua quisque
 Detrimenta a sinos fert sibi quisque suos.

Et mihi. Scribit in eos qui sibi multorum incommodorum causa sunt: nec prius
 b sentiunt errorem quam ab asino ingrauescente. id est ab improvide suscepto onere
 sint admoniti atque oppressi. Est enim adagium teutonicum in eum quod
 luntarium obiit incommodum: hic asinum suum in collo portat. Quo circa ut ma-
 ro de inferis loquens ait. Quisque suos patitur manes: ita hic concludo asinos
 fert sibi quisque suos. Ordo est: Hei mihi quanta cumulat. id est. accumu-
 lar sibi. id est. stultus et excors. id est. sine corde et pudetia: et quot pecora arcadie
 id est. asinos. id est. stulte suscepta onera vocat sub sua terga: hic. id est. aliquis gaudet
 quod filia computat ore lepido. id est. facundo: quot procos. id est. amatores mater inepta
 delegit sibi. id est. filie: nec est mala reciprocatio quam fit ad principale suppositum.
 Ille. id est. alius videns natum. id est. filium iurantem sancta et deos ait hic. id est. filius meus:
 supprime. id est. minime claras faciet: erumnas herculeas. id est. labores herculi. At. id est.
 sed filius super. coniurat mor ante diem. id est. periodum vite: in. id est. contra annos patrios
 id est. patris sui. id est. iurat quod eos obruperit: nec tantum durare sinet: esse autem ouidiamum
 meta. id est. filius ante diem etc. Et soror super. et inuit. id est. ingredis lupanar. id est. prostibulum:
 in se abiecta. id est. contempta. At alius redimit lites. id est. emit ius alterius conducen-
 do lites molestas: quod dubias. et hoc multo ere. id est. grandi pecunia. Cui dolet
 mor. id est. paulo post rem perisse cum causa. Est quoque super. aliquis qui replens ven-
 trem tumidum abdomine. id est. fartimie aut sumine pingui refugit mor. id est. sta-
 tum ut oppletus est: ferre pondera sui stomachi. Quobrem quisque patitur
 suos manes id est. errores et furores suos: et quisque patitur sua detrimenta. id est.
 damna que sibi peperit: et quod vulgo dicitur ita quisque fert suos asinos. id est.
 luit penas meritaris sue.

De iniquis militibus et scribis.

Quo fugiet tandem sine fraude colonus?
 Nam vi grassat nullo sub vindice miles
 Fraudibus ignarū spoliat nūc: scriba patroni
 Venturus partes? discet vi et fraudibus vti:
 Sicq; astra iterū cogetur in astra migrare.

Carmē hoc scribit i milites ipsos stipēdijs suis minime p̄tētos in scribas aduocatosq; et pcuratores dolosos q̄ miseros colonos depilant et expoliāt hī fraudibus illi viri b̄. Ordo ē. Quo. i. i quē locū seu ad quē defensor ē fugiet colonus. i. agricola sine vi. i. violētia. i. nulli vim inferēs et sine fraudibus. i. dolo malo. Nā miles. i. vir bello addicē: grassat. i. spoliat nunc vi. i. violētia: sine vindice. i. vindicante: et scriba. i. vi dicitur norari mētē p̄tes patroni. i. defensoris: spoliat nūc ignarū. i. litis et fraudis colonū fraudibus scz suis. R̄sio colonus discet vti vi et fraudibus: qd̄ iam nimitū callet. Et sic astra. i. in ista coget iterū migrare. i. redire in astra.

TU ferrū ac flāmas miles vesane minaris:
At tibi cum gladio flamma perennis adest
 Quid facias queris: lex est prescripta roganti
 Militi ab agnifero vasta per antra duce
 Concutias nullum: fiatq; calumnia nulli:
 Et stipe contentus sis simul ere tuo
 At tu scribe nocens qui dextram vendis et ora
 Atq; animā lucro: que tibi pena satis
 Hunc insane voras viduas simul atq; pupillos
 Et primū in cenis exigis accubitus
 At venit hora repens qua carceris infimus atri
 Iniusti questus damna cruenta lues
 Queris quid facias: quod nosti: quoq; docere
 Ipse soles alios effice saluus eris.

TU ferrū ac flāmas etc. Sex pores vsus scribunt i miltitē iniustū ac
 violētū colonoz et alioz insonitū cōcussiores et oppssoz. Sequis in
 scribā et aduocātū iniustū. Ordo ē. Tu o miles vesane: minar. i. i
 bellib: ferruz ac flāmas: at. i. sed flāma perennis. i. eterna cū gladio. i. sū cū
 morte violēta: aut cū supplicio sū: adest. i. parata est tibi. Si sup. querz qd
 facias. i. facere debeas. lex ē prescripta militi rogātū qd faceret: ab duce agnū
 fero. i. iohāne baptista: p antrā vasta. i. deserta q agnifer dr q p isigni agnū
 fert que idice pdiderat dicēs Job. j. Ecce agn⁹ dei: ecce q tollit petā mūz
 di: de q dr Luc. ij. Interrogabāt autē eū et milites dicētes: Quid faciem⁹
 et nos. Et ait illis: Reminē cōcutiar: neq; calumniā faciatis. et contenti
 estote stipendijs vris: hec ibi: p que patēt duo sequētes: sicuti At tu scribe
 .i. notarie et pragmatice seu aduocate pccēs: q vēdis dextrā. i. feri pturā falsā
 sam: et ora. i. orationē falsam: et aiām. i. tuā: lucro. i. amore lucrī. vñ Persū.
 Vnde aiām p lucro etc. q pena sup. sic facis tibi: Tu insane voras nunc vi
 duas at: et pupillos. vñ dñs Matth. xxij. Ne vobis scribe et pharisei hypo
 crite q comeditis domos viduarū etc. Et paulo ante. Amat autē pmos recu
 bit⁹ in cenis et pmas cathedras in sinagogis et saluationes in foro et vocari
 ab hoib⁹ rabbi etc. vñ Addo: Et exigit in cenis p mū accubitū. i. locū accū
 bēdi At hora venit repēs. i. repētina (et sic corripit syllaba prima q in repēs
 pncipio a repo pbo pducit) q tu eris infim⁹ carcere atrī: vtpote tartare:
 lues id ē psolues vna cruenta. i. i manissima: qntus iniusti. i. p qntu iniusto.
 Si sup. quis qd facias. Effice qd nosti. i. faciendū et qd soles docere alios et
 eris salū. vñ dicto ca. matth. xxij. Quęcūq; dixerint vobis seruate et faci
 te: in opa pō illoz nolite facere. Dicūt em̄ et nō faciūt.

De stultis infidis promis & cocis

Promi pincerne fartores & catiani
Discipuli necnon falso epicure tui
Lauponū famuli: parasiti: auleq; catelli
Jam dudū expectat vos mea cymbala capax
Aliqui stultiferas fugitis decorare carinas.
Uah tandem video: vos tenet ipsa gula.

Scribit i eos q̄ pot' dant cibi custodiā hñres: pl' gule sue q̄ dñoz utilitatē
p̄sulūt. Quales sūt p̄mi. i. q̄ cibaria custodiūt & dū volūt p̄mūt hora i ser.
foris est p̄mus. Errat q̄ p̄mum p̄ p̄mptuario accipiūt: pincerne. i. vini mē
nistri: & discipuli catiani. i. cocti docti q̄s carius erudit sebo ser. ap̄d horat
um: necnō. i. etiā falso. i. mendaciter o epicure tui: q̄ licet in voluntate sūmū
bonū possiderit parce tū vixit. At q̄. i. sed cur. Cetera patent.

Non soli proceres nūc bacchanalia viuunt
 Nec soli grassantur heri: dominiq; potentes
 Verum etiā immunde cōmittunt furta culine
 Atq; penu famuli famuleq; illis sociate
 Hic dum dormit herus furatur vina lagenis,
 Illa affert lardum qđ sustulit; ille sodales
 Conuocat ad predam; nec desit qui ferat aucam
 Subtractam domino; panem fert dauus herilem
 Enophorū teuto repletum fonte falerno
 Pithias emuncto lucrata simone talentum
 Si vicinus habet caupo meliora falerna;
 Quanti sunt profert; sic viuitur absq; timore
 Extremū risus tamen occupat illico luctus

Non soli. Scribit in culine penarij q; infideles dispēatores: q; ab
 sentib; aut dormitib; dñis optima q; obsonia z poculēra i me
 diū afferūt z amplif; absumūt: cū tñ qđqd; citra necessitatē aut dñi
 pmissionē absumpserint aut (qđ pei; ē) abstulerint i eterno supplicio repo
 nere cogent. Ordo est: Nō soli pceres. i. p; ores z optimates vrbū: q; vrbū
 um onera vt trabes edificioz sustētāt; pōdera: viuūt nūc bacchanalia. i. mo
 re agēti bachi sacra: q; gulose z luxuriose viuēbāt: nec soli heri. i. rez puata
 rū possessores: nec dñi potētes. s. rerū publi; cap; siue iure siue iniuria: grassan
 tur. i. violēter agūt spoliando inocetes. Verū etiā famuli z famule sociate
 illis: famuli dico: culine. i. coquine i munde: atq; penu. i. penarij seu cellarij:
 cōmittūt furta. Quia hic. i. vn; eoz furat vina lagenis. i. p; lagenas: dñi. i.
 donec vt qñ herus. i. dñs dormit. Illa. s. ancilla aut ministra mercennaria:
 affert. s. i; puutū lardū. i. carnē salā pferēt suillā: qđ. s. lardū: ipa sustulit
 .i. clā abstulit. Ille. s. ali; minister: puocat sodales. i. alios ministros factos
 dapū: ad pdā scz surreptā dño: nec desit. i. deficit aut deest q; ferat. i. afferat
 aucā subtractā dño: dau; .i. seru; ille ex dacia: fert. i. affert panē herilē. i. ad
 victū dñi sui deputatū: teuto. i. minister ex teutonā seu alemania: q; fere vi;
 nosus ē affert enophorū. i. vas vinariū: quo vinū afferri solet: repletus fonte
 falerno. i. optimo vino quale in falerno mōte campanie italice nascit; s; fon
 tem. I aquā mentitur esse. Pithias. i. ancilla callida (z est vsus horarij i ar
 te poetica neq; vltimū male corripit censeat) lucrata talentuz simone. s. dño
 suo emūcto. i. mūdato argēto: h; ē spoliato: si caupo vicin; bz falerna sup. vi
 na: meliora q; dñs pferat. s. ad symbolū tantū quātū sup. illa sunt: z sic viuūt
 inter eos absq; timore: tū luctus occupat illico extremū risus. i. gaudiū.

De rusticorum ambitione

Rustica simplicitas z nulla fraude colonus

Dicit astram detinuisse dñi

Et nūc nobilitū plumis ornatus: z astu

Sinonē ac itachū vinceret insidijs

Pro farre atq; fabis saccū fallacibus armis

Opplet: z ornātū corripit inde ducum

Scribit in rusticorū ambitionē z insolentiā. Nihil em̄ ipudētē arrogā-
tia eorū. Nā p simplicitate z iusticia: astū z fraude didicerūt: z pro pānoso
amicru: ducalē elegantia z pompā imitant. Caput plumis: collū torquib⁹
brachia atralicis. i. guro intertexto manicis: pedes ro stratis calcamentis
ambientes: z qd maxime detestabile est: p tritico z farre: insidiosa arma in
saccū ingerūt. Oia nota sunt. Sinon z itachus. i. itachenſis vlyſſes ex se-
cundo eneidōs. vt quorū astu z insidijs capta est troia.

Titulus. lxxvij. Fol. lxxv.

O Fortunatos nimium sua si bona norint
 Agricolas: quibus ipsa procul discordibus armis
 Fundit humo facilem victum iustissima tellus
 Si non ingentem foribus domus alta superbis
 Abane salutantum totis vomit edibus vnam
 Nec varios inhiant pulchra testudine postes
 Illusasque auro vestes: ephyreasque era:
 Alba nec assyrio fucatur lana veneno
 At secura quies: et nescia fallere vita
 Et patiens operum paruoque assueta iuventus
 Adsunt his sanctisque patres: extrema per illos
 Iusticia excedens terris vestigia fecit
 Sic tibi docte tuo visum est maro tempore: verum
 Fraus: dolus: ambitio nostro placuere colono

Fortunatos. Carmē hoc fere est virgilij Georg. ij. quo extollit agricul-
 turā quā nemo bono dānavit vnaq; verū nrī seculi prauitas prius
 sea colonorum deprauit bona. Illi enim iusti et simplices erāt nrī sunt
 iniusti et ambitiosi: vt in superiori dixim⁹. Quā addim⁹ duo vltima carmi-
 na quibus deprauatos inuim⁹ colonos: vt hoc maronis p̄ba quilibet intelligat.
 Ordo et explanatio breuis est: O fortunatos nimium agricolas si norint sua
 bona. i. sua comoda: vt quae cunctis malis vrbanoꝝ vacent tot veras posside-
 ant comoditates: vt pote quibus ipsa tellus. i. dea aut virtus terre iustissima:
 quae longe plus reddit quae acceperat: fundit pecul. i. remota quasi p̄culsa: armis
 discordibus: vt sunt intestina: fundit humo. i. p̄ terrā victū facile. i. parabi-
 le. et facile collectuū. i. tametsi domus alta vt sunt in vrbe: altis foribus. i.
 his altis foris: non vomit mane totis edibus. i. et omnibus angulis ingentem vnam
 .i. multitudinem more vndarū se eripientium salutantium. i. eorum quae salutandi gra-
 tiae ad diuites vrbanos ob sportulā distribuendos elemosinarū p̄ferūt. Nec
 .i. et quibus non inhiant. i. auidē affectant postes varios pulchra testudine. i. sub
 testudinata camera: et vestes illusas. i. intertextas auro et era: id est era signa:
 ephyrea id est corinthia. nā corynth⁹ olim ephyre dicebat. Vbi autē cōbu-
 sta est er auro: argento et reliquis metallis quorum illic magna vis erat inuenta
 est species: eris ad signa fingenda optima. Nec lana alba (nā nigra non imbi-
 bunt colore) fucatur. i. imbuta veneno assyrio. id est colore tyrio: hoc est pur-
 pureo. At. i. nihilominus: quies secura et vita nescia fallere: et iuuet⁹. i. mul-
 tudo iuuenū patiens operū. i. laborum et assueta paruo. i. sumptu: adsunt his
 scilicet colonis: et patres sancti. i. incorrupti iudices vt sequentia docent.

De paupertatis contemptoribus.

Percutite in faciem: colaphos in pelle tergo
Dum teneam loculos omnia perpetiar
Præter pauperiem nihil intolerabile cuiq̃
q̃ nūmos oculos perdere prestiterit
Haud facile mergunt quorum virtutibus obstat
Res angusta domi: nec magis ampla seges.
Solutus ludibrio est qui nil habet: at male sane
Omnia qui fecit sua sit habere nihil.

Scribit in stultos diuitiarū amatores: in q̃s dicit ps̃. Diuitie si affluāt
nolite cor apponere: sed tales gratius intuent aurū q̃ celum. Carmina hec
aperta sūt: haud facile emergūt id Iuuenalis est: suavit̃ crepto suo: et verbo
dicens: Si vis p̃fect̃ esse vende oīa q̃ habes et da pauperibus.

Titulus, lxxviii. Fof, lxxvi.

Infantem nudum cum te natura creavit
 Paupertatis onus patienter ferre memento:
 Quod si pertuleris censebis munera nondum
 Intellecta deum: nec frustra protulit arcas
 Aude hospes contemnere opes: et te quoque dignum
 Finge deo: rerum quo non est dignus amato:
 Abens alia est nostris quos dant mala tempora stultis
 Hos solos aiunt sapere et bene vivere quorum
 Conspicitur nitidis fundata pecunia villis
 Et genus et mores regina pecunia donat
 Quantum quisque sua numerorum spectat in arca
 Tantum habet et fidei: siquidem dat census honores
 Census amicitias: paupertas gaudia celi

Infantē et c. Earmia hec supra sunt ex diversis authorib⁹ duo pri
 ma ex catone. Illud autē et mūera nō dū intellecta deū: lucant ē de pau
 pertate. Et illud. Aude ho. cū pncipio seqntē hgilij in li. viij. Hos
 solos ē horatij in eplis. sicut illud: Et gen⁹ et. Illud po: Quātm̄ q̄sq; ē iuue
 nalis. Sz qd sequit: dat cēsus honores: est Quint. Et vltimū et pauca alia
 nra sūt: vñ ex multis vt pposui pannosam cōsui sary. Ordo ē: Cū. i. qm̄: na
 tura creavit te infantē nudū: qd et iob attestat. Aud⁹ egressus sum de vtero
 mris memēto ferre on⁹ paupertatē qd dūtaxat illis graue est q̄ illud inuice fe
 rūt: vñ: vbi paupes spū. Qd. s. on⁹ si ptuler. i. ad finē vite tuleris: qz leue ē
 miseria ferre: ferre autē graue: qd verbū seneca intelligā donec ad cōsumati
 onē euaser: qz de p̄tute bz: sz requiē p̄bet fessis: i. p̄tice sumo: si q̄ ptuler: cē
 sebis sup. eā: esse munera. i. bñficia deū. i. deoz nō dū intellecta. i. a stultis q̄
 nesciūt q̄ntē requiē: et inuicē gaudij partat nō sordida paupras. Et arcas
 sz auander ptulit. i. dirit. viij. enei. ad eneā. nō frustra: o hospes. s. enea. au
 de qz perpauci id fecerāt. vñ terribile tūc videbat: cōtēnere opes. i. diuitias
 et finge. i. effice et ostēde: tu qz dignū deo. s. hercule q̄ eoz p̄t⁹ suscept⁹ fuerat
 hospitio: q. s. do auctore seneca h̄ vbi cōmēdāre: ē dign⁹ amato: rez. alia
 mēs ē nris stultē q̄s mala tpa dāt. i. pducūt. Vñ Juuenat. Terra malos
 hoies nūc educat atq; pusillos. Et sup. ipi atūt hos solos sape et viuere bñ
 .i. deceter: q̄rū pecunia p̄spicit fundata villis nitidis. Et sup. qd: pecunia
 donat: gen⁹. i. generositatē et mores. s. p̄batos. qz q̄s hz tm̄ fidei. i. tm̄ cui
 qz cōfidit: q̄ntū nūmoz spectat in arca sua. Siqdē cēsus. i. amplitudo opū
 qz cēsum cognoscebat: dat honores et amicitias. Vñ Juue. o nummi vos
 estis frēs: paupras dat gaudia celi: qz pauperū est regnū celoꝝ.

De non perseverantibus in bono opere.

Quisquis inceptū pigritans honestum
Deserit munus: vel aratra ducens
Spectat aver sua: nequit esse summo
 Dunere dignus.

Quelibet expectat virtus sua premia: verū
Aufert posterā constantia sola coronam.

Scribit in nō p̄seuerātes in q̄s d̄: Lu. ix. Nemo m̄tens manū suam ad aratrū: et aspiciēs retro. ap̄t̄ ē regno dei. De stultis aut̄ aratorib⁹ habetur Eccle. xxxvij. Qui tenet aratrū et q̄q̄ tal̄ in iaculo stimulo boues agitat et conuersat̄ in opib⁹ eorū: et narratio ei⁹ in filijs raurorū. Cor suū dabit ad p̄ sandos sulcos: et vigilia ei⁹ in sagina vaccarū. Verū hoc sc̄do dicto vident̄ poti⁹ in re vili spem et gl̄iam suā reponētes q̄ nō p̄seuerātes arguit̄: q̄ p̄o so q̄ la p̄seuerātia coronat̄ late ē apud augustinum de bono p̄seuerātie declaratū.

Incepisse nihil si non perfecerit affert
Artifici laudis: nil profuit ante fuisse
Discipulū domini inde qui tradidit ipsum
Nil pietas viro prodest simulata neroni
Atq; parum confert incepta astrea pilato,
Nilq; palestine prodest lex prisca colonis
Māq; electa prius gens est abiecta: pu dendo
Quod dominū celi confixit perfida ligno,
Multi antichristi iam multo tempore nati
Recte incepterunt sed perficere haud voluerunt
Sola igitur palmam confert constantia veram
Proinde bene inceptum constanter perfice munus

Incepisse nihil. Carmē hoc totū est in cōmēdatōne perseverantiē
 quā nullus stultoz obrinet: et q̄ sola coronā affert. Nā nisi q̄s legitime
 certaverit vsq; ad finē nō coronabit. Multi autē bñ inceptū
 q̄ in malo vitā finterūt. Ut erāt falsi discipuli: et falsi christiani. Nihil p̄
 fuit iude traditori q̄ ad apostolatū effect⁹ erat: qz ep̄atū ei⁹ tulit alter: ni-
 hil neroni q̄ an̄ iperū adeptū humanā benignitatē simularit. Parū p̄dest
 pylato q̄ tant⁹ amato: iusticie visus est p̄ usq; dñm morti traderet vt rarus
 sit inuentu iter xp̄ianos iudices q̄ si hoīem (cuiusmodi tūc videbat xp̄s) ab
 lectū et hūilē: oīm p̄tiscū et scribarū: tortusq; ppli vocib⁹ crucifigēdū ex
 postulari audierit tū anxie ad ei⁹ d̄iudicationē p̄cederent aut tot labores
 p̄ ei⁹ redēptōe obirēt: parū dico p̄dest: qz vero sile est miti⁹ torqueri q̄ si
 statim cōdenasser: vñ et dñs p̄pterea q̄ me tradidit tibi manus p̄c̄m̄i haber.
Quid autē ē: Incepisse. s. aliq̄d op⁹ nihil affert laudis artificii si nō p̄fecerit
 Fuisse autē. i. pu⁹ discipulū dñi. nihil p̄fuit iude tradidit ip̄m. P̄terea simu-
 lata. s. arte imperitū: nihil p̄fuit neroni viro. Atq; astrea. i. iusticia incepta
 scz an̄ cōdenationē xp̄i cōfert parū pylato: et lex prisca. i. observatio veteruz
 ceremoniarū nil p̄dest colonis palestine. i. iudeis q̄ ex egypto in palestina ve-
 nerūt. Nā gēs electa pri⁹ ē obiecta: q. i. qz: ip̄a p̄fida p̄fuit dñm celi: ligno
 pudēdo. s. crucē: i. q̄ tūc turpissima erat mors. Multi antixpi nati iā multo
 tpe (qz ex eo tpe q̄ iohes eplam p̄mā scripsit: in cui⁹ scdo ca. dicit: Nūc anti-
 christi mlti sunt. Quā scim⁹: qz nouissima hora est. Et nobis p̄dierūt: s. nō
 erāt ex nobis. Nā si fuissent ex nobis: p̄māfissent vtiq; nobiscū etc. Inceptē
 recte: s. haud voluerūt: qz nō habuerūt gr̄aꝝ dei q̄ dat velle et pficere aut qz
 restituerūt ei. Igit sola p̄stātia. i. p̄seuerātia p̄fert verā palmā. i. coronā vi-
 ctorie: p̄inde. i. et ideo: p̄fice p̄stanter mun⁹. i. officii inceptū bñ. i. recte.

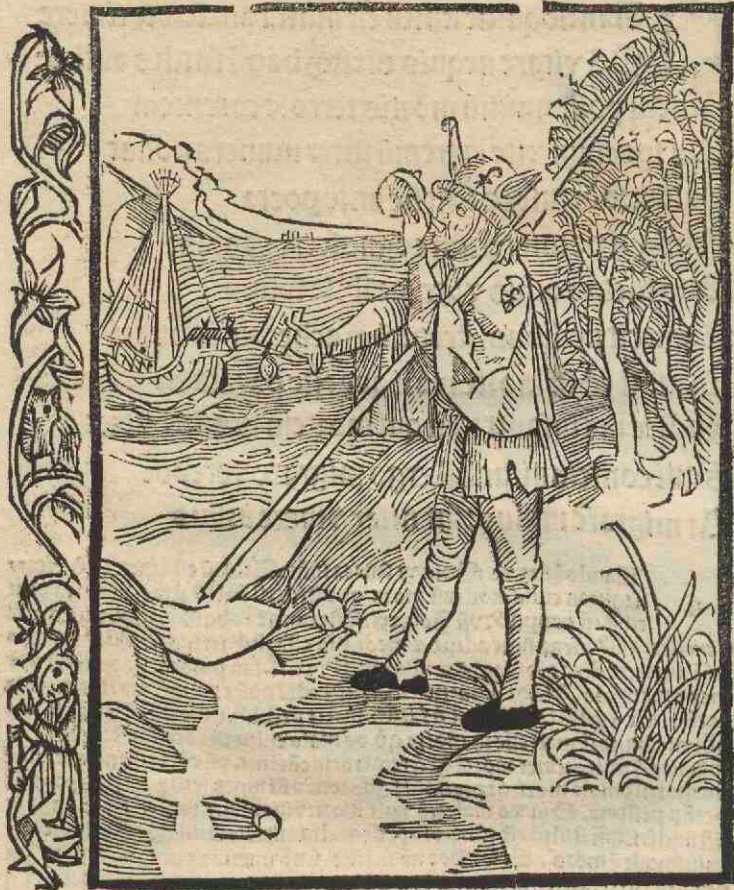
De mortis neglectu

Qui nō ante mori didicit q̄ sit moriendum
 Huic visa est tristis mors ⁊ amara nimis
 Certū est cuiq̄ mori: nihil est incertius hora
 Sed sapiens viuit qua velit arte mori
 Vitue memor leti dum res est leta: repente
 Et fur nocturnus mors propare solet
 Nec tibi p̄mittas valido iuueniq̄ senectā:
 Nam cadit ante diem plurima turba suam
 Scribit in neglectores mortis: q̄s cū ip̄uidos inuasere mors misere
 peribat vñ nihil certi? q̄ mori priusq̄ mori edū sit. S; vt dicit /eneca: In
 hoc oēs fallimur q̄ morte nō p̄uidem⁹: cū nihil sit certi? morte: nihil incer
 tius hora mortis. Sapiens aut̄ viuit vt velit mori: qz fm Hieronymū: nil
 bil est horribil⁹ q̄ aliter viuere. Cetera patent.

Quandoquidē stultū est multa anxietate timere
Quod vitare nequīs dixitq; haud futilis auctor
 Fortem posse animū mortis terrore carentem
 Qui spacium vite extremū inter munera ponat
 Mature: doctusq; dedit sic ante poeta
 Felix qui potuit rerum cognoscere causas:
 Atq; metas omīs et inexorabile fatum
 Subiecit pedibus / strepitūq; acherontis avari
 Si nihil est in morte mali que rite parata est
 Iudice me insanit tam qui mortem nimis horret
 Q; qui contemnit: nihil ergo migrare verebor
 At migrare malus: cur nitam vivere iustus

Quandoquidē zc. Quia vt seneca inq;: Stultū est timere qd vitare
 nequeas cuiusmodi est mors: q; stultū ē oībz semel mori: tū dū
 rib; q; paupib; vñ Job. xij. Iste morit robust; et san; diues et fe
 lir: viscera ei; plena sunt adipe: et medullis ossa illi; irrigant. Ali; q; mo
 rit i amaritudine aie sue absq; vllis opib;: et tñ sit in puluere dormiet: et ver
 mes opient eos. Itē q; Iuuenalis dicit: Fortē posse animū mortis terrore
 carētē. Et p;gil; felicē dicit q; fatū subiecit pedib;: i. mortē cōtempnit. Et
 pbi dicit nihil mali esse in morte qd de malo culpe in cōcesso est: vidz tā is
 insanire q; stulte timere mortē q; q; temerarie cōtēnit. vñ cōcludo nō esse timē
 dū mori: s; male mori: q; preciosa i; spectu dñi mors scōp; ei;. Mors autē
 pētōz pessima. Qui q; male nō vult mori: viuat bñ. i. sanctē. Ordo autē ē:
 Quidē. i. qm stultū est timere sup; cū multa anxietate: id qd nequīs vitares
 cuiusmodi ē mors. Et auctor nō futilis. i. nō inanis: s; grauis: vtpote Iu
 uenalis dicit sary. x. Posce. i. a deo animū fortē carentē terrore mortis: et q
 ponat spacū vite extremū. i. minimū inter munera nature: et poeta doct; i.
 maro dedit. i. dixit añ. s. q; iuuenalis: sic. l. hoc mō: Geoz. ij. Felix sup. est: q
 potuit cognoscere causas rerū: atq; q; subiecit pedib; sup. suis: oīs metus et
 fatū inexorabile. i. necessitatē mortē dī q; nullis p;ciibus aueri pōt: et subiecit
 pedib;: strepitū. i. oēm pompā acherōtis avari. i. p;tinētē ad exequias sane
 bres que ad acheronta fluuiū infernalē dicitū qd sine lerit: a sit / spectat: si ni
 hil mali saltem culpe: et vt qd i pbi attestati sunt parum penerit in morte q
 scz mors est parata. i. p;ouisa et p;disposita: rite. i. decenter: ergo sup. me tu
 dice. i. iudicantē aut iudicio meo insanit tam is q; horret nimis mortē q; is
 q; contemnit eā. Ergo q; nō decet eā nimis timere: ergo nō verebor: migrare. i.
 decedere ex hoc mūdo: at. i. sed verebor migrare malus: cur. i. q; bōzē nitam
 vivere iustus: id est bonus.

Nuncius imprudens vino se ingurgitat acri
Et que fert prodit: nec cito pergit iter
Prudens est verax: tacitus: celer atq; fidelis
Sobrius et cautus nil nisi iussa loquens
Sigo potest vecors stultorum ascendere nauem:
Ut cito stultigenum litus adire queat.

Scribit in nuncios stultos q̄ se cibo & vino acri ingurgitantes cōmissū
munus obire decenter nequeit: nā aut secreta pdunt: aut titubantibus pes
dibus nō satis celeriter & fidelit̄ iter faciunt. Prudens aut̄ debet esse verax
tacitus: celer & fidelis. Sobri⁹ & caut⁹ nil nisi iussa loquens q̄ etiā legat̄
oratoris seu caduceatoris munus est. Carmina manifestaria sunt. Stulti
genū litus dictū est sicut a marone, caprigenumq; pecus.

Quid facis ac demens: si lenta est ira tonantis:
Nec subito dirū puniuit fulmine crimen
Ideo stolidā preber tibi pellere barbam
Ignouisse putas? et nullo vindice speras
Tantum ferre scelus: vecors si nō respicēs
Que dilata diu: geminas parte vltio penas

Scribit i eos q̄ sacrilego ausu deū puocāt et irritāt putātes eū nō curare
mortalia aut nullā vindictā facturū de eno: mi crimine: q̄ eos ad penitentiā
expectet. Cū tñ quāto diutius eos expectauerit diuina misericordia: tanto
acrius punit eos si nō respuerint diuina iusticia. Nā vt valeri⁹ maximus
dicit qd̄ alibi q̄q̄ rectaui⁹: lente ad vindictā sui diuina procedit ira: tar
ditateq̄ supplicij grauitate cōpensat. Ideo stolidā. i. quā stolidā censes
Est aut̄ perisla nū. Et cetera patent.

De blasphemantibus iurando.

Quem petis telo triplici sceleste
 Nonne supremi genitū tonantis
 Quid mali fecit: vitio quid illi

Das male grate

An q̄ humanā miserans ruinam
 Induit carnem moriturus idq̄
 Exprobras illi per amara passi

Vulnera iurans

Scribit̄ i blasphemos in quos sequens erit pagina neq̄ quicq̄ obscure
 hec habet nisi dubites cur triplici id est tricuspede telo xp̄m petant: q̄s p̄p̄
 tr̄a capitalia pet̄a: sup̄bia: auaricia ⁊ luxuria fingitur: aut p̄pter tres in d̄
 unitate p̄sonas que a blasphemo leduntur.

Drob scelus horredū blasphema tricuspide telo
 Bens humana petit genitū patris altitonātis.
 Atq; illi exprobrat q; nostros induit artus
 Languoresq; tulit nostros miseratus ab alto
 Casum infelicem quo primus corruit adam
 Quid blasphemē dei iuras per vulnera; mortem;
 Et caput z ventrem seu sacri sanguinis vndam
 Non sint ista deo; nisi sit miserata labores
 Uera dei soboles nostros; humanaq; membra
 Induerit caste de puro sanguine matris
 Hoc est ergo illi qđ das male grate pudori
 Desine sacrilegis iterum crucifigere labris
 Virgineum partum; penāq; horrescere propinquā

Rob scelus. Scribit (vt dicit) i sacrilegos blasphematores. qđ bī atra
 p bilit aut quauis offensūcula puocant statim iurāt p mortē dei aut
 p caput/ventrē/vulnera z sita: qđi pō dei sint illa ppria: aut mori
 potuisset nisi p cōsecrationē s̄deomatū eo q; vnus est mediator dei z hoīm deus
 z homo iesus xps dñs z saluator noster: quocirca qđi p iniquo aio p talia q̄
 aliter dei nō essent iurāt blasphemātes xpo hñsse n̄ incarnationis z passiois
 exprobrant. In quos est canon. xxiij. q. j. si p capillū. Et lex in autē. vt nō lux
 cō. na. cir. mediū col. vj. Peccāt p̄terea in legē decalogi. Nō sumes nomen
 dei tui inuanū. Vñ leuit. xxiij. Dñs locut⁹ ad moysen hāc tulit sententiā
 de blasphemo. Educ blasphemū extra castra: z ponant om̄s q; audierūt ma
 nus suas sup caput eius: z lapidet eū ppl̄s vniuersus. Et ad filios israel lo
 queris: Homo q; maledixerit deo suo portabit peccatū suū: z q; blasphema
 uerit nomē dñi morte mortis. Ordo est: Proh scelus horredū. i. abomi
 nandū genus humanū blasphema: perit. i. insidiose aut malitiose inuadit:
 telo tricuspido. i. lingua venenata morte serpentis q; linguīs micatore triful
 cis: aut ledēs trinitatē. aut triplici peccato: genitū. i. filii vni genitū: patrē
 altitonātis videlicet xpm: atq; exprobrat. i. exprobratio dat illi qđ induit no
 stros. i. humanos artus: z qđ (vt ppheta dicit) tulit languores nros. i. quos
 nos meruim⁹. miserat⁹ ab alto. s. celo: casum infelicē quo prim⁹ adam cor
 ruit. Blasphemē: qđ. i. ad qđ iuras p vulnera mortē: caput z ventrē seu
 vndā sacri sanguinis dei. Ista p que iuras nō sint deo. i. de⁹ non haberet ea
 i se nisi vera soboles dei. i. xps sit miserata labores nostros. Est ergo hoc. s.
 q; miserat⁹ est qđ das illi pudori. i. vitio: o male grate: desine crucifigere i
 rum: q; semel sic fm Aug. de cōcordantia euāgeliorum crucifixus est boza
 sexta fm marcū. Omnia autē parent.

De flagella dei stulte mirantibus.

Diratur stolidus dum conspicit ethere missa
 Tanta flagella dei: nunc ranas: nuncq; locustas:
 Nunc vim fulgere: nunc grandinis impetuose
 Nunc mala dira famis: contagiaq; improba pestis
 Detestata pijs nunc matribus horrida bella
 Nec causas horum vitat peccata malorum

Dirat zc. Scribit in os q stulte mirant flagella dei: z tñ causas tantor
 malor vrpote pctāōs dimittūt: quēadmodū pharao: plagas qdē i egyptū
 demissas stupid⁹ exhorruit: nec tñ pplm dei libez abire pmisit. Fulgetre. t.
 coruscatiōis z fulminis. Grādinis ipetuose. i. cū ipetu calamitatē inferens
 tis z fata leta pfternentis: vim. i. vebemētē copā. Dira. t. execrabilia qñ
 dei ira imissa: detestata matrib⁹. Sic horat⁹ primo car.

Sulte flagella videns celo demissa supremo
Miraris tanti que sit origo mali,
 Si nescis; sceleris pro mensura modus esse
 Plagarum debet sic moderante deo
 Tantū autem sceleris cōmittitur vt neq; moyses
 Nec samuel posset flectere tela dei
 Non quia dilectos negat exaudire precantes
 Sed q; peccatis gens studet vsq; suis
 Cesset peccatum; cessabit ⁊ ira tonantis
 Que datur vt presens criminis antidothum
 Nam plage ad dominū nos cogunt sepe reuerti
 Et referant letis lumina clausa bonis

Tulte ꝛc. Scribit̃ in eos q̃ flagella dei stupentes pct̃a sua ob q̃ illa
 la demissa sunt nō dimittit̃: sicut de pharaone in principio Exo.
 late p̃. Que ad hūc locū maxime cōducūt cum ordine adducam.
 Is aut̃ talis e: **S**ultate tu vidēs flagella demissa. i. deorum missa vtpote
 de celo supmo. i. de throno dei miraris que sit origo. i. occasio tāti mali. i.
 tantorū aduersorū. Si nescis mod⁹. i. mēsurā plagarū debet esse p̃ mensura
 .i. fm̃ mēsurā sceleris: ⁊ hoc deo moderante. i. tēpante iusticiā suā sic. vñ d̃z
 Deut. xxv. Pro mēsurā pct̃i erit ⁊ plagarū modus. Et Apoc. xvij. Quā
 tū gloriificauit se ⁊ in delictis fuit: tantū dare illi tormentū ⁊ luctū. Tantū
 sceler⁹ cōmittit̃. s. nūc ab om̃ib⁹: neq; moyses neq; samuel possit flectere tela
 dei. vñ Hier. xv. Si steterit moyses ⁊ samuel corā me: nō est aīa mea ad po
 pulū istū. Nō q; de⁹ negat. i. recusat exaudire dilectos. s. suos p̃cātes: q; etiā
 am a moyse quodāmodo coact⁹ est pct̃ib⁹ ad parcēdū pplō israel: sed q; gēs
 studet. i. diligentē operā dat vsq; .i. cōtinue peccatis suis. Cesset. i. demus
 vt pct̃m cesset: ira tonantis. s. dei: cessabit ⁊ .i. etiā. Que. s. ira dei dat vt an
 tidothū. i. remediū cōtra venenū criminis: p̃ns. i. cito sanans vel sic vt p̃ns
 quātū ad p̃ns seclū: q; in futuro nullum est remediū: nullaq; remissio. Nā
 vt diuus gregor⁹ docet: plage. i. flagella dei: hoc est mala que nos h̃ pati
 mur: cogū sepe nos reuerti ad dñm nos ire cōpellunt. Vñ ps̃. Ad dñm cū
 tribularer clamauit ⁊c. Et plage dei referant. i. aperiūt nobis lumina clausa.
 .i. oculos clausos: bonis letis. i. ad voluptates pr̃nentib⁹ q̃ illis dūtatur
 bona sunt qui illis bene vtunt̃: vulgo tamen dicunt bona sicut labores ⁊ an
 gustie dicuntur mala: vt in Geoz. Assuetumq; malo ligurem. i. labori. Est
 aut̃ hec quorū sententiā diui gregorij. vñ debemus gratanter ferre flagellū
 dei: q; flagellat oēm filiū quem recipit: sed vt dicit ps̃. Virga tua ⁊ bacul⁹
 tuus ipsa me ⁊ solata sunt.

De stulta permutatione.

Da puer plectrum facileq; musas
 Et dabo pulchrum phaleris caballum
 Quem scio pluris merito estimandum
 Dogq; minoris.

Qui videt vtilius sumens sibi deteriora
 Absit ei radius luminis absq; mora

Carminē hoc scribit in stultos pmutatores et estimatores rerū de qb⁹ p⁹
 locuti sum⁹ et loquemur laci⁹ in sequēti: et in quos est in pncipiū sermonu⁹
 horatiū. Pictura representat nobis eū q̄ equū p musio cornu seu musa cornu
 ta pmutat. i. rem vtilē p de ecrabili et volupruosa. Estimādū. i. appētiādū.
 Sequētes ꝑ sicuti habent corrupti glo. insti. q̄ eū eo q̄. in ꝑ. sed erit. et in au
 ten. qui. mo. na. eff. sui. col. l. pe. ff. a iu. et sa. igno. et.

D Rob superi quantū mortalis figet egestas
 Quantū auet a vero degenerare bono:
 Ut iugulent homines surgunt de nocte latrones
 Ut sese seruet surgere nemo parat
 Multi animā lucro stabilem vendunt fugituo:
 Plusq; voluptatem q̄ bona summa colunt
 Nemo maris furias pro lato exhorruit auro
 At multi fugiunt sidera danda bonis
 Nemo putant venerem partam vel sanguine amaram
 Astra sed ob modicū tristia censet onus
 Sic omnes errant quibus addunt sidera lucem
 Difficile est homini noscere vera bona

Rob superi. Scribit vt supiora quedā in fatuos rerū estimatores
 p z pmutatores: q̄ vtilia p iocūdis: celestia p terrenis libeter pmutat
 tane q̄les sūt oēs pctōres q̄ auersi ab icōmutabili bono s̄ e deo: ad
 cōmutabile ac trāsitorū se puerūt: z p̄cipue voluptatis ac auaricie illece
 bris illecti. Vñ vt carnis nr̄i ordinē sil cū explanatiōe cōterā explanē hoc
 ordie. Prob superi. i. celestes seu celestia: quātū friget. i. aberrat a vero iud
 dicio z hebet (nā q̄b̄ p̄cordia frigida sūt obruso s̄ i genio. vñ maro geoz. ij.
 Frigidū abstiterit circum p̄cordia sanguis. Cui r̄ndet illud Iuuenal. Sed
 arguit q̄ leua in pre māmille. Nil salit arcadico iuuent.) aut friget. i. a bo
 no ope abhorret: egestas mortalis: hō multarū idiḡ: q̄nū auet. i. aufe cu
 pit degenerare. i. more degeneratiū deficere a vero bono. Latrones em̄ (vt
 dicit horati⁹ p̄mo eplariū) surgunt de nocte. i. requie nocturna: vt iugulent
 .i. occidāt pctōdo iugulū: hoies. i. quos nocte offenderit: z nemo parat sur
 gere: vt seruet sese. i. a dānatione eterna. Multi. i. hoies. i. vādūt aiām stabilē
 .i. eternā: lucro fugituo. i. parū duraturo: z multi colunt plus voluptatē q̄
 inter minima: qz pecunia bonā deputat: q̄ bona summa. i. ipm̄ deū aut frui
 tionē ei⁹. Nemo exhorruit. i. exp̄sse horruit: furias. i. tempestates furiosas
 maris: auro plato. i. ostēso (sic Luca. Nō deest plato ieiun⁹ venditor auro)
 At. i. sed: cōtrario mlti fugiūt sidera dāda bonis. i. aptis z strenuis. Nemo
 putat venerē. i. amicā partā. i. acq̄sitā: vel. i. etiā sanguie. i. effusione san
 guinis amarā: imo tāto dulciore q̄nto pl⁹ sanguis effuderit: s̄ censet. i. iud
 dicat astra. i. celestia regna: tristia ob onus modicū. (vñ dicit dñs Barb.
 kj. In q̄ em̄ meū suauer: z onus meū leue) Sic. i. i hūc mūdū errāt oēs: qui
 bus sidera. i. celestia bñficia: addūt. i. occultant: lucē. i. verā cognitionē qz
 vanū est ante lucem surgere: z de malis d̄r: Excecauit eos malitia cor. Dif
 ficile aut est hōi noscere vera bona: q̄b̄ nō ex causa sed ex effectu p̄bat: qz vt
 dicit iuuenalis pauci dignoscere possunt vera bona.

De parentum indulgentia z liberorum malicia.

Stulte senex natis plenis fers era crumentis
 Qui tibi mendico colaphos z verbera nudo
 Probraq; mox referent: noli indulgere malignis
 Dagna patrū prauos facit indulgentia natos
 Ut docet annosus fractis cervicibus heli.

Scribit in parētes nimiiū faciles z indulgētes in liberos: z i liberos ma-
 lignos z rebelles in parentes suos: s; q; sequēs particula respicit liberos h
 de parētib; p̄cipue loquar. De q̄rū indulgētia. i. molli educatione z negle-
 ctu castigatiōis habem⁹ manifestū exēplū in heli. j. Reg. iij. z. iij. cap. In
 opusculo de disciplina scholarū qd̄ boetio ascribit etiā aliud ē de Lucretio,
 vñ sunt plebei f̄sticuli: Lucretij casū p̄ horremō sine natū Incastigarū
 nō vis pdere natū. Noli indulgere. i. nimia licentiā pmittere aut eoz volū-
 tati obseq; vñ. puer. xxiij. Noli subtrahere a puero disciplinā. si em̄ pcusserz
 cū f̄ga nō moriet. Tu f̄ga pcuties eū: z aiam ei⁹ de inferno liberabis.

U Ab genus ingratum superisq; inuisa propago

Siccine munificum pellitis ambo patrem:

Has illi grates: hec premia digna refertis:

Qui vos progeniuit pautit et excoluit

Audetisne patrē colaphis propellere vestrum

Aut canos trucibus cernere luminibus

Audetisne patri mendico alimenta negare

Qui vobis sudans cara alimenta dedit

Audetisne patrem verbis explodere diris

Qui vobis blandos tot dedit ore iocos:

Desinite insani: diuinā arcessere virgam

Prestitit multo verbera ferre patris

Et si longeuū clariq; hic viuere vultis

Afficite (vt dominus iussit) honore patrem.

Ab gen^o ingratiū ꝛc. Scribit in malignā plem parentes in iuria ꝛ
 v cōrumelia aut etiā ꝑberib⁹ afficientē: cōtra ꝑceptū decalogi Exo.
 xx. honora ꝑrem tuū ꝛ matrē tuā: vt sis longeu⁹ sup terrā: quā dñs
 de⁹ tu⁹ dabit tibi. De quo dicit apls qđ est ꝑmū ꝑceptū cū ꝑmissione vi⁹
 delictet lōgioris vite. Vñ ꝛ eccli. ij. Qui honorat patrē suū iocūdabit in fi
 lijs ꝛ in die orōnis sue exaudiet. Qui honorat patrē suū vita viuet longio
 re. Itē Qui timet dñm honorat parētes: ꝛ qđ dñs seruet his qđ se genuerit
 In ope ꝛ smone ꝛ paciētia honora ꝑrem tuū ꝛc. Cōtra dñ. Exo d. xxj. Qui
 maledixerit ꝑtri suo vel matri morte moriat. Qđ etiā leui. xx. habet. Quid
 aut ē: yah qđ exprobatius est interiectio: gen⁹ ingratus: ꝛ ꝑpago. i. ꝑpagatio
 ꝛ gñatio inuisa: superꝛ. Pellitꝛ ne sic ambo. s. fili⁹ ꝛ filia: ꝑrem munificū. s.
 in vos: Refertꝛ has grates. i. gratias: ꝛ hec ꝑmia: digna. s. tāto labore ꝛ iꝛ
 ꝑēditio: illi. s. ꝑtri qđ ꝑ genuit pautit. i. educauit ꝛ excoluit. i. culte vestiuit vos?
 Audetisne ꝑpellere colaphis. i. nodosis baculis: patrē vestrū? Audetis cer
 nere canos. i. canicē et⁹: luminib⁹. i. oculis: trucibus. i. truculentis Audet
 isne negare ꝑtri mendico alimenta: qđ sudans. s. labore dedit vobis alimēta
 cara: qđ sudore vult⁹ sui parta: Audetisne explodere. i. cū irrisione ꝛ manuū
 cōcussione eijcere patrem ꝑbis diris. i. execrabilib⁹. Qui. s. pater dedit vo
 bis. s. ifantulis: tot iocos. i. iocosa dicta: ore blando. i. blanditēti: Desinate
 desinite arcessere. i. ꝑuocare in vos: virgā diuinā. Prestitit multo. i. long
 ge meli⁹ ferre verbera patris ꝑ dei. Et si vultis viuere hic. i. super
 terrā: longeuū ꝛ clari. i. illustres ꝛ honorati: afficite patrem honore vt iussit
 dñs. s. deus: Qui maledicit patri suo ꝛ matri: extinguet lumē et⁹ in medijs
 tenebris. Prover. xx.

Esseda ferrato vix tanta tonitrua cantbo:
Acta pavimento vel super era citant
Nec concussa crepant valido tam carbasa vento
Quã male cõpositi murmura rauca chori.
Tollite sacratio mundana negocia templo
Tollite diuinis verba prophana locis.

Carpit h̄ carmie garrulitas chori q̄ pcedit ab ip̄is canonicis saltẽ noie
nã veri canonici. i. regulares canonẽ seruãr: q̄ vt habet. c. decet. de i. mu. ec.
li. vj. r. c. cũ decorẽ. de vi. r. ho. cle. dicit sic: Essant in eccl̄ijs vana r mul
to forti⁹ sedita r pphana colloquia. Essent p̄fabulatiões q̄libet r c. Secula
ria negocia i eccl̄ia ñ debet tractari. Esseda sũt vehicula p̄cipua gallicana
Cantbi sũt circũferẽte rotay. Alludo ad conat⁹ salmonet de q̄ enet. vj. de
mẽs q̄ nymboz r nõ imitabile fulmẽ Ere r cornipedũ cursu simularat eãp.

Sunt q̄ se solos sepe arbitrant̄ abunde
Et primū ostendant si cōtradixeris vnguem
Quos merito poteris censere superstitiosos
Aut q̄ mensuram nō seruant: immoderatos
Vir sapiens nisi sit speciali p̄ditus arte
Nil preter reliquos studeat fecisse probatos.
Larpunt q̄ in sua sapia p̄sidentes singulari q̄dā vita ⁊ a cōi bonoz p̄suetu
dine abhorrete viuere cōtēdūt: nec ab int̄eto suo reuocari p̄nt. In q̄s videt̄
illud dictū Singularis ferus depastus est eā. Et sine dubio illud dicit q̄d
habet. et. dicit. q̄squis vbi sic dicit: Quisquis reb̄ p̄tereūtib̄ (aut p̄missis) rez
stricri⁹ vti⁹ q̄ sese h̄nt mores eoz cū q̄b⁹ viuit aut intemperans aut sup̄sti
tiosus est. Quisquis p̄o sic eis vti⁹ vt mergs cōsuetudinis bonoz int̄ q̄s
verfatur excedat: aut aliq̄d significat aut flagitiosus est: in oib⁹ em̄ talibus
nō vsus rerum: sed libido in culpa est.

De superbia precipue muliebrī.

Luciferis fastu detraxit ab ethere secum
In stygias tenebras agmina spirituum
Quo mulier vultu fucosq; instructa superbo
Humanas animas destinat innumeras.
Nullaq; spiritui tam sunt presentia vafro
Retia: q̄ vultus femineiq; doli.
Proinde puer summe siqua est tibi cura salutis
Effuge compatrum lumina: verba manus.

Scribit in supbias precipue muliebrē q̄ exteriori eminet apparatus quē ad
miserias aīas captandas instruit: vt in sequenti latius dicā. In stygias. i. in
fernales tenebras: q̄ luci sunt contrarie: p̄nitia efficacīa. Sume q̄ eterne ac
aīe: lumina. i. oculos et visū: yba. i. colloquia: manū. i. tactū. Cetera patent.

Quo te sectabor: damnosa superbia versu
 Omnia sunt cunctis te duce nata mala
 Lucifer in tenebras per te ruit ethere summo
 Et paradisiaco primus ab ore pater
 Per te se vidit pecude babylonius auctor
 Et fenum tanq̄ bos foret edit iners
 Te stimulante suam quoniā iussit numerare
 Dauid rex populum perdit innocuum.
 Singula cur secter: virtutem polluis omnem
 Dum sis innumeri fons et origo mali
 Sed q̄q̄ sexu nunc regnas in muliebri
 Olim contriuit virgo modesta caput.

Quo te sectabor. Scribit (vt dixi) i supbia p qua oia mala nata st.
 Nec obest qd scriptu est: inuidia diaboli mors introiuit i orbē ter
 rarū: qz si nō fuisset supbia nō fuisset diabolus: p̄m̄ em̄ angelus et cō
 plices ei⁹ p supbia peccauerūt. Nec ē inuidia sine supbia q̄ mater est inuidie.
 Illi em̄ inuidēt q̄ supior: et aut parē videre nō p̄nt: vñ orta sūt iter p̄petū et
 cesarē grauissima bella. Per supbia etiā lapsi sūt p̄mi parētes: qz voluerūt
 esse siles deoz. Per eadē peccauit nabuchodonosor vicēs Dauid. Hōne
 hec est babylon ciuitas magna quā ego edificauit in domū regni: in robore
 fortitudinis mee et in glia decoris mei? Cūq̄ sermo adhuc eēt in ore regis
 vor d celo ruit. Tibi v̄ nabuchodonosor rex: Regnū tuū trāsbīt a te: et ab
 hoib⁹ efficiēt te: et cū bestijs et feris erit habitatio tua: fenū q̄si bos comedet:
 et septē tēpa mutabunt sup te: donec scias qd dñes excelsus in regno hoim et
 ciuicūq̄ voluerit det illud. Eadēq̄ hora s̄mo complet⁹ sup nabuchodono
 sor et. Per eandem peccauit dauid iubes numerare pplm̄ suū. ij. Reg. vi.
 q̄ facto percussit angel⁹ dñi septuaginta milia viroz. Peccauit et abiaon fili
 us ei⁹ et fere reges oēs peccātes p eadē peccāt cū sit fons et origo mali. domi
 nat aut potissimū in muliere: et tñ a ygine videlicet maria caput ei⁹. Peritū
 est: qz respexit hūilitate ancille sue et. Ordo est. O supbia dānosa. i. plena
 dānoz: q̄ vsu sectabor. i. psequar te: oia mala sunt nata te duce. i. ad ducēt:
 cūctis. s. ea patiētib⁹ lucifer pulcherrim⁹ angeloz ruit summo ethere p te
 i tenebras. s. ifernales: et prim⁹ p̄. s. adā: ruit ab ore paradisiaco. i. paradī
 si terrestri. Auctor babyloni⁹. s. nabuchodonosor q̄ edificauit vel auxit bay
 bylonē: vidit p te se pecudē et edit. i. comedit fenū tanq̄ foret. i. esset bos: da
 uid rex qm̄ iussit te stimulante numerare pplm̄: pdidit ip̄m inno cū cur se
 cter. i. pseq̄r singula: tu polluis oēm virtutē: qz Si tibi nobilitas sapia for
 maḡ det. Sola supbia destruit oia si comterur. Virgo modesta videlicet
 maria vt dixi. Cetera patent.

De usurariis et feneratoribus

Publica perniciēs et gens inuisa tonantis
 Ducuat ut fortem lucraque magna petat
 Absque labore suo: nummo nummū pariente
 Et re rem: dives protinus efficitur.
 Nil ius canonicum i. sibi obstat sanctio christi
 Quin animā placito vendat et astra lucro
 Scribit i. usurarios et feneratoros de quoz perniciēs sequēs erit pagina: di-
 cunt aut publico perniciēs qz exhauriūt pauperū fortunas dū spe dilationis
 fenus parumpendūt: et ita cum pignora statuto die redimere nequeant: tāti
 tempora quā pecuniā usurariū vendūt. Nō em̄ ultra dimidiū valoris mu-
 tuo dant. Quid est: Perniciēs. i. peremptio et destructio publica. i. publice
 nocēs: et inuisa tonanti. i. deo cōtra cuius liberalitatē et edictū facit: mutuat
 id ē mutuo dat ut perat forte. i. quēdā mutuo dederit: et magna lucra. i. feno-
 ra. Et re rem sup. pariente. Cetera patent.

Durinus ex nimio studio fit stultus ex astu
 Interq; astutos stultissimus insipientes
 Est qui pro lucro dumtaxat mutuat amplo
 Nam sibi dū sapiens rebusq; videtur onustus
 Infelix praua delirat mentem; miserq;
 Accumulat sero que flebit fenora luctu
 Et procedit eo dementie: vt omnia preter
 Que frumenta domi conseruat; perdita leto
 Conspiceret vultu: quo pluris vendat egenti
 Nil timet ille imbres nec casum grandinis horret
 Nec rigidam glaciem; nec solis cauma nec estum
 Būmodo salua suis conspexerit omnia cellis

Durin⁹ xc. Scribitur ex titulo patet in usurariis q̄s qz callidit
 p stimi sunt a plurib⁹ prudētissimi censent: eo q̄ labore alieno viuūt
 in respēctū dīssima q̄si paradoxicos voco stultos ex astu z insipientes
 tes astutos: sicut Iuuenalis turpiter viuētes z caste loquētes vocat Do
 eraticos cinedos: Sane nō est periculosior stultitia q̄ qua quis nimis astu
 tus seipm capite: vt faciūt usurarij: q̄ callide q̄dē nūmos piscant: s; aiā p
 digunt. Sunt autē p̄nitiosissimi: qz oīm rerū preterq; earū quas domi asser
 uant: corruptionē eropant. Innumere autē sunt usurarioz z eoz q̄ in frau
 dē vsure negociant species: quas ne forte ignaros q̄ scire periculosum ē do
 ceam p̄teribo. In eos autē est illud euāgelicū Lucē. vj. Mutuū dantes nō
 bil inde sperantes zc. Ordo autē ē: Plurim⁹ stultus fit ex nimio studio.
 id est molimine rei alicui⁹ obtinēde: z ex nimio astu. i. versuta z calliditate.
 Et sup. is q̄ mutuat. i. mutuo dat dūtaxat. i. solūmō p̄ amplo lucro. i. fe
 noze grādī: est stultissim⁹ inter insipientes astutos. i. q̄ credunt se astutos: cū
 eū nō sint. Nā dū talis videt sibi sapiēs z onustus. i. honorifice oneratus:
 reb⁹. i. diuitijs: ip̄e infelix delirat. i. facit: praua. i. deprauata mēte: z ip̄e mi
 ser cū putat se beatū: accumulāt fenora q̄ flebit luctu sero. i. nimis tardo: qz
 post mortē. Raro em̄ q̄ audēt male acquirere bñ restituit. Et p̄cedit eo. i.
 ad id: dementie: vt conspiceret leto vultu oīa frumēta esse perdita: id ē cor
 rupta: p̄ter ea q̄ ipse p̄seruat domi. s. sue: quo. i. ideo vt vendat. s. sua. pluris
 id est maioris p̄cio: egenti. Ille. i. talis: nil timet imbres: nec horret. i. cum
 horroze expauescit: casum. i. p̄cipitationem grandinis: nec glacīē rigidā. i.
 asperā z uehementē: nec cauma. i. intensum calozem: nec estum. i. fauorē solis
 dummodo. cōspexit omnia. s. sua salua sup. in cellis suis.

De optantibus ob diuitias mortem alterius.

In mortem alterius spem tu tibi ponere noli
Nec mortem auersam citius quo porter asellum
Armabis ferro: deus irrita vota retardat
Ex studio nimium subito fit nemo beatus
Nam cum leticia venit expectatio iusto
Et perit iniustus spes impia concita votis.

Scribit in stultos et ipsos qui pro morte alterius ditiores fieri expectant: sed deus irrita vota retardat. *Uñ Eccl. xxvii.* Hereditas ad quam festinat in omni pio nouissimo benedictione carebit. Et ideo ex studio nimium subito fit nemo beatus. i. vere diues. Nam cum letitia. *Uñ puer. x.* Benedictio domini diuites facit: nec sociabit ei afflictio. Expectatio iustorum letitia. spes autem impiorum peribit.

Upperare cito possessio possit a fello
 Per mortem inualidi: quā uehit ille senis
 Currere ferrato quoniā properantius illum
 Calce puto: ferro munio z ere pedem
 Nec tm̄ annosi fatum pretendo potentis
 Uerum etiā pueri: si modo febris adest
 Et precor o superi pereant quem primus heres
 Impello febr̄i nam trem̄it ille mala
 Atra bili tumet: stomachum tussis quatit egrum
 Nec latet in fragili corpore certa salus
 Quid dubitem: neriō si tertia ducitur vxor
 Desperem infante m̄ ducere posse semel
 Talia iactantem spes stultum nutrit inanis
 Qui nescit fatum tam properare suum

Upperat cito. Scribit in eos q̄ sibi spem collocant in mortē alteri
 v r̄i: cū tm̄ ip̄i sepe hoies moriant: et si sup̄uixerint cū inertes z igna
 ui sint plus detrimētī q̄ cōmodi tm̄ capiūt. Ordo autē ē: Ego mu
 nio ferro z ere. i. omni q̄ possum via: pedē: scz a fello: vt possessio possit p̄pera
 re: id ē cui⁹ aduenire mihi a fello cito. i. festino: p̄ mortē seuis inualidi: quā
 scz mortē: ille. i. a fello: uehit: qm̄ ego puto illū currere p̄peranti⁹. i. festinā
 tius: calce ferro: munio. **U**irgili⁹ dixit ferrata: vt dubij gn̄s noscas. Nec
 ego pretēdo tm̄ fatū. i. mortē: potēt. i. diuit: annosi. i. multoz annoz. **U**er
 r̄uetiā pueri si mō febris adest sup̄. illi aut adest mihi auxilio. **E**t precor o s̄
 cens: O superi: pereat. i. moriat is: quē ego: heres prim⁹ impello. i. virgo
 vt succedat: nā ille trem̄it febr̄i mala. i. nociua sibi: z tumet. i. inflat: bili. i.
 cholera: atra. i. nociua: z tussis patit. i. cōcutit stomachū egrū. i. sauciū: nec
 certa salus latet i toto corpore. **Q**uid dubitē sup̄. mortē ei⁹ sperare si tertia
 vxor ducit. i. ad sepulch̄rū: neriō. i. illi diuiti z auaro romano: quē p̄s⁹ car
 pit qui ea lege vxores ducit vt si sup̄uixerit dotem nō restituar: z ita veneno
 aut aconito vxores sustulit: desperem. i. debeaz desperare posse ducere. i. ad
 sepulch̄rū: semel infante scz cui succedā: vt filio fr̄is: z parribi⁹s etiā p̄prio.
Spes inanis nutrit stultū iactatē. i. vane loquētē talia: q̄ nescit fatū. i. mor
 tem suā cū p̄perare. i. festinanter accedere seu aduētare. **Q**uia vt d̄zenei. vj.
 sepe filiū sepelit pater **U**erba virgilij loquentis de descendenti⁹ ad infer
 ros sunt hec: huc ois turba ad ripas effusa ruebat. **M**atres atq; viri defun
 ctaz corpora vita. **M**agnanimitū herou: pueri inuptez puelle **I**mpositū
 rogio iuuenes ante hora parentum.

Benō obseruantibus dies festos

Simias rbeda vehit is patenti
 Queritans victum miserum pudendo
 Ludicro. quisquis violat sacrorum
 Festa dierum.

*Carminē hoc scribit i eos q̄ dies dñicos ⁊ festinos aut ludicra arte aut ve
 rito exercitio violāt: intēti lōge acri⁹ terreno luero: q̄ celesti bono. Contra
 mētē decalogi. Eto. xx. Memōo vt diē sabbati scifices. Sex dieb⁹ opera
 beris ⁊ facies oīa opa tua: septio autē die sabbatū dñi dei tui est: Non facies
 oē op⁹ in eo: tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua: seru⁹ tu⁹ ⁊ ancilla: tua: iumentū tuuz
 ⁊ aduena: q̄ est intra portas tuas. Sex em̄ dieb⁹ fecit de⁹ celū ⁊ terrā ⁊ ma
 re ⁊ oīa q̄ in eis sūt: ⁊ requit in die septimo: idcirco bñdixit dñs diei sabbatū
 i: ⁊ scificauit eū. Dico ꝑtra mētē facere q̄ dies dñicos violant: qz vsqz ad
 xpm̄ quodāmodo cessandū erat ⁊ ita sabbatū colendū: post xpm̄ autē vinea
 dñica colenda: ⁊ ita dies eius scificandus operibus bonis.*

Titulus, xcij, Fol, lxxxviii,

Luce sacra requiescat humus: requiescat arator
 Et graue suspenso vomere cessat opus
 Omnia sint operata deo: non audeat vlla
 Vanificam pensis imposuisse manū
 Dicamus bona verba venit natalis ad aras
 Quisquis ades: lingua vir mulierq; faue
 Urantur pia thura foris: vrantur odores
 Quos tenera terra diuitie mittit arabis
 Obscenos procul esse volo: discedat ab aris
 Cui tulit besterna gaudia nocte venus
 Casta placent superis: pura cum veste venite
 Et manibus puris sumite fontis aquam,
 Ebrius atq; vorax lucro: mercator avarus
 Atq; petulca venus distet ab ede sacra
 Nec mihi cessator placeat qui dormiat vsq;
 Nam peragenda bono sunt pia facta die

Luce sacra. Cohortamur etiā e gētilib⁹ poetis ad diei festi sanctifi-
 cationē cū castitate vite. Nā vt etiā dixit Juuenal⁹ saty. vj. Ille pe-
 tit veniā quotiēs nō abstinet vxor. Cōcubitū sacr⁹ obseruādū die
 bus. Varo aut Beor. j. cohortat agricolā ad colēdā deī frugū dicens: In
 p̄mis venerare deos atq; annua vota Sacra refer cereri &c. Carmis huius
 pars vt adnotauit est ex tibullo elegiaci carmis tersissimo scriptore: nec eget
 multa expositione: pauca tū pcurram. Omnia sint opata. i. ope festiuo exē-
 bita deo. i. ad honorem dei. Nō audeat vlla mulier: pensis. i. lane aut lino
 penso pilus q̄ colo imponat. Natalis. s. dñi: aut diue virginis: aut diui ba-
 priste: aut dies nata⁹ ist⁹. i. quo in celesti patria q̄si iā nati primū cōparuef-
 sancti quoz festiuitas indicit. Faue lingua. s. sic ora: vt diuinū officiū non
 disturbes. Foris. i. incēforis aut thuribul⁹ in q̄bus ignis p̄sis. i. dozes. i.
 aromata aut alie spēs odorifere: teneri. i. mollis. Varo. India mittit ebur
 molles sua thura sabei. Obscenos: de ill⁹ em loquit idē tibull⁹ dicens: Vos
 q̄z abesse p̄cul inbeor: venus besterna. i. cōcubit⁹ p̄cedentis noctis. Pura cū
 veste. i. māda a pollutiōe nocturna: qd̄ ad vestē illā nuptiales cui⁹ meminit
 dñs i euā. torq̄ri posse Aquā fontis. s. sacrati aut bñdicti: vt a nobis irerp̄-
 tari p̄t. Nā auctor intellet de flumine sacro. i. aq̄ fluēte: cui vim purgat
 nā credebāt iesse. Cetera q̄ nra sūt patēs. Turco ligurior. Petulca petulās.
 p̄ iij

De his qui cum tristitia largiuntur.

Cuncta manus auidas fugiunt heredis amico

Que dederis animo.

At mihi que tristi dederis munuscu' a vultu

Tu tibi perdidieris.

Diligit oipotens hilarē deus ipse datorē:

Luctificūq; fugit

*Scribit in eos q̄ inuiti dant: in quos sunt vulgari illi ꝑsiculi. Da facile
leto: sine leticia facies. Qd̄ dederis p̄dis rem meritūq; rei. Cetera scriptū ē:
Hilarē datorē diligit deus. Et beatus ē sp̄ dare q̄ accipere: q̄ dat deuincit
qui accipit: deuincit. Prima duo carmina sunt horatiana q̄ inuitat ad li
beralitatē: q̄quidē que dederis inquit amico. i. benefico ⁊ lubenti animo:
fugiunt manus heredis auari: q̄ manent tibi. Unde id̄ solū inuenimus in
altero seculo qd̄ hic dederimus. Cetera patent.*

Sulte quid inuita pferis mihi munera dextra
Affectum plus q̄ munera dantis amo
Si dare vis domino munuscula grata supremo
Et te non dederis: munera perdideris
Resperisse ad abel ⁊ ad eius munera fertur
Et dona ob dantem complacuisse scias
Diuces em̄ dominus nostri non indigus auri
Accipit vt dantem pluribus accumulet.
Da cito: da lete: da recte: da q̄ facete
Da tua: da digno: da tribuenda deo
Da nihil exprobrans: da nil ex munere captans
Sit merces dominus: si dare grata cupis.

Sulte qd̄ inuita ⁊c. Scribit in inuitū datorē q̄ tristitiā vultu p̄
 dit dū mun⁹ offert: qd̄ nec deo nec hoīb⁹: vt iā dixi acceptū ē. **D**
 do autē ē: **S** stulte: qd̄. i. ad qd̄: pferis. i. porro offers mihi munera:
 dextra inuita. i. significāte te inuitū: ego amo plus affectū dantis q̄ munera
 dantis. **S**i vis dare dño supremo. i. celesti munuscula (q̄ qd̄ ei dederis
 cui te ⁊ tua oīa debes: non nisi munuscula sint censenda) ⁊ nō dederis sup.
 ei: sez ipm. i. piū ⁊ mūdū cor: qz cor cōtrītū ⁊ hūiliatū de⁹ nō despiciet: tu p̄
 dideris munera tua: de⁹ fert̄ Ben. iij. resperisse ad abel ⁊ ad munera ei⁹: h̄
 est p̄t⁹ ad dantē q̄ ad data: vt scias dono cōplacuisse ob dātē: sicut de⁹ di
 ligē nō gētē ob locū: s̄ locū ob gentē. **E**m̄ p̄ qz dñs diues. s. in seipō: ⁊ non
 indigus nr̄i auri neq̄ alterius rei: accipit. s. a nobis: vt accumulet. i. auget
 dantē plurib⁹. s. bonis. **A**ddo decē pprietates decenter dantis. **Q**uarū p̄
 ma tāgīt cū dico: da cito: qz vt seneca dicit: q̄ cito dat bis dat. **N**ō debem⁹
 q̄ expectare donec obnixe nos rogauerit amicus: qz nihil carēmit q̄ qd̄ p̄
 logas fronte rubente p̄ces. **S**eda cū addo: da lete: qz bylarē datorē diligit
 dñs. **T**ertia: da recte. i. tu sis dign⁹: qz vt dixi resperit ad abel prius q̄ ad
 mūera. **Q**uarta da facete. i. lepide ⁊ urbane: qd̄ comic⁹ ille phedria dicit: mu
 nus nrm̄ eroznato p̄bis q̄cū potes. **Q**uinto da tua. i. ppria nō aliena. qz seri
 ptū ē: honora dñm de substantia tua. **S**exta da digno. i. nō lenoni: nec histri
 oni: nec meretricule: nec q̄ ex dono deterior fiat. **N**ā vr̄il⁹ esuriētī panis: rol
 lif si de cibo secur⁹ iusticiā negligat: q̄ esuriētī panis frāgat: vt iniusticie se
 duct⁹ acq̄scent. v. q. v. nō oīs. ⁊. lxxxij. di. c. pasce. **S**eptia: da tribuēda deo.
 i. digna deo nō corrupta neq̄ imūda. **D**icraua: da nihil exprobrans: qz vt dī
 cit Licero in lecto. **D**iosū ē gen⁹ hoīm officia exprobrantiū qz meminisse
 d̄ is q̄ accepit: nō exprobrare q̄ dedit. **N**ona: da nil ex munere captans vt fa
 ciunt piscatores. **D**ecima. **S**it dñs merces. i. finis si dare grata cupis.

De segni ocio torpentibus

Spargo soporiferū pingui tellure papauer
 Quod sibi torpentū p'urima turba leget,
 Rarus em̄ vigili tractat peragenda labore
 Sed facit in toto plurimus orbe piger.
 Ante focum stertit traheret dum pensa neera
 Nec facit officii p̄thias vlla suū

Spargo ꝛc. Scribit i pigros ꝛ somnolentos in hꝛ agrū inimicꝛ hō suꝛ
 perseminat zizania: hoc est soporifera papauera. qdꝛ ad oē bonū opꝛ reddū
 tur pigri ꝛ ad oēm libidīnē peltues: vt i sequēti pte latiꝛ dīcā. vñ ꝛ Oulꝛ.
 Querit egitꝛ qre sit factꝛ adulter promptu causa ē desidiōsus erat. Sūc
 em̄ torpor ꝛ somnolētia parētes egestatis. Vñ Sapiens. puer. xviij. Usqꝛ qꝛ
 piger dormit: qñ cōsurges a somno tuo? Paululū dormies paululū dormi
 tabis: ꝛ veniet tibi quasi viator egestas. Neera turpis vera. P. thias negli
 gens ancilla.

Titulus,xciiij. Fol.xc.

Olia letifero nimium perfusa sopore
 Fregerunt vrbes:pp'los:romanaq; regna
 Prestabat castas humilis fortuna latinas
 Quondam:nec vitijs contingi parua sinebant
 Lecta labor:somniq; breues:z vellere tusco
 Clerate:dureq; manus:ac proximus vrbi
 Annibal:z stantes collina in turre mariti
 Post passi longe pacis mala:senior armis
 Luxuria incubuit:victuq; vlciscitur orbem
 Prima peregrinos obscena pecunia mores
 Intulit:z turpi fregerunt secula luxu
 Diuitie molles:z pulsus ocia curis
 Ocias si tollas periere cupidinis arcus

*O*lia letifero. Scribit in desidiosos:corpētes:somnoletos: pigros: tardos acidulos: z i mala ocia vñ plurima nascunt mala. Signūc em̄ inopiā p quā multi furant. Signūc libidinē p quā multi polluntur. Signūc torpore z inertia: p que z quā mlti i captiunt: mltiq; perierūt vt troiani: dū greci quos abūsse rati inuadūt vrbe vino somnoq; sepulsi sūt. Et etiā romana maiestas de q̄ ex Iuuenale saty. vj. pri^o locuti sumus atq; nunc iterū loquimur. Ordo autē est: Ocias: nō litteraria s; cessatiōes ab opere honesto: pfusa. i. tincta sopore. i. pfunda dormitione: letifero. i. mortē afferēte: frigerūt vrbes: vt babylonē sub sardanapalo: troiam sub priamo: corinthū z alias q̄ plurimas: pp'los earundē incolas: z regna romana. Quia vt dicit Iuuenal' saty. vj. Fortuna humilis. i. modica possessio que est mōt industrie z sollicitie: qz miseris sollicitia reb⁹: p̄stabat. i. exhibebat quondam latinas. s. mulieres in latio habitātes vt romanas castas: nec labor z somni breues z manus vecate. i. fatigate vellere tusco. s. carpendo z trahēdo: z turre. s. p callos inductos. Ne annibal vult cartagineñ. hostis acerrim⁹: prius vrbi: z mariti stantes ad excubias in turre collina: quā annibal obsederat. i. cure p maritis z nulle voluptates cū eis nō sinebant tecta parua contingi. i. p̄aminari vitijs. Romani sup. sunt post. i. deinde passi (Iuuenalis autē respiciēs ad se z sua rpa dixit Nūc patimur mala. i. incōmoda: longe. i. diuturne pacis ob que Laco vetuit cartaginez delendā. luxuria senior: sez in romano: armis. i. q̄ fuerūt arma hostiū: incubuit. i. vrbe inuastit: z vlciscit orbē. s. terrarū victū: qz vincit ei⁹ victores. Pecunia obscena ab effecta intulit prima in vrbe mores peregrinos: z ita barbaros: z diuitie molles et ocia curis pulsus fregerunt secula. s. romana: luxu. Si tollas ocia arcus seu artes cupidinis dei amorū periere.

De extraneis et infidelibus stultis.

Hactenus stultos monuit fideles
Ut fide salua / fugiant iniquos
Et leuis mores: genuit: & tanto
Pondere cymba
Nunc opus pistri celerit: vel ampla
Quam gygas egit validus: chimera
Si velim infidos simulat: & spurcos
Prendere turchas

Scribit in stultos infideles: quorum cū longe maior sit q̄ fidelū cetus
(Nā & plures sunt: & nullus apud eos sane mentis) dico christianos vectos
cymba: id est modica nauicula: que tamen pondere pressa genuerit: turchas
vero pistri celerit aut chimera ampla traducendos. de quibus nauibus patet
encl. quinto.

Titulus. xcy. Fol. xci.

D Rob superi quanta est stultorū copia mundo:
 Jure quidem stultos dixeris innumeros
 Nāq; pagano:um turcharūq; improba turba
 Non recipit sanum nec sine labe virum
 Impia fallacis gens castra secuta magistri
 Befecit verum non sine fraude deum
 Pinguia terrarum comedunt; spectantq; procacis
 Illecebras carnis summa futura bona
 Quocirca stricto frangunt sibi guttura fune
 Ut cito speratum detur habere bonum
 Utant vina palam; ceu vesci carne suilla
 Contra naturam supra nephanda probant
 Quid multa; a vero quia lumine declinarunt
 Equum est in tenebris vsq; manere suis

Rob su. Scribit i turchas: saracōs: tartaros: scythas: bohemos
 p morauos: pragēses: dentq; in oēs paganos. i. ignobiles infideles:
 nō credētes ac hereticos: oēs ei tales ifaniūt: nec simplici qdē furo
 re: s; ppe ifanabili: q; q nō crediderit: tā iudicat est. Sūt autē pene infiniti.
 Un de illis verificari pōt illud qd sepe recitaūm. Stultoz infinitus est
 numer. Atq; vtiā soli illi eēt stulti: aut nō tot pmanerēt stulti: sed prob
 scel: stultoz creseit numer: sapiētū q minim est decreseit. Addi pnt his
 etiā idolatre pūsci seculi. de qb oib vid: dictū illud Deut. xxx. Impin
 guat ē dilect: r recalcitrauit: in crassat ē pinguat dilatat. Derelict deū
 factorē suū r recessit a deo salutarī suo. Prouocauerūt eū in dijs alienis r i
 abominatiōib; ad iracūdiā cōcitauerūt. Immolauit demonijs r nō deo:
 dijs q; igno: abāt. Noui recētesq; venerūt q; nō coluerūt patres eoz. Deū
 q te genuit dereliquit: r oblit es dñi creatoris tui. Uidit dñs r ad iracūdiā
 puocat ē: q; puocauerūt eū filij r filie. Et ait: Abscōdā faciē meā ab eis:
 r cōsiderabo nouissima eoz. Gnatio em̄ pueris ē r infideles filij. Ipsi me pu
 uocauerūt in eo q nō erat de: r irritauerūt i vanitatib; suis: Et ego puo
 cabo eos in eo q nō est ppls r in gēte stulta irritabo illos. Ignis succensus
 ē in furore meo r ardebit vsq; ad inferni nouissima. Et reliq; q sequuntur.
 Ordo est facilis. Turcharū poti q; turchoz dixer. Sūt q putēt pū teu
 eros victos pagani sūt q; vulg; villanos vocat. i. ignobiles r rusticos: cū xpi
 ani omēs sint vincti plusq; regali chrysmate. Nec sine labe turpissimi pcti.
 Fallac; mgfī mahometi: defecit: p defectōez derelict. Futura bona. i. i al
 chorano pdicat heresiarcha. frāgūt guttura. i. strāgulāt se. Utāt palā: q;
 i occulto potāt. Declinat spōdat ē plus: qlis i Suetonio. Cetera patēt.

Num dijs equales tantæ vesania mentes
 Aut quidnã fidei patit̃ republica tanta
 Detrimenta sacre: ferus hostis ad ostia tendit
 Tam tyberina viã vicq; est q̃ marte resistat
 Aut studio aut opibus: verũ ne carbasa nauis
 Stultifert̃ scandam digitis compesto labellum
 Scribit̃ in reipublice xp̃iane p̃ceres ⁊ sumos potentat̃: quoz cũ sit sm̃
 Iuuenalẽ dijs equa prãs: desidũs tũ aut secordia fidelũ regna ab infidelibz
 occupant̃: cũ etiã bizantiũ seu Constantinopolitanũ imperiũ (vt nimis hic
 rosolymitanã iacturã plorem) hoc seculo primo amiserim. Sed hec nõ
 sunt mihi visa nostre nauis onera: nõ em̃ ausim xp̃i vicariũ nõ mō carpe: s;
 ne monere quidẽ: quo circa consilio Iuuenalis digitis cõpesto labellũ: viã
 gitis quidem cum ille digito dicat qz de neutra p̃tate hiscere ausim.

Discite mortales sôphie p̄cepta superne
Magna loquar paruis aduigilate modis
Sens indocta deũ placito venerare timore
Sandata obseruans eius ⁊ imperij
Vos proceres summi subiectos noscite celo
Doctrina atq; armis protegitote bonos.

Quæsp̄e admonere nõ ausim induco sapiam admonet̄: alludo aut̄ez ad illud p̄uer. viij. Audite qm̄ de rebus magnis locutura sum ⁊c. Placito qz nõ feruili sed filiali: vt s̄o dicit̄. p̄uer. i. Timor dñi p̄ncipiũ sapientie. Sã data eius s. dei ⁊ vicarij eius: ⁊ imperij. i. brachij secularis vbi diuinit̄ non repugnant. S̄ p̄ceres summi. i. papa ⁊ impator ac reges noscite vos subiectos celo. i. deo celesti: ⁊ protegitote bonos. s. subditos doctrina: qd̄ papæ ẽ: ⁊ armis qd̄ impatoris officium.

De assentatorum admissoribus

Rheb⁹ vt ignauo neget assessorē agitari
 Cui male si palperē recalcitrat vndiq⁹ tutus.
 Sic vir palpones sapiens fugit atq⁹ gnatores
 Nam falso auscultans famulos prauos habet oēs
 Scribit prim⁹ in eos q⁹ admittūt assentatores in q⁹ ē hec ps prim⁹ i assen-
 tatores ipos in q⁹ erit seq⁹ns. Rheb⁹ ē nomē equi ipi⁹ mezent⁹; apud mas-
 ronē li. x. ad quē sic inq⁹t ipe mezent⁹ moribūd⁹. Rhebe diu res siq⁹ diu mor-
 talib⁹ villa ē. Virgim⁹; aut hodie victor spolia illa cruenta. Et caput enee res
 ferēs lausiq⁹ dolo⁹ vltor eris meci: aut aperit si nulla viā vis occubēs pa-
 rsi: neq⁹ em fortissime credo iussa aliēna pati z dños dignabere teucros zc.
 Accipit q⁹ p equo ferocis q⁹ nō vult ab ignauis palpari: sicut nec vir prudēs
 a palponib⁹ .i. adulatorib⁹. Gnatores sunt parasiti. Cui male se palperē:
 id est blandiaris palpando. est autē versus horatian⁹ ser. ij. Nā falso. i. falla-
 ci. auscultās. i. credens: de quo alibi dixi z dicam.

Et de assentatoribus ipsis. Li. xcviii. Fol. xciiij.

Dedita diuitibus gens assentat ineptis
 Et palpat pulmis muneribusq; serum
 Preditus at virtute recalcitrat vndiq; tutus
 Nec verbis blandis arrigit auriculas
 Sepe igitur falsus delator crimina fleuit
 In sua conuersum tergoza ferre gradum
 Quam mardocheo delator struxerat aman
 Pertulit assuero rege iubente crucem
 Uixq; ferox siculi faber inuentorq; iuueni
 Ba precor ingenio munera digna meo
 Dixerat: z phalaris: pene mirande reperto:
 Ipse tuum presens imbue (dixit) opus
 Tristitia cesorum qui fata tulere viroꝝum
 Dauid rex meritam iussit obire necem

*Erdita diuitibꝝ zc. Scribit i aduatores assentatores z delatores
 p qbꝝ plurimi corꝛupunt ꝑncipes z diuites fatui: q si saperent tales
 nō admitterēt. vñ dicit gnarho parasitꝝ z assentator maximꝝ apꝑ
 terētū in eunucho. Sūt q se ꝑmos oim rerū eē volūt nec sunt. hos cōsector
 simul qꝑ dicit laudo. id rursus si negant: laudo. Postremo imperauit ego
 nec mihi oia assentari. His questꝝ nūc est multo yberimꝝ zc. qꝑ quid eue
 rū est vbi stultꝝ e quē laudat: verū ꝑditꝝ ꝑtute recalcitrat vt equꝝ ferꝝ de q
 priꝝ dicit. vñ stulti inuēti sunt aduatores z delatores z Aman de quo He
 ster. viij. ix. x. satis nota est historia: z perillus q phalaridꝝ agrigentinoꝝ ty
 ranno volēs cōplacere: enēū taurū confluauit vt inclusus reus subiecto igni
 toꝝ quereꝝ: z vor hois grauit exclamātꝝ mugitū bouis imitareꝝ: ne forte hu
 mana voce flectat tyrannꝝ. Eterū phalaris artificē ꝑmū supplicio illo as
 fecit. vñ Ouidiꝝ: vt munda munere ꝑses da ꝑcor ingenio zc. vt i textu nꝝo.
 De his ꝑo q dauid triste attulerūt nunciū credētes ei cōplacere ob morteꝝ
 filij Saulis habet. ij. Regꝝ. iij. Quō a rege iussi sūt trucidari his ꝑbis: U
 uit vñs q eruit aiam mea de omni angustia: qm eū q annūciauerat mihi z de
 terat mortuꝝ est saul: q putabat se ꝑspera renūciare: tenui z occidi eū in sic
 lech: cui oportebat me mercedeꝝ dare ꝑ nūcto: Quāto magꝝ nūc eū hoies
 ipꝝ i terfecerūt vtrū sanonū in domo sua sup lectū suū: Nō querā sanguinē
 eiꝝ de manu vā z auferā vos de terra: Precepit itaq; dauid puerꝝ suis z i
 terfecerūt eos ꝑcīdētes manꝝ z pedes eoꝝ suspēderūt eos sup ꝑiscinā in bez
 bron. Palpat. i. blande tractat vt est in puerbio: serum. i. equū. Falsus aut
 fallax aut deceptꝝ ꝑe sua: imbue. i. intinge sanguine tuo. Tristia fata: tam
 saulis qꝑ Isbosech filij eius. Etera patent.*

De facile credentibus.

Qui cito credit lenibus susurris
Non vacat culpa: quæ enim malorum
Vis regnat: licet haud probata
Credere nulla.

Scriptis i eos q cito credunt quæcumq; audiunt a delatoribus et adulatoribus. In
his bz. ij. q. ij. nō solū. z. xxx. q. v. nullū. xvj. q. ii. c. j. z. lxxvj. vis. si qd inter
cetera: sic: Nō solū ille reus est q falsum de alio pferit: sed etiā is q aurē cito cri
minibus pber. Nullū aut verā iustāq; pbatōnē iudicare aut dānare debem.
Malicia q; audita nullū moueant: aut passim dicta absq; certa pbatōne
q; vnq; credat: sed ante audita: diligenter inquirat. Et similia. Quid est
Qui credit cito susurris. i. insufflationibus lenibus. i. a futilibus authoribus nō
vacat. i. nō vacuus est culpa: q em tanta vis. i. copia malorum regnat licet
nulla credere haud. i. nō pbata. i. legitime.

Uir sapiens patulas stulto non arriget aures
 Percunctatorē fugiet: nam garrulus idē est
 Precipue vxori non credet multa querenti
 De seruo aut nato: qua re periisset ioseph
 Castus: vt hippolitus: nisi maximus etheris auctor
 Prosperisset ei: melius q̄ rector aquarum
 Theside misero: ceciditq̄ miserrimus adam
 Credulus vxori: sic lapsus achab: perijtq̄
 Perfidus herodes: At contia credula nesso
 Deianyra ruit: sed quid per singula curram
 Omnes consilio iusti capiuntur iniquo
 Quod nisi crediderint iustum nunq̄ sequerentur.

Ir sapiens &c. Scribit in stultos nimium credulos q̄ adulariorib⁹ ac
 delatorib⁹ seu delatrici⁹ auriculas p̄bet: vt eua sp̄cti dicit: Ne
 quaq̄ mouemini: sed eritis sicut vñ. & ad eue. Et phutifar vxori
 ioseph iustū & castū de stupri interpellatione accusanti: vt fabule de hippo-
 lyto dicit: quē these⁹ rex athenarū credul⁹ phedre vxori ob suspectā stupriā
 diuoluntatē eā a phocis p̄sternat⁹ dilacerādūz p̄curauit. Et achab rex q̄
 filio vxoris iezebel p̄misit occidi naborb: vt haberet ei⁹ vineā & secut⁹ est
 idola q̄ fecerat amozrei. iij. Reg. xxiij. Peccauit etiā herodes filio ei⁹ quā
 p̄ vxore habuit. nā diuū baptistā de collādū tradidit. Econtrario deianyra
 vxor hercul⁹ cōfidēs nesso cētauro marito eritiū venenata camisia tulit. De
 nīq̄ raro iust⁹ peccauit nisi p̄ malū cōsiliū: nā nisi bonū putaret: nō ipm se⁹
 queref. Ordo autē est: Vir sapiens nō arriget stulto aures patulas. i. sp̄ parē
 tes: fugiet p̄cūctatorē. i. sciscitatorē occultorū. nā idē est garrulus. i. futilis
 nedens secreta celare: p̄cipue nō creder vxori querētī multa. i. multū: de ser-
 uo aut nato. i. mariti hoc ē p̄uigno suo: vt phedra de hippolyto: qua re. i. ob
 quā rem. i. nimīā credulitatē mariti in vxorē: ioseph castus nolēs cognosce-
 re vxore: phutifarīs periisset: vt sup. perijt hippolyt⁹ filio thesei: accusat⁹ a
 phedra nouerca: nisi maxim⁹ auctor etheris. i. ver⁹ de⁹ celi & terre rex & crea-
 tor: p̄spexisset meli⁹ ei. i. ioseph: q̄ rector aquarū videlicet neptun⁹ aut ege⁹
 sup. p̄serit theside. i. filio thesei: videlicet hippolyto: misero. i. miserando.
 Adā miserrim⁹ vel p̄pter iacturā vel p̄pter deceptionē. cecidit credulus vxor-
 ri. i. eue: sic lapsus sup. est achab: de quo tā dicit. & sic perijt herodes q̄ diuūz
 baptistā decollari vt placeret vxori & filie ei⁹ iussit. Et. i. econtrario deiany-
 ra vxor hercul⁹: ruit. i. ad necē mariti. credula. i. q̄ crediderat nesso. i. cētau-
 ro: q̄ occisus telis herculis hydrino sanguine infectis vt vltionem necis sue
 haberet: p̄suasit mulieri vt herculē sola possideat camisia suo sanguine im-
 buere: quā vbi induit hercules ardore redijt. Cetera patent.

De nauigantiū temeritate.

Turbida cōmotis fore ventis equora noui
De tamen in pelagus traxit auaricia
Nunc penas pendens dñs surdis vota precesq;
Effundo: ⁊ subitam posco misellus opem
Posco: sed irridet neptunus verba precantis
Iustum est discrimen qui petit inueniat

Scribit in temerarios piculoꝝ p̄ceptores in q̄s etiā p̄i. Nocui sumꝝ res
citauimus illꝝ Eccl. 3. Qui amat piculū: in illo p̄bit. h̄ autē locꝝ sp̄alit
p̄cernit nauigātes de q̄ꝝ temeritate erit seq̄ns ex horatio locꝝ. Nūc penas
p̄dēs. i. p̄soluēs Irridet neptunꝝ: qz vt ēi mimis pul' lū. frustra neptunū
innocat q̄ sc̄dm petit naufragiū. Discrimē i. periculū: iterdū significat dis
ferentiam a discernendo: q̄ petit. i. q̄ aggredit. Cetera patent.

Illi robur tres triplex
 Circūpectus erat: qui fragilem truci
 Comisit pelago ratem
 Primus: nec timuit precipitem aphyricum
 Decertantem aquilonibus
 Ne quicquid deus abscedit
 Prudens oceano dissociabili
 Terras: si tamen impie
 Non tangenda rates transiliunt vada.
 Audax omnia perpeti
 Genus humana ruit per vetitum nefas
 Nil mortalibus arduum est
 Celum ipsum petimus stultitia: neque
 Per nostrum patimur scelus
 Iracundia iouem ponere fulmina.

Illi robur etc. Carmē est horatianū s̄mo carminū: q̄ carpsit temeritas
 hoim̄ aliena elementa terāni z̄ p̄cipue maria. Ordo autē ē: Robur. i. robustitas z̄ es. i. armatura triplex: aut amor yebemēs eris: erat circūpectus. i. in p̄cordijs illi q̄ primus comisit pelago. i. mari: truci. i. truculento z̄ imiti: rare. i. connectionem trabiū: aut nauē fragilē: qz̄ vix triū digitoz̄ densitate h̄ntē. Vñ Sap. xliij. Frez̄ ali⁹ nauigare cogitās z̄ p̄ se ros fluct⁹ iter facere incipitēs ligno portate se fragilē lignū iuocat. Illō em̄ cupiditas acq̄rēdi excogitauit. Et paulopost. Exiguō ligno credunt hoies aias suas etc. Nec timuit aphyricū. s. ventū p̄cellosū: decertantē. i. colluctantē: aq̄lonib⁹. i. vētis p̄rarū. De⁹ prudēs. i. p̄uidēs temeritatez̄ humanā: abscedit. i. sepauit: qz̄ z̄ aridā fundauerit man⁹ ei⁹. ne q̄c̄q̄. i. frustra oceano. i. magno mari orbē terrarū cingente: dissociabili. i. qd̄ dissociabile fecit cū p̄p̄ie terre adhereat: imo terrā coop̄iat. terras. i. regiōes habitabiles: si tñ. i. nihilomin⁹: rates ip̄ie: ordinē diuinā p̄tēnetes: trasiliūt vada. s. marina: nō tāgēda. i. q̄ tāgī nō debet ē. Gēs h̄iana audax p̄peti oia ruit p̄ nephās vet̄tū. s. a deo. Nil ē arduū. i. nimis altū aut difficile mortalib⁹: qz̄ nos petim⁹ stultitia. i. p̄ temeritate ip̄m celū: sic dedal⁹ q̄ volauit: aut edificatores turris babilonis aut. p̄met̄ he⁹ q̄ ferula ignem de curru iouis surripuit: aut q̄ p̄ stultitia sperant se ingressuros celū: neqz̄ patimur p̄ n̄m̄ scel⁹ iouē. i. iuuatē p̄tem q̄ de⁹ ē: ponere. i. deponere fulmina iracūda. i. iracūdie testimonia.

De veritate non tacendā tacentibus

Lum mihi diuini sit declamatio verbi
Iniuncta officio: plurima dissimulo
Hic etenim colaphis vel stricto territet ense
Ille neget mensis pinguibus accipere
Sic taceo verum quod non est rite tacendum
Flauem stultiferam meq; meisq; replens

Scribit in eos q̄ cū ex officio teneant veritatē p̄dicare dissimulāt: aut rī
more aut adulatione aut auaricia inducī. Verū qdē ē qd̄ alibi diximus q̄
q̄q; nocet oīa vera loq̄. Neq; vñt declamatores (vt in seq̄nti dicā) occulta
vitia reuelare exp̄ssis p̄sertim his q̄ ea cōmittunt neq; sūmas malefates sic
taxare cū vnice sint vt eoz vitia oib; inotescāt: verū p̄nt vitia detestari etī
am si vñt loci illi polluti sint: neq; vnq; veritatē tacere s̄ p̄duxerit ad salu
tē audientiū eam exp̄fisse. Carmina patent.

Uir bonus et sapiens audebit dicere pentheu
 Rector thebarum quid me perferre paties
 Indignū coges: Adimā bona. Nempe pecus: rem:
 Lectos argentum: Tollas licet. Et manicis et
 Compeditibus seuo te sub custode tenebo
 Ipse deus simul atq; volam me soluet. Opinoz
 Hoc sentit: moriar: mors vltima rerum est
 Quidam notus homo cum propter libera verba
 Submergendum vndis censeret rex metuendus
 Sic ait hoc regi per aquas maturius altos
 A duebar in celos: per equos ac ipse volantes
 Summū etenim scelus est vitam preponere vero

Ir bonus et sapiens etc. Carmē hoc scribit ab horatio saltē p pluri
 ma parte libro primo eplā rū eplā. xvij. in fine: quo ostēdit virū bo
 nū et sapientē etiā fortitudine et magnanimitate pditū esse: vt etiā
 tyrānos nō metuat: Quid em̄ metuat q̄ mori nō reformidar. Nō debēt ita
 q̄ p̄dicatores verbi dei ob timorē veritatē tacere dum mō expediat eā ma
 nifestari. Nā qui per timorē occultat veritatē: prouocat i se iram dei. De
 llus est em̄ p veritate supplicii pati: q̄ beneficium habere p falsitate. De q̄
 plura habent. rj. q. ij. quis metu. xl. dis. si papa. xliij. dis. si rector. Unde et
 Actū. v. Obēdīre oportet deo magis q̄ hoīb. Quid autē est: Vir bon⁹
 et sapiēs audebit dicere: qz nullū timet. Pentheu rector thebarū: qui rex
 erat multū rigidus et abstemi⁹. i. abstiniens a vino: quid coges me perferre
 et pati indignū. i. quod sit viro bono indignū. q. d. nihil: qz nihil est eo indi
 gnū preter peccatū ad qd nemo cogitur. Nam malū pene nulli affert. indi
 gnitatē. Respondet p̄theus: Ego adimā: id est auferā tibi bona: id est for
 tunas tuas: sed qz bona sunt et animi querit vir bonus. Nempe. i. nōne ipse
 viciis q̄ adimes pecus et rem. i. supellectilez: et lectos et argentū: licet. i. per
 mittitur tibi p me: tollas. i. vt auferas. Addit tyrannus: et tenebo te mani
 cis. i. vinculis manū et cōpedib⁹. i. vinculis pedum: sub custode seuo: id ē
 imiri. Respōdet vir sapiēs. Ipse de⁹ soluet me. i. vinculis simul atq; .i. sta
 tim qm̄ volam: qd̄ ideo pōt vere dictuz intelligi: qz non volet prius solui q̄
 deo placuerit. s; horatius aliter sentit: quasi minetur sibi morē aut vi aut
 inedia: quā nemini permittit religio nostra. Opinoz inquit q̄ vir bon⁹ sen
 tit hoc: videlicet ego moriar: mors autem est vltima linea rerum. id ē finis
 omnium etiam malozum. Quidam not⁹ homo: vt quidam dicunt frater
 oliuerius maillardus insignis predicator verbi dei. qui id ludouico. p. re
 spondit. Ac. i. q̄. Cetera patet.

De antichristi precursoribus. Li. Lij. Fol. xcviij.

Scylla antichristi ventis agitata superbis
 Naufragiū vt fecit perdidit innumeros:
 Is tamen inuerso residens super ardua fundo
 Concitat in petri bella superba scapham
 Auxilioq; ruunt monstro plures perituro:
 Hic dona expectans: ille flagella timens
 Hi sunt qui christi mentiti religionem
 In segetem veram semina falsa serunt
 Quicq; aliter sacras leges et scripta probata
 Quam sacer edocuit spiritus: accipiunt.
 Heresibus varijs qui scindunt dogmata sana
 Sequi aiunt solos omnia perspicere
 Unus erat vero precursor precoq; christo

Pseudo sunt multi: ceu mala plura bonis.

Scylla antichristi. Scribitur in hereticos: schismaticos: falsosq; sacre scri-
 pturę iter pres: q̄ oēs diui petri nauiculā pcutere molitū et antichristi
 q̄rū pcursores ac pcones vident ingēte nauē defendere. Eam autē
 scyllā voco alludēs ad nauē eloanthe: de q̄ enet. v. Sergestusq; (dom⁹ tenet
 a q̄ sergia nomē) Lētauro inebit magna: scyllaq; eloanthus Cerula et. Pl
 lud autē nomē illi impositū videt a scylla mōstro et periculo marino: q̄ scyl
 la phorei pubeten⁹ dracna puerla fingit: q̄ nomē nauis antichristi puenit: vt
 qz in ea oēs nauigātes peribūt: extra em catholicā ecclesiam nō est sal⁹: vel q̄
 mōstri simile est a verā desciscere fide et ad falsam induci. Respcio autez
 ad picturā sup̄toze: in q̄ dracho cōplectit caput ei⁹ cauda sua et follib⁹ isuf
 fiat in aurē ei⁹ venenū pfidie: habetq; in dextra sacculū q̄ attrahit auaros:
 et in sinistra flagellū q̄ territat pusillanimes sedet sup̄ funduz nauis euerse:
 cū ipse nō dū nisi i pcursozib⁹ suis apparuerit. Ordo autē ē: Scylla. i. nauis
 mōstruosa antichristi agitata vēr sup̄bis: qz vt i xpo sūma spēdui modestia:
 ita in illo sūma ardebit ambitio: vt. i. postq̄ fecit. i. passa est naufragiū: pdi
 dit submergēdo innumeros. i. stultos in ea salutē q̄retes. Tñ. i. q̄uis nauis
 fracta et inuersa sit: is. i. antichrist⁹ residēs sup̄ ardua. i. fastigia: fundo. i. na
 uis inuerso. i. sursum verso q̄ infim⁹ erat concitat in scaphā. i. nauiculā petri:
 bella sup̄ba: et plures. i. cōplures ruūt. i. precipites currūt auxilio monstro. i.
 antichristo. perituro. i. tādē hic sup̄ruit: expectās dona: ille ruit timēs flagellū
 la. Hi. i. ita ad ipm currētes sūt falsi christiani q̄ mētiti religionē xpi serunt
 semina falsa. i. heresim in segetē verā. i. xpiane eccle: et oēs q̄ accipiūt. i. itel
 ligāt et iterperant aliter leges sacras et scripta pbata. i. ab ecclesia catholica
 q̄ spūs sacer edocuit: et q̄ scindūt. i. distrahūt varijs heresib⁹. i. electionib⁹
 et sectis puerla: dogmata sana: et aiunt se solos perspicere. i. pfecte cognoscere
 oia. vn⁹ pcursoz et pco. i. Jo. hap. erat vero xpo: et mlti. i. pcursores sūt pseu
 do. i. falso xpo: ceu. i. velut mala sunt plura bonis. i. q̄ bona.

De falsarijs rerum omnium.

Fraus nimis nota est tua calchimista
Filiq; sufflando poteris lucrari
Calce corrumpam laticem lyei
Et pice ceram
Quos arabs mollis legit hinc odores
Arte miscebo: croceūq; florem
Earne defeci i vitians caballi
Plura luctabor

Scribit̃ vt ex titulo patz i reꝝ q̃rũlibet falsarios: q̃les sunt q̃s p̃ chalcid̃
mista alchimista vocat̃ corrupto vocabulo vt in seq̃nti dicit̃. hic aut̃ nihil
reor̃ obscuri. Calce corrupã. Rũsio ẽ falsarij vsq; in finẽ: odores. i. sp̃s aro
maticas odoriferas: defeci senio confecti: caballi. i. equi

Oscite degeneres hominū generatio prava
 Cur tantū pperatis opes cumulare caducas
 Artibus vt falsis sincera dei vitietis
 Muneratum rerum species mutare potestis:
 Quid sibi fornaces: quid vult sibi fistula longa
 Quid fucatorum distentus saccus odorum,
 Ipse deus veras sine fuco donat abunde
 Tot rerum species: nec miscet musta vetustis
 Vos falsis veros rebus vituatis odores
 Vos res fucatas atq; incrustamine tectas
 Venditis vt veras et firmo robore fultas
 Tollite tot fucos non vult tectoria verum!

Scite etc. Scribit in rerū deprauatores et falsarios inter quos cū
 dicitur quī sunt: stultissimi merito habent q̄s vulgō alchimiſtas vo
 cat. P̄ philoph^o autē ep̄lax li. xxxij. et ep̄l. xix. aptius alchimiſtas
 appellat dicens: Sūt veteratores q̄dāt volōt p̄ditūq; hōes q̄ alijs atq; alijs
 et inuēris et fraudib⁹ pecunias ab hoib⁹ impiris extorq;re molliunt. Ex q̄rū
 numero sūt hi q̄ alchimiſte vulgō appellant: quoz facultas ālis sit nomē
 ipm declarat. Alchimiſta dicta ē a calchos q̄ noīes significat: et mīeno. i.
 corūpō et vitio: q̄netiā mīasma pollutionē scelusq; significat. Qui autē pu
 tant ex ere vitiatō et corūpō aut argētū fieri posse aut aurū: hi mihi et stul
 ti vident et fatui: cū ignozēt oīno: q̄ vīs: q̄ natura sit vel speciei vel generis.
 At eiusmodi nebulones noīa q̄dā herbarū et aliarū hūmōi rerū extogitāt sol
 sibi nota: q̄ nihil p se ferunt p̄ter deliramenta et fraudes etc. hec ille. Contra
 alchimiſtas quos alchimiſtas vocāt vide tex. in. c. ep̄l. circa si. xxvj. q. v.
 vñ et illud aristorelicū. Gaudent alchimiſte: qm̄ spēs rerū trāsmutare non
 p̄nt. Quisquis q̄ credit posse fieri aliquā creaturā aut in meli⁹ aut in deter
 rius mutari aut trāsfōrmari in altā spēm vel in altā situdinē nisi ab ipso
 creatore q̄ oīa fecit: et p̄ quē oīa facta sunt: p̄culdubio infidelis est: et pagano
 deterior. Neq; tñ soli p̄nitiosi sunt qui species metalloz trāsmutare conāt
 sed etiam multo p̄nitiosiores q̄ poculenta et esculenta aut medicamentavi
 tantes mortales sine numero occidūt. Quos tango in carmine superioze
 cuius siqua habet difficulta hec sit explanatio. Degeneres. i. a generositate
 humana q̄ ad imaginē dei formata est degenerantes. Nū. i. nunquid. q. d.
 mīnime. fornaces in quib⁹ sufflant. Odorū aromaturū: sine pbuco. i. aduice
 et becarū. Incrustamine. i. exteriori integumento. Verū. i. veritas aut reave
 ra: nō vult tectoria. i. incrustationes et velamenta.

De malignis bonos a bono opere retrahētibz

Perfidis stultis simul ⁊ malignis
Non sat est recti nihil auspicari:
Sed bonos pulchro retrahunt ab orsu
Vocē nepbanda

Eur colas aiunt superos superbos
Eur domos sensu repares carentes
Eur cibum frangas stolidis egenis

Indigus ipse

Scribit in pueros stultos a bono opere retrahētes: cū ipi nihil boni agāt
ac ne auspicent̄. i. ne incipiāt qdē. orsu. i. incepto. Vāro: tenuē formauit̄
orsum. Supos supbos: nihil mortalia curātes. domos. s. deoz edes q̄s per
cōceptū domos vocāt. Stolidis vtpote min⁹ industrijs. Indig⁹. i. futur⁹.

Quid tibi vis demēs: cur tēpla caduca frequētas
 Cur tua ieiuna marcescunt viscera fauce
 Quid ve tibi gratas res impertiris egenis
 Turpibus: ignavis ⁊ nullo munere dignis
 Quid superos fatua pulsas prece: si quid agendum
 Constitueret: tuo sine munere perficietur
 Indulge genio: tantisper dulcia carpe
 Bum viuus: cinis ⁊ manes ⁊ fabula fies
 Viue memor: leti: fugit hora: hoc qđ loquor inde est
 Ieiunent quibus est solido de marmore vertex
 Sanctorum statue: sic nequā consultit: at tu
 Vir bone spiritui ne credas protinus omni.

Quid tibi vis demēs. Argumentum p̄ter ex titulo: carmina autē par
 tīm sumpta sunt ex cōtra saty. persij: p̄tīm a nobis excogitata. **Q**uid
 do aut est vt dicat retractor a bono ope ad hostem libēter tēpla dei
 visitē aut ieiunāte: aut elemosynas facientē: aut superos precantē. **Q**uid
 mēs qđ vis tibi: cur frequētas. i. frequēte visitas: tēpla caduca. i. peritura ⁊ vt
 stulti dicit structilia: ⁊ ita cū p̄culo vite tue forsā casura: Cur viscera tua
 marcescunt aut macrescunt: fauce ieiuna. i. sicca ⁊ arida vt dicit faceti epu
 lones dum esuriunt p̄suasum esse ventri: gulam esse laqueo fractam aut strā
 gulatam: ve p̄ vel: qđ i. ad qđ: impertiris. i. impendis: egenis turpib⁹: qz tur
 pis videt egestas ignavis. i. nihil operantib⁹ ⁊ dignis nullo munere: qđ de
 quibusdā verissimū est: sed non ea intentione dicit id malignus: cur inquit
 impertiris talib⁹: res gratas. i. adhuc vtilles tibi. **Q**uid. i. ad qđ: pulsas: id ē
 obtundis superos: prece fatua. i. inaniter incepta. q. d. dū nō mouentur pre
 cibus: qz si p̄stituerē qđ agendū. i. qđ ager. illud p̄ficiet ab eis sine munere
 .i. auxilio tuo. **I**gitur indulge. i. indulgenter incūbe: genio. i. appetitui natu
 rali: carpe. i. auide absūme dulcis. i. res dulces ⁊ voluprarias: tantisper. i. tū
 diu: dum. i. donec viuus: tu fides. i. mor: cinis q̄tū ad corp⁹: ⁊ manes q̄tū
 ad aiām: ⁊ fabula q̄tum ad vitam: viue igitur nihil perdens de tpe crīstēs
 memor leti. i. mortis: qz nō poteris bonis tuis dū frui. Nā hora fugit. i. p̄
 nit abit: hoc qđ loquor. i. tēp⁹ hoc quo te admoneo: est inde. i. de hora vite
 tue. Ieiunent statue. i. simulacra sc̄iorū: qđ est vertex. i. caput: de marmore
 solido id est integro: hoc est vt dicit: que habet durū caput. **A**ddo: nequā
 id est homo puerus nihil quiens boni: consultit sic: id est vt dictū est. **E**t
 tu vir bone ne credas p̄tinus: id est omnino aut continuo omni spiritui: qđ
 ex sacra lectione sumptum est.

De bouorum operum negligentia.

Ne mares solos fatuos putares
Virgines cenfer fatuas redemptoz
Lampades fecum vacuas tuliffe
Nec sibi notas
Non tamen serus minus hic virilis
Earpitur: stulte siqui dem puelle
Quinq; sunt sensus: oleumq; mentis
Lumen opusq;

De hoc loco latissime in nauī stulroz dicitur: taxant q̄ bona opa negli-
gunt p̄ virgines illas quinq; fatuas ex euangelio insignes notari: p̄ quas q̄
dem sensus quinq; intelligit: et per oleum lumen mentis. i. scientiam et op̄
fz bonum. Augustinus aut argutus disputat.

Queritis ab fatue tantū sine lumine sponsum
Fanua claudetur nec vos agnouerit ille
Sumite lampadibus: dum tempus habetis: oliue;
Pacifere fructus oleum: ne forte vocatis
Nocte in tempesta sine lumine sit migrandum
Ab misere fatue que vos dementia cepit
Si vos inueniat vel tunc sine lumine sponsus
 (Quando impertiri nemo uolet) illius aula
Excluse in tenebras mox detrudemini opacas
Nunq̄ uisure sponsi faciem pearmenam,
Sed nigra tetrozum consortio demoniozum
Neglectiq; olei penam eriget ignis ⁊ umbra,
Morsus ⁊ horribilis vermis qui non morietur.

Queritis ⁊c. Argumētū sumptū est ex illo euangelio Matth. xxv.
 q Simile erit regnū celoꝝ decē p̄uinit̄ q̄ accipientes lapades suas
 ererūt obuiā sp̄so ⁊ sponse. Quinq; aut̄ ex eis erāt fatue ⁊ quinq;
 prudentes. Sed quinq; fatue acceptis lampadibus nō sumperūt oleū seꝝ
 cum. Media aut̄ nocte clamor fact⁹ est: ecce sp̄sus uenit: erite obuiā ei ⁊c.
 q̄ parate erant intrauerūt cū eo ad nuptias ⁊ clausa est fanua: ⁊ cum relique
 uenirēt dicentes: dñe dñe aperit nobis: ille rñdēs ait: Amen dico uobis: ne
 scio uos. Uñ addit: Vigilate itaq; qz nescit̄ diē neq; horā. Q̄do est: ab q̄
 exprobrādi interiectio est: vt illic ab coridon: coridon q̄ te dementia cepit.
Et: **A**b f̄go infelix ⁊c. **E**t quē fugis ab demēs ⁊c. fatue. s. f̄gines. qz in v̄
 ridioꝝe erate oleū sapie ⁊ bonoꝝ operū acq̄rendū est: q̄ritis tantū sponsum
 seꝝ eterni patris filiū: lumine. s. gr̄e ⁊ charitatis q̄ ignis ē. q. d. id frustra fa
 citis: qz vanū est uobis ante lucē surgere. Fanua claudet̄: nec ille seꝝ sp̄sus
 agnouerit uos: id est non intromittet uos vt uos admittimus ⁊ amicos.
Sumite dñi. i. donec habet̄ ips̄ (qz nescitis diē neq; horā) lampadib⁹. i. p
 lampades vias oleum appositioꝝe fructus oliue pacifere. i. p̄ se ferētis pa
 cem vt p̄: per colūbā noe q̄ ⁊ poete attestantur. Dicitur autem inuentuz
 minere vnde ⁊ sapiam notat: ne forte sit migrādū sine lumine uobis vocā
 tis nocte in tempesta: qz media nocte. Est aut̄ spondaicus uersus nō imper
 tinēs: q̄ alij iudicent **A**b misere. s. miserande fatue que demētia cepit uos
 si sponsus inueniat uos vel tunc. i. in nouissima hora: sine lumine gratie vt
 dixi ⁊ bonoꝝ operum: quando: id est quoniam nemo uolet imp̄tiri. s. oleum
 suum: uos excluse ab aula illius detrudemini mox in tenebras opacas: quia
 vt dicunt palpabiles **I**gnis ⁊ umbra: qz ignis sine luce. **L**etera patent.

De via felicitatis neglecta stultis

Quando vitorū non est mensura maloz

Logoz ea ad partes sepe vocare meas.

Hic insanus opes summum putat esse bonoz

Ille voluptates carnis et illecebras

Hic magnū impertū vel honores ordine gestos

Ille venustate robur et eloquium

Sic via stultoz seruet pede trita frequentē

Et friget veri semita recta boni

Scribit in stulta hoim vora de qb⁹ supra quoq; locuti sum⁹: et in puer⁹
sam ac improba stultoz via: quippe que ridetes ducit ad pditionē: vt sunt
omnes qui in alio summū cōstitūtū bonū q̄ in ipso deo: sine quo nullū ē ve
rum bonum: nec humanū expleri posset animū. Ad partes sez satyre. Ceter⁹
ra euidentia sunt.

Quæstio. St via felicitatis que ducit ad atria vite
 Ardua et angusta et primo conamine dura
 Non ostentato pes largas: non sanguine parta
 Imperia insontum: non fascēs atq; securēs
 Non formam fragilem fugitiuaq; roborā carnīs
 Non os facundum: non fauces suaue canentes
 Non veneris curas nec (vt aiunt) dulcīa furta,
 Non longam etatem: non coniugis ora salacis
 Non sobolem multam: non deniq; quicquid iniquis
 Et stolidis eque ac iustis contingere posset
 Sed requiem letam fessis in vertice summo:
 Eternūq; bonum (qđ mens humana nequiret
 Obscūta mortali cognoscere corpore) prebet

St via etc. De via virtutis et voluptatis prius tractauimus et postmodum tractabimus: quia tamen huius rei cogitator iterum de via felicitatis hic meminit: et eam non potest ingredi vitio et laqueis irretitus: paucis de ea loquor: ostendens in quibus non est felicitas reponenda. Hinc multis que uis teneam ambagibus ordo est: Via que ducit ad atria uite felicitatis. i. beate: est ardua. i. sublimis et difficilis et angusta. i. arcta. Quia spaciōsa est uia que ducit ad perditionem: angusta uero et arcta que ducit ad uitam et pauci inueniunt eam: et dura primo conamine. uñ Haro. Difficilescq; aditum primū spectantibus offert. Non ostentat opes largas. i. abundantes: non ostentat imperia parta. i. laboriose acquisita sanguine insontium. i. subditorum: non ostentat fascēs atq; securēs. i. insignia eorum que in corpore et sanguine adauertere possunt. Non ostentat formam. i. uenustatem fragilem. i. cito corruptibilem et roborā carnīs. i. corporis fugitiua. i. parum duratura. Non ostentat curas ueneris. i. amores: et furta dulcīa: ut aiunt scilicet illis irretitū. Non ostentat etatem longam. Nam ora. i. facie pinguis salacis. i. lasciuie Non ostentat sobolem. i. plē multam: deniq; non ostentat quicquid posset contingere. i. etiā cum difficultate uari et accidere: iniquis. i. malis: et stolidis. i. omnino stultis et ad pecuniam sensum prime accedentibus eque. i. equaliter: ac. i. ut iustis. Qualia sunt omnia propter animi et celestia bona. Sed prebet fessis: non tamen defessis: quia si deus qui non sinit uis tentari supra id quod potestis etc. requiem letam: quia non modo finem laborum: sed assecutionem totius boni: prebet dico in vertice summo: quia nisi quis legitime ad fines uisq; certauerit non coronabit. Bonum eter num. i. deum et gaudia ab eo puenientia: quod. i. bonum: mens humana: obscūta id est inuoluta corpore mortali: nequiret cognoscere: quia in cor uois non ascendit que preparauit deus diligentibus se.

De obloquentibus bene operanti.

Alligans felū crothalū sonozum
 Illa ne mures capiat procurat
 Os duos interiaciens molossos

Arceat verūq;
 Obloquens factis merito probandis
 Qui prius sulci fuerant feraces
 Efficit surdos: nihil inde fructus

Ipsē habi- turus
 Scribit in eos q̄ obloquendo bonum impediunt opus: felis illoꝝ q̄ felū
 seu catto vel murilego ne mures aut forices capiat nolam appingunt aut q̄
 molossis. i. canibus bonis ne fures arceant os obſcūꝝ: a cuiꝝ ſu dū inter ſe
 impediunt: furibus accessus pater: cū q̄ illa faciūt nīhil inde lucent. Cro-
 thalū est genꝝ instrumentū sonozū vt est nola: feles ē cattuꝝ: surdꝝ: steriles .

Inuidus alterius rebus marcescit opimis
 Et crebro illius benefacto obmurmurat amens
 Sic fufum nardum iudas damnauit auarus:
 Facturam censens opus immortalis honoris
 Et nos virtutes ipsas inuertimus atq;
 Sincerum cupimus vas incrustare: probus quis
 Nobiscum viuit: multum demissus homo: illi
 Tardo cognomen pingui damus: hic fugit amnes
 Insidias: nulliq; malo latus obdit apertum
 Cum genus hoc inter vite versetur: vbi acris
 Inuidia: atq; vigent vbi crimina: pro bene sano
 Ac non incauto fictum astutuq; yocamus

Inuidus 2c. Scribit qdē in eos q obmurmurāt bene operantibz
 i detrahūt eis: atq; ita quatenus possunt bona opera impediunt: ve
 rū qz id sine inuidia nō ē: auspicio: ab inuido qd carnē in epistol
 horatij est ficut illa. Et nos vsq; in finem tu sermonibus ei. In supbos au
 tem 2 inuidos qui ob bonū opus irascunt dictum videt 2 illud. Tāge mō
 tes 2 fumigabūt Ordo est: Inuidus marcescit. i. fit macer: rebus opimis. i.
 pinguibus alterius: 2 homo amens obmurmurat crebro benefacto illius.
 Sic iudas sez scariothis auarus: qz ex auaricia dixit cum magdalena effun
 deret vnguentū preciosum in caput dñi: Ad qd perditio hec? Poterat em̄
 venundari multo 2 dari pauperibz: damnauit. i. culpauit 2 reprehendit nar
 dum fufū. s. in caput dominicū: censens: id est iudicans: opus immortalita
 tis honoris: id est vnde magdalene eternus honor debebat: esse sup. tactu
 ram: id est perditionem. Et nos inuertimus. i. peruerse etiaz iudicam⁹ vir
 tutes ipas: qz dicim⁹ eas esse vitia. Atq; cupimus incrustare. i. rectozto
 palliare vas syncerū: id est purum 2 solidum: hoc est operi bono addim⁹ si
 gnūm prauū: si sup. quis probus vir viuit nobiscum est sup. homo multum
 demissus. i. abiectus: 2 damus illi pingui. i. qui pinguis ē tardo cognomē:
 id est yocamus tardum qui pinguis est dantes animo vitio quo corporis
 est essi hic fugit omnes insidias 2 nulli. i. non vllt: non obdit. i. non opponit
 vlli malo latus apertum. i. neminē pulsar: imo quēlibet nociuū deuitat cū
 versetur inter hoc genuū. s. hominū: vbi: id ē in quibus: acris inuidia sup.
 est: 2 vbi crimina vigent: nos yocam⁹ eum fictū. i. simul itozes 2 astutum:
 pro bene. i. multum sano ac nō incauto. i. vbi deberem⁹ eum vocare sanū 2
 puidum. Sic frifones daci 2 vicini nolentē secum inebriari p. p̄ditore et
 suozum secretoz: rimatoze expellunt simbolo.

De comesantium obscenitate.

Potorum nimios nuper damnauimus haustus
 Et manduconū risimus ingluuiem
 Nunc lubet obscenos ipsorum carpere mores
 Infames risus: verbaq; turpifona
 Sic spuit et mingit: vomit: ingerit egerit vna
 Ille canit nugas: ille pudenda refert.

Potorū ꝛc. Scribit in obscenitate comesantiū ꝛ cōpotantiū qui neq; in
 ꝑbis neq; in factis mēsurā aut pudorē seruāt: vt in seq̄nti latiꝝ dicā. Dixi-
 mus autꝑꝝ i eos q̄ imoderate sumūt cibos ꝛ potus: nūc in turpia factio-
 ra ꝛ scurrilia ꝑba q̄ sequuntꝝ inuehīmur: sobrie q̄dā ꝑ quorūdam obscenita-
 te: q̄s nō pudet ea palā facere ꝛ dicere q̄ aliū puderet recensere. Nā porci ino-
 terdum moderatiores sumūt cibū ac pecuīni illi hoīes de qbꝝ scriptum est:
 Fiat mēsa eorum corā spīs in laqueū: ꝛ in ret ributi onē ꝛ in scandalū ꝛc.

Queu q̄ sedo celebrat conuiuia luxu
 Bedita turba gule: q̄d em̄ venus ebria curat
 Inguinis ⁊ capitis que sint discrimina nescit;
 Brandia que medijs iam noctibus ostrea mordet
 Cum perfusa mero spumant vnguenta salerno,
 Cum bibitur concha: cum iam vertigine tectum
 Ambulat: ⁊ geminis exurgit mensa lucernis
 Hic nullus verbis pudor: aut reuerentia mense
 Hic eructat onus stomachi: vel pocula frangit
 Vel spuit in mensas: vitrio bibit ille priapo
 Ille volens lepidus nimiuq; facetus haberi
 Fabellas recitat graue olenti fornice dignas,
 Nullus agit grates superis: quos quisq; lacessit.

Deu ⁊c. Scribit in obscenos cōuiuētū mores ⁊ p̄ba turpissima.
 Plurima aut̄ ps̄ supra est ex Iuuenale sary. vj. ⁊. ij. Cū ⁊ ps̄. lxxij
 Fiat mēsa coz̄ coz̄ā sp̄is in laqueū: ⁊ in retributionē ⁊ in scandaluz
 Ordo est: Eheu v̄ hebeu q̄ vox mltū dolēt ē. f. i. quātū. q. v. o q̄nū fe/
 do luxu. i. sup̄fluitate celebrat turba (qz plurimi sunt) bedita gule: conuiuia
 sup. sua: q̄ pot̄ cōmesationes dicerent. Estē p̄ qz: vt inq̄t Iuuenal̄ sary.
 vj. q̄d curat ven̄. i. mlt̄ luxuriosa: ebria. i. vino capta. q. v. bibit. qz nescit
 q̄ sunt discrimina. i. differētie inguinis. i. pudibūdi mēbri ⁊ capiti: qz non
 maiorē exhibet honorē ori q̄ ingurgitat: q̄ inguini q̄ egerit. Causam dicat
 aliq. Que sez ven̄. i. mulier ebria: mordet. i. languide ob satietatē comedit
 qz famelicū deglutit: ostrea grādia: iā noctib; medijs / q̄d vitiosissimū est:
 sed in catone quoq; dep̄bensum. Cū vnguenta pfusa. i. p̄ corp; sparsa aut po
 ti; in pocula: qz autore plinio: q̄dā etiā bibere ceperūt: spumāt salerno. i. vi
 no optio: ⁊ tū mero. i. nō diluto s; puro. Cū bibit. f. ab eis: concha. f. ostrea
 rū grādū aut vase amplo: sicut cornu potāt ad equales haustus: atq; vrinā
 soli cū rectū ambulat. i. videt ebrijs ambulare: ⁊ mēsa exurgit. i. videt erur
 gere lucernis geminis. f. apparētib;: qz furiosi ⁊ ebrii res singulas vidēt bi
 nas. Hic. i. h̄ tpe ⁊ loco: vt dicit idē sary. ij. nullus pudor est f̄bis aut reue
 rētia mēse. Hic. i. vn̄ ex illis eructat onus stomachi. f. q̄ pl̄ iusto potauit
 aut māducauit: vel frāgit pocula: aut spuit ⁊ emūgit in mēsas. Ille. i. alius
 libidini dedit: bibit priapo. i. figmēto mētule: vitrio. i. vitreo vase h̄re s̄
 gurā mēbri virilis. Ille. i. ali; volēs haberi lepid; ⁊ nimius facet;: recitat
 fabellas dignas fornice. i. lupanari: olenti: graue. i. grauiter. Null; agit grā
 tes. i. gr̄as sup̄is. i. deo ⁊ sctis suis: quos quisq; lacessit. i. puocat ad irā.

Jam ne igitur laudas q̄ de sapientibus alter
Ridebat quotiens a limine mouerat vnum
Protuleratq̄ pedem: flebat contrarius alter
Sed facilis cuius rigidi censura cachinni
Dirand um est vnde ille oculis suffecerit humor

Verba sunt iuuenalis satyra. ir. Quib⁹ carpit insanias mundanas q̄s vi
dens democritus assidue ridebat vtpote stultos hoim conatus asserens ne
minē esse in p̄p̄ta p̄sona: sed laruatū. i. falsam induisse p̄sonā: 2 nullū officio
satisfacere q̄d ridiculū duxit: neq̄ vt ex epla h̄pocras' p̄tz bona 2 mala hoī
minū risit: sed hoim ip̄m ignorāte 2 stultitie plenū. Alter scz Heraclides
vt plurimi volūt: 2 quē Seneca multū fleuisse attestat vidēs n. bil decēter
fieri continue condolens fleuit.

DErpetuo risu pulmonem agitare solebat
Democritus cernens fieri nihil ordine certo
Milq; ex officio; personisq; vndiq; falsis
Laruisq; occurrens; ob quēuis risit et inquit
Nil tibi concessit ratio; digitum exere; pecca s
Ecquid tam paruum est; sed nullo thure litabis
Hereat in stultis breuis vt semuncia recti.
Hec miscere nefas; fleuit contrarius alter
Conspectans hominē labi sic; inq; maligno
Esse fere positum sub multo crimine mundū
Pone igitur laruas ne semper rideat ille
Pone et peccatum ne semper lachrymet alter.

DErpetuo risu. Declarat supior text⁹ asserturq; cā risus democri-
 ti q̄ ppetuo risit q̄ vt dixit videret mūdū plenū laruis et fictis pso-
 nis cū nemo fungeret decēter suo officio: qz stultis (vt docet pers⁹
 saty. v) nihil pcedit recte facere. Assert etia cā Herus heraclidis siue alteri
 us qui fleuit q̄ videret totū mūdū in maligno positū atq; omnes hoies pec-
 care: quocirca p̄sulo ne moueam⁹ democritū ad risum vt exuamus laruam
 seu psonā stultitiē: et ne heraclidē ad fletū deponam⁹ furore malitiē. Q̄do
 autē ē Democrit⁹ (vt inq̄t Iuuenalis dicta satyra. ix.) solebat agitare pul-
 monē et splenē suū ppetuo risu cernēs nihil fieri ordine scz decētē et a deo ac
 natura instituto: et nihil fieri sup. ex officio. i. debito: et ipse occurrens vndi-
 q; personis falsis. i. simulatis et fictis: et laruis que eedē sunt: risit ob quēuis
 scz occurrentiū et inquit (quod ex persio sumpsi) o stulte sup. ratio nihil con-
 cessit tibi. s. recte facere: exere. i. extrahere ex ore digitū: quē fatui et stulti fere
 in ore habēt: et cū hoc fecisset stultus ait: peccas. i. id facis inepte. Et stult⁹
 Ecquid inquit tam paruum sup. est vt digitū exerere. Et democrit⁹. q. d.
 fateor quidem id esse minimū: sed nullo thure litabis: id est nullo sacrificio
 obtrinebis vt breuis: id est modica semuncia. i. dimidiū ynce que duodeci-
 ma pars est assis: recti scz operis: hereat: id est firmiter sic in stultis: nefas ē
 miscere dec: scz recte agere et stultum esse. Alter scz heraclides cōtrarius: id
 est a contrario fleuit conspectans: id est frequenter aspiciens hominem la-
 bi sic: id est taliter: et mundum esse fere positum in maligno sub multo crimi-
 ne. Igitur ne ille scz Democritus rideat semper: pone: id est deponere laruas
 id est personas stultitias: et ne alter: scz Heraclides lachrymet: id est fleat sp̄
 (Dicitur etiam lachrymor: verbum deponentale) pone: id est deponere: et. i.
 etiam peccatum scz tuum.

De bonos persequentibus.

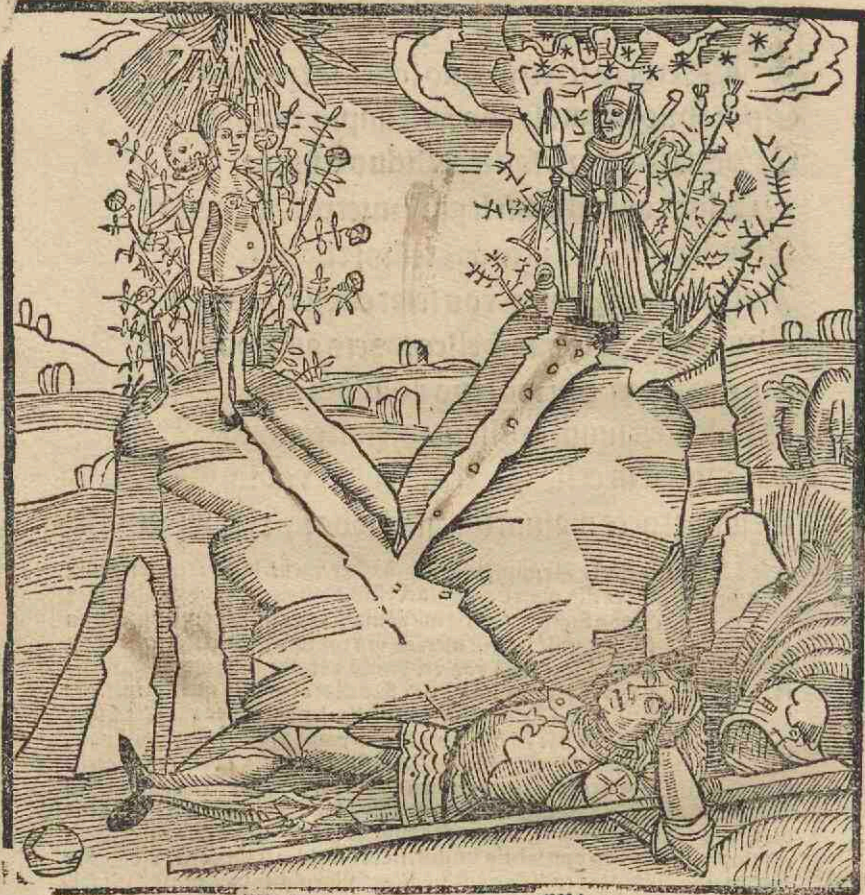
Trudit in obscurū saccum grassator: Iniquus
 Innocuum iustumq; vtrum: sed liberat illum:
 Tandem conscindens saccum: moderator olympi.
 Ne pua eas igitur subito terrore maloz
 Nam dñs lateri iusti cōiunctus eundem
 Senuat: perpetua ne ploret compede vinctus

Scribit i oppsores iustoz q; nūtrū insanissimū sūt: nā iustoz lachryme
 puerunt in gaudiū: spes aut impioz peribit. vñ ps. xix. Cōuertisti plan-
 ctum meū in gaudiū mibi: conscidisti saccum meū z circūdedisti me letitia.
 Et puer. ij. Ne pua eas repentino terrore z irruētes tibi potētias impioz.
 Dñs em erit in latere tuo z custodiet pedē tuū ne captaris. Et ps. ix. Qm̄
 nō in finē obliuio erit pauperis: patientia pauperū nō peribit. Que oīa pti
 nēt ad cōsolationē iusti: sequētia erūt in terrore impj.

Audite electi christi et spes discite vestras
 Verbera si fertis seuo feriente tyranno
 Opprobrio lingue si vos ferit impius auctor
 Si spoliat raptor: si fallit callidus emptor:
 Venditor: aut fallax: si legum interpres iniquus
 Si iudex falsus: si mendax testis: et hostis
 Improbus expilat: vos sciat esse fideles
 Christi discipulos: imbelles: pacis amicos
 Atque ea pro christi suffertis nomine leti
 Gaudentes simul exultantes vivite: namque
 Magna est in celis mercedis copia vobis
 Et manet acre malum sine fine labor: et tyrannos

Audite electi. Argumētū sumptū est ex varijs locis sacre scripture
 et p̄cipue ex illo matth. v. Beati estis cū maledixerint vos homines: et
 p̄secuti i vos fuerint: et dixerint oē malū aduersum vos: mentientes
 p̄pter me. Gaudete et exultate quoniam merces v̄ra copiosa est in celis. Sic em̄ p̄
 secuti sunt p̄beras q̄ fuerūt an̄ vos etc. Nullū aut̄ est euidentius signū futuri
 re beatitudinis q̄ vis p̄secutiōis: q̄ deus flagellat oēm filiū quē recipit. Et
 ut hieronymus ait: Nemo de delictis trāsit ad relicitias: vt hic ventres et illic
 mētē impleat. Necessē aut̄ est oēs q̄ p̄ce in xpo volūt viuere p̄secutionē pati.
 Et id genus alij. Ordo aut̄ est: **O** electi christi **A**udite et discite vestras
 ait et spes discite vestras audite et discite vestras spes. Si fertis. i. suffertis
 et patimini verbera. i. flagella: et hoc tyranno seuo. i. volento: et nō iusto iudice:
 feriente. i. percutiente: saltem per aliū. Si auctor. i. assertor et calūniator
 impius: ferit vos opprobrio lingue. i. contumelias: si raptor. i. violentus
 spoliat vos: si emptor callidus aut venditor fallax: fallit vos: plures aut̄ fallunt
 vendendo q̄ emēdo: illi t̄m emēdo fallūt q̄ ab ignorantib⁹ p̄citiū rerum:
 aut a coactis vendere longe minoris emūt q̄ valeant. Si interpres legum
 iniquus: si iudex falsus: si testis mendax: si hostis improbus: id est contra
 ius oppugnans explicat. i. spoliat vos q̄ sciat vos esse fideles discipulos: id
 est imitatores christi. i. consilioꝝ et vite eius / imbelles et amicos pacis: atque
 suffertis ea. i. mala: pro nomine christi: leti. i. volūtarij viuere gaudentes et simul
 exultantes in tribulationibus vestris. Namque magna copia mercedis est vobis
 in celis et acre malum: quod mors eterna et labor sine fine: manet. i. inuicibiliter
 expectat tyrannos. i. violentos persecutores et iniustos rerum occupatores:
 etiam si adorant insidias: nec vlt grassentur. Compositio tota factilis
 et plebeia est.

De voluptatis cum virtute contentione

Voluptas

Blanda curarū dormitur libido:
 Risus applausus: iocus: modestus
 Rufus: aspectus penulans: vagātis
 Suavia lingue
 Linee quinte venus et cupido
 Cum rotis vernis species odorum
 Plectra cū mimis: inea sunt sed illa
 Atropos occat

Blanda curarū etc. Verba sunt voluptatis q̄ quō herculi appuisse de in sequēti dicā. Suavia sunt basia lasciva: vernis verni r̄pis mimis. i. arte lus dicā exercētib⁹. Atropos parca vitā abrupēs. Cura etc. Verba sūt vir- tutis aperitissima. Earduus est tribulus.

Virtus

Cura: paupras: labor: abstinentes
 Ultra iocundis: licitiseq̄ sepe
 Corporis rectrix: animūq̄ cultrix
 Aspera vestis
 Earduus sp̄ntis iter hoc molestis
 Obsideus inter scopulos acutos
 Sunt mei regni sim: et beate
 Janua vite

Talia cum virtus reticente libidine fata est:
 Versanti alcida tacido sub corde viarum
 Ultram sectetur num/quam peritura voluptas
 Abonstret in exitium per inania gaudia vite
 An quam ardēs virtus ad summa palatia celi:
 Dicitur his verbis damnasse libidinis ausum.
 Tu ne scelesta iubes placidis imbuta venenis
 Dulcia sectari multam adducentia luctus:
 Ergo ne pro fragili: perdam celestia (que non
 Sunt peritura) bono: persuade talia stultis
 Nam volo virtutem sectari: eiusq; coronam
 Prestat enim modico celum sudore mereri:
 Quod vel prolixo dulcore in tartara trudi

Alia zc. Argumētū sumptū est ex xenophōte: p dico z Basilio ma
 gno. tres em recitant ipm. Pro dicit meminit primo officioꝝ Luce
 ro Basilio? aut scribit q hercules cū adoleſcētū rirer diu secū mul
 tūq; dubitauit verū viā igredere: duas em videbat: vnā voluptas: alterā
 virtus: inter ambigēdū aut duas ad illū accessisse matronas: vtpote virtus
 ē z neq̄tia: Quarū q̄ posterior vicia est: Fornatissima erat z oim voluptas
 tū erant post se traherat oia q; ostēbat: ac multo etiā plura pollicebat: vt
 ad se herculē alliceret. Altera p̄o que virtus est: aspera z dura seueriq; intus
 ens talia ecōtrario dixit polliceri se nec voluptate aliqua nec quietē: sed la
 bores: pericula sudoresq; infinitos terra martē tolerandos. Premiū autē
 illoꝝ fore deū. i. immortalē fieri. Hāc itaq; hercules secut⁹ fuisse dicit mag
 verborū grauitate: libidine: voluptate seu nequitia det estatus. Hāc est illud
 Juuenalis saty. ij. Sed peiores q̄ talia verbis Hercules inuadit z de vtu
 te locuti Elunē agitant. Verba herculis q̄ ex tpe effinxim⁹ hec sunt. Tu ne
 scelesta zc. Ordo autē est: Cū. i. postq; virtus est fata talia qualia p̄misim⁹:
 z hoc libidine reticere: q; alterne loquebant: fata inquā est alcide. i. hercu
 li alcei nepoti saltē putatiuo aut virtutis amatori versanti sub tacito corde:
 id est tacite cogitari vtrā viāz sectet: nū. i. nūquid sectet vtrā quā voluptas
 peritura mōstret in exitiū. i. in mortē: per inania gaudia vite. s. hui⁹ mōdi:
 an quā ardēs p̄t sup. mōstret ad summa palatia celi. Ipe dicit vānasse ausū libi
 dinitis his vbis: Tu ne scelesta: ibuta placidis venenis. i. reb⁹ dulcib⁹
 q; vt venena cito necat: iubes sectari dulcia adducentia multū luct⁹? Ergo
 ne sup. iubes vt perdā celestia sup. bona q; nō sūt peritura p̄ bono fragili: p
 suade talia stultis. Nā volo sectari p̄tutē z eius coronā. i. mercedē immar
 cessibilis glie. Em p q; prestat. i. melius est mereri celū sudore modico: qz
 nō sunt p̄digne passionis huius seculi ad futurā glām q; trudi in tartara:
 dulcore: vel id est etiā plioꝝ: qualis hic nullus est.

Dum me cura tenet sublimia forte petendi
Et vigil expecto det mihi digna labor
Destituit fortuna pedem nixusq; fessellit:
Nec potuit lapsus pes retinere gradum
Et qui prensus erat non paruo robore ramus
Precipitem effractus retulit ecce solo
Cura: fides probitas (sueris nisi predirus astu
Et vafro ingenio) parui putata iacent

Scribit in fatuū mundanū .i. nimis mūdo confidentē: Et est carmē dñi
Roberti Baguini se. re. ordinis sancte trinitatis generalis. In cuius fine
quod dicit: Cura fides &c. intelligendū est: q̄tum ad butus mundi qui sal
lar est premia. Cetera patent.

Impia multū ugi deducūt gaudia stulti
Gaudentes socij ⁊ multitudine cetus
Non minus arsurī q̄ si tm̄ ardeat vnus.

Impia ⁊c. Scribit̄ in stultos se sua multitudine defensantes. Nā
interdū multitudini ꝑcendum est. Verū qđ Augustinus ait ut in
decretis habet̄: nō min⁹ ardebūt q̄ cū multis ardebūt: qz q̄to cōbu
stibile copiosius: tāto ē calor uehemēti⁹. Nec mltitudo errātū veniā mes
ret: qz sicut bonū quāto cōmuni⁹ tāto est meli⁹: ita malū tanto peius. Nec
zodoma ⁊ gomorra perisissent si plusculos innoxios habuissent. Quia qđ stul
toꝝ infinit⁹ ē numer⁹ ⁊ infinite species ne qđ se ꝑmissū q̄rat: tāde in
struximus hoc cōmune receptaculū. Sz receptū canēdū est: nauita yrget.
finitis huius operis. Sequitur index

Capitulum totius operis index.

De inutilitate libroꝝ	Titul. j.	De nolentibꝫ corrigi	ff
De iniquis iudicibus.	ij	De stultis p̄scientie dei censoribꝫ	liij
De anarozꝫ vesania.	liij	De choreazꝫ ⁊ salrationi malis	liij
De effeminationeꝫ vestes	liij	De picul nocturnis stultozꝫ	liij
De antiquis fatuis	v	De suis neglectꝫ aliena curatibꝫ	lv
De stulta in pueros indulgentia	vj	De ingratoꝫ turpitudine	lvj
De pcuratoꝝ ritari.	vij	De p̄p̄te sapie t̄nitiuibus	lvij
De boni p̄siliij cōceptozꝫ	vij	De breuitate potetari	lvij
De corruptis diuitibꝫ	ix	De improbe medicantibꝫ	lix
De amicoꝝ offensoꝝ	x	De potetia stultitie.	lx
De scripture sacre irrisoꝝ	xj	De ipitoꝝ medicoꝝ remeritate	lxj
De improvidis emproꝝ	xij	De ira mulieꝝ	lxij
De stultoꝝ amatoꝝ iugo.	xij	De nolentibus intelligere locū	lxij
De peccatibus sup misericordia dei	xij	De geometrarū curiositate	lxij
De improvide incipientibus.	xv	De stultis astrologis	lxv
De gulosis	xvj	De obstinatis stultis	lxvj
De diuitiaz sollicitudine	xvij	De ledentibus pacificos	lxvij
De duobꝫ i se fr̄is seruitibꝫ.	xvij	De pigris ⁊ vesidiosis	lxvij
De linguarū garrulitate	xix	De litigiosis ⁊ cōtētiolis	lxix
De inuenta nō reddentibus	xx	De turpiloquis fatuis	lxx
De hñ docētibꝫ ⁊ male v̄uētibꝫ	xxj	De clericis ineptis	lxxj
De sapie p̄ceptꝫ audiedis	xxij	De se lactantibus	lxxij
De fortune cōfidentibꝫ	xxij	De stultis ludo intentis	lxxij
De inutilibus curis vitadis.	xxij	De spontaneis stultoꝝ p̄suri	lxxij
De mutuo accipiētibꝫ ob delatoꝝ	xxv	De inquis militibꝫ ⁊ scribis	lxxv
De stultis votis ⁊ precibꝫ	xxvj	De stuleꝫ ⁊ fidis p̄mis ⁊ coeꝫ	lxxvj
De inutilibꝫ studijs	xxvij	De rusticoꝝ ambitione	lxxvij
De temere facta dei arguētibꝫ	xxvij	De paup̄atis cōceptu	lxxvij
De alijs perperā iudicantibꝫ	xxix	De nō p̄seueratibꝫ in bono ope	lxxix
De p̄silitate ecclesiacoꝝ onerū	xxx	De mortis neglectu	lxxx
De perastinātibꝫ ⁊ p̄dinatibꝫ.	xxxj	De nūcio prudētī ⁊ imprudētī	lxxxj
De stulta vrozꝫ obseruatione.	xxxij	De cōceptoze dei	lxxxij
De lenocinij stultitia	xxxij	De blasphemantibꝫ iurando	lxxxij
De stulticia stultoꝝ gaudio.	xxxij	De flagella dei stupētibꝫ	lxxxij
De imparientibꝫ egris	xxxvj	De stultis p̄mutatoꝝ	lxxxvj
De viris nimis cito irascētibꝫ	xxxvj	De parētū indulgentia i liberos	lxxxvj
De fortune mutabilitate	xxxvij	De garrulitate chori	lxxxvij
De apertis insidijs	xxxvij	De singularitate i probāda	lxxxvij
De aliena picula nō attendētibꝫ	xxxix	De supbia p̄cipue mulieꝝ	lxxxix
De detractionū meticulosis	xl	De usurarijs ⁊ feneratoribꝫ	xc
De abstrahētibꝫ a bono	xlj	De optantibꝫ mortē alteri	xcj
De viā felicitatis p̄tēntibꝫ	xlj	De nō seruātibꝫ dies festos	xcij
De stultis rez estimatoꝝ	xlj	De his q̄ cū tristitia largiunt	xcij
De manifesta picula nō vitātibꝫ	xlj	De segni ocio toꝝpētibꝫ	xcij
De rei diuine obturbatoꝝ	xlvj	De extraneis ⁊ infidelibꝫ stuliz	xcvj
De mal' exēplis puero nō dādīs	xlvj	De resp. ch̄ristiane interitu	xcvj
De fallacijs mulieꝝ	xlvij	De sapientie monitis	xcvij
De secreta sua reuelantibus	xlvij	De assensatione	xcvij
De ob diuitias veculā ducētibꝫ	xlx	De facile credentibus	xcix
De malo inuidie ex vergilio	l	De nauigan tū remeritate	cl

De nō tacēda tacētibus.	Ej De gulosoꝝ obscenitate	cxviiij
De anticristi ꝑcursoꝝibus	Lij De stulticia mūdi	cix
De falsarijs rerū calcēdimistis	cij De ꝑsequētibꝫ bonos	cx
De malignis qꝫ a bono retrahūt	ciiij De voluptatꝫ cū ꝑtute ꝑctiōe	cxij
De bonoꝝ operū negligentia	cx De fatuo mūdano	cxiiij
De felicitatꝫ viā neglecta	cxvj De societate fatozꝫ	cxv
De obloqueribꝫ bñ operātū	cxvij	Finis tabule.

Jodoci Badij Ascensij in operis huius compositionem ac finem Epigramma extemporaneū.

Remigio fragili pelagus dum metioꝝ ingens,
 Auriculas vellens inquit apollo meus;
 Collige vela Badiꝫ: sat erat tibi sensa poete
 Mosse; nec in tumidos carbasa ferte sinus
 Pergere si mauis / tibi ne consortia desint;
 Stultiferam in classē fac comes insilias
 Dixitꝫ: aspiciens instare pericula noui
 Et lasso ad portum remige flecto viam.
 At quisquis ridet faciles humilesqꝫ camenas
 Ferte magis cultas ait tolerato meas.

Mauis stultifere opusculū finitꝫ: Impressum
 Basilee ꝑ Nicolaū Lamparter, Anno 7c.
 Ad. cccccvij. Die 7o. xv. mensis Martij.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

gefolix ed 16-03-2018